

A.C. Joshi Library  
P.U. Chandigarh

MSS No. 87 Subject Literature

Name of MSS Kamarūpa

Author Ahmadbar

Period — Folios 92 (91+1)

Script Gurmukhi Source Bhai Gurdial Singh

Missing Folios CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative



87

ਟਾਸਟਰ ਇਬਰਾਹਿਮ  
ਰਾਜੇ ਕਾਮ ਰੂਪ ਕੀ  
ਅਹਿਮਦ ਯਾਹਕਿਤ

੫੬  
87

87







॥१॥

॥ १॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ १॥ ॥

॥ ਦਾਸਤਾਂਨ ਵਿਬਤ ਦਾਰਾ ਜੇਕਾਂ ਮਰੂਪ ਦੀ ॥ ਹੋਵੁ ਉਧ  
 ਨਗਰ ਦਾਰਾ ਜਾ ਰਾਜ ਪਤੀ ਸੀਵਾਲੀ ॥ ਮੁਲ ਕਖਜ  
 ਨੇਲ ਸਕਰੁ ਫੇਜਾਂ ਪਰਜਾ ਬਹੁਤ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਉਸ ਦੇਖ  
 ਰੁਫਰਜੰਦ ਨਹੋ ਵੇਗੁ ਜਗੀਉ ਮਰਜਵਾਨੀ ॥ ਰਾਜੇ ਦਊਲ  
 ਤਮਾਲੁ ਨਭਾਵੇ ਲਗਾਰਹੀ ਪੈਰਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਗੋਸੇ ਦੇਵਿਰ  
 ਰੇਦਾਰਹੀ ਦਾਦਿ ਹਤੇ ਰਾਤ ਉਦਾਸੀ ॥ ਗਿਆਨੀ ਚਾਰਜ  
 ਇਕਸਾਦਿ ਹਾਠੇ ਮਾਇਆ ਕੋਈ ਸਨਾਸੀ ॥ ਮੁਲ ਕੇ  
 ਰਾਜ ਪਤੀ ਦੇ ਝੇਛੇ ਫਲ ਦਿਤਾ ॥ ਇਕ ਖਾਲਾਂ ਅਧਾਅ ॥  
 ਪੁਆਧਾਰਾ ਲੀਜਿ ਸਦੇ ਪੈਲ ਰੁਜਾਂ ਲਾਂ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜੇ ਜੇ  
 ਜਕੀਤੀ ਖੁਸਾਲੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੀ ਪਾਈ ॥ ਤਿਸ ਪ੍ਰਭ  
 ਬੇਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਸੁਰਤ ਚੰਦ ਰੁਜਨਾਈ ॥ ਪੰਡਿਤ ਰਾਜੇ ਰਾ  
 ਜ ਪਤੀ ਨੈਪੁਸਤ ਕਥੇ ਲਬ ਹਾਲੇ ॥ ਦਿਹ ਲਿਵਧਾਈ  
 ਮਾਂ ਵਰੇ ਵਾਰੀ ਤਾਲਿ ਮਾ ਬਖਤ ਉਜਾਲੇ ॥ ੩ ॥ ਲਾਜਮ  
 ਹੈ ਪਰੁ ਏਹ ਇਕ ਲਾਵੰ ਵੇਨਾ ਹੋਇ ਜਾਵੀ ॥ ਇਸ ਕਹੁ ਸੀ  
 ਦਿਆ ਪੈਲ ਕਿਦਾਈ ਓਊਲ ਰਾਮਾਈ ॥ ਮਾਧਾਰੀ ਦਾਨ  
 ਦਿਤੇ ਖੁਸ਼ਹੋ ਕੇ ਰਾਜੇ ਬੇਰਾ ਪੜਨ ਬਹਾਇ ਮਾਅਦਬ



ਸਦਰੀਤੀਰਅੰਦਾਜੀਨਲੇਨਲਾਸਿਖਾਇਆ॥ ੪॥ ਕਾ  
 ਮਰੂਪਨਾਂਧਰਿਆਓਸਦਾਕੁਦਰਬੁਲਾਏਮਾਈ॥ ਰਾਜਪ  
 ਤੀਤੇਸੂਰਜਤੁਰਟਾਰਬਾਦਿਤੀਵਾਰਿਆਈ॥ ਚੌਦਾਬ  
 ਰਸਾਦਾਜਦਹੋਇਆਰਾਜਾਕੁਦਰਰੰਗੀਲਾ॥ ਮਾਈ  
 ਮਾਦਾਈਆਸਦਕੇਜਾਵਨਜਾਰਾਸਾਕਕਬੀਲਾ॥  
 ੫॥ ॥ ਸਿਰਤੇਚੀਰਾਬੰਦਜਰੀਦਾਗਲਜਰਬਫਤੀ  
 ਜਾਮਾ॥ ਜਿਤਵਲਾਦਿਸੇਸਈਆਂਗਾਵਨਮੇਵਲਾਮ ०  
 ਵੀਸਾਮਾਂ॥ ਕੋਠੇਹਸੀਕੰਨੀਸ਼ੁਮਕੇਗਲਾਵਿਚਹਾਰ  
 ਹਮੇਲਾ॥ ਜਾਂਓਹਹਸੇਤਾਦਿਲਖਸੇਵਸੇਮੀਹਰਵੇ  
 ਲਾ॥ ੬॥ ॥ ਸਾਂਹਵੀਨਸੂਰਤਿਤਿਠੀਜਾਏਖਲਿਆਸ ०  
 ਮਰਤਕੇ॥ ਉਸਦੇਮੂਹਤੇਭਾਵੇਜੇਹਾਕੋਈਬੋਲਨਜਕੇ  
 ਭਵਾਮਿਆਨਿਪਈਆਤਲਵਾਰਾਦਿਲਦੀਆਂ  
 ਕਰਦੀਆਬੇਰੇ॥ ਚਸਮਾਂਸੇਖਸ਼ੁਲਕਦੇਤਾਰੇਜਿ  
 ਉਕਾਰਿਵਿਚਅੰਧੇਰੇ॥ ੭॥ ॥ ਲਬਗੁਲਨਾਰਗੁਲਾਬੀ  
 ਚਿਹਰਾਰੁਖਸਾਰੇਮਹਿਤਾਬੀ॥ ਠੰਡੀਦੇਵਿਚਅੰਗੁ  
 ਲਖੁਭੇਦਿਲਵੈਦੇਗਾਰਕਾਬੀ॥ ਪਲਕਾਮਾਬਜਹ  
 ਰਦੀਆਚੜੀਆਮਾਬਨੂਜਜਿਓਸਾਂਗਾ॥ ਛਾਤੀ  
 ਤਖਤਾਸੰਦਲਪਾਇਆਗਜਲੀਗਈਆਮਾਗਾ॥



॥੮॥ ਏਹ ਤਨੁ ਜੇ ਵਰਤੇ ਇਹ ਸੂਰਤ ਹੁ ਜਨ ਜਮਾਲ  
ਜਵਨੀ ਅਮਰ ਅਦਯਾਰ ਵਡਾਤ ਅਜਬ ਮਿਲ  
ਆ ਯਾਰ ਗੁਮਨੀ ਨਾਲ ਖੁਸੀ ਦੇ ਸਾਦੀ ਵਾਲੀ ਜੇ  
ਕੋਈ ਗਲਾ ਵਿਚਾਰੇ ਹਾਰ ਰੁਵੇਲਾ ਦੇ ਤੁਰਵਾ ਵਿਛ  
ਲਪਰਤੀ ਉਤੇਤਾਰੇ ॥੯॥

੨

॥ ਚਾਹਿ ਉਠੀ ਦਿਲ ਕੁਵਰ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਸੋਰ ਜੂਹੀ ਦਾ ਪਿ  
ਆਰੀ ਨਾਂ ਬਹਿ ਹਸ ਕੇ ਇਕ ਇਕ ਲਾਸਾ ਥੀ ਵੇਖ



ਸਿਕਰੀ ਪੁਸਤਕਵਾਚਕਹਿਆਸੀਪੰਡਤਥਾਹਰ  
 ਮੂਲਨਜਾਵੇ। ਰਾਜਪਤੀਚਿਤੁਚਿਤਾਉਠੀਬੈਠਾਫਿਕ  
 ਰਦੁਫਾਵੇ॥੧੦॥ ਸਦਵਜੀਗੰਨੂਉਸਕਹਿਆਜੇਦਿਲ  
 ਆਹਾਚਾਂਹਦਾ। ਕਾਮਰੂਪਇਹਖਹਿਫਾਕੀਤਾਪਿਅੰ  
 ਗਕੁਵਰਅਸਾਂਦਾ। ਅਤੇਸਿਕਾਰਉਠੇਤਦਉਫੇਪਿਛੇ  
 ਇਕਇਕਲਾਪੰਡਤਠਾਕਗਿਆਸੀਸਨੂਇਸਦਾ  
 ਅਵਲਾ॥੧੧॥ ਬੈਠਵਜੀਗੰਮਸਲਤਕੀਤੀਵਰਾਬਾ  
 ਗਲਵਾਈਏ। ਉਸਦਿਚੁਜੇਰਚੀਤੇਵਲਵਗੋਮਿਰਗੁ  
 ਫਿਰਦਿਚਬੇਲੇ। ਆਲੁਸਿਕਾਰਮੂਲਕਦੇਦਿਸਲ  
 ਉਸੇਥਾਂਉਜੁਹੇਲੇ॥੧੨॥ ਦਿਦਰਵਜੇਜੇਹੋਲਕਿਲੇਦੇ  
 ਰੇਵੇਕੋਰਚੇਫੇਰੇ। ਕੁਵਰਸਿਕਾਰਉਥਾਹੀਖੇਡੇਬਾਗੀਥਖ  
 ਲਡੇਰੇ। ਰਾਜਪਤੀਇਹਗਲਪਜਿਦੀਕੀਤੀਤੁਰਤਤਿ  
 ਆਗੀ। ਲਗਾਬਾਗੁਕੁਵਰਨਿਤਵੰਦਲੁਸਾਥੀਨਾਲ  
 ਸਿਕਰੀ॥੧੩॥ ਛੇਅਸਨਾਇਕੁਵਰਦੇਗੁਹਵੇਜਨੀ  
 ਯਾਰਪਿਆਰੇ। ਇਕਸਦਿਹੋਦੇਜਮੋਹੇ। ਇਕੋਜੇਡੇ  
 ਜਾਰੇ। ਸਭਨਾਜੂਰਤ। ਇਕੋਜੇਹੀ। ਇਕੋਜੀਰਤਜਾਲੀ  
 ॥ਇਕੋਜੇਹੋਦਾਨਜਮਤੇਇਲਮਅਕਲਦੇਹਾਲੀ॥  
 ॥੧੪॥ ਰਾਜੇਰਾਜਪਤੀਦਾਸਿਹਵਾਖਾਸਵਬਕਿਥਾ



ਪਿਆਰਾ ਮਿਤਰ ਚੰਦ ਇਕ ਉਸ ਦਾ ਬੇਟਾ ਚੰਦ ਬੁਲੀ  
 ਦਸਤਾਰਾ ਚਿਹਰਾ ਨੀਰ ਕੁਵਰ ਦਾ ਮਿਤਰ ਹਰ ਵੇਲੇ  
 ਦਾ ਮੇਲੀ। ਬਿਦਿਆ ਚੰਦ ਘੰਡਿਤ ਦਾ ਬੇਟਾ ਬੁਝਾ ਸਿੰਘ  
 ਨਵੇਲੀ। ੧੫। ਮਾਲ ਕਚੰਦ ਤਰੀਜਾ ਸਾਥੀ ਹਰ  
 ਜਵਾਹਰ ਲਕੋਜੋ ਹਰੀਏ ਦਾ ਸੁੰਦਰ ਬੇਟਾ ਦਿਏ ਪਛਾ  
 ਲਾ ਮਮਲ ਕੋ ਚੋਥਾ ਵੈਦ ਪਨੰਤਰ ਹੋ ਦੂਵਰਾਤ ਬੀ  
 ਬਦਿਚ ਗੀ। ਨਾਲੇ ਰੋਗਾ ਇਸ ਕੁਦਾ ਜਾ ਲੇ ਨਾਲੇ ਉਸ  
 ਦੀ ਕਾਰੀ। ੧੬। ਚਾਤਰ ਮੰਦ ਮੁਸੇਵਰ ਪੰਜਵਾਂ ਜਾਓ  
 ਹਮੂਰਤ ਪਾਵੇ। ਭੋਛਲ ਵਿਚ ਦੂਰੰਗ ਬਾਦਾ ਮੀਜੂਸੇ  
 ਦਾ ਵਖਲਾਵੇ। ਜੇਓ ਹਮੂਰਤ ਨਵ ਗੀਆ ਵੇਪੀਟੀ  
 ਹੋਵੇ ਪਾਲੀ। ਜੀਨੇ ਵਿਚ ਦੂਪਾਲੀ ਵੈਦਾ ਪਿਆਰੇ  
 ਜੇਗਲ ਥਾਲੀ। ੧੭। ਛੇਵਾਂ ਜੀਰ ਜਹੰਗ ਕਲਾਵ  
 ਤਜਾਂ ਚਿਹਲੇ ਦਾਲ ਗੀਆਂ। ਰੁਖਾ ਵਿਚ ਦੂਪਾਲੀ ਚੋਏ  
 ਕੰਧਾ ਥੀਵਲ ਹਰੀਆਂ। ਇਹ ਛੇ ਯਾਂਰ ਕੁਵਰ ਦੇ  
 ਗੁਹਰੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਦੇ ਸਾਥੀ। ਇਸ ਕਮੀ ਬਾਗੀ ਮੈਂ  
 ਦਰਬੈਠ ਲਹੰਦੇ ਸੁੰਦਰ ਹਾਥੀ। ੧੮। ਅਮਰ ਮਦ  
 ਯਾਗਾ ਇਸ ਕਮਜ਼ੀਆ ਲਾਮ ਚਾਏ ਝੋਟਾ ਚੁਪ  
 ਚੁਪਾਤੇ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਤੇ ਇਹ ਪਿਗਾ ਲੇਛੇ ਵੇਲੇ ਲਗੀ



ਈਪੁਰਭਿਕਵਾਰੀਬੇਦਰਦਾਂਦੀਜਾਗੀ। ਖੁਸੀਵੇਖਲ  
ਦੀਖੁਸੀਅਸਾਂਨੂਟੋਰੇਇਕਤੇਵਾਰੀ। ੧੯ ॥ ॥

॥ ਇਕਜਦਿਹਾਫੇਬਾਗਰੀਗੀਲੇਜੁਤਾਕੁਵਰਸਰਾ  
ਬੀ। ਜਾਹੀਮਜਲਸਮਸਤਚੇਫੇਰੇਬਖਤਾਂਦੀਬੇ  
ਤਾਬੀ। ਚੋਹਦਾਈਖੁਸੀਅਸਾਂਵਿਚਲੇਰੇਮਧਪਾਅ  
ਲਾਚਵਿਹਾਂਕਾਮਰੂਪਨੂਯੋਠਗਟਹੀਆਉਜਨੂ



ਕਿਸੇਨਫ ਵਿਆ॥੧॥ ਕਾਮਕੁਵਰ ਇਕਸੁਫਨਾਤਿਠ  
 ਜਾਉਸਨੀਦਰਰਤਾ॥ ਜੇਇਕਮਿਤਰਚੰਦਪਿਆਰਾ  
 ਇਕਆਪੋਮਦਮਤਾ॥ ਦੋਵੇਇਕਸਸਹਰਥੀਚਲੇਜਾ  
 ਉਤਰੇਗੁਲਜਾਰੀ॥ ਸੀਦਰਬਾਗੁਬਹਾਰਚੇਤਰਦੀ  
 ਕੇਸਰਜੁਹੀਸਾਰੀ॥੨੧॥ ਹਰਪਾਸੇਫੁਲਸਾਖਾਂਉ  
 ਦੁਲਗਾਂਸਿਮੀਫੁਲਪਲਮੋ॥ ਤਾਕੀਆਵਿਚਦੂਸੁਹੇ  
 ਦੋਸਲੁਸਿਓਗੁਲਜਾਰੀ॥ ਮੋਰੁਖਾਉਤੋਸੋਬਜ  
 ਜਨਾਦਰਬੋਲਨਦਾਰਦਾਰੀ॥ ਚਾਂਦੀਸੋਨੇਨਾਲਜੁਨ  
 ਹਿਰੀਕਿਧਾਤੇਗੁਲਕਾਰੀ॥੨੨॥ ਇਕਸਬੁਹੇਥੀ  
 ਉਸਬਾਗੋਵਿਚਦੋਵੇਦਾਖਲਹੋਏ॥ ਵੇਖਬਹਾਰਚ  
 ਮਨਦੀਸੂਰਤਹੋਹੈਰਾਨਖਲੋਏ॥ ਵੇਖਿਦਿਹਾਈ  
 ਪਿਆਕਕਾਰਾਕੀਤਾਸੋਰਕੀਬਾ॥ ਉੜਦਾਬੋਗ  
 ਲੀਅਲੇਸੋਟੇਵੜੀਆਆਨਰਕੀਬਾ॥੨੩॥  
 ਦੂਰਥੀਹੋਜੋਹੈਬਾਗੋਵਿਚੁਆਈਖਾਸਸੁਗੀ॥  
 ਗਾਂਢੀਕਾਮਲਿਟਾਫਰਮਾਇਆਗੋਰਨਪਾਵੇਵਾ  
 ਗੀ॥ ਕਾਮਕੁਵਰਸੁਲਸੋਰਕਕਾਰਾਇਕਪਾਸੇਜਾ  
 ਵਹਿਆ॥ ਮਿਤਰਚੰਦਸਲੇਛਪਟਾਰਿਆਇਕਬੂ  
 ਟੇਮੁੰਦਝੁਕਿਆ॥੨੪॥ ਆਈਗਲੀਤਖ

੪

ਲ



ਤਉਤੇਈਬਹਿਵੰਦੁਲਮਲਦੀ॥ਮਜਲਸਜੇਰਲ  
 ਗੀਚਹੁਪਸੀਜਿਉਮਹਿਤਾਬੀਮਜਲਦੀ॥ਇਕ  
 ਗੁਲਾਮਰਾਣੀਦੀਜੂਰਤਸਹਜਸੁਹਾਗਸੁਹਾਈ  
 ਆਈਕਾਮਕਦਰਸਲੁਬੇਲੀਲੇਟਿਆਸੀਜਿਸ  
 ਜਾਈ॥੬॥ਵੇਖਜੁਵਾਨਸੁੰਦਰਮਧਮਤੋਹੋਰਲਖ  
 ਲਤੀ॥ਕਿਸਬੂਟੇਦੇਫੁਲਤੁਸੀਹੋਕਿਸਦਰਖਾਦੇ  
 ਮੋਤੀ॥ਕੀਹੈਨਾਮਨਿਜਾਨਤੁਸਾਡਾਬੇਅਦਬੋਬੁਰ  
 ਆਗੇ॥ਤਾਡੀਲਾਬੈਠੇਹੋਚੋਰੇਏਬੇਸੁਰੰਗਨਮਾਰੇ॥  
 ੭॥੨੬॥ਜੇਇਹਗੱਲਸੁਣੇਗੀਰਾਣੀਚਾਚਾਕੋਗੀ  
 ਜੁਲੀ॥ਕਿਸੇਬੂਟੇਦੇਫੁਲਤੁਸੀਹੋਕਿਸਬਾਗੇਦੇਮੁ  
 ਲੀ॥ਸਮਝਮਸਾਫਰਕੰਬਲੁਲਗੋਜਿਉਚੰਬੇਦੀ  
 ਡਾਲੀ॥ਕੁਦਰਕਹੇਸੁਲਬਾਪਮਹੀਦਾਊਧਨਗਰ  
 ਦਾਵਾਲੀ॥੮॥੨੭॥ਰਾਜੇਰਾਜਪਤੀਦਾਜਾਇ  
 ਆਕਾਮਰੂਪਮੇਰਾਣੀ॥ਸਹਿਕਵਿਆਦਾਇਕੋ  
 ਬੇਟਾਵੇਖੀਸਟਨਲਾਈ॥ਮਿਤਰਚੰਦਵਜੀਰਮੇ  
 ਰਾਇਹਖਾਸਰਫੀਕਪਿਆਰਾ॥ਬਾਗੇਕਛਕਿਵੇ  
 ਤੂਜਾਨੂਚਾਕੁਸਿਰੇਤੇਭਾਰਾ॥੯॥੨੮॥ਸੁਣਕੇ  
 ਗਲਾਮਸੀਲਪਰਤੀਹਸਹਸਪਿਛੋਤਕੇਰਾਣੀ



ਅਗੇਜਦਸਾਂਗੀਇਹੋਕਈਚੋਰਉਚਕੇਅਰਜਪਸੂਰ ॥ ੫  
 ਕੀਤੀਵੰਦਦੁਰਗਲੀਦੀਸਰਕਾਰੋਦੇਮੁਸਾਫਰਬਾ  
 ਗੁਤੇਰੇਵਿਚਬੈਠੇਭੁਕਨਾਰੇ॥੧੦॥੨੯॥ਅਖਰਹੋਧ  
 ਬੰਨਮਹੀਨੁਬਾਹਰਕਫਅਜਾਂਹਾ॥ਡਰਟੀਆਂਲਕੇਹਾ  
 ਤੁਧਅਗੇਜਿਉਜਾਹਿਬਦੀਆਚਾਂਹਾ॥ਸੁਲਕੇਕਾਮ  
 ਲਿਟਾਮਤਵਾਲੀਹੋਇਖਲੀਪੈਰਾਨੀ॥ਮਾਰੇਜਕੋਚੋਬ  
 ਦਾਰਾਨੁਭਲੀਕਰੀਦਰਬਾਨੀ॥੧੧੩॥ਬੂਹੋਹੁਏਇ  
 ਹਪਹਰੁਰਾਖੇਜਾਨਲਨਾਮਫਰੇਈ॥ਗਜੇਨੁਜਾਦੇਸੇ  
 ਜਈਓਚੋਰਦਿਵਾਏਫਾਹੇ॥ਮਤਕੋਈਵਕਤਨਵਕਤਚ  
 ਮਨਦਾਬੁਹਾਆਲਨਲਾਹੇ॥੧੨॥੩੧॥ਗੁਜਾਬਹੁ  
 ਤਕੀਤਾਜਦਰਾਨੀਸੁਹੀਹੋਗਈਜਾਗੀ॥ਕਾਮਕਲਾ  
 ਇਕਖਾਜਸਹੇਲੀਪੈਜੁਵਜੀਰਪਿਆਗੀ॥ਸੁੰਦਰਨੂ  
 ਰਤਕਾਮਕਲਾਦੀਮਸਤਮਲਸਤਸਰਾਬੀ॥ਅਖੀ  
 ਦੇਵਿਚਰਹੇਖੁਮਾਰੀਜਿਸਰੂਲੈਬੇਖਾਲੀ॥੧੩॥੩੨॥  
 ॥ਬੰਨਖਲੀਹਥਰਾਨੀਅਗੇਅਰਜਕਰਾਂਦਰਬਾਰੇ॥  
 ॥ਗਜਿਆਗਲੀਆਂਨੇਪਰਦੇਸਕਦੀਏਹਕਿਸੇਨਮਾਰੇ  
 ॥ਜੇਅੰਲਖਲੇਤੇਕਿਸੇਕਨਾਰੇਅੰਤੁਮੁਸਾਫਰਰਾਹੀ॥  
 ॥ਹੈਬੇਦਰਦੀਗਰਬਨਕਰੀਏਏਗੀਬੇਪਰਵਾਹੀ॥੧੪॥

ਉਤੇਹੋਇਆਜੀਤਿਆਮਾਲਵੇਦੇਹਰਕਈ



॥३३॥ सद्यः मुसाफर को लखनाई ऐम गोप रके धाले  
 ॥ जिषे जा के से गुबा कर सी तै नु घी के ई जा ले को ल  
 बुला ई घ हा ई उ न नु आ दर कर मि ज मा नी ॥  
 ॥ अउर ह घी के ई र जे हो व ल पु मां जा न स हा नी  
 ॥ १५३४ ॥ अस ग ल म के हा र रा ली सि ह डी सी  
 मिला आ ई ॥ ई क उ न ना घी उ र र नु र त जे स  
 दी ह द न का ई ॥ उ प न ग र दे रा जे दा ई उ र ह  
 र जे द रं गी ला ॥ दु जा धा स द जी र पि आ रा रा  
 जा ब ह उ र सी ला ॥ का म लि टा नु ल का म कु द र  
 दी ई हि त मा म प हा दी ॥ न ले रा म ल रा ई  
 ह जे ते न ले स र मा दी ॥ का म क ला नु कै हि आ र  
 दी उ र पे द व स पे ली ॥ लै मा आ ल वि धा ल म स  
 नु कि षे नी उ र घे ली ॥ ११॥ ३६ ॥ ॥ ई स क म द ले  
 डै लि मा दै ई आ उ र मां ल म द ढे ॥ ई स उ र  
 का रे म र स नु नारे ह ले कं बे सा रे ॥ कां म कु द र नु  
 नु ल ढां द ली प ल ल गा ई ढा री ॥ प ह ल सु ध  
 ली पि डि म स क ला ई ज ला ई दी मा री ॥ १८ ॥  
 ॥ ३१ ॥ कां म कु द र द ल का म लि टा नै कां म क ला



ਜਦਪਲੀ ਚੌਕਚਮਨ ਵਿਚ ਬਾਗਸਮਨ ਵਿਚਮਿ ੬  
ਲਦੀਵੰਦਵਿਕਲੀ ਥਿਏ ਬੈਲੀਉ ਠਚਲੇ ਜਾਈਰਾ  
ਲੀਤੋਨ ਜਦੇ ਦੀ ਾਰਾਹੀਤੁ ਜੀਗਰੀ ਬਾਮਾਖੀਦੇ ਜਾ  
ਡਾਨੁਰਾਮਖੀਦੇ ॥੨੯॥੩੮॥ ਰਜਤੁ ਜਾਡਾਯਾਮੇ  
ਜਾਤਾਯਾਇਕਮੇਰੀਰਾਂਲੀ ਟੁਰੇ ਸਿਤਾਬਕਰੇਜਾਂ  
ਥਹਾਜਿਵੇਤੁ ਜਾਮਨਭਾਲੀ ਕਾਂਮਕਲਾਜਦਮਾ  
ਈਵਸੀਲਾਮਿਤਰਚੰਦਵਿਕਲੁਯਾਮਗੋਰਖਲ  
ਏਮਤਵਾਲੀਚਲੈਛੋਨੁਟਿਕਲਾ ॥੨੦॥੩੯॥ ਕਾ  
ਮਾਲਿਟਾਦੀਆਗਹੇਉਤੇਦੁਰੇਆਈਮਾਂਮਖੀਆਮ  
ਗੀਭੁਡਕਨਮਹਮਦਯਾਗਕੋਲਦਿਲੇਵਿਚਰਖੀ  
ਫੁਰੇਕਾਂਮਕਵਰਜਦ ਭਿਠਾਜੁਰਜਦਾਚਮਕਾਰਾਜ  
ਹਾਂਵਾਂਖਲੇਇਨਜਕਿਯਾਰਜਾਢਠਾਖਾਇਉਲਾਰਾ  
॥੨੧॥੪੦॥ ਪੈਪੈਕਰਕੇਮਪੁੰਗਲੀਤਖਤੁਉਤੇਲਾ  
ਹਿਵਗੀਹੇਨੀਜਈਥਿਥੈਠੀਮਾਂਰਹੀਥਿਮੇਠਗੀਰ  
ਗੀਕੁਵਰਢਠਾਜਿਸਧਰਤੀਉਤੇਖਾਗਿਰਦੀਚੋਫੇ  
ਰੇਚੌਕੀਮਾਰਬੈਠੀਉਸਜਾਗਾਰਲੀਥੀਥਿਮਗੇ  
ਰੇ ॥੨੨॥੪੧॥ ਪਟਉਤੇਚਾਂਮਕੁਵਰਦਾਜਿਰਗ  
ਲੀਨੈਰਖਿਮਾਕਾਂਮਲਿਟਤੇਕਾਂਮਕੁਵਰਦਾਭੇਦਸ



ਈਅਨੈਲਖਿਆ। ਕਾਮਕਲਾਮਿਤਰਚੰਦਵਾਰਜਾ  
 ਦੇਖੇਤਾਹਜੇ। ਤਾਹੀਲਾਬੈਠੇਓਹਦੇਵੇਰੂਪਹੁਸਨਦੇਤਿ  
 ਜੇ॥ ੨੩॥ ੪੨॥ ਇਤਵਲਜੁਰਜਚੰਦਵੇਹਨੂਰੁ  
 ਧਾਇਸਕਖਮਾਰੀ। ਇਕਉਠਵੇਹੋਸਨਆਵੇਦੁਜੇ  
 ਨੂਇਕਵਾਰੀ। ਕਾਮਰੂਪਨੈਜੁਰਤਿਜੀਭੁਲੀਅਖੀ  
 ਕਰਕੇਸਵੀਆ। ਮਾਰਨਤੰਗਸਪਾਦੇਬਚੇਭਵਾਂਅ  
 ਜੇਹੀਅਭਵੀਆਂ॥ ੨੪॥ ੪੩॥ ਚਸਮਾਂਸੋਖਖਾਵ  
 ਨੁਇਓਗਰਦਸਚਕ੍ਰਦਲੀਜਿਓਭਉਦੇ। ਆਬਨੂ  
 ਸਦੀਕਿਸਤੀਵਿਚਜਿਓਮਧਰੀਗੀਲੇਪਉਦੇ॥  
 ਨੈਨਮਹਿਰਾਬਾਇਮਾਮਸਿਆਹੀਪਲਕਾਸਖਾਨਿਮ ०  
 ਜੀ। ਓਸਨਦੀਵਿਚਜਿਸਦਾਕਾਜੀਜਾਲਮਇਸ  
 ਕਮਿਜਾਜੀ॥ ੨੫॥ ੪੪॥ ਮਥਾਚੰਨਸਿਆਹਿਕੇ  
 ਸਾਦੀਉਠਪਟਾਅਪੇਰੀ। ਲਬਮਿਹਰਾਬਦੇਦਾ  
 ਦੀਤਸਬੀਸੁਚੇਲਾਲਚੋਫੇਰੀ। ਨਕਹੁਸਨਦੀਲਾਟ  
 ਰਸਮਥੀਆਜਿਓਵਟਲਹਰਦੇ। ਦੋਰੁਖਸਾਰੇਝਲ  
 ਮਲਝਲਮਲਟਕਰੇਸਮਸਕਮਰਦੇ॥ ੨੬॥ ੪੫  
 ਕਿਨੀਮੋਤੀਵਾਲੀਆਂਵਾਲੀਆਂਕਿਰਕਟੀਆਦੀ  
 ਆਲਹੀਆ। ਮੋਤੀਰੋਸਨਦੁਰਗਗਾਨਾਬਾਂਹਸਾ



ਵੀਆਛੁੜੀਆਂ। ਸੀਨੇਉਤੇਗੁਪਹੁਸਨਦੇਅਗੇਪਿਛੇ ੭  
 ਤਰੇ। ਬਲਿਦਿਆਬਲਿਦਿਆਗੁਲਹੁਨਾਦੇਜਮਰ  
 ਹੇਵਿਚਕਾਰੇ॥੨੭॥੪੬॥ ਪੇਟਨਹੀਦਰਖਾਓਹੁਸਨ  
 ਦਾਵਟਪਥਿਨਜਿਥਿਤਉਸਾਂ॥ ਇਸਕਾਮਿਜਾਜੀਕਾਬਾਂ  
 ਲਾਈਆਤਾਤੇਰਹੀਆਲੇਸਾਂ॥ ਇਕਸਨਗਾਹਿਉਦ  
 ਰਦੀਕੁਠਾਕਾਮਕੁਵਰਵਤਛੁੜਿਆ॥ ਰਦੀਆਇ  
 ਉਠਾਇਬਹਾਇਆਸੁਰਤਸੀਭਾਲੀਅੜਿਆ॥੨੮  
 ॥੪੭॥ ਗਲਦਾਹਾਰਫੁਲਦਾਰਤਾਮੁਸਕਮੋਤਾਪ  
 ਰਵਾਇਆ॥ ਕਾਂਮਲਿਟਾਲਾਹਿਅਪਨੇਗਲਬੀਰਾ  
 ਜੇਦੇਗਲਪਾਇਆ॥ ਕਾਮਕੁਵਰਜਾਂਸੁਰਤਸੀਭਾ  
 ਲੀਕੋਲਬਹਾਇਆਗਾਣੀ॥ ਕਾਮਕੁਲਾਦੀਕੁਰਸੀ  
 ਉਤੇਮਿਤਰਚੰਦਤਗਾਣੀ॥੨੯॥੪੮॥ ਸਈ  
 ਅੰਭਰੇਸਰਾਬਪਿਆਲੇਦੇਵਲਵਾਰੇਵਾਰੀ॥ ਕਾਂ  
 ਮਕੁਵਰਨੂੰਗਾਣੀਦੇਵੇਮਤੇਇਸਕਖੁਮਾਰੀ॥੩੦  
 ॥੪੯॥ ਪਾਗਲਵਖੜੀਆਰਲਬੈਠੇਦੇਵੇਦਿ  
 ਲਵਰਜਾਨੀ॥ ਗਾਣੀਦੇਵਲਰਾਜਾਵੇਖੇਹੋਇਰਹੇ  
 ਮਸਤਾਨੀ॥ ਮਿਤਰਚੰਦਦਿਵਾਨਾਬੀਕੋਕੁਰਸੀਉ  
 ਤੇਸ਼ੁੜਿਆ॥ ਉਸਨੂੰਕਾਮਕੁਲਾਮਤਵਾਲੀਦਿਠ



ਕਲਾਵੇਫਕਿਆ॥੩੧॥੫੦॥॥ਇਸੇਮਜਲਸਸ  
ਸੀਲਟੀਹੋਤਗੁਮਾਨੀਵਾਲੀ॥ਥਲਮਾਰੂਦਿਚਖਲੀ  
ਲਿਟੀਫਿਰਟੀਸੀਮਤਵਾਲੀ॥ਇਕਸਾਇਤਟੀਖੁ  
ਸੀਉਨਾਨੂੰਦਰੇਦਛੋੜੇਪਾਸੀ॥ਇਸਇਸਕੇਦਾਬਰ  
ਨਨਿਆਰਾਮਾਸਕਲੇਕਉਦਾਸੀ॥੩੨॥ ੫੧ ॥

॥ਜਾਇਹਦੇਖਕੁਖਸਖਾਬਾਵਜੇਨਉਬਤਖਾਨੇ॥



ਖੁਲਗਏ ਨੀਨੈ ਨਕੁ ਵਰਦੇ ਖੁਭੇ ਤੀਰਨ ਜਾਨੇ ॥ ਨ  
 ਰੇ ਮਾਰੇ ਕਰੇ ਕਕਾਰ ਭਨਾਫਿ ਰੇ ਦੁਆਲੇ ॥ ਨ ਓਹ  
 ਰਾਣੀ ਨ ਓਹ ਜਈਆ ਨ ਓਹ ਮਸਤ ਪਿਆਲੇ  
 ॥ ੧ ॥ ੫੨ ॥ ਰੇ ਵੇ ਪਇਆ ਜਿ ਮੀਤੇ ਲੇਟੇ ਪਿਟ  
 ਦਿਆਲਿ ਟਾਪਟੇ ॥ ਯਾਦ ਨ ਰਹਿ ਮਾਨ ਉਕੁਦ  
 ਰਦਾ ਸਿਰ ਵਿਚੁ ਪਾਵੇ ਘਟੇ ॥ ਨ ਓਹ ਪੁਛਿਆ  
 ਬਾਗ ਬਗੀਚਾਨ ਪੁਛਿ ਲਈਆ ਜਾਈ ॥ ਨ  
 ਚਿਤ ਰਹਿ ਮਾਨ ਉਬੇਲੀ ਦਾ ਚਿਤ ਸਾਈ ਸਾਈ  
 ੨ ॥ ੫੩ ॥ ਓਹ ਉਸ ਬਾਗ ਵਾਲੀ ਸਹਜਾ ਦੀਅ  
 ਖੀ ਦੇ ਵਿਚ ਵਸੇ ॥ ਨ ਉਨਿ ਸਨਨ ਜਾਣੇ ਕੋਈ ॥  
 ਹੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਸੇ ॥ ਮਿਤਰ ਚੰਦ ਵਲੇ ਹੀ ਦੇਖੇ ਹੋ  
 ਸਨਰ ਹੀ ਟਿਕਾਣੇ ॥ ਸਾਰੇ ਪਿਰੇ ਜਰਦੀ ਵਰਤੀ  
 ਕੀ ਦੁਖ ਕੋਈ ਜਾਣੇ ॥ ੩ ॥ ੫੪ ॥ ਉਧਨ ਗਰ  
 ਵਿਚੁ ਅੰਦਾਰ ਜਾ ਯਾਰਾਂ ਘਤ ਅੰਬਾਰੀ ॥ ਰਾਜ  
 ਪਤੀ ਨੁ ਸੁਰਤ ਨ ਕਾਈ ਖਬਰ ਗਈ ਸਰਕਾਰੀ  
 ਰੂਪ ਸਰੂਪ ਕੁਦਰ ਦੀ ਮਾਈ ॥ ਇਤਲ ਸੁਹਾਗਣ  
 ਰਾਣੀ ॥ ਸੁਣ ਦੀ ਹੀ ਜੂਝੇ ਲਣ ਲਗੀ ਥੀ ਬੋਹਿਸ  
 ਵਿਹਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੫੫ ॥ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਪਤੀ ਨੁ ਲ



ਗਾਇਓ ਘੁਲਦੇ ਹਨ ਰੋਈ ॥ ਮਾਈ ਮਾਦਾਈ ਮਾਸ  
 ਦੇ ਕੇ ਜਾਵਣ ਦੁਖ ਨ ਦੇ ਰੋਈ ॥ ਨ ਬਜਾ ਫੜਫੜ  
 ਦਾਰੂ ਦਸ ਨ ਰਲੀ ਮਿਲਵੈ ਦਸਿਆ ਲੇ ॥ ਲਿਖਤ ਵੀ  
 ਤੁਧ ਖਵਨ ਹਰ ਮਲ ਮੁਲਾਤੇ ਮਲਵਾ ਲੇ ॥ ੫ ॥  
 ੫ ॥ ੬ ॥ ਇਸ ਰਹੀ ਮਜਾ ਜੀ ਰੋਗ ਲਾਇ ਓਸੁ ਜਾਲ  
 ਮਵੈ ਦਨ ਗੁਝੀ ॥ ਕਾਮ ਕੁਵਰ ਦੇ ਰੁਚੀ ਵਿਰਚੀ ਦਿ  
 ਲਦੀ ਕਿਸੇ ਨ ਬੁਝੀ ॥ ਗਾਣੀ ਰਾਜਾ ਜਤਨ ਜਗੇ ਦੇ  
 ਸਾਰੇ ਈ ਕਰ ਬੋਕੇ ॥ ਨ ਓਹ ਖਾਵੇ ਨ ਓਹ ਪੀਵੇ ਨ ਕਿ  
 ਜੇਵਲ ਤਕੇ ॥ ੬ ॥ ੫ ॥ ਪੰਡਤ ਪੁਸਤਕ ਫਿਰਿ  
 ਫਿਰਹੇ ਤੋ ਕੋਈ ਪਰਬ ਨ ਲਭੇ ॥ ਸਿਤਨੇ ਦਾਰੂ ਵੈਦ  
 ਸਿਆ ਲੇ ਕਰ ਕਰ ਸੇਭੇ ਬੋਕੇ ॥ ਖੁਹ ਉਤੇ ਦੀਵੇ ਬਾ  
 ਲਣੁ ਪੁਸਤਕ ਠਕੁਰ ਦੁਆਰੇ ॥ ਵਰਤ ਰਖਣੁ ਹਨ  
 ਵੰਤ ਜਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਸਹਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ੫ ॥ ਪਸਾ  
 ਬਨਾਇ ਜੁਆਲਾ ਪੁਜਨ ਤਰਿਕਟਾ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥  
 ਪਰਮ ਹਮਦ ਯਾਗਾ ਕਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਭਾਲੀ ਕਲਮ  
 ਦਿਹਾਈ ॥ ਮਿਤਰ ਚੰਦ ਇਕੀ ਦਿਹ ਬਹਕੇ ਕਾਮ  
 ਕੁਵਰ ਨੂਕੇਹਾ ॥ ਅੰਬ ਕੁਬਾ ਬਲਸਾ ਕਕ ਬੀਲ ਜੋ  
 ਹੀਲਾ ਕਰ ਰੇਹਾ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ॥ ਤੇਰੀ ਵੈਦਨ ਕਿਸੇ ਨ



ਜਾਤੀਦਸਹਕੀਕਤਮੇਨੂ ਕਾਮਰੂਪਮੇਦਾਰਪਿਅਰਾ ८  
 ਕਦੀਤੇਆਹਾਤੈਨੂ ਵਿਲੇਵਿਸਾਰਛਡੀਤੁਪਮੇਗੀਮੁ  
 ਲੀਮਿਤਰਾਚਾਰੀ। ਕਉਲਕਰਾਰਵਿਸਾਰਨਬੇਲੀਬ ०  
 ਲਉਮਰਦੀਆਗੀ। ੧੦ ॥ ੬੦ ॥ ਅਖੀਖਿਲਕੁਦਰ  
 ਨੈਤਿਠਓਹਾਦਿਲਬਰਜਾਨੀ। ਖਾਬਖਿਅਲੇਦੇਵਿ  
 ਚਲਾਲੇਆਹਉਨੀਮਕਨੀ। ਹਜਲਗਾਮਿਤਰ  
 ਚੰਦਾਤੂੰਤੀਆਹੇਨਾਲੇ। ਜਿਤਵੇਲੇਦਿਲਲੀਆਮੇਰਾ  
 ਗੁਣੇਆਨੈਦਵਾਲੀ। ੧੧ ॥ ੬੧ ॥ ਅਖਹਕੀਕਤ  
 ਸਾਰੀਬੇਲੀਜੇਤੇਰੇਸਿਰਦਰਤੀ। ਪਰਪੁਰਦੀਤਕਦੀ  
 ਰਵਿਹਾਣੀਜੇਤੇਕਿਜੇਨਾਂਪਰਤੀ। ਕੀਦਸਾਮੇਮਿਤ  
 ਰਚੰਦਾਮੇਨੂਨਾਂਕੁਝਸੁਝਦਾ। ਅਚਣਚੇਤਚੁਮਾਤੀ  
 ਲਗੀਅੰਦਰਬਲਬਲਬੁਝਦਾ। ੧੨ ॥ ੬੨ ॥ ਸੁ  
 ਰਤਖਾਦਰਹੀਇਕਮੇਨੂਜੇਝੋਹਰਨਚੇਤੇ। ਹੋਕਿਓਕਿ  
 ਸੇਜਗਾਇਆਮੇਨੂਹੋਕਿਓਕਿਸੇਪਰੇਤੇ। ਜੇਮੇਦਸਾਹ ०  
 ਲਹਕੀਕਤਤਾਂਭੀਨਫਾਨਾਂਦਿਸੇ। ਮਰਦੈਸਾਪਰਜਾ  
 ਲਕਜੀਏਜੇਕੁਝਮੇਰੇਹਿਸੇ। ੧੩ ॥ ੬੩ ॥ ਤਾਂਭੀਸੁ  
 ਦਓਏਜਾਨਮਹੀਦੀਦਰਦੀਦਰਦਵੈਤੇਸਨਾਜੇ  
 ਤੂੰਸੁਕਸੁਕਤੀਲਾਹੇਇਓਸਾਥੀਕਿਓਕਰਿਜੀਸਨ



॥ ਕੀਦਸਾ ਮੇਹਲ ਹਕੀਕਤ ਮਿਤਰ ਚੰਦ ਵਿਹਾਣੀ  
 ਨਾਮੇ ਨਾਮ ਸਹਰਦਾ ਪੁਛਿਆ ਨਾ ਪੁਛਿਰ ਖੀਰਾਣੀ  
 ॥ ੧੪ ॥ ੬੪ ॥ ਕੁਲ ਸਹਰਮ ਕਾਨਟ ਕਾਨਟ ਮ  
 ਨਹੀ ਪੁਛਿਲੀਤਾ ॥ ਰੁਕੇ ਬਜਾਰ ਮੁਹਾਇ ਓਸ ਓਦਾ  
 ਹਾਏ ਓਦੇ ਮੇਰੀ ਆਕੀਤਾ ॥ ਜਿਓ ਜਿਓ ਗੁਜਰੀ ਹਾ  
 ਲ ਹਕੀਕਤ ਫੇਲ ਕੁਦਰ ਨੈਦ ਸੀ ॥ ਤੇਰੀ ਬੀਇ ਕਓ  
 ਸਮਜਲ ਸਵਿਚ ਗਾਣੀ ਆਹੀ ਤਿਸੀ ॥ ੧੫ ॥  
 ੬੫ ॥ ਜੁਲਾ ਕੇ ਮਿਤਰ ਚੰਦ ਜੇਵਰਤੀ ਰਾਜ ਪਤੀ  
 ਬੇਆਇਆ ॥ ਜੇਕੁ ਝੁਵਰਤੀ ਆਕਾ ਮਕੁਦਰ ਤੇ  
 ਖੋਹਲ ਬਿਆਨ ਜੁਲਾਇਆ ॥ ਰਾਜ ਪਤੀ ਨੇ ਮਜ  
 ਲ ਸਕੀਤੀ ਮੇਲ ਵਜੀਰ ਗਿਆਨੀ ॥ ਦਸੇ ਕੁਝ ਓ  
 ਪਾਉ ਮਸਾਨੂਲ ਗਰਹੀ ਹੋਰਾਨੀ ॥ ੧੬ ॥ ੬੬ ॥  
 ॥ ਗਲਿ ਮਿਲਾਇ ਹਸਲਾ ਹਪਕਾਈ ਸਾਰਿਆਦ ॥  
 ਨਜਮੰਦਾ ॥ ਜਿਓ ਜਿਓ ਫਿਲੇ ਹੋਸਨ ਤਦੁ ਮਾਮੁ  
 ਹਕਮ ਪਾਸਨ ਤੇਦਾ ॥ ਢੁਡੇ ਲੋਕ ਮੁਸਾਫਰ ਗਾਹੀ  
 ਆਲਮ ਤੇ ਸੈਰਾਨੀ ॥ ਜੇਕੋਈ ਆਵੇ ਕਰਮ ਕਮਾ  
 ਦੇਖਾ ਜਾਵੇ ਮਿਜਮਾਨੀ ॥ ੧੭ ॥ ੬੭ ॥ ਹਾਲ  
 ਹਕੀਕਤ ਮਿਰਤੇ ਗੁਜਰੀ ਆਖ ਜੁਲਾਵੇ ਸਾਹੀ



॥ ਮਤ ਕੋਈ ਨ ਉਲਏ ਥਾਵਾ ਜੇੜੀ ਜੂਹ ਪਿਆ १੦  
 ਗੀ ॥ ਬਹੁਤ ਕੁਲਾਫ ਰਿਮਾਇਆ ਰਾਜੇ ਮਾਵਲ ਲੇ  
 ਕਉ ਦਾਸੀ ॥ ਦਸ ਦਸ ਦੇਵਨ ਹਾਲ ਹਕੀਕਤ ਜੇਗੀ  
 ਤੇ ਸੇਨਾ ਸੀ ॥ ੧੮ ॥ ੬੮ ॥ ਯੁਗੁ ਦਿਆਇ ਕਬੁਢਾ  
 ਆਇਆ ਬਿਗਮ ਉਸਤਰੁ ਦਾ ॥ ਬੁਢਾ ਨ ਹਾਕਾਰ  
 ਅਜ ਮੂਦਾ ਮਜਾਇ ਸਕਦਾ ਸੁਦਾ ॥ ਹਰਿ ਰਗਾਵਿ  
 ਚੁਦੁ ਗਾਹਿ ਮਲ ਮਦਾ ਤੇ ਦੇਵਾਗਾ ਮਦਾ ਹੋ ॥ ਨੈਣਾ ਵਾ  
 ਲੇ ਭਾਵ ਕੁਬਲ ਦੇ ਬਲ ਦੇ ਲੂਲੀ ਸਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ੬੯  
 ॥ ਜੇਵਰਿਆ ਦੇ ਉਮਰ ਗੁਜਾਰੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਿਆਲੇ ਪੀਕੇ  
 ॥ ਇਕੋ ਲੈਲੇ ਪੋਜੇ ਭਕਤ ਆਰਬਲਾ ਵਿਚੁ ਜੀਕੇ ॥  
 ਬੈਠ ਕੁਵਰ ਦੇ ਕੋਲ ਸੁਨਾ ਦਾ ਦੁਖ ਉਮਰ ਦੇ ਜਾਲੇ ॥ ਨਾ  
 ਉਸਮੀ ਤਬ ਚਨਹੈ ਮੇਰਾ ਸਮਝ ਲਿਉ ਭੈ ਬਾਲੇ  
 ੨੦ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਣੀ ਕਰਾਂਗਲੇ ਮੇਕੋ ਡਿਠੀ ਪਛਿਓਸ  
 ਕਾਮ ਕੁਵਰ ਨੂੰ ॥ ਕੁਵਰ ਕਹੈ ਕੋਹੁ ਸਿਰ ਤੇ ਵਰਤੀ ਦਰਦਾ  
 ਦੇ ਮੰਤਰ ਨੂੰ ॥ ਪੰਡਤ ਕੋਹਾ ਹਰ ਪਰਤੀ ਵਿਚੁ ਰੇਹਾ ਮੇਸੈ  
 ਰਾਨੀ ॥ ਕੋਈ ਜਗਾਨ ਭੁਲੀ ਮੇਥੋ ਜੋਇ ਸਗਾਰ ਜਹਲੀ  
 ॥ ੨੧ ॥ ੧੧ ॥ ਜਾਗਰ ਤੇ ਇਕ ਪਰਤੀ ਡਿਠੀ ਦਖਣ  
 ਹੁਸਨ ਸਿਗਾਰੀ ॥ ਸਿਗਲ ਦੀ ਪਕਹਨ ਉਸਥ ਨੂੰ ਜੂ



ਹੀਜਦਾਬਿਹਾਰੀ॥ ਅਦਮੀਆਂ ਵਿਚ ਸੂਰਤ ਸੀਰਤਸ ०  
 ਨਰਹਾਇਸ ਪੁਰੀ॥ ਸੂਰਗਾ ਵਿਚੋਂ ਭੱਧ ਪਰਤੀ ਨਿਕਲੀ  
 ਯਾਜੰਗਲ ਕਾਖੂਰੀ॥ ੨੨ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਕੇਜਰ ਸੀਵਲ  
 ਪਾਇ ਜਿਮੀ ਤੇ ਭੁਖ ਸੁਹਾਵਣ ਰੇਤੇ॥ ਜਿਤਨੀ ਮਿਰਗੁਸੁ  
 ਹੀਦੇ ਉਤੇ ਸਾਰੇ ਸੀ ਮਧਮੰਤੋ॥ ਆੜ੍ਹਦੇ ਮੂੰਡ ਵਗਦੀ ਅ ०  
 ਜੇਈ ਅੰਬ ਜੀਤੋ ਤੇਲਟਕੇ॥ ਗੁਲ ਨਰਗ ਸਦੇ ਅੰਨੈ ਨਾ  
 ਵਿਚੁ ਦੁੱਭੈ ਰਕ ਜਲ ਮਧ ਮਟਕੇ॥ ੨੩ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਕੇ  
 ॥ ਪਦਮਨੀ ਅੰਬੀ ਉਜਧਰਤੀ ਤਿਪੈ ਦਾਬੀ ਵਨ ਨਾਰਾ  
 ਸੀਗਲ ਦੀ ਪਾਇਵਾ ਲੀਆਂ ਸਈਆਂ ਮਸਤ ਫਿਰਨ ਮੁ  
 ਟਆਰਾਂ॥ ਰਾਜਾ ਛਤਰ ਪਤੀ ਵਿਕਵਾਲੀ ਉਸ ਮੁਲਕੇਦ ०  
 ਜਾਈ॥ ਬੇਟੀ ਉਸ ਦੀ ਜੇ ਮੇਰੇ ਠੀਨਾਂ ਫਿਰਗਲ ਹਲਾਈ  
 ॥ ੨੪ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ਕਾਮਲਿਟਾ ਉਸ ਸਾਹਿ ਪਰੀ ਦਾ ਨਾ  
 ਮ ਉਨੈ ਰਖਿਆ॥ ਗੁਣਤ ਕਨਥੰ ਹੁਮੰਗਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਥੰ  
 ਸੋਕਈ ਵਰਿਆ॥ ਖਾਬੇ ਵਿਚ ਡਿਠੀ ਵਿਕ ਸੂਰਤ ਉਸਰਾ  
 ਲੀ ਮਤ ਵਾਲੀ॥ ਤਾਂਦੀ ਰਹਦੀ ਨਿਤ ਉਦਾਸੀ ਜਾਂਦੀ ਮਿ  
 ਲੀ ਵਖਾਲੀ॥ ੨੫ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਰੂਪ ਜੁਵਨ ਗੁਮਾਨ ਮਤਾਇ  
 ਕਨ ਜਰ ਸੁਤੀ ਨੂਮਾਇਆ॥ ਖਾਵਣ ਪੀਵਣ ਛੋਰਿ  
 ਆਰਾਣੀ ਸੁਫਨੇ ਚੇਟ ਕਲਾਇਆ॥ ਅਹਮਦ ਆਰਾ



ਕਾਂਕੁਵਰਨੁਆਲੁਗਲਾਂਦਿਲਪੁਣੀਆਂ ॥੨੬॥੧੬॥ ੧੧  
 ॥ਨਾਂਓਪਿਆਰੇਦਿਲਬਰਵਾਲਾਜਾਂਓਜੁਲੁਦਿਆਕੈ  
 ਨੀ।ਭੁਖਿਆਜੀਦਿਲਲੋਹੇਜੇਹਾਜਿਓਅਪਰਨਵੇ  
 ਚਖਨੀ।ਦੁਜੀਵਾਰੀਨਾਲਖੁਸੀਦੇਹੋਦੀਵਨਾਸੁਣਿਆ।  
 ॥ਜੁਰਤਸੀਭਾਲਕਹੇਕਰਓਹਗਲਮੁਖਿ।ਇਕਵਾਰੀਅ  
 ਵਿਆ।੨੭॥੧੭॥ ॥ਓਹੁਗਲਫੇਰਜੁਲਾਓਅਜਾਨੁ  
 ਜਾਡੀਆਬਹਜਾਤੀ।ਨਾਲੇਨਾਓਆਇਆਂਚਿਤੋਮੇਨੁ  
 ਠੰਢਪਈਵਿਚਛਾਤੀ।ਬੈਠਜਮੀਤਬਚਨਨੇਛੇਣੀ  
 ਓਹਗਲਦੁਜੀਵਾਰੀ।ਇਕਜੰਗਲਦੀਪੁਇਸਥਾਂ  
 ਦੇਵੀਦਾਤੇਮੈਸਾਂਹਪੁਜਾਰੀ।੨੮॥੧੮॥ ॥ਬਿਰਧਾ  
 ਅਓਜਤਦਾਮੈਪੰਡਿਤਜਾਂਦਾਸਾਹਜਰਕਾਰੇ।ਇਕ  
 ਜਦਿਹਾਫੇਕਾਂਮਾਲਿਟਾਵਲਚਲਿਆਬਾਗਪਿਆਰੇ  
 ॥ਬੂਹੇਓਤੇਦਰਬਾਨਮੈਨੂਦੂਹੇਜਲਿਮਾਂਸਮਸ਼ਾਇਆ।  
 ॥ਕਲਰਾਤਕੋਈਰਾਣੀਜੀਨੂਕੋਹਾਜੁਛਨਾਂਆਇਆ॥  
 ॥੩੯॥੧੯॥ ॥ਹੁਕਮਕੀਤੋਜੁਜੇਕੋਈਓਤਵਲਮੇਰੇਸ  
 ਵਾਂਨਥੀਵੇ।ਪੰਡਿਤਮਿਸਰਮਹੰਤਨਾਕੋਈਤਿਸਦੇਪਾ  
 ਰਵੰਜੀਵੇ।ਕਾਮਕਲਾਜੇਕਾਮਲਿਟਾਦੀਖਾਜਵਜੀਰ  
 ਸਹੇਲੀ।ਅਖਵਾਂਦੀਸੀਜੇਵਕਮੇਰੀਓਹੁਸੇਦਗਮਲ



ਬੇਲੀ॥੩੦॥ ੨੦॥ ਉਸਨੁ ਸਦ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ  
 ਮੇਅਣੁ ਹਕੀਕਤ ਫੇਲੇ ਕੀ ਹੋਇਆ ਮਜਰਾ  
 ਟੀਤੇਰੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨ ਬੋਲੇ ਕਾਮ ਕਲਾ ਬਹਿ  
 ਗੇ ਸੇ ਮੇ ਨੂੰ ਭੇਦ ਦਸੇ ਸੁਲਾਈ ਆਂ ਨਾਇ ਹਖ०  
 ਬਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਸੀ ਨਾਇ ਹਗਲ ਸੁਲਾਈ ੩੧ ॥  
 ੨੧ ॥ ਰਾਣੀ ਖਾਬੇ ਅੰਦਰ ਡਿਠਾ ਚੰਗਾ ਬਾਗ  
 ਨ ਬੋਲਾ ਉਸ ਬਾਗੋ ਵਿਚ ਵਡਾ ਵਸੇ ਆਲਗਾ  
 ਹੋਇਆ ਮੇਲਾ ਚੀਰੇ ਵਾਲਾ ਤਖਤ ਉਤੇ ਇਕ  
 ਦੂਰ ਡਿਠਾ ਗਈ ॥ ਇਸ ਕਨਜਰ ਵਿਚ ਨੈਨ ਖੰ  
 ਜਗ ਵਿਚ ਥੀ ਬੈ ਹੋਸ ਵਿਹਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ॥  
 ੨੨ ॥ ਹੋਸ ਸਮਾਲੀ ਕਾਮ ਲਿਟਾਨੈ ਪੁਛਿ  
 ਆਨ ਉਮਿਤ ਰਦਾ ਆਖ ਲੁਲਗਾਨ ਮਮ  
 ਹੀਦਾਰਾ ਜਾ ਕਰਮ ਸਹਰਦਾ ਕੀ ਜਾਣਨਾਂ  
 ਕੁਦਰ ਸੁੰਦਰ ਦਾ ਆਇ ਹਕੁਦਰ ਟਿਕਾ ਲਾਗਾ  
 ਟੀਭੇਦ ਦਸੇ ਦੀ ਨਾਹੀ ਛੋੜੈ ਸਪੀਲਾ ਖਾਣਾ  
 ॥ ੩੩ ॥ ੨੩ ॥ ਛੜਪਤੀ ਨੂੰ ਦੂਰੇ ਆਵ  
 ਨਗਾਜਿ ਆਥੀ ਕੁੜਮਾਈ ਆ ਕਾਮ ਲਿਟਾਨੈ  
 ਨਕੁਸ਼ਤਾ ਵੇਸਭੇ ਮਨਾ ਕਰਾਈ ਆ ਆਖਿਓ



ਜੋਹੁ ਪੀਓ ਦੇ ਅਗੇ ਇਕੋ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰਖੀ ਜੋਦ १੨  
 ਰਾਖਾ ਪਪਸਿੰਦ ਕਰਾਗੀ ਜੋ ਦੇਖਾਗੀ ਅਖੀ ॥  
 ੩੪ ॥ ੮੪ ॥ ਸੁਣ ਬਾਲੇ ਇਹ ਕੁਲ ਹਕੀ  
 ਕਤ ਕਾਮਲਿ ਟਾਟੀ ਸਾਗੀ ॥ ਆਖ ਦਿਖਾਂ ਕੀਨ  
 ਓਤ ਹੀ ਦਾਤੈ ਕਿਓ ਓਹ ਪਿਆਗੀ ॥ ਮਿਤਰ ਚੰਦ  
 ਸਮੀਤ ਬਚਨ ਨੂੰ ਨਾ ਓਹ ਜੇ ਦਾਦ ਸਿਆ ਪੰਡ  
 ਤਕਾਮ ਕੁਵਰ ਜਦ ਸੁਣਿਆ ਓਤੇ ਦੇਲੇ ਹਸਿਆ  
 ॥ ੩੫ ॥ ੮੫ ॥ ਕਾਮ ਕੁਵਰ ਤੂੰ ਨਾਂ ਥੀ ਕਾਹਲ  
 ਮੰਤਰੇ ਗਾਫੁ ਰਿਮਾ ॥ ਗਲੀ ਤੁਧ ਦਿਵਾਨੀ ਕੀਤੀ  
 ਹੁਣ ਕਿਓ ਲੈ ਕੀਏ ਝੁਰਿਆ ॥ ਸੀਗਲ ਦੀ ਪਵੈ  
 ਵੀ ਇਕ ਵਾਰੀ ਤਾ ਕੀ ਮਤੇ ਰਾਸ ਓਰੇ ॥ ਲਾਈਆ  
 ਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਕੀਲਾ ਜਮ ਬੈਠਣ ਅੰ ਕਵੇਰ ਦਓ  
 ਓਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ੮੬ ॥ ਕੁਵਰ ਖੁਸੀ ਹੋ ਪਰ  
 ਤੀ ਝੜਿਆ ਜਾਊ ਸਸੁਰਤ ਸੰਤਾਲੀ ॥ ਕਹੇ ਜ  
 ਮੀਤ ਕਰੀ ਗਲ ਜੇ ਕੀ ਯਾਗ ਪਿਆਰੇ ਵਾਲੀ ॥ ਕੁ  
 ਵਰ ਰੰਗੀਲਾ ਮਾਸੁਰ ਤੇਰੀ ਨਾਲ ਓ ਜੇ ਦੇਰ  
 ਲਈ ॥ ਓਵੇ ਤੇਰਾ ਮਥਾ ਚਮਕੇ ਜਿਓ ਕਰ ਓਹ ਝ  
 ਲਮਲਈ ॥ ੩੭ ॥ ੮੭ ॥ ਮਿਤਰ ਚੰਦ ਸੁਣੀ



ਖੁਸਖਬਰੀ ਦੂਣਾ ਹੋ ਪਉਦਾ। ਇਕੇਤੇ ਬਾਗ ਅ  
 ਸਾਦਾ ਖਿਤ੍ਰਿਆ ਅਕੇਤੇ ਮਾਹਾ ਝੁਓਦਾ। ਰਾਜੇਰਾ  
 ਜਪਤੀ ਨਿਜਾ ਕੇਜਾ ਉਸ ਗਲ ਸੁਣਾਈ। ਏਸ ਮੀ  
 ਤ ਬਚਨੈ ਕੋਈ ਜੋਗ ਪੁਰੀ ਵਰਤਾਈ॥ ੩੮ ॥  
 ੮੮॥ ਜੇਹ ਕ੍ਰਾਦਰਦ ਕੁਵਰਨੁ ਮਾਹਾ ਉਸਦਾ  
 ਦਾਰੂ ਮਿਲਿਆ। ਸਾਂਈ ਖੁਸੀ ਆਝੇਲੀ ਪਾਈ  
 ਮਾਦਰਦ ਸਤਾਇਆ ਵੇਲਿਆ। ਰਾਜਾ ਕਾਮ  
 ਕੁਵਰਥੇ ਮਾਏ ਮਾਨ ਜਗ ਪਿਉ ਸੋਹ ਸਦਾ। ਸੀ  
 ਨੈਠੰ ਫੁਮਖੀ ਰੁਸਨਾਈ ਅੰਕੁਲ ਰਿਠੋ ਸੋਵ ਸ  
 ਦਾ। ੩੯ ॥ ੮੯ ॥ ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਦੀ ਬੇਟੀ ਦੀ ਗ  
 ਲਗ ਜਪਤੀ ਸੁਣ ਕਹਦਾ। ਜੇ ਮਗੇ ਖਬਰ  
 ਅਸਾਨੂੰ ਹੋਵੀ ਕੀ ਮਨ ਮਟਿਕਿਆ ਰਹਦਾ।  
 ॥ ਲਿਖਨੈ ਗਾਂਧਤ ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਨੂੰ ਮਨ ਸੀ ਚਾਹਿ  
 ਅਸਾਦੀ। ਕਾਮ ਲਿਟਾ ਮੈਂ ਆਲੁ ਬਹਾਸਾਂ  
 ਤੇਰੀ ਪਲੰਪ ਪਵਾਦੀ॥ ੯੦ ॥ ੯੦ ॥



॥ ਅਹਮਦ ਆਰਾਜ ਜਿਨਾਂ ਤਨਗੁ ਝੇਵ ਹਇ  
 ਤੁਫਾਨੀ ॥ ਸਬਰ ਉਡੀਕ ਉਨ ਦੇ ਕੂੜੇ ਜਿਨ ਦਾਗ  
 ਨਿਸਾਨੀ ॥ ਸਦਾ ਪਿਉ ਦੇ ਮੂਹੇ ਉਤੇ ਰਾਜਾ ਬੋਲ  
 ਨਸਕੇ ॥ ਦਿਲ ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਗਲ ਹਲਾਏ ਫੇਰ ਜਿਮੀ  
 ਵਲਤ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ੮੧ ॥ ਓੜਕ ਆਪ ਇਕੋ ਲਾਥੀ  
 ਕੇ ਮਿਤਰ ਚੰਦ ਬਲਾਇਆ ॥ ਕਹੇ ਸੁਜਾ ਕੇ ਕਹੇ ਗ



ਜੇਨੁਮੇਨੂਇਸਕਸਤਾਇਆਕੁਤੇਨੀਹੁਦਖਤਸ  
 ਨੇਹੋਲਗੀਤਾਂਕੀਝੇਤੇਪਘਰਵਿਚਾਇਕਪਲਰਹਦ  
 ਨਮਿਲਆਨਿਤਫਿਰਾਕਖਹੇਤੇ॥ ੨ ॥ ੯੨  
 ॥ ਤਾਕਤਮੇਰੇਤਨਵਿਚਨਾਹੀਜੇਕੇਈਰੋਜਉਡੀ  
 ਕਾਂਗਤੀਨੈਣੀਨੀਦਨਮਾਵੇਮਹਲੀਪਉਦੀ  
 ਆਈਕਾ॥ ਗਇਆਮਰਾਮਮਸਾਡੇਦਿਲ  
 ਥੀਆਗੇਨੈਲੁਟਖੜਿਆ॥ ਤੇਰੇਥੀਕੁਝਥ  
 ਹਲਾਨਾਹੀਮਿਤਰਚੰਦਾਮੜਿਆ॥ ੩ ॥  
 ॥ ੯੩ ॥ ਅਮਰਜਕਗੀਹਥਜੇਕੁਮਸਾਨੁਟੇਰੇਕ  
 ਰਮਕਮਾਵੇ॥ ਅਮਰੋਂਜਿਵੇਨਾਵਿਸਤਾਮੇਰੇਜੇ  
 ਸਾਹਿਬਨੂਭਾਵੇ॥ ਸੁਣਕੇਗਜਪਤੀਮੁਢਆ  
 ਇਆਪਲਕਾਹੀਝੁਰੀਆਂ॥ ਲਾਰੇਦਿਤਾਂ  
 ਨਾਛਤਜਾਵਨਪਉਨਜਿਨਾਨੁਪਰੀਆਂ॥ ੪ ॥  
 ॥ ੯੪ ॥ ਕਾਮਕੁਦਰਦਾਸੁਣਕੇਝੇਡਾਮੀਰਵ  
 ਜੀਰਬੁਲਾਏ॥ ਦਸੋਕੀਤਦਥੀਰਕਰਾਹਾਂਕੁਵ  
 ਰਮਸਾਥੀਜਾਏ॥ ਸਹਕਦਿਆਂਰਬਬੇਟਾ  
 ਦਿਤਾਜੈਸਾਸਾਹਿਨਵਿਸਤੇ॥ ਪਤੁਅੰਗੀਹ  
 ਤ੍ਰਿਮਿਲਿਆਝੇਲੀਮੇਪਾਵਾਪਰਕਿਸਦੇ॥



॥५॥ ੯੫॥ ਕਾਮਰੂਪਇਹਦਿਲਦਾਟਕ ੧੪  
 ਫਾਹਾਇਅਜਬੀਆਉਦਾਸੀ। ਰੇਹਾਰਾਜਗ  
 ਈਪਾਤਿਸਾਹੀਰੋਰੋਪਿਓਮਰਜਾਸੀ। ਖਿੜ  
 ਆਸੀਫੁਲਬਾਗਉਮਰਦੇਰਾਤਗਈਦੇਹਧ  
 ਮਦੇ। ਸਹਕਦਿਅੰਦੇਬਾਲਉਦਾਸੀਸਾਲਾ  
 ਮੁਲਨਜਮਦੇ। ੯ ॥ ੯੬ ॥ ਕੀਚਾਰਾ  
 ਕੀਹਉਜਗਕਿਸੇਦਾਜਾਰਬਏਵੇਭਾਣੀ। ਮੰਗੀ  
 ਮਉਤਢਹੀਦੀਨਾਹੀਵਿਛੜੇਪੀਨਪਾਣੀ  
 । ਰੋਰੋਅਰਜਦੁਜੀਰਕੀਤੀਇਕਕਰਹੋਕੁਚਤਿ  
 ਆਗੀ। ਪਹਿਲੇਮਛਲੀਬੰਦਰਜਾਏਜੇਕੁਝ  
 ਖਾਸਯਾਗੀ॥ ੧॥ ੯੭॥ ਵਤਸਮੁੰਦ੍ਰਬੀ  
 ਹੀਆਉਤੇਸੰਗਲਦੀਪਚਲਾਹੇ। ਰਬਉਨਾਦੀ  
 ਪੁਰੀਪਾਏਸਾਰੇਏਹੋਚਾਹੇ। ਕੋਰਖਗਇਤਨਾਉ  
 ਖੁਦਾਦੇਦੇਹੋਲੁਟਾਏਖਜਾਨੇ। ਹੇਰਲਿਆ  
 ਵੇਕਾਮਕੁਦਰਬਸਮਾਂਸਦੇਪਰਵਾਨੇ॥ ੮  
 ॥ ੯੮ ॥ ਫਜਰੀਸਟਪਈਜਮਧਾਣੀਗ  
 ਹੀਭੇਰਾਂਪੁਰੀਆਂ। ਰਾਜਤਿਆਗਿਆਰਾਜਪ  
 ਤੀਨੈਫੋਜਾਨਾਲੇਟੁੰਗੀਆਂ। ਲਦਲਦਖਰਚੁ



ਜਹਾਜੀਪਾਇਆਹਾਥੀਉਠਸਿੰਘਾਰੇਰੇਵ  
 ਟੁਟਲੀਆਤੇਕਰਨਾਈਆਵਜਨਕੁਚਨਗ ०  
 ਰੇ॥੯॥੯੯॥ ਆਂਗਕੁਵਰਮਹਲੀਖੜਿ  
 ਆਗਣੀਆਂਪਾਲੇਪਾਲੀ॥ ਜਾਰਾਸਹਰਉਦ ०  
 ਸੀਨਾਲੇਸਰਕਰਨਪੜਿਆਲੀ॥ ਰੂਪਸਰੂ  
 ਪਕੁਵਰਦੀਮਾਈਸੁਣਿਆਰਾਜਾਟੁਰਿਆ॥  
 ਬਦਲਦਰਦਵਿਛੋੜੇਵਾਲਾਮਾਣਸਿਰੇਤੇਪੁ  
 ਰਿਆ॥੧੦॥ ੧੦੦॥ ਲਗਸਈਆਂਗਲੁ  
 ਢਾਹੀਮਾਰੇਮਹਿਲੀਪਉਦੀਆਂਚੀਕਾ॥ ਮੇਮ  
 ਪਣੀਹਥੀਲਾਲਗਵਾਕੇਕਿਚਰਕਪਈਉਡੀ  
 ਕਾ॥ ਪਤਾਨਹੀਕੋਈਗਹਉਜਾਕਾਕਹਿਸਮੁੰਦਰ  
 ਮਾਰੂ॥ ਕਾਮਲਿਟਾਦੀਖਬਰਨਕਾਈਹਾਏਰਬਾ  
 ਕੀਦਾਰੂ॥੧੧॥ ੧੦੧॥ ਮੁਠੀਨੀਮੇਏਸਾਵਿ  
 ਛੋੜੇਕਾਮਕੁਵਰਲਦਚਲਿਆ॥ ਅਖੀਵੇਖਿ  
 ਦਿਆਈਬੇਟਾਮਾਉਪਿਉਨੈਪਾਲਿਆ॥ ਊਧ  
 ਨਗਰਵਿਚਪਿਆਕਕਾਰੇਵਨਲੇਕਵਿਚਾ  
 ਰੇ॥ ਬਰਬਰਕੋਟਸਹਰਦਾਕੰਬੇਰੁਖਬਾਗੇਦੇਸਾ  
 ਰੇ॥੧੨॥ ੧੦੨॥ ਆਈਆਦਾਈਆਸਦਕੇ



ਜਾਵਲਲੇਲੇਕੁਵਰਕਲਾਵੇ॥ਦਿਹੰਦਿਹੰਬੋਜਕਹਾਂਦੇਚੁ ੧੫  
 ਮਲਚਾਏਜਿਨਾਂਕਰਾਵੇ॥ਪਗਣੁਮੁਹਾਰੰਬੋਲਮਸੀਲਾਂ  
 ਕਹੇਅਸਾਡੇਲਗੇ॥ਕਾਂਮਕੁਵਰਜਿੰਦਜਾਨਅਸਾਡੀਠ  
 ਗਲਖਵਿਓਠਗੇ॥੧੩॥੧੦੩॥ਜਾਨੀਜੁਲੇਅਪਨੀ  
 ਹਥੀਮੁੜਕੇਕਿਥੇਲਭਾਂ॥ਜਰਨੀਅੰਬਣੁਏਹਵਿਛੋੜੁ  
 ਹਿਕੇਲੈਕੇਦਬਾਂ॥ਰਾਜਪਤੀਨੈਮਾਲਮਤਾਹਾਲਦਭੋਚਾਈ  
 ਆਸੀਗੀ॥ਓਤਵੇਲੇਹਾਜਰਕਰਓਜੇਕੁਸ਼ਰਾਜਾਮੰਗੀ॥  
 ॥੧੪॥੧੦੪॥ਅੰਬਣੁਬਾਬਾਸਾਕਕਬੀਲਾਉਪਨਗਰਦੀ  
 ਅੰਨਾਰਾਂ॥ਓਨਕਵਿਛੋੜੁਗੋਹਮੁੜੀਅੰਚਾਈਅੰਇਸ  
 ਕਮੁਹਾਰਾਂ॥ਰੂਪਸਰੂਪਕੁਵਰਦੀਮਾਈਰੋਰੋਕਰੇਦੁਆਈ  
 ॥ਕਾਂਮਰੂਪਨੂਮੁੜਬੀਰਬਾਮੇਨੂਮਾਲਮਿਲਾਈ॥੧੫॥  
 ॥੧੦੫॥ਰੂਪਸਤਕੀਤਾਕਾਂਮਕੁਵਰਨੂਨਾਲੇਜਾਰਪਿਅਮਰੇ  
 ॥ਰਾਜਵਜੀਰਾਨੂਚਾਦਿਤਾਬੈਰਬਾਪਕਿਨਾਰੇ॥ਅੰਕੁਲਦੇ  
 ਵਿਚਠਾਕਰਪੁਜਲਮਿਲਜਨਮੰਤ੍ਰੀਗਾਈ॥ਸਈਮਾਵਰ  
 ਤਰਖੇਹਲਵਲਦੇਕੁਵਰਮਿਲਿਦੇਤਾਈ॥੧੬॥੧੦੬॥  
 ॥ਦੇਹੁਦੇਹਾਦੀਵਾਟਦੁਰਾਡੀਰਾਜਾਇਕਦਿਹਚੀਰੇ॥ਜਿਨਾਧੁ  
 ਮਨਦਗਾਹਿਕੇਦੇਸਕਿਓਚਲਲਪੀਰੇ॥ਮਛਲੀਬੀਦਰਹੈ  
 ਇਕਜਾਗਾਂਪਵੇਸ਼ਹਜਓਥਾਂਹੋ॥ਬੇੜੀਅੰਦੇਵਿਚਰਲ



ਮਿਲਚਲੇਉਸਖੁਸਕੀਦੇਰਾਹੇ॥ ੧੧॥ ੧੦੧॥ ਬਹਿਰਸ  
 ਮੁੰਦਰਦੇਇਹਤਾਰੁਤੋਜੋਦੇਇਹਚਾਲੀ॥ ਇਕਬੇੜੀਦਿਚ  
 ਕਾਮਕੁਅਰਸੀਤੇਛੇਯਾਰਖਿਆਲੀ॥ ਸਤਵਾਰਿਹੁਮਸਤ  
 ਬਚਨਬੀਰਾਜੇਆਦਾਨਲੇ॥ ਕਰੇਘਹਾਣੀਕਾਮਲਿਟਾਈ  
 ਸਚਿਹੁਸੁਰਤਿਸੰਭਾਲੇ॥ ੧੨॥ ੧੦੨॥ ਦਿਚਸਮੁੰਦਦੇਸੀਬੇ  
 ਝੀਛੁਟੀਸਖਤਅੰਧੇਰੀ॥ ਆਲਜਹਾਜੋਦੋਲੇਵਲਿਆ  
 ਜਾਲਮਘੁਬਰਘੇਰੀ॥ ਭੂਠਫਾਗੇਓਸਾਂਆਫਲਦੁਰੇਬਨਕ  
 ਤਾਰਾਂ॥ ਬਿਜਲੀਚਮਕੇਬਦਲਫਸੇਦਿਤੀ॥ ਆਇਸਕਉਲਾ  
 ਰਾਂ॥ ੧੩॥ ੧੦੩॥ ਮਾਰੂਕੀਗਚੜੀਲਗੀ॥ ਆਦੀਕਿਹਿਝੇ  
 ਬਿਨੇਲਗਾਂਗਾਰਕਕਰਨਨਈਆਦੇਬੇੜੇਸਾਗਰਛੁਟੀ  
 ਆਂਸ਼ਗਾਂਗਾਠੀਹਾਠਸਮੁੰਦਰਮਾਰੇਲਹਿਰਪਈਨਉਨੇਜੇ  
 ॥ ਜਿਸਬੇੜੀਦਿਚਲਸਕਰਿਆਹੋਗਇਰੇਜੇਰੇਜੇ॥ ੧੦੪॥  
 ੧੦॥ ਘੋੜੇਉਠਜਗੀਦੇਜੇ॥ ਝੋਹਾਬੀਆਬੁਰਓਠਾਏ॥ ਸਣ  
 ਦਾਨੰਦਤਾਂਹੁਕਮਾਫਾਸਾਪਿਬਗਰਕਕਰਾਏ॥ ਸੋਪੀਭਿਤਉ  
 ਲਮਾਇਨਜੂਮੀਸੋਜੋਪੀਉਬੁਕਾਰੀ॥ ਗਰਕਕੀਤੇਚਾਇਕ  
 ਤੇਫਗੀਡੁਹੇਦੀਜਬਰੀ॥ ੧੧॥ ੧੦੫॥ ਫਉਜਪਈਸਿਰਮੁ  
 ਧੁਨਦੀਦਿਚੁਖੜਖੀਆਬਹਾਂਨਾ॥ ਅਜਰਈਲਕਮਾ  
 ਟਾਫੜਕੇਫੜੇਆਪਨਿਸਾਂਨਾ॥ ਸਤੇਯਾਰਬਰੇਉਸਬੇ



ਰੀ ਕੁਦਰ ਮਾਹਾ ਜਿਸ ਪਸੇ ਦੇਖ ਜਹਾ ਜਨ ਦੀ ਦਿਚਿਤੁ ॥ ੧੬ ॥  
 ਕੁਲੁ ਰਹੀ ਹਿਰਾਸੇ ॥ ੨੨ ॥ ੧੧੩ ॥ ਫਿਲਾ ਮਾਇ ਨ ਦੀਥੇ  
 ਮਾਰੇ ਦੁਜੀ ਦਾਗੀ ਰਲ ਕੇ ॥ ਸੁਖ ਰੁਕ ਹਿਰਕ ਹਾਗੀ ਦਾਲਾ ਉਸ  
 ਬੇੜੀ ਤੇ ਰਲ ਕੇ ॥ ਪਕੇ ਦੇ ਦੇ ਠਾਠ ਨ ਦੀ ਦਿਲ ਹਿਰਸ ਮੁੰਦਰ  
 ਖਾਧੀ ॥ ਮਾਰ ਉਛਲਾ ਦੁਜੀ ਦਾਗੀ ਕਾਂਗਾ ਚੜੀ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ੨੩ ॥  
 ੧੧੧੩ ॥ ਦਿਲ ਦਿਚ ਯਾਰ ਕੁਦਰ ਦੇ ਮਾਖਣ ਸੁਖ ਰੁਪੁ ਰੁਹ  
 ਬਾਗੀ ॥ ਹੁਲ ਜੇ ਮਾਇ ਦੁਆਲੇ ਹੋਇ ਮਾਮਾਇ ਅਸਾਡੀ  
 ਦਾਗੀ ॥ ਖਰੁ ਕੇ ਕੁਲ ਬੇੜੀ ਦੇ ਤਖਤੇ ਪਿਆਸ ਮੁੰਦਰ ਕਰੁ ਕੇ  
 ॥ ਮਛਾਂ ਕਛਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਸੁਣ ਕੇ ਸੋਰ ਨ ਦੀ ਦਾਪ ਰੁਕੇ ॥ ੨੪ ॥  
 ੧੧੪ ॥ ਕਹੇ ਸਮੀਤ ਬਚਨ ਤੁਰਾ ਜਾਏ ਸ ਅਨਰਥੀ ਦੇ ਲੋ ॥  
 ਕਾਂ ਮਲਿਟ ਦੀ ਗਲ ਸੁਣਾਈ ਰਬ ਅਸਾਨੁ ਮੇਲੇ ॥ ਪੰਡਤ  
 ਕੈ ਹਾਸੁ ਲ ਚਿਰਾਜਾ ਇਹ ਠਾਂ ਠਾਂ ਤੁਛਾਨੀ ॥ ਇਤਿ ਦੇ ਲੇਖੀ ਸਾਹ  
 ਨ ਆਵੇ ਲਗਾ ਹੀ ਹੋ ਗੰਨੀ ॥ ੨੫ ॥ ੧੧੫ ॥ ਜਿਤ ਨੇ ਬੇੜੀ ਦੇ  
 ਦਿਚ ਬੇਲੀ ਗਏ ਹਿਰਾਸ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਕਾਮ ਕੁਦਰ ਦੀ ਯਾਗੀਧੀ  
 ਛੋਰੁ ਕੁਦਖਤੁ ਦਿਹਾਣੇ ॥ ਅਹਮਦ ਯਾਰਾ ਦਿਸ ਕਮਿਜਾ  
 ਜੀ ਕਿਤ ਨੇ ਪੁਰਨਿ ਬੇੜੇ ॥ ਜਿਧੇ ਹਾਊ ਲਾਉ ਚਿਧੇ ਗਰ ਕਕੇ ਮੈ  
 ਬੇੜੇ ॥ ੨੬ ॥ ੧੧੬ ॥ ਜਿਸ ਬੇੜੀ ਦਿਚ ਕਾਂਮ ਕੁਦਰ ਸੀ ਹੋ ਗਈ  
 ਪਾਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਤਖਤ ਤਖਤ ਉਤੇ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਰਹੀ ਕਪਿ ਆਰੇ ਗਾਗਿ



ਆਸਮੀਤਬਚਨਜਦਪਸੇਕੁਦਰਹਿਨਾਭਰਦਾਹੀਗਾਲ  
 ਸੁਣਾਈਮਹਿਰਮਫਾਲੀਬੇਲੀਦਿਓਨਾਹੀ॥੨੧॥੧੧੧੧  
 ਕਉਤਅਜੇਦੇਲੇਮੇਥੇਗਲਦਿਲਬਰਦੀਕਰਸੀ॥ਇਸਥਿ  
 ਨਖਓਫਨਾਕਾਗਲਹਰਦਾਘੰਮਰਘੇਰਕਪਰਸੀ॥ਮਿਤਰ  
 ਚੰਦਕੁਦਰਦੇਪਿਆਰੇਯਾਰਬਚਦਿਕਪਸੇ॥ਰਹਿਦੇਤਖਤੇ  
 ਤਖਤੇਉਤਰਹੇਰਫੀਕਹਿਰਸੇ॥੨੨॥੧੧੧੧॥ਤਥਿਸਾਂਚਾਇ  
 ਕਤੇਲੇਗਈਆਂਰਹਿਨਾਮਿਲਿਆਨੇਕ੍ਰੋ॥ਏਸੇਇਸਕਮੀ  
 ਧੇਰੀਜਾਲਮਗਰਕਕੀਤੇਸੇਬੇਕ੍ਰੋ॥ਦੁਕ੍ਰਾਚਹੁਬੇਨੀਦਾਜਿ  
 ਸਤੇਏਹਿਦੇਸਿਨਜਾਨੀ॥ਕਿਸੇਬਲਾਈਟਕਰਮਾਗੀਗਜ  
 ਬਆਹਾਸੁਲਤਾਨੀ॥੨੩॥੧੧੧੧॥ਚੋਦੇਤਖਤੇਉਥੇਚਲੇ  
 ਜਾਨੀਯਾਰਨਖੇਕ੍ਰੋ॥ਮਓਜਾਦੇਮੁਹਆਇਦਿਛੁਨੇਜਾਲਮ  
 ਇਸਕਛਹੇਕ੍ਰੋ॥ਛਹੀਰੇਦੇਆਹੀਮਾਥੇਪਾਸਨਰੇਹਾਕੇਈ॥  
 ਇਕਇਕਯਾਰਾਬਾਹਜੇਜਾਨਉਦਾਸੀਹੋਈ॥੨੪॥੧੨੦੧  
 ਰਾਜਾਆਖੇਨਾਲਰਜਾਦੇਨਾਕੁਲਚਾਰਾਚਲੇ॥ਲਗੀਸਾਂਗ  
 ਦਿਛੁਨੇਦਾਲੀਮਾਛਕਲੇਜੇਹਲੇ॥ਹੋਛਹੀਹੋਈਮਿਤਰਚੰਦਾ  
 ਕੀਕਿਸੇਦਾਚਾਰਾ॥ਰਬਮਿਲਦੇਤੇਮਿਲਸਾਂਹਾਨਹੀਤਮਿ  
 ਲਨਬਾਰਾ॥੨੫॥੧੨੧॥ਮਿਤਰਚੰਦਕੁਦਰਨੁਕਹਦਾਂਹਾਏ  
 ਏਹੇਕਹਰਜੁਦਾਈ॥ਸਾਰੀਉਮਨਿਖੇਵਿਆਲਹੀਤੇਬੋਕਈਰ



ਜਦੀਸਹਿਨਹੀਸਕਦਾਇਹਦਿਲਮੇਰਾਏਭੁਵਿਛੋੜਾਖਾਈ ੧੧  
 ਭੁਬਮਗਗਮੇਦਾਜੀਦੁਲਕੂੜਾਹੋਓਏਸਾਈ ॥੩੨॥੧੨੨  
 ਕਸਮਮੇਰੀਹੋਮਿਤਚਿਦਾਇਹਗਲੁਨਹੀਕਰਨੀਏਜੇਗੁਰ  
 ਰਾਜਬਾਬਕਰੇਸੀਜਾਲਪਿਆਸਿਰਪਰਨੀਜੇਤੇਮਚਿਤ  
 ਧੁਰੋਹੋਲਿਖੀਜੀਦੁਲਦਲਾਹਾਮਚਿਤਨਹੀਤੇਮਰ  
 ਨਾਨਹੀਚਿਤੇਰੇਦਿਹਗਲਫਾਹਾ ॥੩੩॥੧੨੩॥ਗਲਕਰ  
 ਦਿਆਪਏਨਿਖੇਰੇਸਦਨਫਿਦਦੂਰੇਅਖੀਚਿਓਲੇਦਿਲ  
 ਬਰੋਏਜਲੀਯਾਰਹਜੂਰੇਸਚਿਪੇਸਰੇਸਾਥੀਬੋਲੀਕੋਅ  
 ਕੁਦਰਦਰਗਾਹੋਭਾਹੇਨਾਨਲਿਸੇਤਰਕੇਹੀਕਰੇਲੇਜੇਦਿਲ ॥  
 ॥੩੪॥੧੨੪॥



ਦਾਸਤਾਂ ਨਬੋਨੇ ਲਗਦਾ ਹੋਤੁ ਖਤਾਰਾ ਜੇਕਾਂ ਮਰੂਪ ਦਾਦੁਰ  
 ਨਾਦੁਰਦਾਤਿਰੀਆਰਾ ਜਨਗਰੀ ਦੇਦਿ ਚਸਾਦੁਰਦਾ ਹੋਕੁਣੀ  
 ਆਪਗਫ਼ਲੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੋਨ। ੧੧੨੧ ਦੇਹਰਾਤੀਕਾ ਮਰੂਪ  
 ਦਾਤੁ ਖਤਾਰੇ ਹਾਤੁਰਦਾ ਚਉਥੇ ਰੋਜ਼ ਕਿਨਾਰੇ ਲਗਾ ਸੁਕਰਸਾ  
 ਹਿਬਦਾ ਕਰਦਾ ਸਾਦਿਰੁਪ ਦਥਿਤੋ ਡਿਠੇ ਜੁਹੀਦੀ ਹਰਆਈ।  
 ਚੋਹੇਦਿ ਚੋਪੀਤੋ ਸੁਪਾਣੀ ਬਾਗਆਹ ਜਿਸਜਾਈ। ੧੧੨੨  
 ੧੧ ਰੁਖਾਂਉਤੋ ਮੇਦੇ ਡਿਗੇ ਝੋਪਏ ਸਿਨਭੁਏ ਸੁਤਾਖਾਇਘਏ  
 ਤੋਜੇ ਸੀਕਦਲਾਂ ਦਾਗੁ ਰੂਏ ਸੁਤਿਆਈ ਕਦੇ ਹਿਰਾਤੁ ਫਿਗਣੀ  
 ਨੀਦਰ ਸੀਜੇ ਸਾਈ ਜਾਗਿਆ ਤੇ ਦਿਲਬੀਆਉ ਦਾ ਸੀਕਰੂਕ  
 ਕਲੇਜੇ ਆਹੀ। ੧੧੨੩ ਨਾਹੁਣ ਰਾਜਪਤੀਆ ਦੇਖੇ ਕਾਮ  
 ਕੁਦਰਦਾ ਹੀਲਾ ਨਕੋਈ ਸਿਜਣੁ ਸਾਥੀ ਰੋਹੇ ਸੁਨਕਿਈ ਸਾਕ  
 ਕਬੀਲਾ ਨਕੋਈ ਦੁਜੇ ਥਾਗਲ ਜੇਗਾ ਜੇ ਪਰਦਾ ਸਪਲੇਟੇ  
 ਅਹਮੰਦਜਾਰ ਵਿਹਆ ਦੇਖੇ ਸਹਕਦਿਆ ਦੇ ਬੇਟੇ। ੧੧੨੪  
 ਏਰੋਨੀਗਾਤੁ ਰਿਆਰਾ ਜਾਲੇ ਰੂਨ ਕਿਤਲੇ ਦਸਤੀ ਸੁਲਾਪੂਰਨ  
 ਪਈਰਤੁ ਫਗੇਦਿ ਸਕਖਦਾਈ ਮਸਤੀ ਦੁਰੇ ਸਹਰਕੁਦਰਨੇ ਡਿਠਾ  
 ਨਜਗੀਪਏ ਮੁਨਾਰੇ ਸਾਦੁਰੁ ਅਵਿਕ ਬੁਹੇਦ ਚਿਦਰੁ ਦਿਚਬ  
 ਜਾਏ। ੧੧੨੫ ਤਿਰੀਆਰਾ ਜਕਹਣ ਚਿਸਥਾਨੁ ਸਭੇ ਹੁਕਮੁ  
 ਜਨਨਾ ਕੁਣੀਆਂ ਦੁਨ ਜੁਦਿਹਾ ਜਚਲਾਟੁ ਮਾਲ ਅਸਥਾ



ਬਖਸ਼ਾਨਾ ਜਿਤਨੀਫਰਿਜਕੁਆਰੀਆਂਕੁਣੀਆਂਸੁਰਤੁਹੁ ੧੧੮  
 ਸਨਜਦਨੀਭਿਹਾਜਾਣਲਣਾਈਚੜ੍ਹਿਕੇਮਾਰਨਤੀਰਤੁਫਾ  
 ਨੀ॥੫॥੧੨੮॥ਮਰਦਾਂਦੇਮੁਹਲਗਣਨਹੀਉਹਗੁਲਨਾ  
 ਰਾਨਰਾਂਕਾਂਮਕੁਫਨੁਪਗੜਲਿਆਈਅੰਦੇਕੁਣੀਆਂਹਰਿ  
 ਆਰਾਂ॥ਦਿਚਹਜੁਰਲੈਗਈਆਫਰੁਕੇਜਿਸਜਾਗਾਸੀਰਾਣੀ  
 ॥ਮੁਲਕਫਤਨਦਿਚਹੁਕਮਉਸੇਦਾਜਿਚਿਦਰਖਾਦਿਚਪਾਣੀ  
 ॥੬॥੧੩੦॥ਬਧੇਯਕੁਫਰਦੇਕੁਣੀਆਈਹੋਕੇਈਮਰਦਬਿ  
 ਗਾਨਾ॥ਕਿਚਿਆਫਰੁਕਿਆਇਸਨਗਰੀਦਿਚਿਹੋਬੇਅਕਲ  
 ਦੀਫਾਨਾ॥ਇਫਾਫਤੀਆਹੀਚਿਹੁਸੀਦਰਉਸਨਗਰੀਦੀਰਾ  
 ਣੀਅਖੀਉਸਦੀਆਸੈਕਲਕਰਕੇਜਿਫੇਸਤੁਹੋਸਾਣੀ॥  
 ॥੧੩੧॥ਲਬਦਰੀਯਾਚਿਹੁਸਨਦੇਉਤੇਜਿਉਗੁਲੀਆਂਦੇ  
 ਬੁਟੇ॥ਸੁਰਜਫਾਗੁਅਲਕਮੁਹੇਤੇਲੈਹਿਲੈਹਖਾਫੇਸੁਟੇ॥ਦੇ  
 ਰੁਖਸਾਰੇਸ਼ਲਮਲਸ਼ਲਮਲਟੁਗੜੇਸਮਸਕਮਰਦੇਯਕ  
 ਰਿਸੁਕਜਹਈਪੀਘਟਲਕਤੋਦੇਮਹਿਆਬਰਜੀਲੋਫ  
 ਸਮੇਸੁਹੇਸਾਫੇਕੀਤੇਦੇਦੇਭਫੰਰੀਗਿਲੇ॥੮॥੧੩੨॥ਛਾਤੀ  
 ਉਤੇਦੇਅੰਗਿਆਰੀਆਂਜੇਬਨਮਤੀਆਰੁਬੀਆ॥ਯਾਭਰ  
 ਅਤਰਗੁਲਾਬਰਿਕਾਈਆਂਦੇਸਿਦਲਦੀਆਂਰੁਬੀਆਂਕਿ  
 ਨੀਮੇਤੀਤੇਗਲਮਲਾਲਜਫਾਹਰਿਚੀਰੇ॥ਸਾਰੀਆਸ



ਈਆਗਲੀਹਮੇਲਾਸਿਰਤੇਸੁਹੇਓਰੇ॥ ੯੩॥ ੧੩੩॥ ਕਾਂਮਕੁ  
 ਦਰਸਦਭਿਠਾਰਦੀਪਹਿਲੀਨਜਰੇਮੁਰੀ॥ ਬਾਜੁਸਿਕਾਰੀਕੁੰ  
 ਜਦਬਾਇਮਿਲਮਿਲਦਲਦਲਕੁਰੀ॥ ਕਾਰੀਤੀਰਕਲੇਜੇ  
 ਬੈਠਾਦਾਗੁਲਗਾਦਿਚਸੀਨੇ॥ ਚੁਕਾਨਾਉਸੁਦਰਦਾਹਿਕੇਫਾ  
 ਗੁਨਕਸਨਗੀਲੇ॥ ੧੦॥ ੧੩੪॥ ਪਰਉਸਜਾਹਰਜਰਾਨਕੀ  
 ਤਾਲਗੀਚਿਣਗਚੁਆਤੀ॥ ਕਾਂਮਕੁਪਨੁਕਰੇਮਲਾਮਤਬਿ  
 ਦਕੁਥੀਉਚੁਪਾਤੀ॥ ਆਖੇਸੁਣਤੂਉਏਬੇਅਕਲਾਤੇਕੀਸੁਰ  
 ਤਸਿਭਾਲੀ॥ ਪਰਫਰਕਾਉਨਸਕੇਪੈਖੀ॥ ਸਾਡੀਜੁਹਿਨ  
 ਗਲੀ॥ ੧੧॥ ੧੩੫॥ ਤੁਕਿਚਿਆਵਰਿਬੇਬੇਦਰਦਾਇਹ  
 ਕੀਤੋਰਚਾਲੇ॥ ਤੇਰੇਨੇਨਖਮਾਰੀਰਤੇਜਾਲਮਕਾਲੇਕਾ  
 ਲੇ॥ ਗਾਣੀਮੇਸਚਿਦਾਗਰਬੀਦਾਆਹਾਉਪਨਗਰਦਾ॥ ਆ  
 ਲਾਮਸਬਾਬਜਹਾਜੀਪਾਇਆਸੀਕਰਸਮਿਆਨਜਫਰ  
 ਦਾ॥ ੧੨॥ ੧੩੬॥ ਸਿਰਦੀਪਆਹਮੇਜਾਣਾਦੁਰੀਕਜਾਇ  
 ਰਬਾਣੀ॥ ਮੇਇਕਬਚਿਆਹੋਰਮਤਾਇਓਲਈਆਉ  
 ਸਪਾਣੀ॥ ਦਿਲਬਰਜਾਨੀਦਾਗੀਪਅਰੇਫਰਫੀਕ  
 ਦਿਓਨੇ॥ ਮੇਰੀਉਬਰਮਜੇਸੀਬਾਣੀਮੇਬਚਿਆਉ  
 ਰੁਠੇ॥ ੧੩॥ ੧੩੭॥ ਦੁਜਾਦਿਹਅਜੋਹਇਆਮੇਨੂਲਗਿ  
 ਆਏਸਕਿਨੇਗਾ॥ ਆਇਆਸਾਪਰਚਿਟਸਹਰਦੀਗਾਣੀ



ਦੀਸਰਕਾਰੇ। ਮਿਹਰਕਰਨਗੇ। ਲੋਕਏਬੰਦੇਖਉਫਅਲਾ ੧੯  
 ਦਾਕਰਕੇ। ਏਵੈਰੋਜਲਿਪਾਸਾਏਬੇਜਾਸਾਅਪਾਰੁਜਰਕੇ  
 ੧੧੪੧। ੧੩੮੧। ਫਤਿਕੁਰੀਆਂਨੈਬਧਸੇਨੁਦਾਹਤੇਗਿਫਤਿਅ ०  
 ਈ। ਨਕੁਸ਼ਲੇ। ਨਾਨਕੁਸ਼ਦੇ। ਨਾਨਕੀਤੀਬੁਰਿਆਈ। ਪਰ  
 ਤੇਜੋਰਤੁਸਾਡੀਗਾਣੀਆਜਦਬੰਨਬੰਨਮਾਰੇ। ਏਡਾਗ  
 ਰਬਨਕੀਚੇਸਾਏਉਏਕੁਰੀਚਿਹਰਿਅਰੇ। ੧੫੧। ੧੩੮੧। ਇ  
 ਦਰਾਫਤੀਗਾਣੀਦੀਸੀਇਕਪਦਮਾਫਤੀਸਹੇਲੀ। ਪਾਸਫ  
 ਜੀਰਰਫੀਕਪਿਆਰੀਅਲਬੇਲੀਅਟਖੇਲੀ। ਗੁਸੇਨਾ  
 ਲਕੁਦਰਨੁਕੀਤਉਸਦੇਚਾਹਫਾਨੇ। ਮਜਲਸਦੇਦਿਚਅ  
 ਖਿਆਇਸਨੁਬੰਨਰਖੇਇਸਚਾਲੇ। ੧੬੧। ੧੪੦੧। ਅਸ  
 ਹਟਾਇਦਿਤੀਜਿਤਦੇਲੇਪਦਮਾਂਫਤੀਬੁਲਾਈ। ਗੋਸੇਹੋਕੇਅ ०  
 ਖੇਗਾਣੀਗਲਨਦਸੀਕਾਈ। ਚਿਹੋਕੇਈਬੀਦਾਪਰਦੇਸੀਚੇਤ  
 ਬੰਨਬਹਾਏ। ਮੈਂਬੇਬੁਗੱਕੇਈਨਹੀਉਸਨੁਜੇਫੁਲਾਦੀਲਾਫੇ  
 ੧੧੧੧। ੧੪੧੧। ਅਦਬਕਰੀਮੈਂਜੇਹਉਸਦਾਮੈਂਬੇਅਜੇਚਿਗੇ  
 ਰਾਚਿਸਓਤੇਪਦਮਾਫਤੀਏਨੀਦਿਲਦਿਕਅਈਮੇਰਾ।  
 ਚੇਤਾਭੇਤੁਨਾਂਦਸੀਮੇਰਾਮੂਲਕਿਸੇਦੇਅਗੇ। ਲੋਕਕੀਜਲ  
 ਲੁਸੇਈਜਾਣੇਜਿਸਤੁਨਆਤੁਸਲਗੇ। ੧੮੧। ੧੪੨੧। ਪ  
 ਦਮਾਫਤੀਕੁਦਰਦੇਜਾਕੇਸੀਗਲਪੈਰੋਲਾਹੇ। ਫਰਸਫ



ਰੁਸਦਿਛਾਇਬਹਾਏਲੈਜੋਕੁਸੁਦਿਲਚਾਹੇਗਾਗਹਦੇਜੇਦਰੁ  
 ਰਦੇਸਾਰੇਦਿਤੇਜੋਖਚਲਾਕੀਕਿਕੁਲਸੁਮਕੇਗਾਰੇਮਲਾ  
 ਨਾਲੇਨਦੀਪੁਸਾਕੀ॥੧੯॥੧੪੩॥ਹਰਿਕਿਸਮੇਦੇਮੇਦੇਪਾਏ  
 ਆਦੇਰੀਗੀਪਾਣੇਪਰਕਾਂਮਕੁਦਰਵਿਕਕਾਂਮਲਿਟਾਬਿਨਨ  
 ਹਿਕਿਸੇਨੁਜਾਣੇਗਹਿਜੁਭਰੇਕੇਰਤੁਰੇਦੇਲੈਲੈਬੰਸਕਲਾਦੇਗਾ  
 ਹਿਣੇਜੇਦਰਬਾਸੁਪਿਅਰੇਉਸਨੁਨਾਕੁਸੁਭਾਏ॥੨੦॥੧੪੪॥  
 ਇਹਗਲਫਜ਼ਹੀਜਾਗਣੀਥੇਪਦਮਾਦਤੀਸੁਨਾਈਸਾਗੀਰਾ  
 ਤਿਰਿਹਾਹੋਰੇਦਾਉਹੋਕੇਈਸਉਦਾਈਗਾਗਣੀਆਖਿਆਮਜ  
 ਲਸਕਰਸਾਰਤੀਅਪਣੇਰੂਹੇਚੋਗੀਲੋਕਾਂਥੀਉਚਾਈ  
 ਮੇਰੇਪਾਸਅੰਧੇਰੇ॥੨੧॥੧੪੫॥ਹਾਲਹਦਾਲਸੁਨਾਏਮਿ  
 ਲਕੋਲਿਆਂਹਕੀਕਤਸਾਰੀਗਾਗਤੀਕੁਦਰੁਜੁਰਬੁਲਾਇਆ  
 ਮਜਲਸਜੋਦੇਖਿਲਾਗੀਗੁਰੁਗੁਰਸਈਆਦਾਰੇਦਾਗੀ  
 ਇਹਨਸਗਬਪਿਆਲੋਕਾਮਕੁਦਰਦਲਦੇਖੇਗਾਣੀਤ  
 ਕੇਉਸਦੇਚਾਲੇ॥੨੨॥੧੪੬॥ਬੈਰਕਬੈਠਪਿਆਲਾਪੀ  
 ਦਲਗਣੀਜੋਦੇਪਛਾਤਾਗਜਿਆਦੋਕੇਈਹੋਇਹਬੇਦ  
 ਕਰਤਹਕੀਕਪਛਾਤਾਮਜਲਸੀਆਂਕੁਤੀਆਂਨੁਆਖੇ  
 ਇਹੋਕੇਈਗਜਸਾਉਪੀਨਇਸੇਦੇਮਾਤਪਿਤਨੁਜਣਿਆ  
 ਹੋਜਿਸਮਾਉ॥੨੩॥੧੪੭॥ਪਹਿਲੇਜੋਦੇਸਗਬਪਿਅਮ०



ਲਾਗਣੀ ਦੇ ਦਲ ਅਫੇ ਅਪਣੀ ਹਥੀ ਕਾਮ ਕੁਦਰਨੁ ਰਾ ੨੦  
 ਟੀਆ ਪਿਪਿਆਫੇ ਕਾਮ ਕੁਦਰਨੁ ਮਧ ਪਿਆਲਾ ਆਇ  
 ਆਦੁ ਜੀ ਫਾਰੀ ਉਸਗਣੀ ਦੇ ਅਗੇ ਧਰਿਆ ਪੀਤਾ ਪੁਟ  
 ਪਿਆਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ੧੪੮ ॥ ਬਾਕੀ ਕੋਹ ਸੁਕਾਮ ਕੁਦਰਨੁ ਤੁਹੇ ਪੀ  
 ਲੇ ਸਾਰਾ ਸਰਮ ਹਯਾਇ ਬੁਲਾਇ ਦਿਲੋ ਤੋ ਦਿਤਾ ਸਭਿ ਕਉ  
 ਲਾਗਾ ਪਤੁਰਲ ਫੇਗਣੀ ਨਾਲ ਪੁਸੀ ਦੇਰਲ ਮਿਲ ਬੈਠੀ  
 ਗਣੀ ਆਚਿ ਟਿਕੁ ਚੁਆਤੀ ਸਾਗੀ ਛਾਤੀ ਹਿਜੋ ਹੁਲਟ ਪਾਣੀ  
 ॥ ੨੮ ॥ ੧੪੯ ॥ ਸਣੀ ਆਂਗਣੀ ਆਂਬੁਲੁ ਦਿਲੋ ਤੋ ਜੀ ਆਗਦੁ ਸ  
 ਪਤੋ ਸੁਰਮਾਰਿ ਜਰਨੇ ਨਬੀ ਦੁਕਾਂਜੁ ਲਫਾਲਾਏ ਪਲੀਤੋ ਏ  
 ਦੇ ਕੈਫੀ ਮਜਲ ਸੀਆ ਫਿਰੁ ਉਹਰਾ ਜਾਉ ਹਰਾਣੀ ਪਰਕਾਮ  
 ਕੁਦਰਨੁ ਦਿਚ ਜਿਗਰ ਦੇ ਪੁਖ ਦੀ ਪੁਖ ਪਰਾਣੀ ॥ ੨੯ ॥ ੧੫੦  
 ॥ ਨਾ ਦਿਲ ਉਸਦਾ ਬਹਜ ਪਿਆਰੇ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਦਲ ਬਿਜੇ ॥  
 ਇਹ ਦਿਲ ਬੇਰਾ ਦੇਗੁ ਜੁਸੇ ਦੀ ਇਸ ਕੇ ਦੀ ਅਗਰਿ ਨੇ ॥ ਸ ॥  
 ਜਲਿਆਈ ਆਮ ਜਲਸ ਦੇ ਦਿਚ ਗਾਫੁਟ ਬੈਠੀਆ  
 ਸਣੀ ਆਂਗਣੀ ਸਰਾਬੀ ਕਈ ਬਿਤਾਬੀ ਲੇਟ ਕਈ ਨਰੁਪ  
 ਈਆਂ ॥ ੩੦ ॥ ੧੫੧ ॥ ਕਾਮ ਰੂਪ ਨੈਸਾ ਜਸਣੀ ਆਬੇ ਦਰਦ ॥  
 ਨਾਲ ਦੁਜਾਇਆ ਸਾਗਿ ਮਜਲਸ ਲੇਟ ਲਗੀ ਨਿਹ  
 ਦਾਸ ਬਦਸੁਣਾਇਆ ਹੋ ਬੋਹੇ ਸਜਿ ਮੀਤੇ ਦੁਰੀ ਗਣੀ ਮ



ਸਤਦਿਵਾਨੀ। ਨਾਲੇਗਾਏ ਨਾਲੇਜਾਂਚਿਤਅਫੇਜਾਨੀ। ੩  
 ੧) ੧੫੨) ਜਾਂਕਾਮਲਿਟਾਦਾਨਉਸਿਭਲੇਸੁਲੇਦਰਦਮੰ  
 ਧੇਰੀਪਦੀਫਅਕਲਫਿਕਰਦਾਬੁਝੇਸਈਅਮਸਚੈਫੇਰੀ  
 ੧) ਕਾਮਕੁਦਰਨੁਪੁਛਿਆਜਾਉਸਸੁਰਤੁਸਿਭਲੀ। ਕਿਰਮ  
 ਦਾਰਤੇਰੇਤਨਬੇਲੀਮਜਲਸਜੇਤੁਪੁਬਲੀ। ੩੨) ੧੫੩)  
 ਅਇਤਾਦਰਦਸਾਗਰਦਿਆਂਠਾਂਠਕਿਬਦਾਹੇਤਨਤੇਰੇ। ਫਿ  
 ਰਥਾਖੋਹੁਲਸੁਨਉਅਸਾਨੁਕਰਾਇਲਾਜਸਦੇਰੇ। ਕਹੀਹ  
 ਕੀਕਤਕਾਮਕੁਦਰਨੇਅਫਲਆਪਰਤਾਈ। ਸਿਗਲਦੀ  
 ਪਦਿਦਤੇਜੀਦਾਂਨਹੀਤੇਮਰਜਾਈ। ੩੩) ੧੫੪) ਗਣੀ  
 ਅਧਿਅਪਾਸਅਸਾਭੇਫਸਕੇਈਦਿਹਿਬੇਲੀ। ਅਸੀ  
 ਚਾਪਹੁਚਾਇਦੇਦਾਰੇਮਿਲਸੀਰੁਪਮਹੇਲੀ। ਘਲਸ  
 ਦਾਰਤੇਰੇਜੇਸਾਥੀਲਗੇਨਦੀਕਿਨਾਰੇ। ਲੋਕੁਮੰਗਾਂਦਾਰੇ  
 ਉਸੁਪਾਸੇਮਿਲਸਨਦਾਰਪਿਆਰੇ। ੩੪) ੧੫੫) ਘੋ  
 ਤ੍ਰੇਜੇਰੇਮਾਲਖਜਨੇਨਾਲਦਿਹਾਂਗੇਹਾਥੀ। ਸਿਗਲਦੀ  
 ਪਪੁਚਾਇਮੁਰੇਸਨਸਿਗਸਦੀਸਲਸਾਥੀ। ਕਰੇਦੁਆ  
 ਵਿਕੁਦਰਥਜੇਰੇਰਥਤੈਨੁਫਡਿਆਫੇ। ਨਾਮਖੁਦਾਦੇਭਲ।  
 ਸਿਕਰਸੇਆਪਕਬੁਲੇਪਾਫੇ। ੩੫) ੧੫੬) ਦਿਹਚੜਿਆ  
 ਫਤਕਹੇਕੁਦਰਨੁਇਵਾਫਤੀਪਿਆਰੀ। ਫਿਦਕਫਲੇਕੀਜਾ



ਗਾਥੇਲੀਕਟਦਿਹਾਣੀਸਾਰੀਗਰਤਪਈਨੁਮੁਕਤਮਾਜਾਈਮ ੨੧  
 ਜਲਸਕਰਸਾਤੁਜੀਕੀਤਾਅਸਰਮੁਹਬਤਮੇਨੁਤੇਰੇਬੇਅੰ  
 ਦਾਜੀ॥੩੬॥੧੫॥੧੫ਦਸਾਂਦਤੀਪਿਆਰੀਦੇਘਰਕਾਂਮਕੁਫ  
 ਰਜਾਫਕ੍ਰਿਆਗਣੀਕਮਲਿਟਾਰਿਤੁਆਈਹੋਹੈਕਰਕੇਸ਼ੁਰਿ  
 ਆਜਿਸਦੀਖਾਤੁਰਘੋਰੇਦਿਫੂਨੇਯਾਰਰਫੀਕਗਦਾਏ॥੩੭॥੧੫੮  
 ਸਬਾਸ਼ਿਹੁਲਜੀਫਲਕੁਤਾਸਾਈਫੇਰਿਮਿਲਾਏ॥੩੮॥੧੫੯  
 ॥ਗੋਦਿਆਰੇਦਿਆਂਅਖੀਆਈਨੀਦਰਮਿਰੀ॥ਕਮਲਿਟਾਂਦਿ  
 ਤੁਸੁਫਨੇਦੇਦਿਹਦੁਜੀਦਾਗੀਭਿਠੀਆਖੇਸੁਲਤੁਓਏਬੇਦ  
 ਰਦਾਰਜੇਫਲਹਥਕਰਦੀ॥ਮੇਰਿਹਰਤਿਫਿਛੋਏਤੇਰੇਪਈਨਿ  
 ਮਾਣੀਮਰਦੀ॥੩੯॥੧੬੦॥ਛੇਜਫੁਲਾਦੀਓਤੇਤੁਧਬਿਨ  
 ਚੁਭੁਲਲਗਦਕੀਭੇ॥ਮਾਈਅੰਦਾਈਆਦਿਲੋਭੁਲਾਈ  
 ਅੰਕਿਸੇਦੁਖਨਫਿਭੇ॥ਖਾਫਲਪੀਫਲਸੇਲਅਸਾਨੁਬੀ  
 ਆਹਰਮਤਦੇਕਾ॥ਖਾਥੇਦੇਦਿਚਭਿਠੇਹੇਤੁਅਹਮਦਯਾ  
 ਰਜਦੇਕਾ॥੪੦॥੧੬੧॥ਤੁਸਈਅੰਦਿਚਿਕੋਫਪੀਪੀਸਭਿ  
 ਦਾਹੈਮਤਦਾਲਾ॥ਦਾਹਦਾਹੋਤੀਯਾਗੀਅਖੀਆਦਾਹਦਾਹ  
 ਤੇਰਾਚਾਲਾ॥ਅਗੀਇਸਕੀਮਜਜੀਫਲੀਬਾਲੀਮੇਰੀ  
 ਦੇਹੀ॥ਲਾਈਸੀਤੇਰਖਣੀਆਗੀਲਾਈਇਕੋਜੇਯੀ॥੪੧॥  
 ੧੬੨॥ਹੈਫਪਿਆਰਮੁਹਬਤਤੇਰੇਹੈਫਸਫਰਦੀਸਖਤੀ॥



ਯਾਰਦਿਸਾਰਬਹਨਮਗਯਾਰੀਏਹਾਰੇਬਦਬਖਤੀਪਾਕੋਲੋ  
 ਕਅਦਾਦੀਚਲੀਕਾਮਲਿਟਾਉਸਦਾਭਾਬਾਹੋਫਨੂਨਲਗਾ  
 ਸੀਰਾਜਾਖੁਲੇਨੈਨਤਿਥਾਹੋ॥੧੨॥੧੬੨॥ਮਾਰੀਚੀਕਕ  
 ਦਰਨੇਦਟਕੇਕੀਕੀਕੁਲਹਦੇਲੀਪਦਮਾਦਤੀਪੁਛੇਦੀਆਈ  
 ਚਿਏਬੋਲੀਚਿਏਬੋਲੀਇਹਕੀਚੀਕਾਮਾਨਲਗੋਤੋਤਨੁਦੇ  
 ਦਨਕੀਏਗਰਾਣੀਅਗੇਜਾਇਸੁਨਾਦਾਤਾਚਿਹਮਹਰਮਖੀਏ  
 ॥੧੮॥੧੬੩॥ਗਲਦਟਾਈਕਾਮਕੁਦਰਨੇਦਿਲਦਾਭੇਤੁਨ  
 ਦਸਿਆਸੁਫਨੇਦੇਦਿਚਿਤੁਰਿਆਹਮੇਪਿਛੇਬਹਿਕੇਹ  
 ਸਿਆਰਾਤਪਈਤੇਕੁਦਰਬੁਲਾਇਆਇਦਾਦਤੀਰਸੀ  
 ਲੀਗਰਿਗਬਰਿਗੀਜਾਮਸੁਰਾਹੀਆਂਮਜਲਸਬਣਿਰਿਗੀ  
 ਲੀ॥੧੮॥੧੬੪॥ਗਾਫਲਸਈਆਂਫਰੂਤਿਬੂਰੇਸਰਿਗੀ  
 ਆਏਤਾਰੇਸੁਰਖਪਿਆਲੇਮਧਪਿਆਦਲਕੋਫਪਿਅ  
 ਦਲਹਾਰੇਕਾਮਕੁਦਰਨੁਥਾਹਜਪਿਆਰੇਮੁਲੇਨਾਂਕੁਲੁਭਾ  
 ਦੋਕਰੇਬਹਾਂਨੇਤੋਪੀਫਿਨਾਹੀਤੇਨਾਲੇਭਉਖਾਏ॥੨੦॥ਚਿ  
 ਨਕਖਫਾਤਬੀਅਤੁਹੋਈਉਠਖਲਾਉਸਥਾਂਭਾਕਰਕੋਬੇ  
 ਲਹੁਣੇਮੁਨੁਆਦਾਫਿਰਕੇਬਾਹਰਿਦਾਚਿਬਾਗਦੁਗਰੇਰਾ  
 ਣੀਦੇਦਿਚਜਾਦ੍ਰਿਅਤੋਰੇਇਆਕਾਮੁਲਿਟਾਚਿਤਕ  
 ਰਦਾਕਰਦਾਇਕਬੂਟੇਮੁੰਦੁਜੇਇਆ॥੨੧॥੧੬੫॥ਤੁਸ



ਦੀਰਾਂਬਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਨੇ ਅੰਦਰ ਆਈਆਂ ਹੋਨ ਲਲੇ ੨੨

ਮੁਰਤ ਕੋਹ ਕਾਫ ਦੀ ਪਰੀਆਂ ਰਾਜੇ ਨੂਜਿ ਥੇ ॥ ११ ॥

॥ ਦਾਸ ਤਾਨ ਪਰੀਆਂ ਲੋਜਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਰਾਜੇ ਕਾਂ ਮਰੂਪ ਨੂ  
ਬਾਗਾਂ ਦੀ ਇੰਦ੍ਰਾਵਤੀ ਦੇ ਦਿੱਚੇ ਕਿਹ ਕਾਫ ਤੇ ਲੋਜਾਂ ਦੀ  
ਹੈਤਾ ਰਾਵਤੀ ਪੀ ॥ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰਾਵਤੀ ਫਰਾਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਵਾਨੀ  
ਹੋਜਾਂ ਦੀ ਹੋ ॥ ॥ ਦੁਖ ਕੁਦਰਤੁ ਲਿਖੇ ਮਾਰੇ ਅਜੇ



ਪੁਰੇਦਰਗਾਹੇ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਵਤੀਮਿਲਾਫੇਕੀਕਰਕਾਂਮਲਿਟਾ  
 ਇਸਰਾਂਹੇ॥ ਉਸਜਾਤਾਜਸਿਗਲਵੀਪੇਫੜਸਾਂਫਸਤੀਫ  
 ਸਤੀ॥ ਪਰਕਾਂਮਲਿਟਾਦੀਸੇਜਲਤਾਨੁਨਇਉਤੇਨਾਹੀਸ  
 ਸਤੀ॥ ੧੧॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ਚੰਦਰੀਰਾਤਚੰਨੇਦੀਆਹੀਬਾਗਪੁਲ  
 ਸੀਸਾਰਾ॥ ਉਸਬਾਗੇਦਿਚਸਾਪਰੀਦਾਹੋਇਆਆਇ  
 ਉਤਾਰਾ॥ ਪਰੀਆਂਦੇਰਾਜੇਦੀਬੋਟੀਚੰਨੇਦਿਹੋਂਸਦੀ॥ ਹੁ  
 ਸਨਸਿਗਾਰੀਕੁਨ੍ਹੀਕੁਆਰੀਆਇਲਥੀਉਸਜਾਈ॥ ੧੨  
 ॥ ੧੬੮॥ ਤਖਤਪਰੀਦਾਚਾਫਣਫਾਇਲਿਆਲਾਇਆਉ  
 ਨੀਟਿਕਾਣੀ॥ ਸੁਤਾਹੁਇਆਕੁਫਰਜਿਥੇਸੀਸਿਰਤੇਚਾਦ  
 ਰਤਾਣੀ॥ ਓਹੁਬਾਗੇਦਿਚਮੁਸਕਬਹਾਰਾਂਤੇਚਿਹਚਾਨਣ  
 ਚੰਨਦਾ॥ ਤਾਰਾਵਤੀਪਰੀਸੀਸੁਰਤਜਿਓਦਰਯਾਓਹੁਸ  
 ਨਦਾ॥ ੧੩॥ ੧੬੯॥ ਇਤਫਲੁਚੰਨਫਲਕੁਤਾਂਚਮਕੇਉਤ  
 ਫਲੁਅਲਕਸ਼ਲਕਤੇ॥ ਪੁਮਾਂਤਾਰਾਵਤੀਪਰੀਦੀਆਂਅ  
 ਹੀਆਂਮੁਲਕਮੁਲਕਤੇ॥ ਡਿਠਾਜਾਂਉਸਕਾਮਕੁਫਰਨੂੰਮੁ  
 ਹਿਨੀਗਾਕਰਸਾਰਾ॥ ਅਖੀਮਸਤਖਮਾਰੀਮੰਤੀਆਲ  
 ਗੇਸੁਬਹੁਤਪਿਆਰਾ॥ ੧੪॥ ੧੧੦॥ ਹੱਥੀਕਰ੍ਹੇਗਲੇਦਿ  
 ਚੁਹਸੀ॥ ਹਾਰੁਮੇਲਸੁਲਾਰੇ॥ ਪਰੀਆਨੂੰਬੀਜੇਈਓਭਾਫ  
 ਟਜੇਫੇਹੋਫਣਕੁਆਰੇ॥ ਸੁਰਤਫਲੇਰਾਜਾਜਾਤਾਉਸਪ



ਗੀਆਦੀਗਣੀਗਰਖੁਲਿਆਸਿਰਜਾਹਨੂੰਉਤੇਤਾਰਾਫ ੨੩  
 ਤੀਦਿਕਾਣੀ॥੫॥੧੧੧॥ਹੋਰਸਈਆਂਜਾਬਾਗੀਦੜੀਅੱਥੇ  
 ਰਕਰਨਦੇਤਾਈਗਤਾਰਾਫਤੀਜੇਹਾਚੇਨਤਾਰਾਕਿਸੇਲੱਧੇਨਹੀ  
 ॥ਦਿਲਦੇਦਰਦਮੁਹਬਤੁਫਾਲਾਗਣੀਨੁਅਮਿਲਿਆ॥  
 ਕਰੇਦਲੀਲਾਂਇਹੁਕੋਈਜੇਹਨਾਂਕਿਥੋਆਇਆਚਲਿਆ॥੬  
 ॥੧੧੨॥ਆਦਮੀਅੰਦਿਚੋਹੋਰਇਜੇਹਨਹੀਕੋਈਸਹਿਸਤ ०  
 ॥ਨਾਇਹਜੁਰਤਪਰੀਆਉਤੂੰਹੋਤਹਕੀਕਫਕਿਸਤਾ॥ਪਰੀਗੁ  
 ਲਾਮਾਨੁਫੂਰਮਾਇਆਇਥੋਇਹਨੂੰਉਠਾਕੇਅਪਨੇਫਤਨ  
 ਤੁਸੀਲੋਚਲੋਤਖਤਮੇਰੇਤੇਪਾਕੇ॥੧॥੧੧੩॥ਸੁਤੇਨੂਚਤਖ  
 ਤਚੜਾਇਆਇਹਬਖਤਬੇਦਾਰਾਂਹੋਇਆਕੂਚਤਿਆ  
 ਰੀਕੀਤੀਪਰੀਆਂਬਹਨਕਤਾਰਾਂਅਮਹਮਦਸ਼ਾਹਇਸ  
 ਕੀਮਿਜਾਜੀਕਈਤਰਟੇਪਟੇ॥ਇਕਨਾਦੇਗਲਜੁਹੇਸਾਫੇਇ  
 ਕਨਾਦੇਸਿਰਘਟੇ॥੮॥੧੧੪॥ਕੋਹਕਾਫਤੇਖਰਿਆਪ  
 ਰੀਆਂਜਾਗਰਲਿਖਕੁਦਰਨੂੰ॥ਇੰਦਾਫਤੀਦਿਦਾਨੀਹੋਈ  
 ਲੋਕੇਥਲਤੁਗਰਨੂੰ॥ਦੇਤੂੰਘਰੀਆਮਜਲਸਦੇਦਿਚ  
 ਬੈਠਉਤੀਕਿਆਗਣੀ॥ਓਕੁਫਤਾਓਕੁਕਰਕੇਫੇਰਦੁ  
 ਰੀਸਰਮਾਣੀ॥੯॥੧੧੫॥ਕੁਰ੍ਹੀਆਂਸਈਆਂਨੂੰਉਸਕੇ  
 ਹਾਇਤੁਫਲਕੁਦਰਗੀਆਸੀ॥ਬਾਗੇਦੇਦਿਚਜਾਕੇਦੇਖੋ



ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਉਦਾਸੀ ਸਾਈਆਂ ਬਾਗ ਦੁਫੇ ਦੀਆਂ ਦੁਤਨ ਨਿ  
 ਮੋੜੁਣੀਆਂ ਮੁੜੀਆਂ ਕੁਫਰ ਕਿਤੇ ਦਲ ਲਭਦਾ ਨਾ ਹੀਰੋ  
 ਦੀਆਂ ਮਾਈਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾ ਦਤੀ ਦਿਫ  
 ਨੀਹੋਈ ਫੜਫੜਦਾ ਲਭਿਖੇਵੇ ਸਾਗ ਸਹਿਰ ਰਤੂ ਰੁਭਿਰੋ  
 ਦੇ ਪਾਏ ਇਸ ਕਨਖੇਵੇ ਤੂੰ ਬੀਖੀ ਮੇਸਟੇਂ ਕਨਤਾਂ ਅਗੀਰਾ  
 ਇਲਦਾਈਆਂ ਸੋਲਾ ਚੇਰੇ ਸਮਪਸਮੀਨੇ ਅਗੀ ਬਾਲ  
 ਸਿਕਾਈਆਂ ॥ ੧੧ ॥ ੧੧ ॥ ਗਣੀਆ ਪਲਾਹਿ ਜਗਦ ॥  
 ਪਹਦਾ ਪਹਦਾ ਨੀਲਾ ਬਾਣਾ ਪਦਮਾਦਤੀ ਸਹੇਲੀਆ ਸ  
 ਕੁਨਾਛੇ ਭਿਆਖੀ ਦਾਂਖਾ ਦਾਂਖਾ ਵੇਤੇ ਹਾਲ ਦਿਫਨੀ ਕਰਲੀ  
 ਇੰਦ੍ਰਾ ਦਤੀ ਦਿਫੁਨੀ ਕਹੁ ਮਰੇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਮਾਰੇਤ  
 ਮਛੀ ਪਤਭੁਨੀ ॥ ੧੨ ॥ ੧੧ ॥ ਦਾਸ ਤਾਨ ਜਾਗਦਾ ਹੋ



ਰਾਜਾ ਕਾਂਮਰੂਪ ਕੀ ਦੇਖ ਦਾਹੋ ਪਰੀਆਂ ਦੁਆਲੇ ਬੈਠੀਆ  
 ਹੋਈਆਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਹੋਰਾਨ ਹੋਰਾ ਹੋਰਾ ਜੋ ਕੋਹ ਕਾਫ਼ਤ ਖਤ ਤੇ  
 ਪਾਕੇ ਪਰੀਆਂ ਰਾਜਾ ਖੜਿਆ ਮਾਈ ਜਾਗ ਅਚਰਜ  
 ਭਿੱਠੇ ਸੋ ਸੁਰਤ ਨਹੀ ਚਿਸਤ੍ਰਿਆ ਪਰੀਆਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮੁ  
 ਹਮਾਰੇ ਗੁਲਾਬੇ ਦੇ ਛੁਟੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰ ਅਜਾਇਬ ਦੇਖੇ ਜਾਓ  
 ਹਮਖੀ ਪਟੇ ॥੧॥੧੭੮॥ ਤੁਰਾਵਤੀ ਕੋਹੇ ਆਚਿ ਬੇਲੀ  
 ਮੇ ਪਰੀਆ ਦੀ ਰਣੀ ਸੁਤ ਹੋਇਆ ਨਜਰ ਪਿਛੇ ਮੈਂ ਤੋਂ ਨੁ  
 ਦੇਖ ਫਿਕਾਣੀ ਇਹਿ ਕੋਹ ਕਾਫ਼ ਮਕਾਨ ਅਸਾਰਾ ਰੂਮੇ ਦੇ  
 ਥੇ ਆਦਾ ਤੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਪੁਰਿਆ ਨਜਰ ਪਿਛੇ ਮੈਂ ०  
 ਦਾ ॥੧॥੧੯੦॥ ਕਾਂਮ ਕੁਫ਼ਰ ਰੁਰਹੀ ਸੁਰਤ ਸੁਣ ਕੋਹ ਕਾ  
 ਫ਼ਟਿਕਾਂ ਟਾਂਗੀ ਗਲ ਦੀ ਪਦਿ ਜੀਸੀ ਕੀ ਕਰ ਦੇ ਬੋ ਕਿਸੇ  
 ਸ਼ਾਂ ਟਾਂਗੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ ਦੁਰਾਡੇ ਮੈਂ ਬੋਰੇ ਬਿਗਾਨੇ  
 ॥ ਜਾਨੀ ਯਾਗੀ ਮਲ ਨਗੇ ਕਿ ਬੋ ਦੇ ਬੋ ਪਹੁੰਚੁ ਨਾਨਕ ॥੧॥੧੯



੨੧॥ ਤਾਰਾਵਤੀ ਹਕੀ ਕਤਸਮਸੀ ਬਹਿ ਕੇਤੇ ਸਮਸਾਇਆ ॥ ੬  
 ਸੋਕੇਈ ਦਿਹੁ ਜਿਚਤਰਾ ਜੀ ਕਰਸਾ ਜਿਉਤੁ ਪਰਾਹਿਆ ॥ ਮੇਪੁ  
 ਚਾਇਦਿਆਂਗੀ ਰਿਥੇ ਜਿਥੇ ਕਹਿਸੇ ਮੇਨੁ ॥ ਰਬਮਿਲਾਣਾ ਆਹ  
 ਸਾਨੁ ਕੇਈ ਦਿਹਾ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ॥ ੪॥ ੧੯੨॥ ਨਸ਼ਰਸਾਨ ਮੇਰੀ ਚਿਏ  
 ਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਤੋਰੇ ਫਾਗੀ ॥ ਤੇਰੀ ਮਰਜੀ ਦੇ ਦਿਚ ਚਲ ਸਾਂਝੇ ਹੋ ਕੋਲ  
 ਕਰਾਗੀ ॥ ਕੁਦਰਤੁ ਸਲੀ ਦਿਲ ਨੂ ਦਿਤੀ ਗਣੀ ॥ ਮਜਲਸਲਾਈ  
 ॥ ਲਗੇ ਪੀਣ ਪਰੇ ਮਪਿਆ ਲੋਕੇ ॥ ਚੁਟ ਫੁਟਾਈ ॥ ੫॥ ੧੯੩॥  
 ਕਾਮਲਿਟਾ ਬਿਨਕਾਮ ਕੁਦਰਤੁ ਕੁਲਜਹਾਨ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਪੀਦੇ ॥  
 ਮਪਰੀ ਬੋਰੁ ਰਦਾਲੇ ਕੈ ਫੋਰੇ ਫਾਗੀ ॥ ਮੁਹਿਨ ਬੋਲੇ ਹੋ ਸੁਰੇਲੇ ਆਪਿ  
 ਖਿਆਲ ਅਲਪੇ ॥ ਕਿਥੇ ਬੋਲੀ ਕਿਥੇ ਸਾਥੀ ਕਿਥੇ ਸਾਥੇ ॥  
 ਪੇ ॥ ੬॥ ੧੯੪॥ ਜਿਹਨੂੰ ਨਾਲਿ ਰਫੀ ਕਵਿਓ ਵੇਜਿਹਿ ਰੇਸ  
 ਹੋਇ ਚਤੁਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਬਹਿਸਾ ਬਪੁਛੇ ਸੀ ਮੇਰੇ ਜੁਮੇਰੀ  
 ਹੁਬਾ ॥ ਲੈ ਕੇ ਸਾਜ ਅਲਾਪ ਅਲਾਫੇ ਕਾਮ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇ ਦੇਲੇ  
 ॥ ਕਾਨੇਲਾਟਲਿ ਬਾਂਦੇ ਥੀ ਫਲ ਅਗੀਲ ਗਣ ਬੋਲੇ ॥ ੧॥  
 ੧੯੫॥ ਤਾਰਾਵਤੀ ਕੁਦਰਤੁ ਭਿਠਾ ਕਾਮਲ ਇਲਹੁਨਰਦਾ ॥  
 ਮਸਤਾਨੀ ਦੀ ਫਾਨੀ ਹੋਈ ਫਰਤਿਆ ॥ ਜੇਸ ਅਸਰਦਾ ਪਰਿ  
 ਕਪਲ ਕਾਮ ਕੁਦਰਦਾਰਾਣੀ ॥ ਜਰਾ ਫਸਾਹੁਨ ਕਰਦੀ ॥ ੨॥  
 ਪਿਖਵਾਏ ਮਾਪਿ ਆਏ ਮਾਪੇ ਹੋਏ ਬਰਦੀ ॥ ੮॥ ੧੯੬



ਨਦੀਪੁਸਾਕਫਜਰ ਦੇਵੇਲੇਨਿਦਕੁਅਰਨੁਆਵੇਅਪਨੇ ੨੫  
ਤਖਤਬਹਾਲੇਪਸੇਤਕਤਕਸਦਕੇਜਾਵੇ॥੯॥੧੮੧॥॥

ਦਾਸਤਾਨ ਦੇਉਲੇਜਾਂ ਦੇਨੀਕੋਈਕਰਕੇਗਜੇਕਾਮਰੁਪੁ  
ਉਗਾਇਕੇਤਾਗਦਤੀਪਗੀਥੀਕੋਲੁਸਦਹਿਰਜੇਦੇ॥  
ਸਾਹਪਗੀਦੀਕੀਤੀਹੋਈਪੀਉਸੀਕੁਵਾਸੀਸੀਗਸ  
ਦਹਗਜੇਦੀਆਹੀਰਤੀਹੁਸਨਹਦਈ॥ਜਾਇਗਜੇਦੇ



ਅਗੇਕਿਸੇਪਰੀਨੈਕੇਗਾਸਾਹਿਪਰੀਦਾਸਾਕਤੁਸਾਡਾ  
 ਮੇਜਾਤੁਹੈਰੇਹਾ॥੧੨॥੧੮੮॥ਆਦਮੀਇਦੇਨਲਿਰਾ  
 ਇਸਓਸਦੀਹੋਰਿਫੇਲੇਦਿਹੋਤਖਤਬਹਾਲੀਰਖੇਗਤੁਸ  
 ਫਲੇਫੇਲੇਆਪਪਿਅਫੇਆਪਿਖਫੇਬਧੇਯਥਖ  
 ਲੇਈ॥ਇਹਗਲਪਰੀਅੱਕੋਲੋਰਾਜਾਕਦੀਨਾਸੁਣਿਆ  
 ਹੋਈ॥ਕਿਥਿਆਗੁਸਾਖਾਇਦਿਲੇਦਿਚਤੁਰਤੁਸਦਹਰ  
 ੨੧੧੮੮॥  
 ਗੁਮਾਨੀਯਕਿਹਨ੍ਹਹੋਚਿਹੁਆਦਮੀਅੱਕੋਦਿਚਬਣਿਆਮੇ  
 ਰਾਜਾਨੀਯਫਟਕੇਅੰਜੇਅੰਜੁਪਿਲਾਗਬੇਰਾਬੇਰਾਚੀਰਾਂ॥  
 ਲੂਲੂਤਨਦਿਚਸੀਬੇਕੀਤਾਇਸਗੋਰਤਦਿਆਤੀਰਾਂ॥੩॥  
 ੧੮੮॥ਪਰੀਆਆਦਮੀਆਦਾਕਦੀਏਅਸਾਨਸੁਣਿਆ  
 ਮੇਲਾਕੇਹਨ੍ਹਹੋਚਿਹੁਕਰਨੇਜੇਗਾਏਤੁਅਨਰਬਦੁਹੇਲਾ॥  
 ਦੋਜਲਾਦੇਆਦੇਦਿਚੇਤੁਰਤੁਸਦਹਰਬੁਲਾਏਗਾ  
 ਥੀਅੰਜੇਰੇਚਉਰੇਮਥੇਸੁਨਜਿਨਾਦੇਅਹੇ॥੪॥੧੮੯॥  
 ਹੁਕਮਕੀਤਾਕੁਹਕਾਫਦਿਏਓਜਿਥੇਮੇਰੀਗਣੀਹੋਬੇ  
 ਅਦਬਕੇਈਓਸੁਜਾਗਾਅਇਰਿਹਾਅਣਜਾਣੀ॥  
 ਮਜਲਸਦੇਦਿਚਸੁਣਿਆਬਹਕੇਪੀਦਾਮਧਪਿਆ  
 ਲੇਪਗਫਲਿਆਓਮੇਰੇਤੋਰੀਲਖੇਅਨਮਸੁਖਾਲੇ  
 ੨੫॥੧੮੩॥ਦੇਆਂਕੀਤੀਆਂਤਸਲੀਮਾਂਤਾਂਬਦਲਾਂਦੇ ०



ਗੁਰਿ ਤੇ ਕਾਮ ਕੁੰਦਰ ਮਜਲ ਸਦਿ ਚਿ ਬੈਰਾ ਰਧਾ ਮਸਤੁ ੨੬  
 ਖੁਮਾਰੀ ਤਾਲਿ ਅਦੇ ਦਿ ਰਿਲਿ ਥੀ ਆਹਿ ਦਿ ਹਿ ਕਲੁਰ ਕਹ ०  
 ਗੀ ॥ ੬ ॥ ੧੯੩ ॥ ਰਾਣੀ ਦੇਵੇ ਮਧਪਿ ਆਲੇ ਕਾਮ ਕੁੰਦਰ ਲੈ  
 ਪੀਛੇ ਮਸਤੁ ਅਲਸਤੁ ਹੋਈ ਸਭ ਮਜਲ ਸੁਰਾਣੀ ਗ  
 ਜਾ ਥੀਛੇ ਆਹਿ ਹੋਰੁ ਮਕਾਨ ਕੁੰਦਰ ਦਾਤੁ ਖਤੁ ਸੁਨਹਿ  
 ਗੀ ਪਦੇ ॥ ਜੁ ਦਾਹ ਦੇ ਲੀਛਿ ਦੇ ਬੇਲੀ ਚਿ ਬੈਰਾ ਤਿਲਿ ਘਾਛੇ ॥  
 ॥ ੧੯੪ ॥ ਬਹੁ ਲਿਖੁ ਆਲੇ ਚਉਕੀ ਦਾਗੁ ਰੁਪੁ ਸੁਆਈ  
 ਆਪਰੀ ਆਹਿ ਹੁਕੁ ਲਗਾਈ ਆਸ਼ੁ ਲਾਫੁ ਲੁਫੁ ਲੇਖ  
 ਲਉ ਲਗੀ ਅੰਗ ਦੇ ਅੰਗੁ ਖਤ ਕੁੰਦਰ ਦਾ ਚਾਇ ਆਜਿ ਦੇਖ  
 ਜਾਇ ਇਛਾ ਗੀ ਅਹਿ ਮਦਯਾਰੁ ਰਜਾਇ ਜਾਈ ਦੀ ਦੇਵੇ  
 ਰਾਜੀ ਆਹਿ ॥ ੮ ॥ ੧੯੫ ॥ ਜਾਇ ਸਦਹਰ ਅਗੇ ਧਰ ਚਿਨੇ  
 ਸੁਜਰਾ ਥੀ ਆਹੁ ਨਾਦਾ ਕਾਮ ਰੁਪੁ ਸੁਰਤਿ ਨਕਾਈ ਕਿ  
 ਬੇਚਲਿ ਆਜਾਦਾ ਰਾਜੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਰਾਬੀ ਨੇ ਇਸ ਪਾਪੀ  
 ਨੁਫਰ ਕੇ ॥ ਜਾਲ ਮਦੇ ਅੰਗ ਥੀ ਪੇਰੀ ਸਿਗਲ ਬਪੇ ਕੜਕੇ ॥  
 ॥ ੧੯੬ ॥ ਲਪੀ ਜਾਗ ਕੁੰਦਰ ਚਿਤੁ ਦੇ ਲੇਕੀ ਤਾਜ ਕੜ ਜੇ ਜੀਗਾ  
 ਰੋਵੇ ਦੇਖਤੁ ਅਜ ਬੋਹੇ ਦਾਹਾ ਏ ਅਲਾਤ ਕਸੀ ਰਾਗ ਕਲਕਿ  
 ਬੇਸਾ ਅਜ ਕਿ ਬੇਹੰਦਿ ਹਰੀ ਗਿਲਾ ਮੇਰਾ ॥ ਕਿ ਬੇ ਬੇਲੀ ਕਿ  
 ਬੇਸਾ ਥੀ ਕਿ ਬੇਸਾ ਭੋਆਪੋ ॥ ੧੦ ॥ ੧੯੭ ॥ ਜਿਹੁ ਨੇ ਨਾਲਿ ਰਹੀ



ਕਪਿਆਰੇਆਹੇਉਪਨਗਰਦੇ। ਹੁਣਇਸਦਕਤਨਦੇਖਣ  
 ਮੇਨੁਖਬਰਨਹੀਕੀਕਰਦੇ। ਗੁਸੇਨਾਲਿਸਦਹਰਕੁਲਇਆ  
 ਆਦਮੀਆਂਬੁਰਿਆਰਾ। ਕਿਥੇਪੀਣਪਿਆਲੇਸਿਖਿਚਿਪ  
 ਹੀਆਲਲਗਫਾਰਾ। ੧੧੧। ੧੯੮। ਕਿਸੇਨਮਤਦਿਤ੍ਰਿਸੀ  
 ਤੇਨੁਕੁਹਕਾਫਰਦਲਜਾਣਾ। ਭੋਇਆਭੇਰੇਤਾਲਿਆਤੁਰੇ  
 ਜਿਨਾਬੀਨਬਹਾਣਾ। ਸੁਲੀਚਾਇਹਿਗੇਤੇਨੁਤਤ੍ਰਿਪੁਸੀ  
 ਆਮਾਣੀ। ਗਣੀਆਨਲਿਪਿਆਲੇਪੀਣੇਹੇਨਮਜੇਹੇ  
 ਜਾਣੀ। ੧੨੧। ੧੯੯। ਅਰਜਕੀਤੀਹਥੇਜੇਕੁਦਰਨੇ  
 ਮੇਪਰਦੇਸੀਬਿਦਾ। ਸੁਣਕੇਪਿਛਿਛਾਹੇਦੇਣਾਜੇਮੇਕੀਤਾ  
 ਮੰਦਾ। ਸੁਤਾਜਾਮੇਦਿਚਚਮਨਦੇਦਿਛਵਿਆਪਰਬਰਿ  
 ਚਿਥੇਆਣਿਚਿਤਾਰਕੀਤਾਰਾਣੀਮਸਤਖੁਮਾਰੇ। ੧੩੧। ੧੨੦  
 ਤਖਤਉਤੇਘਤੁਆਦੁਜੇਮੇਨੁਜਾਮੇਸੁਰਤਿਸਿਭਾਲੀ। ਲਾਭ  
 ਦੁਜਾਗਾਨਚਿਹੁਦਸਤੀਨਾਬਾਗਾਦੀਰਾਣੀ। ਦੇਖਤੇਭਰਹਿਸੁਰੇ  
 ਫਗਣੀਮੇਨੁਡਿਠਾ। ਬਹਿਕੇਕਨਲਗੀਦਿਲਜੇਈਬੋਲਆ  
 ਲਾਵੇਮਿਠਾ। ੧੪੧। ੨੦੧। ਇਹਕੁਹਕਾਫੁਪਰੀਦੀਜਾਗਾ  
 ਚਾਅੰਦੇਗੁਲਜਾਗੇ। ਜਿਥੇਕਹਿਜੇਮੇਪਹੁਚਾਸਾਇਸਪ  
 ਰਬਤਦੇਪਾਰੇ। ਨਾਉਸਮੀਦਰੇਸੁਫਬਿਗਨਾਮੇਪਾਪਕਮ  
 ਇਆ। ਅਗੇਜਿਦੇਤੁਬੀ। ਮਤਿਤੇਰੀਕਰਲੇਮੇਰਿਆਰ



ਇਆ॥ ੧੫॥ ੨੦੨॥ ਰਾਣੀ ਮਾਂ ਉਸਦਰ ਰਾਜੇ ਦੀ ਇਵਾਫਤੀ ਮ ੨੭

ਹਲੀ॥ ਸਾਗੀ ਦਿਰਥਾ ਸੁਣ ਦੀਆ ਹੀ ਕੁਫਰ ਜਿਕੀਤੀ ਅੰਗ  
ਲੀ॥ ਬੇਟਾ ਅੰਦਰ ਜਦ ਬੁਲਾਇਆ ਕੁਫਰ ਨਾਲੇ ਫੜਖੜਿ  
ਆ॥ ਕੈਹੁ ਸੁਖੈਲ ਇਸਤੁ ਫਰਜੇ ਦਾ ਤੋ ਕਿਉ ਆਜਦ ਕਰਿਆ॥  
੧੬॥ ੨੦੩॥ ਆਖਿ ਦਿਆਨੁ ਆਦਮੀ ਦਿ ਚੁਛੋ ਫਿਰਿਆ ਫਦਇ  
ਸਤੁ ਦੀ॥ ਅੰਗੇ ਜੇਹੜੀ ਆਮ ਸਤ ਕਲਿਖੀ ਆਂ ਹੋਫਲ ਪੁਰੇ  
ਰਜਾਈ॥ ਮਤੁ ਮਾਉ ਦੀ ਮੰਨੀ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਦੁਦੇ ਦੇ ਦਿਤੇ॥ ਇ  
ਕੁਸਉ ਜਾਨੁ ਅੰਦਰ ਫੁਰੁ ਆਏ ਗੋਰੇ ਥੀਉ ਪਸਿਤੇ॥ ੧੭॥ ੨੦੪  
॥ ਇਹ ਲਹੁ ਰੂ ਅਸਰਾ ਫਦਿ ਚਾਰ ਅਪਿਕ ਜੀਵੇ ਰੁਧਾਕ  
ਹਰਾਨ ਪਾਈ ਲਾਭ ਨ ਜਿਸੇ ਖੁਨ ਬਿਓ ਸਾਸੁ ਪਾ॥ ਇਹ ਗਲ  
ਤਾਰਾ ਫਤੀ ਪਗੀ ਦੀ ਮੇਰੇ ਥੀ ਦਿਲ ਲਗੀ॥ ਚੇਤਾ ਇਸਦਾ ਫਾ  
ਲਹਲਾਫੇ ਮਤੁ ਇਸੇ ਦੀ ਫਗੀ॥ ੧੮॥ ੨੦੫॥ ਕਾਮ ਕੁਫਰ ਉ  
ਸਜੁ ਹੀ ਦੇ ਦਿ ਚਿਭੁ ਨ ਟਿਰੇ ਦੁਆਲੇ॥ ਕਿਤੁ ਲੇਫ ਸਤੀ ਆਦ  
ਮੀ ਆਦੀ ਯਾਗ ਦਿ ਛੁਨਾ ਭਾਲੇ॥ ਇਕੀ ਫਲ ਰਵੇ ਹੋਤੁ ਰਿਅ ०  
ਦਰਦਮੰਦਾ ਦੇ ਚਾਲੇ॥ ਕਿਤੋ ਦਰਖਤਾ ਦੀ ਹਰਿਆਈ ਨਜ  
ਰੁ ਪਰਿਸੋ ਕਾਲੇ॥ ੧੯॥ ੨੦੬॥ ਬਾਗਾਇਕ ਟਿਕੋ ਫਾਲਾ॥ ੨੦  
ਗਦਰਖਤਾ ਦੀ ਇਕ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਹੇ ਚਿਤੇ ਦਿਸੇ॥ ਮਤੁ ਇਸਦਿ  
ਚੋਕੇਈ ਫਸਤੀ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਤੇ ਦਿਸੇ॥ ਜਾਫੁ ਫਿਰਿਆ ਉਸ



ਗੇਅੰਦਰਹਰੀਆਠੀਛੀਆਂਛੁਈਮੇਦੇਚੁਟਚੁਟਖਾ  
 ਫੁਲਗਾਫੇਖੇਦਾਈਦਾਈ॥੨੦॥੨੦॥ਹੇਠਦਰਖਤੇ  
 ਦੇਇਕਬੁਛਾਮਰਦਜਈਫੁਨਿਮਾਜੀ॥ਤਿਠੇਸੁਗਲਾਫਿ  
 ਚਲਟਕੇਤਸਬੀਤੇਦਾਹਰੀਤਰਤਾਜੀ॥ਗਲਜਾਮਾਸਿਰ  
 ਪਗਾਇਮਾਮਾਜਿਓਕਰਬੀਏਕਾਜੀ॥ਫੇਖਕੁਦਰਨੂਹਸਣ  
 ਲਗਾਬੁਛਾਹੋਇਆਰਾਜੀ॥੨੧॥੨੦੮॥ਕਾਮਕੁਦਰਚਿਸ  
 ਅਗੇਜਾਗੇਤਸਲੀਮਾਤਪੁਗਾਈ॥ਕਿਥੇਆਇਓਮੇਰਿ  
 ਆਬਚਾਪੁਛਿਓਸਏਤਅਦਾਈ॥ਦਿਸਨਾਂਹੋਕੇਈਭੁ  
 ਲਾਮੁਸਾਫਰਫੁਲਤੁਪਦਿਚਨਾਯੀ॥ਅਪਨੀਹਾਲ  
 ਹਕੀਕਤਭਾਯੋਫੇਲਸੁਨਾਉਅਸਾਂਗੀ॥੨੨॥੨੦੯॥ਰਾ  
 ਜੇਆਖਿਆਸੁਣਿਆਹਜਰਤੁਮੇਪਾਪੀਦੁਖਿਆਰਾ॥  
 ਦਰਦਰਧਕੇਖਾਫੁਲਜੇਗਾਬਹੁਤਗਰੀਬਬਿਚਾਰਾਨਾ  
 ਮੇਥਾਪੁਨਾਸੀਗਨਸਾਥੀਏਥੇਭੇਟਨਭਾਈ॥ਦੇਹੁਮੁਸੀਬ  
 ਤਤਹਰੀਮੇਰੇਮਸਤਕਲੇਖਲਿਖਾਈ॥੨੩॥੨੧੦॥ਮਰ  
 ਦਜਈਫੁਕਹੇਸੁਣਬੇਟਾਤੂੰਕੋਈਕਰਮਾਫੁਲਾ॥ਆਲਗ  
 ਹੋਮਥੇਮੇਰੇਮੇਰੇਕੀਹੋਚਾਲਾ॥ਦਿਸਜੁਗੀਫਿਚਿਆਬਹਦਾ  
 ਹਾਧਮਦੇਫਕਤਸੁਬਾਹੀ॥ਪੁਛਦਾਹਾਸਦਹਾਲਹਕੀਕ  
 ਤੁਜੇਕੋਈਆਦੇਗਾਗੀ॥੨੪॥੨੧੧॥ਘਰੁਲੇਜਾਕੋਪੇਰ



ਪ੍ਰਹਾਰੇ ਪਾਕੇ ਪਲਿਘ ਬਹਾਵਾਂ ਦਿਹਰੇ ਨਫਰਤ ਰੇਹਰੇ ਚ ੨੮  
 ਕਰਖਿ ਜਮਤ ਚਿਤੇ ਲਾਵਾਂ ਸਤਿ ਕੇਈ ਜਾਇਗੀ ਬਮੁਸਾ  
 ਫਰਸਾਹੁ ਕਪਛਾਣੇ ਜਾਕੇ ਗਲ ਕਰੇ ਜਿਸ ਅਗੇ ਕੀ  
 ਤੀਸਾਹੀ ਜਾਣੇ ॥ ੨੫ ॥ ੨੧੨ ॥ ਮੇਨੁ ਜੇਰ ਬਮੁਲ ਕਖ ਜਨੇ  
 ਦਿਤੇ ਤੇ ਫੁਡਿਆਈ ਹਿਰਮੇਰ ਕੀ ਕੀਮਤ ਹੀ ਤੇਏ ਤੇ ਗਲੇ ਪਾ  
 ਈ ਗਰਬ ਦੁਆਇ ਸੁਣਿਐ ਤੇਰੀ ਗਮ ਦਿਆਸ ਦਾ ਪਕਾਰੰ ॥  
 ਅਪਲਪਤੁ ਲਾਈਆਂ ਲੇ ਫਰਜਾਈਆਂ ਬੈਠਾ ਕਰੀ ਬਹਾ  
 ਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ੨੧੩ ॥ ਕਾਮ ਕੁਫਰ ਸੁਲਫੁਡੀ ਤਸਲੀਰ ਬ  
 ਦਾ ਸੁਕਰਗੁਜਾਰੇ ਜਿਥੇ ਜਾਵਾਂ ਖਿਜਮਤ ਹੋਈ ਮੈਂਡਾ  
 ਗਰਬ ਦਿਚਾਰੇ ਚਿਕੀਮਾਰ ਅਘੋਰ ਬੈਠਾ ਕੁਲਖਿਆ  
 ਲਭੁਲਾਏ ਬੁਢੇ ਦਚਿਤੁ ਰਤੁਰਦੇ ਖੇਤਨ ਮਨ ਪੋਲਪੁਮ ॥  
 ਏ ॥ ੨੭ ॥ ੨੧੪ ॥ ਮਰਦ ਜਣੀਫ ਕਹੇ ਸੁਣ ਬੇਟਾ ਚਿਖਾਏ  
 ਮੇਜਾਣਾ ਅਮੈਂ ਬੋਝਿ ਹਨੁ ਰੁਖਾ ਦਿਚਮੇਰਾ ਕੁਹੁਦੀ ਦਾਟਿ  
 ਕਾਣਾ ਜਾਰਾ ਸਹਿਰ ਅਸਾਹੁ ਚਾਕਰ ਕੁਲਰ ਅਯਤ  
 ਮੇਰੀ ਚਿਥੇ ਜਾਈਏ ਤਾ ਕੁਸੁਖਾਈਏ ਕਰੀਏ ਖਾਤਰ ਤੇਰੀ ॥  
 ੨੮ ॥ ੨੧੫ ॥ ਰੁਖਾਏ ਬੇਨ ਬਹੁ ਬੇਲੀ ਮਾਘਰ ਬਾਰਚਲਾਹ  
 ਮੇ ਬੁਢਾ ਟੁਰਸਕ ਦਾਨਾਹੀ ਮੁਸਕਲ ਬੀਆ ਅਸਾਹਾਂ ॥ ✓  
 ਦੁਹਤਰੇ ਪਟੀਆਂ ਪਿਛੇ ਰਾਕਰ ਲੈਅ ਦੇ ਗਾਘੇ ਰਾਇ



ਚਿਰੋਤੇਰੀ ਭੁਖ ਲਗਗਤੇਨੁ ਦਿਲੋਹ ਜਾ ਸੀ ਬੋਹ ਭਾਗ ॥ ੨੯ ॥  
 ॥ ੨੧੬ ॥ ਹੋਮਿ ਹਿਮਾਨ ਅਸਾਂ ਪਰ ਅਇਆ ਇਹਿ ਬੀਲਾ  
 ਜਮਨਾ ਹੀ ਪਰ ਹਿਮਤ ਕਰ ਕੇ ਦੇ ਬੋਤੇਰੀ ਚਾਲੈ ਜਗ ਅਸਾ  
 ਹੀ ॥ ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਉਤਾ ਫਲ ਨਾ ਹੀ ਪਰ ਤੂੰ ਭੁਖਾ ਭੁਲਾ ਚਲਕ  
 ਰਾਹਾਂ ਆਦਰ ਤੇਰੀ ਅਗੇ ਧਰ ਕੇ ਖਾਣਾ ॥ ੩੦ ॥ ੨੧ ॥ ਕੋਹ  
 ਕੁਦਰ ਸੁੰਦੇ ਜੀਹ ਜਰਤ ਮੇਰਾ ਨ ਫਰਤੁ ਸਾਦਾ ॥ ਤੁਸਾਂ ਲੋਕ ॥  
 ਦੀਜੇ ਕੋਈ ਸਾਈ ਟਹਿਲ ਕਰੇ ਫਲ ਪਾਦਾ ਚੜ੍ਹ ਬਹੁ ਮੇਰੀ  
 ਚਾਰ ਦਨ ਉਤੇ ਤੈਨੁ ਪਰ ਪਥਿ ਚਾਂਦਾਂ ॥ ਭੁਲੇ ਕੋਈ ਦਿਹਿ ਮ  
 ਤੇ ਖੁਸੀ ਦਾ ਤੇਰੇ ਪਸਲਿ ਘਾਂਦਾਂ ॥ ੩੧ ॥ ੨੧੮ ॥ ਮੋਹਿਅ ॥  
 ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਬੋਠਾ ਬੁਢਾ ਪੁਛ ਲਵੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਦਧਰ ਜੇਹਾ ਦੁ  
 ਬੁਢੇ ਦਾ ਲੋਕ ਅਘਾਂ ਲਿਘਾਏ ॥ ਕਦ ਸੀ ਬੁਢਾ ਉਹ ਤੇਜ ॥  
 ਲਮ ਪਾਪੀ ਸੀ ਇਕ ਟੀਕਾ ॥ ਲਕੇ ਦੇ ਦਿਚ ਫਲੇ ਚਢਿ ਫਲੀ  
 ਪੁਛ ਲਵਾ ਲਾਢੁ ਕਾ ॥ ੩੨ ॥ ੨੧੯ ॥ ਲੋਕੇ ਹੇਠ ਚਿਨ ਦੀ  
 ਦੇਹੀ ਪਿਨੀ ਆਪਟ ਨਾ ਹੋਏ ॥ ਇਕੋ ਦੁਬਥਿ ਜੇ ਦੇ ਉਤੇ ਕਰਕੇ  
 ਜੋਰ ਖੋਲੇ ਦੇ ॥ ਸਪਾਟਾ ਗੁਕਾ ਮ ਕੁਦਰ ਨੁ ਫਲ ਘਤੇ ਇਕ  
 ਟੀਕਾ ॥ ਕੁਦਰ ਬਿਚਾਰ ਕੀ ਮਦ ਲਗਾ ਕਿ ਚਿਰ ਕੁਤੇਰੀ ਸੀ  
 ਰੋ ॥ ੩੩ ॥ ਮਾਰਿਆ ਦੁਬ ਕੁਦਰ ਨੁ ਬੁਢੇ ਚਾ ਬਕਾ ਪਿੰਡੇ ਪਸਿ  
 ਆ ਬੋਈ ਮਾਨਿ ਨੇ ਕਹਿ ਰਕਮਾਇਆ ਪਿਛਿ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ



ਸਿਆਮਾਦਮੀਆਤੁਪਜਾਤਮੇਨੁਖਆਜਾਖਿਜਰਮਿ ੨੯  
 ਸਲਦਾਖਿਤ੍ਰਿਕੀਦਾਰਡਿਠਿਓਇਪਗ੍ਰੀਲਿਮਾਜਮ ੦  
 ਗਲਦਾ ੧੩੪ ੧੨੨੧ ੧੧ਇਹਿਤੋਸਾਰਾਫਤਨਅਸਾਤੁ  
 ਅਸੀਇਥਾਹੀਰਹਿਦੇ ੧੧ਇਕਿਟਿਗਿਅੰਦਾਮੁਲਕੁਇ  
 ਸਨੁਲੇਕਤੁਸਾਡੇਕਹਿਦੇ ੧੧ਆਦਮੀਆਨੁਪਕਰੁਲਿਅ ੦  
 ਕੇਅੰਦਬਣਨੇਅੰਘੋਰੇ ੧੧ਸਕਰਚਾਫਲਖਾਦਹਿਜੇ  
 ਖਾਹਇਟਾਤੋਰੇ ੧੧੩੫ ੧੨੨੨ ੧੧ਫਰਾਦਿਹਾਕਾਗੁਜਰਿ  
 ਆਮੇਰਾਅਗਲਾਘੋਰੁਮੋਇਆ ੧੧ਦੂਜੀਦਾਗੀਮਿਲੀਸ  
 ਫਾਗੀਕਰਮਹਜ਼ੁਰੇਹੋਇਆ ੧੧ਮੋਟਾਡਾਹਡਾਸੁਹਦਾਸੁਹਰ  
 ਅਜੇਅਸੀਲਫੁਛੇਗਾ ੧੧ਸਾਰਿਆਂਸਾਕਸਗੀਕਾਫਿਚੋ  
 ਚੰਗਾਫਹਿਤਰਮੇਗਾ ੧੧੩੬ ੧੨੨੩ ੧੧ਜਾਤਕਜੀਸੇਨੁਲਦ  
 ਰਹਿਸੇਏਹੋਰਾਸਦਾਗੀ ੧੧ਹੀਲਾਕਰਪਹੁਚਾਇਅਸਾਤੁ  
 ਚਿਜੁਹੀਗੁਲੁਜਾਗੀ ੧੧ਹਲੇਕਾਮਕੁਫਰਦੇਪਕੇਬੁਢਾਡਿ  
 ਗੇਨਾਹੀ ੧੧ਚਾਬਕਦਟਪੁਛਲਦਾਮਾਰੇਦਬੇਲਕਤਦਾਹੀ  
 ੧੧੩੭ ੧੨੨੪ ੧੧ਅੰਗੀਭਰਕੇਰੁਨੇਗਾ ੧੧ਬਦੇਦੇਖਇ  
 ਰਾਦੇ ੧੧ਅਹਮਦਯਾਰਇਸਕਨਾਫੇਖੇਗਜੇਤੋਸਹਿਜਾਦੇ  
 ੧੧ਰਾਜਪਤੀਆਫੇਖੇਏਕਾਂਮਰੁਪਦਾਹੀਲਾ ੧੧ਇਕਟਿ  
 ਕੋਦਾਘੋਰਾਬਦਿਆਂਮੁਹੁਪੀਲਾਤਨਨੀਲਾ ੧੧੩੮ ੧੨੨



ਪਾਕਾਮਲਿਟਾਜੇਕਾਮਕੁਦਰਨੁਦੇਖੇਇਨੀਅਦਾਈ। ਹਾ  
 ਰਸਿਗਾਰਪਲਟਣਟੁਣਮਹਿਲੀਪਦਣਘਗਈ  
 ॥ ਰਾਤੀਦਿਹੋਕੁਦਰਨੋਕੁਰਾਲਹੇਨਮੁਲੇਪਾਪੀ। ਪਹਿਲੇ  
 ਤੋਰੇਕੁਅੰਗੁਰਖਦਾਦੇਪਿਛੋਲਾਏਥਾਪੀ। ੩੯॥ ੨੨੬॥ ਓ  
 ਤੇਖਾਦੇਓਤੋਪੀਦੇਓਤੋਬੋਠੇਸ਼ਾਕੇ। ਅਤੇਪਹਿਰਓਥਾਈਜ ०  
 ਲਮਚੜ੍ਹਿਆਰਹੇਕੀਪਾੜੇ। ਇਕਦੁਜੇਦੇਘੋੜੇਨੁਜਦ  
 ਸਿਗਲਪਾਕੇਜਕੜੇ। ਤੇਦੇਸਦਾਰਿਪਿਆਦਾਥੀਦੇਜਾਕੇ  
 ਈਮੁਹੁਕਮੁਪਕੜੇ। ੪੦॥ ੨੨੭॥ ਰਾਜਾਜਰਾਮਦੁਲ  
 ਨਾਚਾਏਕਰੇਬੁਢੇਦਾਭਾਣਾ। ਮੰਗੀਮਥਿਤਢਹੀਦੀਨਾ  
 ਹੀਆਦੇਹੁਕਮੁਰਬਾਣਾ। ਤੋਰੇਕੁਅੰਗੁਰਬੁਢੇਦੇਬੋਠੇਕਦ  
 ਕਦਪੀਫਲਪਾਣੀ। ਚਿਹਾਖਾਣਾਚਿਹਾਪੀਣਾਕਰਦੇਜੇ  
 ਹਲਿਦਿਹਕਾਨੀ। ੪੧॥ ੨੨੮॥ ਕਾਮਕੁਦਰਇਕੋਰਜ  
 ਬੁਢੇਨੁਇਹਗਲਇਉਜਮਸ਼ਾਇ। ਜੇਕਦੁਸਰਾਬਅੰਗੁ  
 ਰੀਪੀਹੋਜਾਣੇਲਜਤਪਾਈ। ਸਾਰਿਚਿਮਰਨਾਂਦਿਲੋਦਿਸਾ  
 ਰੇਇਕਪਿਆਲਾਪੀਕੋ। ਕਦੁਸਰਾਬਪਿਆਂਦਾਂਤੋਨੁਦਿਫ  
 ਨਕਾਹਲਾਥੀਕੋ। ੪੨॥ ੨੨੯॥ ਖੁਬਸਰਾਬਚੁਆਇ  
 ਕੁਦਰਨੇਦਿਤੇਦੇਇਪਿਆਲੇ। ਨਾਲੇਬੁਢਾਨਾਲੇਬੋਟਾਮ  
 ਸਤਹੋਏਮਤਫਾਲੇ। ਬਹੁਤਅੰਗੁਰਮੰਗਾਏਦਿਹਦਿਹ



ਕਦਪਿਆਉਅਸਾਹੀਗਰਜੇਅਖਿਆਚੀਜਚਰੇਗੀਅੰ ੩੦  
 ਮਬਨਾਨੀਨਹੀ। ੪੩। ੨੩੦। ਜੇਕੁਸਾਕਕਬੀਲੇਏ  
 ਬੇਸਾਰੀਕਉਮਬੁਲੋਹੇ। ਕਰੀਮਹਮਾਨੀਰਿਗਬਰੇਗੀਇ  
 ਹਸਰਾਬਪਿਆਹੇ। ਚਿਗਾਕਦਰੁਤੁਸਾਡਾਹੇਸੀਦਿਰ  
 ਸਰੀਕਾਸਾਕਾ। ਖਾਦਨਫਾਲੇਖਸੋਹਖਾਸਨਫਤਨਖਾ  
 ਸਨਦਖਾ। ੪੪। ੨੩੧। ਸੁਖਨਕੀਤਮਨਜੂਰਬੁਢੇਨੈ  
 ਕੋਫਕਫੀਲਾਸਾਨੀ। ਜੇਕੁਸਚਿਤਜੁਯੀਸਿਨਜਾਲਮਸਦ  
 ਕੀਤੀਮਹਿਮਾਨੀ। ਕਈਹਜਰਆਏਇਕਟੋਕੋਆਦਮੀ  
 ਆਂਤੇਚਰਕੇ। ਗਹੀਲੇਕਗੀਬਮੁਸਾਫਰਬਧੋਹੋਏਫਰ  
 ਕੇ। ੪੫। ੨੩੨। ਕਦੀਮੁਸਾਫਰਤੇਪਰਦੇਸੀਗਾਲੀਜਿ  
 ਨਾਜੁਫਾਨੀ। ਬੁਢੇਜੇਹੇਨਟੁਰਸਕਣਚੁਕਣਭਾਰਤੁਫਨੀ  
 । ਫਲੇਫਲੀਮਜਲਸਲਗੀਦੇਫੇਕੁਦਰਪਿਆਲੇ। ਸਾ  
 ਰੇਘੋਰਿਅੰਤੇਸੁਟਲਾਫਨਤਿਗਤਿਗਪੈਹਨਨੁਗਲੇ। ੪  
 ੬। ੨੩੩। ਹੋਸਨਰਹੀਯਮੁਲਕਿਸੇਨੁਆਟਿਜਿਮੀਤੇ  
 ਪਟਕੇ। ਕਾਂਮਕੁਦਰਕੇਹਾਓਇਲੋਕੋਨਿਕਲਜੋਹੋਸਟਕੇ  
 । ਚੁਲਚੁਲਫੇਟੇਆਦਮੀਆਂਨੋਲਾਏਫੇਰਅਜੇਹੇ। ਘੋ  
 ਰੀਆਆਪਸਫਾਰਾਦੇਸਿਰਪਥਰਪਰਪਰਫੇਹੇ। ੪੭।  
 ੨੩੪। ਕਾਮਕੁਦਰਬੁਢੇਨੁਕੁਠਾਨਾਲੇਬੇਟੇਮਾਰੇ। ਜਿਓ



ਮਰਦਾਸਜੁਗੀਦੇਉਤੇਬੇਈਮਾਨਪਿਲਾਰੇ॥ ੨੨੨॥

ਦਾਸਤਾਂਨਮਿਤ੍ਰਚਿਦਵਜੀਰਮਿਲਦਾਹੈਰਾਜੇਕਾਮਰੂਪ  
ਨੂ॥ ੧॥ ਸਾਰੇਲੋਕਗਰੀਬਮੁਸਾਫਰਬੰਦੇਕੁਦਰਛੁਡਾ  
ਏ॥ ਪਿਛਲਗੋਫਿਰਨਓਸੇਦੇਜਿਤਦਲਰਾਜਾਜਾਏ॥ ਰਾ  
ਜੇਆਦਮੀਆਂਨੁਕੇਹਦੇਦੇਪਗਿਟਿਕਾਟੇ॥ ਲੋਕਆਖ  
ਦਤੁਪਮੁਲਲਏਹਾਤੇਰਬਾਗਦਿਕਾਟੇ॥ ੧੨॥ ੨੩੫॥ ਰੂ



ਦੇ ਮਾਰੇ ਭੁਫੇਰੇ ਹੋਇਰੇ ਹੇਂ ਬਰਦੋ ਤੁਧੇ ਆਇ ਛੁਡਾਇ ੩੧  
 ਅਗਨਿ ਬੋਲੁ ਨ ਪਹੁਤੇ ਘਰਦੋ ਰੁਖ ਸਦਕੀ ਤੇ ਕਮ ਕੁਫਰ  
 ਨੈ ਕਰਤਾ ਜੀ ਮਾਚਲੇ ਕਮ ਕੁਫਰ ਥੀ ਇਕ ਨਫੇ ਦੇ ਗਾਮੁ ਰੁ  
 ਮੁਨੁ ਘਲੇ ੧੧ ੧੨੩੬ ਚਿਹੁ ਆਖੇ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਮੇਰਾ ਦੇਸੁ  
 ਤਨ ਘਰ ਜਾਗਾ ਚਾਮੇ ਤੋਰੇ ਰੇਹ ਥਦਿ ਤੀ ਤੋਰਨਾ ਮੇਰਾ ਧਾ  
 ਗਾ ਤੋਰੇ ਸਿਰਖ ਤਲਿ ਖਲੇ ਮੇਰਾ ਤੋਰੇ ਬਕ ਦੀ ਨਜਾ ਸਾਜਾਤ  
 ਕਜੀ ਸਾਂਝਰ ਦਾ ਥੀ ਸਾਂਜਾ ਜਾਂ ਮਰ ਜਾਂ ਸਾ ੧੩ ੧੨੩ ੧੧ ਜੇ  
 ਕੁਸਤਿ ਰਾਕ ਹਰ ਕਜੀ ਆਜੇ ਮੇਰਾ ਖਸੁ ਨਾਨਾ ਪਥਰਗ  
 ਲਗਲੇ ਲੋਹੁ ਥੀ ਫਟ ਥਮ ਪੁਫਟ ਦਰਿਆ ਨਾਂ ਪੇਖੀ ਗ  
 ਲਸੁਣੇ ਜੇ ਮੇਰਾ ਕੋਇ ਲਾਹੇ ਕੇ ਰਿਗੇ ਪਰ ਬਤਸੁਣ ਕੇ ਕਬਣ  
 ਲਗੇ ਅਪਨੀ ਜਗ ਹੁਨ ਟਿਗੇ ੧੪ ੧੨੩ ੬੭ ਕੁਫਰ ਖਲਾਸੁ  
 ਨ ਦਰਦ ਸਿਰੀ ਦਾ ਕਹੁ ਬੇਲੀ ਗਲ ਸਾਗੀ ਦਰਦੀ ਆਂ ਅ  
 ਗੇ ਦਰਦ ਸੁਣਾਇਏ ਆਂ ਮਤ ਥੀ ਦੇ ਕਾਗੀ ਮੇਰੇ ਜੇਹਾ ਬੀ ਕੋਈ  
 ਦਰਦੀ ਹੋਗੁ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਬੋਲਾ ਜਾਂਦੀ ਸੁਰਤ ਸਿਭਾ ਲੀਏ ਮੇ  
 ਰੇ ਭਾਇ ਵਿਛੋੜਾ ੧੫ ੧੨੩ ੬੮ ਤੁਤੇ ਦਸ ਬਿਆਨ ਅਸਾਨੁ  
 ਕੀਤੇ ਹੇ ਸਿਰ ਦਰਤੀ ਫਿਰਿਆ ਹੋਓ ਦਰਦ ਮੰਦਾ ਤੁਕਿਹ  
 ਹੀ ਕਿਹੀ ਪਰਤੀ ਦਸ ਨਲਗਾ ਹਾਲ ਹੀ ਕਤ ਚਿਹੁ ਮੁਸ  
 ਫਰਗਾ ਹੀ ਕਾਂ ਮਕੁਫਰ ਨੁਫਾ ਕਫ ਕਰਦਾ ਜਿਓ ਜਿਓ ਜਗੀਅ ॥



ਹੀ॥੬॥੨੪੦॥ਰਾਜਾਰਾਜਪਤਿਹੋਜੇਹਰ੍ਹਾਵਲੀਉਧਨਰਾਰਦ॥  
 ਉਸਦਾਇਕਵਜੀਰਪਿਆਰਾਬਹੁਤਚੰਗਾਜਿਰਕਰਦਾ॥ਉਸਦ॥  
 ਬੇਟਾਹਾਂਮੇਂਦੁਖੀਅਮਿਤਰਚੰਦਦਿਵਨਾ॥ਨਾਘਰਦਾਮੇਂਨਾਬਾ  
 ਹਰਦਾਮੈਂਗੁਣਹਗੁਬਿਗਨਾ॥੧॥੨੪੧॥ਕਾਮਰੂਪਸੀਇਕਜਿ  
 ਰਾਜਾਬਹੁਤਪਿਆਰਮੇਂਨੁ॥ਓਹੁਬੀਗਰਕਸਜੁੰਦਕੀਤਾਹੋਮੈਂਦ  
 ਜਾਕੇਨੁ॥ਹੁਣਘਰਦੇਵਦਕੁਰ੍ਹਾਅਸਾਹੀਰੁਲਦਾਈਮਰਦੇਸਾ  
 ॥ਜਾਂਤਕਜੀਸਾਕਾਮਕੁਰਦਾਨਾਮਪਿਆਮੇਂਲੋਸਾ॥੮॥੨੪  
 ੨॥ਰਾਜੇਮਿਤਰਚੰਦਸਾਥੀਦਾਨਾਉਸੁਦਿਅਜਿਤਦੇਲੋਗਿ  
 ਰਦੀਖਕੇਡਿਗਿਆਰਾਜਾਇਸਕਉਠਾਏਹੇਲੋ॥ਅਹਮੰਦਯਾ  
 ਰਪੁਸੀਤਰਪਹੁਤਾਜਾਗਯਾਰਪਛਾਤੇ॥ਖੁਸੀਆਤਨਮਨਹੇ  
 ॥ਇਆਸ੍ਰਾਉਗਲਾਇਆਰਸਮਾਤੇ॥੯॥੨੪੩॥ਗੁਹਰੁਆ  
 ਨੈਦਾਰਗਦਚਰ੍ਹੀਘਤਮਜੀਖੁਮਾਰੀ॥ਇਸਕੀਮਜਾਜੀ  
 ਅਗਸੁਲਗਾਈਸੁਰਮਾਧੁਦੁਕਾਰੀ॥ਮਤਲਬਜਿਭੁਲਿਅ॥  
 ਮਿਆਂਬੇਲੀਨਾਕਰਿਸ਼ਮੇਕੇਨੇਹਾਰਬਮਿਲਾਦੇਤਮਿਲਸ॥  
 ਹਾਬੇਦਰਦਾਦੇਦਿਹਿਨੇ॥੧੦॥੨੪੪॥ਮਿਤਰਚੰਦਕੋਹਾ  
 ਓਇਬੇਲੀਅਖਿਗਹਿਆਮੇਂਤੋਨੁ॥ਮੇਰਾਦਰਦਨਹੀਸੁਣ  
 ਸਕਸੇਬੇਲੀਛੋਨੁਨਾਮੇਨੁ॥ਸੁਰਤੁਸਿਭੁਲਬੁਲਾਇਆਰਾ  
 ਜੇਮਿਤਰਚੰਦਪਿਆਰਾ॥ਕਰਖਾਂਮੇਂਦਲਨਜਗਮਿਹਰਦੀ



ਦੇਖਾਂਅਕਾਕਾਰ। ੧੧। ੨੪੫। ਮਿਤਰਚਿਦਾਕਾਮਰੂਪਨੂੰ ੩੨  
 ਤੁਧਕਿਉਨਹੀਪਛੁਤਾ। ਸਿਕਦਿਆਰਬਮਿਲਾਇਓਮੇਨੂੰ  
 ਫਜਲਖੁਦਾਦਾਜਾਤਾ। ਸੁਣਕੇਨਉਕੁਦਰਦਾਫੁਠਮਿਤ  
 ਰਚਿਦੁਬਾਰੇਹੋਸਨਰੇਹਾਨਾਲਖੁਸੀਦੇਉਠੇਤੇਸਿਰਦਾ  
 ਰੇ। ੧੨। ੨੪੬। ਕਾਮਕੁਦਦੀਪੈਰੀਸ਼ੁਨਿਆਮਿਲੇਪਿਆ  
 ਰੇਜਾਨੀ। ਜੀਉਟਿਕਾਟੇਸੀਨਠਿਫਾਕੀਤੇਨੈਨਨੁਰਨੀਆਮਿ  
 ਲਕੇਬੇਠਗਏਦੇਸਾਥੀਦਰਦੀ। ਇਕੇਜੇਹੇ। ਮਿਤਰਚਿਦਾਦ  
 ਸਹਕੀਕਤਅੰਖਜੁਭਿਏਕੇਹੇ। ੧੩। ੨੪੭। ੧



ਦਾਸਤਾਨਹਕੀਕਤਮਿਤਰਚੰਦਵੀ। ਰਾਜੇਅਗੇਅਰਜਕ  
 ਰਦਾਹੈ। ਨਿਖੜਜਤੋਰੇਥੀ। ਰਾਜਾਤਖਤਮੇਰਤੁਰਿਆ।  
 ਬਦਲਦਸੇਬਿਜਲੀਚਮਕੇਤਾਂਮੇਪਾਲੇਠਰਿਆ। ਮੁਹੁਸਿ  
 ਰਮੇਰੇਦਿਚਦੁੰਦੇਦੁਪਾਣੀਦਾਉਛਲਾਕਾ। ਸਿਰਪਰਨੇਤ  
 ਖਤੇਨੇਸੁਟਿਅਾਇਕਜੁਰਿਤੇਸੁਧਕਾ। ੧॥੨੪੮॥ ਠਰੇਹੇ  
 ਏਹਥੇਪੇਰਮਹੀਦੇਫਲਦਲਗੇਤੇਖਾਈ। ਗੋਲੀਸੀਇਕਰੁੜ  
 ਦੀਜਾਦੀਫਰੁਖੀਅਮਉਸਤਾਈ। ਚਰ੍ਹੇਥੇਠਉਸਗੋਲੀ  
 ਉਤੇਆਹੀਗਤਅੰਧੇਰੀ। ਪਟਾਬਦਲਤੇਦਿਹਚਰ੍ਹਿਆਸੁ  
 ਰਤਿਆਈਥਾਮੇਰੀ। ੨॥੨੪੯॥ ਨਜਰਕਰਾਤੇਨਾਓਹੁਗੇ  
 ਲੀਜਿਸਨੁਸੀਮੇਫਰ੍ਹਿਆ। ਓਹੁਸੇਸਰ੍ਹਭਲੇਰਾਜਾਲਮਜਿ  
 ਸਉਤੇਮੇਚਰ੍ਹਿਆ। ਪਾਲੇਮਾਰਿਆਸਿਗੁਰ੍ਹਿਆਸੀਓਹੁ  
 ਭੀਗਤਅਫੇਲਾ। ਬਨੇਲਗਣਤਾਈਤਾਪੇਥੀਓਅਗੇਰੇਥੇ  
 ਲਾ। ੩॥੨੫੦॥ ਤੁਲਬਨਾਇਦਿਤਾਰਬੇਮੇਨੁਚਰ੍ਹਿਆਅਨਿ  
 ਕਨਾਰੇ। ਸੁਕੀਰੇਤਬਰੇਤੀਉਤੇਲੇਪਸਲੇਟੇਮਾਰੇ। ਢਾਂਹੀਮਾ  
 ਰੁਨੰਗੁਰਹੀਸੂਯਾਦਿਪਿਓਜਿਤਫੇਲਾ। ਤੇਨੂੰਸੇਪਅਲਾਨੁਗਾ  
 ਜਾਮੇਧਰਿਆਮੁਹਬੇਲੇ। ੪॥੨੫੧॥ ਰਾਹੇਦੇਦਿਚਅਚਲ  
 ਚੇਤੀਦੇਉਮਿਲਿਆਇਕਕਾਲਾਛੋਤੀਮੈਨੁਫਰ੍ਹੇਲੇਤੁਥਿ  
 ਆਗੇਰੇਥੀਓਨਿਰਾਲਾ। ਇਕਪਰਬਤਦਿਚਕੈਦਕੀਤੇਸੁ



ਜਿਥੇ ਦੇਉ ਮੁਕਾਲੇ ॥ ਦੁਭੇ ਜਾਲ ਮਰਾਕਸ ਦੇ ਦਸ ਜਾਇ ३੩  
 ਪਾਇਆ ਇਤ ਚਾਲੇ ॥ ੫॥ ੨੫੨॥ ਚਿਥੇ ਬਧੋ ਹੋਏ ਆਇਕ  
 ਈਸੁ ਸਾਫ ਰਾਮਗੇ ॥ ਭਿੰਨੇ ਨੇ ਸਿਤ ਦੇ ਲੇ ਮੇਨੁ ਗਾਲੀ ਦੇ ਦਣ  
 ਲਗੇ ॥ ਤੇਰੀ ਸਾਮਤ ਚਿਥੇ ਕਬ ਖਤਾ ਕਿ ਚਿ ਆਫਾ ਬਫਾ ਹੀ ॥  
 ਏਸ ਉਜਾੜ ਦਿਆ ਦੀ ਦਸਤੀ ਸੈ ਆਕੋ ਹਾਂ ਦਿ ਚਾ ਸਾਹੀ  
 ॥ ੬॥ ੨੫੩॥ ਦਰਦ ਹਿਜਰਤ ਚਿ ਮੇ ਅਗੇ ਈ ਜਿੰਦੂ ਬੇਸਾ  
 ਅਕਆ ਨਾ ਮੇ ਗਲ ਕਿ ਸੇ ਦੀ ਸਮਾਜੀ ਨ ਕਿ ਸੇ ਦਲ ਤ ਕਿ  
 ਆ ॥ ਨ ਮੇ ਰੋ ਦਾ ਨ ਮੇ ਕੀ ਬਾ ਹੋਰ ਕਿ ਦੇ ਸਿਨ ਰੂਰ ਦੇ ॥ ਇਹ  
 ਕੋਈ ਕਮਲ ਆਪੇ ਦੇ ਦਿ ਚੁ ਕੋਈ ਗਲਾਂ ਕਰ ਦੇ ॥ ੭॥ ੨੫੪ ✓  
 ॥ ਇਹ ਬਾਜਾਰ ਮਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਇ ਹ ਦੇ ਆਬਾਧਾ ਹਸ  
 ਦਾ ਜਗਨ ਹੀ ਇਹ ਸ਼ੁਰ ਦਾ ਖ ਚਿ ਫਨ ਮੁਲੇ ਖਾਦਾ ॥ ਯਾਇਹ  
 ਕੋਈ ਜਿੰਦੂ ਰਜਿਆ ਯਾਇਹ ਕੋਈ ਕਮਲਾ ॥ ਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਨ  
 ਸਗਾਇ ਆਕਦਾ ਹੀ ਦੇ ਪਿ ਦਿਆਂ ਦਾ ਹਮਲਾ ॥ ੮॥ ੨੫੫  
 ॥ ਫਜਰ ਹੋਈ ਤੇ ਆਦਮੀ ਆਂ ਦਿ ਚੁ ਚਿ ਠਿ ਆਂ ਸੇ ਰਕ ਕਾਰਾ  
 ਮੇ ਪੁਛਿ ਆਕੀ ਹੋਇ ਆ ਯਾ ਰੇ ਪਰ ਬਤ ਕੀ ਬਿਆਸਾ ॥  
 ਅਖ ਲਲਗੇ ਲੇ ਕਮ ਹੀ ਨੁਬੇ ਸੁਰਤਾ ਸੁ ਰਝੇ ਝੇ ਨਿਤ ਅ  
 ਸਾਥੀ ਦੇ ਲੇ ਜਾ ਦੇ ਮੇ ਟੇ ਰੂਝੇ ਜੇ ਹਝੇ ॥ ੯॥ ੨੫੬॥ ਅਜ  
 ਦਿਆ ਦੀ ਸਜਲ ਸਹੇਈ ਲਗੇ ਪੀਲ ਪਿਆਲੇ ਦਰ



ਬਾਗਫਰੂਖਰੂਸਨਸਾਥੇਨਿਰੋਕਥਾਦਾਲੇ। ਦੜਦੈ  
 ਨਤੈਦਾਇਕਬੇਟਾਓਹੁਫਰੂਨੁਨੁਆਇਆ। ਉਠਪਲਾਮੇ  
 ਦੇਖਹੁਦੁਖਨੁਸਦਾਲਖੁਦਾਦਾਪਾਇਆ॥੧੦॥੨੫॥  
 ਮੇਨੁਪਗਰੂਕਥਾਬਥਾਓਮੋਟਾਹੋਮੇਫਲੇ। ਦਤਸੁਕਦੈ  
 ਸੀਰੀਸਤਮੇਰਾਅਜੇਅਇਆਹਾਂਕਲੇ। ਸੁਲਕੇਹੁਦ  
 ਮਤਅਜਬਕੀਤਾਇਹੋਕਈਦਰੁਦਿਦਾਨਾ। ਛਪਦਲੇਕ  
 ਹੋਥੇਇਹਅਗੀਸਰੇਜਿਦੇਪਰਦਾਨਾ॥੧੧॥੨੫॥ ਨੇਤ੍ਰੇ  
 ਸਦਹੁਦਮਨੇਪੁਛਿਆਤੇਨੁਦੇਦਨਕੇਗੀ। ਸਾਕੇਲੋਕਰੂ  
 ਨਮੇਕੋਲੋਤੇਨੁਗੀਸੁਅਜੇਗੀ। ਯਾਤੁਉਮਰਪਟਾਮੁਰਿ  
 ਆਹੋਜਰਾਨਹੀਹੋਕਰਦਾ। ਯਾਤੁਆਦਮੀਆਂਥੀਲਾ  
 ਹੀਹੋਇਸਰਾਰਫਲਕਦਾ॥੧੨॥੨੫॥ ਮੇਰਾਕਿਸਾਲਿ  
 ਮਾਜੇਹਾਮੇਰੇਨਾਲਿਨਬੇਲੀ। ਲੁਲੁਹੇਠਮੰਗੀਹਰੂਬਲ  
 ਦਾਚੇਤਾਜਰਾਨੋਦੇਲੀ। ਕੀਕਿਸਾਹੋਕਹੁਚਿਬਿਦੇਕੀਫਰ  
 ਤੀਸਿਰਤੇਰੇਮੇਅਖਿਆਇਸਥਉਨਪੁਗਦੇਫਰੋਕਜੀ  
 ਏਮੇਰੇ॥੧੩॥੨੬॥ ਖਿਜਮਤਦਾਰਹੁਦਮਦਾਸੀਇਕ  
 ਦੇਫਰੂਲੇਰਾਮੰਦਾ। ਕਹੁਯੋਸੇਮੇਰੇਰੂਰੇਰਖੀਸਹੀਸਲ  
 ਮਤਬੰਦਾ। ਰਤੀਹੁਦਮਜੁਤਾਜਿਤਦੇਲੇਮੇਨੁਦੇਨੇਸਦਿ  
 ਆ। ਸਾਗੀਦਿਰਥਾਫੇਲਜੁਨਾਈਸੂਲਜਿਦੇਜਿਉਦਪਿ



ਅਮ॥ ੧੪॥ ੧੨੬੧॥ ਫਿਰ ਕੇਹਾ ਹਥ ਜੋੜੁ ਹੁਦਮ ਨੂਮੇ ਬੰਦਾ ੩੪  
 ਦੁਖ ਹਾਰਾ ਮੇਰਾ ਫਿਰ ਕਰੀ ਇਸ ਦੇ ਲੇ ਚਾੜ੍ਹ ਸਿਰੇ ਤੇ  
 ਕੁਰਾ ਜਾਤ ਕਜੀ ਫਾਂਗਾ ਮੇ ਦੁਖਿਆ ਦਰ ਦਹਿ ਜਰ ਦੇਨੇ  
 ਤੇਰਾ ਬਤੁ ਸਾਡੀ ਆਪੁ ਗਿਆ ਪਾਏ ਜੇ ਹੁਦ ਕਰੇ ਨ ਬੋਝੇ॥  
 ੧੫॥ ੧੨੬੨॥ ਖਾਧੀ ਕਸਮ ਹੁਦਮ ਦੇ ਜਾ ਦੇ ਤੇਰਾ ਫਾਲ ਨ  
 ਛੇੜਾ ਸੁਣ ਕੇ ਤੇਰੇ ਕਰ ਕਰ ਕਜੀ ਇਥਾ ਗਿਆ ਤੇਰਾ  
 ਪਟ ਕੇ ਫਾਲ ਸਗੋਂ ਰੋਦਿ ਤੇ ਆਖਿਆ ਹੁਦਮ ਚਿਜਾ ਛੇੜਾ ਜਿ  
 ਸਜਾ ਗਾ ਤੁਮੈ ਖਾਥੀ ਸੇ ਪਹੁਚਾਇ ਗਾ ਇਸਾ ਛੇੜਾ॥ ੧੬॥ ੧੨  
 ੬੩॥ ਮੰਤਰ ਇਸ ਕਮੁ ਹਥ ਤ ਫਾਲੇ ਨਰ ਮਕੀਤਾ ਦਿਲ ਦੇ  
 ਦਾ ਜਾਦਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਮਿਤ੍ਰ ਚੰਦੋ ਹੋਇ ਆਕਿ ਮਤ ਦੇ ਦਾਇ  
 ਤੇ ਫਾਲ ਸਗੋਂ ਪਟ ਕੇ ਤੇ ਇਕ ਦੇ ਹਮਰਾਹੀ ਆਦਮੀ ਆਂ  
 ਫਿਰ ਛਡਿਆ ਜਾ ਕੇ ਇਹੋ ਕੇਵੀ ਚਿਗ ਸਾਹੀ॥ ੧੭॥ ੧੨੬੪॥  
 ਛੋੜੁ ਦੇਇ ਆਇ ਕਜੁ ਯੀ ਅੰਦਰ ਮੇਨੁ ਮੈ ਸੁਖ ਛੇੜੇ ਗਾ ਜਿ  
 ਤ ਫਾਲ ਜਾਵੇ ਤੇਰੇ ਖਾਧਾ ਬਹੁਤ ਪਇਆ ਦਿਲ ਪੜ੍ਹੇ॥  
 ਦੇਇ ਆਪੰਧ ਅਗੇ ਆਵੇ ਆਫੇਰ ਸਮੁੰਦਰ ਮਾਰੁ ਨਾ ਕੇ  
 ਈ ਬੇੜੀ ਨਾ ਕੇ ਈ ਤੁਲਨਾ ਨ ਮੇ ਆਹਤਾਰੁ॥ ੧੮॥ ੧੨੬੫॥  
 ਨਜਰ ਕਰਾ ਤੇ ਦੂਰੇ ਆਵੇ ਇਕ ਜਹਾਜ ਅਕਲਾ ਹਿਦਾ ਆ  
 ਦੇ ਸੇਰ ਕਰਾ ਬੋਲਣ ਅਲਾ ਅਲਾ ਮੇ ਫਰਸਾਦ ਕੀ



ਤੀਹੋਲੋਕੋਲੋਚਲੋਹੋਨਾਨੋ। ਬੇਨੀਇਕਮੇਰੇਦਲਘਲੀਦੁਬੇ  
 ਵੇਦਲੋ। ੧੯॥ ੨੬੬॥ ਚਰਬੇਨੀਤੇਜਮੇਗਲਿਆਫੁਟੀਫੇਰ  
 ਅਧੇਰੀ। ਸਾਰੇਲੋਕਜਤਾਜੀਆਖਨਪਾਪੀਆਸਾਂਸਤਤੇਰੀ।  
 ਚਾਦਰਯਾਦਿਚੁਬੇਇਸਨੁਦੇਹਿਰਵਾਇਤਕਾਜੀ। ੧੬੬ਕੋਮੇਨੁ  
 ਰੋਬਲਲਗੇਗੁਸੈਏਜਗਜੀ। ੨੦॥ ੨੬੭॥ ਰੂਬਰੋਦੇਓਨੇ  
 ਸਾਗਬੇਰੋਮੇਰਹਿਗਇਆਕਿਨਾਗੇ। ਤਰਦਾਤਰਦਾਤਖਤਾ  
 ਮੇਨੁਬਨੇਚਾਨਿਉਤਗੇ। ਰੁਨਾਬਹਿਮੇਸਾਗਰਉਤੇਹੇਅਲਾ  
 ਤਕਸੀਗਾ। ਬੇਨੀਗਰਕਮਹਿਚਕੀਤੀਭੇਨੀਆਨੁਸੁਕਨੀ  
 ਰਾ। ੨੧॥ ੨੬੮॥ ਸਾਮਤਿਕਦਮਮੇਰੇਦੀਜਾਕੇਜਿਸਬੇਨੀ  
 ਤੇਪਉਦੀ। ਜੇਚਿਸਬਨੇਚਨਾਹੋਦੇਦਿਚੇਰੂਬੇਭੈਦੀ। ਟਹਿ  
 ਆਮੇਇਕਤਰਫਜੁਗਿਤੇਏਦੇਈਮੁਹਚਾਇਆ। ਇਕਬੁ  
 ਦਾਓਸਥਚਿਨਿਮਾਜੀਮੇਨੁਨਜਰੀਆਇਆ। ੨੨॥ ੨੬੯॥ ਚਿ  
 ਲਖਸਬਹੁਤੋਹੇਇਆਤਕਮੇਰਕੀਤੀਆਂਤਸਲੀਮਾਤਾ।  
 ਕਿਥੇਅਇਓਕਿਥੇਜਾਸੇਪੁਛੇਜਾਤਸਫਾਤਾ। ਦਿਰਥਾਸਾਰੀ  
 ਫੋਲੁਸੁਨਾਈਬਹਕੇਪਾਸਦੁਜਾਨੁਆਖੇਬਖਤਤੇਰੇਅਖ  
 ਲੇਮਿਲਿਓਅਇਅਸਾਨੁ। ੨੩॥ ੨੭॥ ਏਥੇਦਤਨੁਮਕਾ  
 ਨਅਸਾਡਾਨਿਤੁਇਥਾਈਰਹਿਦਾ। ਦੁਨੀਆਂਨਾਲਖਿਆ  
 ਲੂਦੇਡਾਨਾਂਦੇਨਾਨਾਲਹਿਨਾ। ਯਾਦਿਅਲਾਦੀਕਰਦੇਰਹੀ



ਏਅਰਸੇਆਫਲਖਾਏ। ਤਿਰਬਆਲਿਮਿਲਾਦਿਚਿਮੇ ॥ ੨੫ ॥  
 ਨੂਬੈਗਮਉਜਾਂਮਾਏ। ॥ ੨੪ ॥ ੨੧੧ ॥ ਚੁਗੀਆਹੀਕੋਲ  
 ਬੁਢੇਦੇਕੁਟੀਪਈਪਤੀਲੋ। ਦਿਤੀਚਿਸੇਮੇਨੂਅਰਸੇਆ  
 ਦੀਰਤੀਜਿਬਗਈਲੋ। ॥ ੨੫ ॥ ੨੧੨ ॥ ਮੇਰਾਚੁਗੀਦੇਖਬੁਢੇ  
 ਦੀਹਗਿਗਿਜਨਾਦਿਲਮੈਨਿਆਮੇਦੇਖਕੋਥੋਹਜਰਤਅ ।  
 ਇਆਹਪਸੀਨਿਆਮੇਰੇਉਤੇਮੁਰਆਟੇਦੀਗੁਰਬੁਢੇਨੈ  
 ਸਟੀ। ਥਿਦੇਪਲਾਦਿਚਿਅਖੀਜੁਨੀਆਨੀਦਰਨੈਦਿਫਤੀ  
 ॥ ੨੬ ॥ ੨੧੩ ॥ ਜਾਗਆਈਤੋਬੁਢਾਜਾਲਮਚਵਿਆਆ  
 ਟਕਧਾਰੇ। ਪੁਛਲਪਲਮੇਲਕੇਦਿਚਦੁਦਰਭਲੇਰੇਚਾਕੇ।  
 ਹੁਣਤੋਨੀਦਿਕਟੈਕੋਮੇਤੇਕਰਦੇਰਹੇਸਦਾਰੀ। ਬੋਲੀਦਾਲੀ  
 ਆਲਿਛੁਰੁਇਆਜਿਸਦੀਪੁਰੀਯਾਰੀ। ॥ ੨੧ ॥ ੨੧੪ ॥ ॥



ਸਭਕੁ ਭੁਟਿਆ ਤੇ ਨੁਖਟਿਆ ਸਾਂਈ ਪੁਰੀ ਅੰਪਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ  
 ਪਣੀ ਹਾਲ ਹਕੀਕਤ ਸਾਗੀ ਤੁਕੈ ਹੁਮੇਰਿਆ ਸਾਈਆ ॥  
 ਦਾਸਤਾਨ ਦਿਰਬਾਏ ਹਿਰੈ ਬਿਦਿਆ ਚੰਦ ਪੰਡਤ ਮਿਲਦ ॥  
 ਹੋਤੈ ਤਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਉਜਾੜ ਦਿੱਚੇ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮਕੁ  
 ਦਰਬੇ ਸਾਗੀ ਦਿਰਬਾ ਸੁਣੀ ਦਸੀ ਰਪਿ ਅਥੇ ॥ ਟਰੇ ਦੇ ਟਰੇ ਦੇ  
 ਦੇਸਾ ਥੀ ਪਹੁਚੇ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰੇ ॥ ਸਾਵੀ ਜੁਗੀ ਰੁਖ ਰੰਗੀ ਲੇਖੀ  
 ਭਮਿਠਾ ਪਾਣੀ ॥ ਬੈਠੇ ਇਕ ਸਰੁਖੇ ਦੀ ਛਾਵੇ ਦੇ ਦੇ ਯਾਰ ਹਵਾਣੀ  
 ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਭਾਲੀ ਅੰਝੁ ਤੋ ਕੋਈ ਜਨਾ ਦੁਰ ਸੁਣਿਆ ਗਲਾਂ ਕ  
 ਰਦਾ ॥ ਦੇਖਣੁ ਚਿਹੁ ਤੇ ਤਾ ਆਹਾ ਆਇਆ ਕਮੁਕੁ ਦਰਦਾ ॥  
 ਜੇ ਦੇਹ ਬਉ ਤੇ ਤੇ ਤਾ ਬੈਠਾ ਆਇ ਰੀ ਗੀਲਾ ॥ ਕਮੁਕੁ ਦਰਨੁ  
 ਆਖੇ ਬੇਲੀ ਕਹੁ ਤੇ ਰਾਕੀ ਗੀਲਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਕੋਈ ਦੁਖ  
 ਪਦੇ ਜੇ ਸਾਈ ਦੇ ਰੁਖ ਫਾਨ ਹੋਈ ॥ ਸੁਖ ਨ ਸੀ ਬਤ ਦਾ ਗੀਥੀ  
 ਦੂਜਾ ਦੁਖ ਆਗ ਬਲੇਈ ॥ ਜੇ ਕੁਛ ਪੁਰੇ ਹਜੂਰ ਆਏ ਕਹਰਕ  
 ਜੀਏ ਕਈ ॥ ਬਰੇ ਹੋਈ ਏਕ ਦਰੁ ਕਜਾ ਦੇ ਤੇਈ ਕੁਸ਼ਦਈ ॥  
 ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਗਮੁ ਭਿਰੇ ਦਰੀ ਅਲੋਕਾਂ ਜਾਂ ਦੀ ਨਹੀ ਮਜੂਰੀ  
 ॥ ਆਸਤੁ ਸਾਡੀ ਜੇਰ ਬਚਾਹੇ ॥ ਪਚਿਦੀ ਹੋ ਪੁਰੀ ॥ ਤੇ ਤੇ ਨੁਲੇ  
 ਸਿਰ ਦੇ ਚਿਤੋ ਰਾਜੇ ਆਪ ਬਹਾਇਆ ॥ ਇਕ ਫਕੀਰ ਅਲਾਦਾ  
 ਬੰਦਾ ਨਦੀ ਚਿਨਹਾ ਦੁਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਸਿਦਰ ਸੁਰਤ



ਤੋਲੀ ਮੁਰਤ ਬਹੁਤੀ ਪਿਆਰ ਬਦਾ ਫਿਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ॥ ੩੬ ॥  
 ਨਿਦੁਹਾਨੁ ਹੇਠ ਰਖੇ ਦੇਲ ਰੁਦਾ ॥ ਫਿਰ ਨਦੀ ਦੇ ਮਰਦ ਪੁਰਾ  
 ਦਾ ਪਹਿਲੇ ਨਾਤਾ ਪੈਤਾ ॥ ਜਿਥੇ ਬੈਠੇ ਸਨ ਦੇ ਸਾਥੀ ਚਿਥੇ ਆਂ  
 ਲਖ ਲੇਤਾ ॥ ੫ ॥ ੨੧੮ ॥ ਪੁਛੁ ਲਲਗਾ ਕਿਥੇ ਆਇ ਚਿਤੁ  
 ਸਾਕਿ ਥੇਹੈ ਜਾਣਾ ॥ ਰਾਤ ਲਿਖਾਵੁ ਦਾ ਚਿਏ ਥੇ ਬੇਲੀਲ  
 ਹੀਟਿਕਾਣਾ ॥ ਸੇਗੰਤੇ ਬਗਿਹਾਨਾ ਫਾਣੀ ਆਂ ਹੈ ਸਮਜੇਹੀ  
 ਆਂ ਜਾਇ ॥ ਚਲੇ ਬੈਠੇ ਤਕੀਏ ਮੇਰੇ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਜੇ ਸਾਂਈ ॥ ੬ ॥  
 ੨੮੦ ॥ ਜਿਤਨੇ ਰੋਜ ਪੁਸੀ ਹੋਰ ਹੀ ਚਿਥੇ ਗਤੁ ਗੁਜਰੇ ॥ ਹੋਰ  
 ਫਰੇ ਬੁਨਕੇਈ ਜਾਣਾ ਮਤੇ ਫਿਰਾਗ ਫਿਰੇ ॥ ਕਾਂਮੁ ਕੁਦਰਸੁ  
 ਲਗਾ ਲੈ ਜੇਹੀ ਦੀ ਫਿਕਰ ਦਿਲੇ ਫਿਰ ਕਰਦਾ ॥ ਸਪਦਾ ਗਿਰੀ  
 ਆਮਹਿ ਮਦ ਯਾਗਾਰ ਸੇ ਕੋਲੇ ਰੁਦਾ ॥ ੧ ॥ ੨੮੧ ॥ ਮਤੇ ਹੋ  
 ਦੇ ਇਕਟੇ ਕੇ ਦਾਗੁ ਵਿਹ ਬੀਕੇਈ ਫਿਰੀ ॥ ਅਚਣ ਚੇਤ ਅਸੀ  
 ਰਾਹ ਦੇਵੈ ਮੁਕਾ ਆ ਜਾਇਏ ਬੀਦੀ ॥ ਮਿਤਰ ਚੇ ਦੇਵ ਲੋਰਾ ਜਾ  
 ਜਾਂਦਾ ਦਿਲ ਕਮ ਦੇ ਤਕੇ ॥ ਕਹੇ ਦੁਜੀਰ ਅਨਰਥ ਦਿਸੇ ਹਾਏ  
 ਹਕ ਦੇ ਘਤ ਸਕੇ ॥ ੮ ॥ ੨੮੨ ॥ ਦਿਸਦਾ ਹੋ ਕੇਈ ਜੇਹੀ ਸਾਹ  
 ਦੁਹਰ ਗਜ ਨਹੀ ਮੇਲਾ ॥ ਗਲੇਈ ਦਿਸ ਪੈਦਾ ਬੀਦਾ ਜਿਸ  
 ਦਾ ਬੇਲ ਕਸੇਲਾ ॥ ਦੇਵ ਸਾਥੀ ਤੇ ਇਕੋ ਤੇਤਾ ਜੇਹੀ ਦੇ ਘਰ ਅ ॥  
 ਏ ॥ ਛੰਡੀ ਆਛਾ ਫਾਦੁ ਪੁਆਂ ਗਿਰ ਦੇ ਫਰਸ ਦਿਛਾਏ ॥ ੯ ॥



॥ २८३ ॥ ਖਾਣਾਂ ਖਾਫਲ ਜੋਗਾ ਜੋਗੀ ਲੈਣ ਕਿਦਾਈ ਚਿਰੇਅ ॥  
 ॥ ਇਤਨੇ ਦਿਚਿਓ ਆਨਰਾ ਜੇ ਦਾਫਤੋ ਤੋ ਤੋ ਫਲ ਪਿਆ ਪੈਓ  
 ਤੇ ਦੇਨੀ ਲਾਧਾਗਾ ਬਧਾਨ੍ਰ ਪਿਓ ਜੋ ॥ ਖੋਲਿਆ ਲੈ ਕੇ ਚੁਗੀ  
 ਤੋ ਕੇ ਬਿਸੇਰਿ ਖਦਿ ਤੋ ਜੋ ॥ १੦ ॥ २੮੪ ॥ ਬਧਾਹੇ ਇਆ ਧਾਗਾ  
 ਭਿਠਾ ਕਾਮ ਕੁਅਰਜਿ ਤੋ ਫਲ ॥ ਖੋਲਿਆ ਰਾਜੇ ਨੈ ਚਿਹੁ ਪੈਰੋ ਸੁ  
 ਨੇਅ ਚਰਜਨ ਫੇਲਾ ॥ ਤਿਤੇ ਦਾ ਮੁਕੁ ਹੋ ਬੋਧੀ ਪੰਡਤ ਨਿਕਲ  
 ਆਇਆ ॥ ਬਿਦਿਆ ਚੇਦ ਪੰਡਤ ਸੀ ਤੋ ਤਾ ਕਿਤ ਲੇ ਕਿਸੇ ਬ  
 ਨਇਆ ॥ ੧੧ ॥ २੮੫ ॥ ਭ੍ਰਿਸ਼ਾ ਕਾਮ ਕੁਫਰ ਦੀ ਪੈਰੀ ਰਾ  
 ਜੇ ਨਹੀ ਸਿਆਤਾ ॥ ਨਾਲੇ ਬੋਗੀ ਮਿਤਰ ਚੇਦੇ ਅਜੇ ਨਯਾਰ  
 ਪਛਾਤਾ ॥ ਕਾਮ ਕੁਫਰ ਨੂੰ ਪੰਡਤ ਕਹਾ ਹੁਣ ਨਾ ਦਿਲੋ ਦਿਸਾਰੇ  
 ॥ ਬਿਦਿਆ ਚੇਦ ਪੰਡਤ ਹੋ ਮੇ ਤੇ ਉਧਨ ਗਰਦਿ ਚਿਯਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥  
 ੨੮੬ ॥ ਦੇ ਕੇ ਬਾਂਹਿ ਮਿਲੇ ਗਲ ਦਿਛੁਣੇ ਖੁਸੀ ਏਅ ਹਮੀ ਦਯਾ  
 ਰਾ ॥ ਪਰ ਖੁਸੀ ਤੇ ਦੇ ਜੇ ਮਿਲੇ ਅਸਾਨੂੰ ਖੁਸੀ ਆਯਾਰ ਪਿਅਰਾ  
 ॥ ਕਾਮ ਕੁਫਰ ਨੂੰ ਪੰਡਤ ਕਹਿ ਦਾਤੁ ਧੋਤੇ ਕੀ ਕੀਫਾਣੀ ॥ ਅਫਲ  
 ਆਖਰ ਦਸ ਅਸਾਨੂੰ ਛੁਥਿ ਸਕਹਾਣੀ ॥ ੧੩ ॥ ੨੮੭ ॥  
 ॥ ਦਾਸ ਤਾਂ ਨਦਿਰ ਥਾਵਿ ਦਿਆ ਚੇਦ ਪੰਡਤ ਦੀ ਕੁ  
 ਥਾ ਕਾਲੀਆ ਫਤ ਦੀ ਰਾਜੇ ਕਾਮ ਰੂਪ ਅਰੋਗਲ  
 ਕਰਦਾ ਹੋ ॥



ਤਖਤਾਜਾਦਰਯਾਦਿਚਮੇਗਠਾਠਾਦੇਦਿਚਚੜਿਆਆ  
 ਖੀਦੋਫੇਰੇਦਿਚਫਾਉਸਇਅਕੋਹਾਦੇਖੜਿਆਰਤੁਹਿਜੁ  
 ਭਰਭਰੋਰੇਫਾਂਹਥੀਯਾਰਗਫਾਏਅਖੀਰਿਰੇਰੁਣੇਦੇਵੇਇ  
 ਸਕਕਜੀਏਪਾਏ॥੧॥੨੮॥॥ਇਕਦਿਲਅਖੇਗੋਤਖਾ  
 ਕੇਸਾਗਰੇਦਿਚਤੁਬਾਮੁੜਕੋਮੈਨੂਮਰਨਨਦੇਫਨਫੇ  
 ਰਿਮਿਲਨਦਿਆਂਹੁਬਾਂਚੇਦੋਰੇਜੁਸਮੁਦਰਤਰਿਆਲ



ਹਿਰਦੇਦਿਚਿਤਖਤਾ॥ਫਜਗੀਖਲਗਿਆਸ੍ਰਰੂਬਦਲ  
 ਸੁਰਜਚੜ੍ਹੇਸਦਖਤਾ॥੨॥੨੮੯॥ਚਿਤਦਿਹਾਕ੍ਰੇਕਰਮ०  
 ਭਲਿਆਂਲਾਇਆਆਇਕਿਨਾਰੇ॥ਪਰਤੁਦਿਲੇਨਾਭੁ  
 ਲੇਰਾਜਾਨਮੇਯਾਰਦਿਸਾਰੇ॥ਦੂਰੇਮੇਰੀਨਜਰੀਆਇ  
 ਆਓਚਾਇਕਮੁਨਾਰਾ॥ਚੁਨੇਗਚਸੀਮਹਲਕਿਸੇਦਾਸੁ  
 ਰਜਦਾਰਮਕਾਰਾ॥੩॥੨੯॥ਨਿਕੇਜਾਪਹੁਤਾਜਿਤਫੇਲੇ  
 ਰਾਹੇਭੁਲਾਭੁਲਾ॥ਸਾਰਕਿਲਾਰੁਪਹਰੀਜੇਹਾਮਹਲਾਦਾਦ  
 ਰਖਲਾ॥ਅੰਦਰਬਾਗਬਗੀਚੇਸਾਹੇਫੁਲੁਲਟਕਦੇਸੂਹੇਚਿ  
 ਹੀਦਾਈਕੋਰਵੀਆਦੇਹੈਨਸੁਨਹਰੀਬੂਹੇ॥੪॥੨੯॥ਸਾ  
 ਫੇਬੁਟੇਨਕਸੁਨਗਾਰੀਸਾਰੀਆਂਕਿਧਾਰੀਆ॥ਫਰਸੇਉ  
 ਤੇਜਾਮਬਿਲੈਰੀਮਪਸੁਰਾਹੀਆਂਭਰੀਆਂ॥ਨਾਲੇਮੇਫੇਰੀ  
 ਗਧਰੀਗੀਤਗਤਰਦੇਖਾਣੇ॥ਚੋਹੀਦਾਈਤਖਤਸੁਨਹਿਰੀ  
 ਮਖਮਲੁਤੁਲਸਿਰਗਾਣੇ॥੫॥੨੯॥ਏਹਤੁਮਾਸਾਨਜ  
 ਰੀਆਇਆਲਗੁਰਹੀਹੋਰਨੀ॥ਆਦਮੀਆਦਾਫਾਜਾ  
 ਨਾਹੀਹਰਗਿਜਇਨੀਮਕਾਨੀ॥ਯਾਇਹਪਰੀਆਂਦਾਹੈਅੰ  
 ਕੁਲਯਾਦੇਆਦਾਦਿਹਰਾਹੋਰਅਜੇਹੀਅੰਸ੍ਰਰੂਦੇਦਿਭੁਫੁ  
 ਸਦਫਾਲਾਕੇਹਿਫਾ॥੬॥੨੯॥ਭੁਖਾਤੇਤਿਰਿਹਾਇਆਸਾ  
 ਮੇਜਾਭਿਠੇਚਿਹੁਖਾਣੇ॥ਪਿਛੋਕਰਲੈਸਾਪਰਹੋਜਾਂਖਾਇਲਿ



ਅਮਨਗੁਣੇ। ਰਜੁਗਇਆਦਤੁਖਾਣਿ ਅਕੋਲੇਪੀਤਿਮਧ ੩੮  
 ਪਿਆਲੇ। ਖਾਂਦਾਂਪੀਦਾਂਨਲੇਕਿਬਾਂਦੇਖਾਂਪਿਆਦੁਆਲੇ  
 ੧੧੧੨੮੪। ਨੀਦੁਰਆਇਗਈਦਤੋਮੇਨੁਲੇਟੁਪਮਸੁਟ  
 ਲਾਕੇ। ਜਾਗਲਪੀਤੇਕਿਬਲਗਾਉਠਖਲਾਭੋਖਾਕੇ।  
 ੧। ਇਕਚੁੜੇਲੁਖਲੇਤੀਭਿੰਮੇਰੇਆਲਸਿਰਹਾਣੇ। ਦਿਦ  
 ਜਿਦੇਖਾਈਦਿਚਸੁਕੇਲੇਰੁਖਪੁਗਣੇ। ੧੧੨੮੫। ਭਿਤ  
 ਲੋਹੇਰੁਸਿਰੇਫਲੁਦੇਏਅਖੀਕਜਦਾਜਾਂਦਾ। ਪੁਨੀਤੋਤੀ  
 ਜੋਲਬਦੁਜਾਸਿਓਫਿਫਰਪਲਮਾਂਦਾਂ। ਜਿਹਬਕਸਾਈ  
 ਆਦੀ। ਜਿਉਟੀਗੀਕਫੀਨਲਹਲਾਲੀ। ਦਵਾਲਨਕੇਦਿ  
 ਚਕੋਟਿਆਦੇਜਮੇਪਾਲੇਪਾਲੀ। ੧੧੨੮੬। ਜਿਦੇਕਬੁਤ  
 ਗੀਆਦੇਖੁਗੇਦਿਰੁਨਾਲਿਭਗੇਦੇ। ਤੁਨੀਮੇਲਕੰਨਾਂਦਿਚਓ  
 ਦੇਰਿਮਪਏਉਲਗਾਂਦੇ। ਨਕਜਿਦੇਦੇਹੁਕਚਿਲਿਮਾਂਦੁਲਭਿ  
 ਲਰਆਇਆਫਾਰਾ। ਦਹਿਦਹਿਮਣੁਅਖੀਆਂਦੀਚਰਬੀ  
 ਗਨੋਗਨਚਬਾਰਾ। ੧੦੧੨੮੭। ਕਿਰਬਤਨਾਲਜਿਦੇ  
 ਖੁਹਖਾਈਆਂਭੁਗੀਆਂਹੋਈਆਨਾਜਾ। ਅਖੀਭਰਕੇਪੁਰ  
 ਪੁਰਕਰਕੇਦਜਲਜਿਦੇਪਦਸਾ। ਕਾਲੇਰੁਖਪੁਗਣੀਆ  
 ਬਾਹਾਂਨੇਹੁਹਤਾਦੀਆਂਕਹੀਆਂ। ਚਿੰਗਲੀਆਉੜਅਰਕਾਂ  
 ਤੇਨੀਭਿੰਗੀਆਂਹੋਰਹੀਆ। ੧੧੧੨੮੮। ਫੁਤੀਜਿਉਕ



ਰਿਕੰਡਹਾਥੀਦੀਦੋਕੁਚਕੋਹਲੁਲੇਟੇ। ਮਸਕਾਂਕੁਰੀਆਂਹੋਈਆਂ  
 ਜੇਡੇਦਟਪਦਨਦਿਚੁਪੇਟੇ। ਜਿਉਮੁਰਦਾਰਤਰਕੀਖਾਈਗੀਦੀ  
 ਹੋਈਹਵੇਲੀ। ਅਚਣਚੇਤੀਸੇਰੇਸਿਰਤੇਓਹੁਆਫਤਆ  
 ਮੇਲੀ। ੧੨। ੨੯੯। ਸਿਰਤੁਪੇਰਤੋਵੀਸਾਰੇਗਹਲੇਜੇਦਰ  
 ਜਰਦੇ। ਹਾਥੀਹਾਰਸੰਧੂਗੀਹੋਈਆਂਟਖਲੀਦਿਚੁਦਰਦੇ  
 । ਕਿਓਆਇਆਹੋਤੁਪਰਮੇਰੇਬੇਅਦਬਾਬੁਰਿਆਰਾ। ਜਿ  
 ਬੇਪਖੀਪਹੁਚਨਾਂਸਕੇਰੀਤੋਆਂਟਓਤਾਰਾ। ੧੩। ੩੦੦।  
 ਅਰਜਕੀਤੀਹੋਰਾਣੀਸਾਹਿਬੁਜੀਮੇਕੀਤਮੀਦਾ। ਮੇਰੀ  
 ਆਂਬਖਸਲਵੀਤਕਸੀਗਾਂਸਦਕਾਰੂਪਹੁਸਨਦਾ। ਜੇਹੀ  
 ਤੇਰੀਸੁਰਤਸੁੰਦਰਲਜਅਜੇਹੀਪਾਲੀ। ਪਿਛੋਲਗਾਕ  
 ਰਨਦਲਾਸਾਪਹੋਲੇਦੇਕੇਗਾਲੀ। ੧੪। ੩੦੧। ਮੇਜੇਹਮ  
 ਸੁਕਪਿਆਰਾਰਬਕਿਸੇਨੁਦੇਵੇ। ਖੁਸੀਆਂਨਲਨਾਂਗਲ  
 ਅਲਾਏਜਾਮੇਦਿਚੁਨਾਮੇਵੇ। ਮੇਰੀਸੁਰਤਜਿਨਾਭਿਠੀਹੋਹੋ  
 ਗਏਦਿਵਾਨੇ। ਜਿਤਫਲਤਕਾਸਾਂਮਰਤਕੇਖੁਬਣਤੀਰਨਿ  
 ਸ਼ਾਨੇ। ੧੫। ੩੦੨। ਦਿਹਿਚਨੇਮੇਫਲਵੇਖਨਸਕੇਵੇਖਦਿ  
 ਆਂਲਜਪਾਦਾ। ਜਿਹਨਮੇਦਿਕਦਾਗੀਭਿਠੀਜਲਬਲ  
 ਕੇਮਰਜਾਦਾਂ। ਜਾਮੇਰਤੀਕਰਾਂਅਦਾਈਚਤ੍ਰਿਕੇਮਹਲ  
 ਚਬਾਰੇ। ਥਰਥਰਚਨਫਲਕਤੇਕੇਬੇਟੁਟੁਟੁਪੈਦੇਤਾਰੇ



CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative



ਪਿਆਜਰੂਗੀ। ਮੇਥੀਨਾਲਤੇਰੇਬੇਦਰਦਾਲਾਕੇਕਰਸਾਂਪੁਰੀ  
 ॥ ਏਸੇਤਰਾਂਖੜਾਜੇਨਾਲੇਪਛੁਣਮੇਰੇਮਾਪੇ। ਤੋਤਾਕਰਲੈ  
 ਨੀਗੰਤੈਨੁਮੰਤਰਪੜ੍ਹਕੇਆਪੇ। ੨੨॥ ੩੦॥ ਨੀਲੇਧਾਗੇਤੇ  
 ਪੜ੍ਹਮੰਤਰਬੰਧੋਸੁਪੇਰੀਕੜ੍ਹਕੇ। ਤੋਤੇਦਾਗੁਤਾਲੈਚਲੀਨਾਲੇ  
 ਮੈਨੁਫੜ੍ਹਕੇ। ਆਖੇਜਿਤਦੇਲੇਰਲਬਹਸਾਂਦੇਦੇਦਿਲਦਰਜਾ  
 ਨੀ। ਧਾਗਾਖੋਲਬਣਾਸਾਓਹਸਕਲੇਤੁਰੀਇਨਸਾਨੀ।  
 ੨੩॥ ੩੧॥ ਦੇਦੇਯਾਰਬਹਾਰੇਸੇਪੀਕੇਮਧਪਿਆਲਾ।  
 ਜਾਲਕੇਈਦਿਹਬੰਦਅਸਾਡੀਸੁੰਦਰਹੋਮਤਦਾਲਾ। ਲੇਚ  
 ਲੀਜਾਮੰਨਜਲਪੰਹੁਤੀਦੇਪਰੀਆਦੇਗਲੇ। ਸੀਗਯਸਮ  
 ਬੋਲੀਰੀਆਹੇਅਗੇਮਹਲਮਹਲੇ। ੨੪॥ ੩੧॥ ਤੁਖਤਉ  
 ਤੋਇਕਦੇਉਭਲੇਰਾਬੈਠਾਕਾਲਾਜੇਹਾ। ਹੋਲੀਆਖੇਮੇਰੇਤਾਈ  
 ਬਾਪਅਸਭੁਏਹਾ। ਕਿਲਖਬੇਦਲਕਾਲੀਆਫੁਤਦੇਦਹਡੀ  
 ਮੁਹੁਰੁਰਿਆ। ਡਿਠੀਆਉਬਲਾਈਦੀਮੈਦੇਖਦਿਆਈਡਿਠੀ  
 ਆ। ੨੫॥ ੩੧॥ ਫੜ੍ਹਕਾਝੜ੍ਹਕਾਝੜ੍ਹਪਦਾਥੇਤੋਰਹੀਨਸੁਰਤੁ  
 ਟਿਕਾਣੇ। ਨੇਤ੍ਰੋਂਕੇਆਖੇਮੈਨੁਨਾਂਕਰਜੇਰਧਿਗਾਣੇ। ਫਾਕਫ  
 ਥੀਟਮਤੋਤੁਪਦਾਚਿਪਛੁਣਫੌਰੇਦਾਰੀ। ਅਖੀਮੀਟਬੈਠਾਮੇ  
 ਤਾਦਾਮੰਨਲਈਗਲਸਾਰੀ। ੨੬॥ ੩੧॥ ਸਮਾਪਿਓਦੇਖਧੀਓ  
 ਨੁਮਿਲਦੇਗਜੀਹੋਯੋਪਚਿਦੇ। ਕਿਥੋਆਦਾਈਇਹੋਤਤਦੇਖਾ



ਕੀਕਤਕਹਦੇ। ਦਏਜਬਾਬੁਸਿਕਾਰੀਫੜਕੇਮੇਰੇਜੋਗਾਆਦਾ। ੪੦  
 ਬਹੁਤਪਸੰਦਆਇਆਹਥਓਥੇਪਗੜਬਹਾਇਆਤਾਦਾ।  
 ੨੧॥੩੧੪॥ਮੇਨੁਗੋਲੀਦੇਹਥਦੇਕੇਖਾਣਲਗੀਮਠਿਆਈ।  
 ਉਭਿਆਮੇਰਬਹਿਮਤਦਿਤੀਜਾਗੋਲੀਹਿਗਲਾਦੀਛੇਦੇਹ  
 ਰਾਤੀਓਰੁਦਾਆਇਆਤੁਧਤਕਮੰਸ਼ਸਬਾਹੀ। ਦੋਹਦਰਖਤਪਿ  
 ਆਗਲਗਾਅਠਿਬੈਠਮੇਤਾਹੀ। ੨੮॥੩੧੫॥ਆਦਮੀ  
 ਆਂਦੀਬੋਲੀਸੁਣਕੇਪਹਿਲੇਕੁਫਰਪਛਾਤਾਮਿਤ੍ਰਚੇਦਫਜੀ  
 ਰਪਿਆਰਦੂਜੀਨਜਰੇਜਾਤਾ। ਗਲਾਂਕਰਨਲਗਾਸਾਂਤਦੇਜਾ  
 ਮਿਲਿਆਓਹੁਜਾਹਦੁਆਪਰਬੰਦਜੁਬਾਨਹੋਫੁਫੇਮੇਰੀਟਰਨਨ  
 ਦੇਦੇਜਾਦੁਆ॥੨੯॥੩੧੬॥ਜਾਤੁਧੋਪੈਰੋਖੋਲਿਆਤਾਗਾਤਾਮੇ  
 ਸੁਰਤੁਸੀਭਾਲੀ। ਹੁਣਤੋੜੀਦਿਲਕਿਬੇਮੇਗਜਾਚਿਤਆਫੇਕਾ  
 ਲੀ। ਦਸੇਜੇਕੁਸ਼ਸਿਰਤੇਗੁਜਰੀਫਰਤੀਤੁਸਾਗੁਜਾਗੀਦਿਹਾਂ  
 ਮਿਲਕੇਦਿਰਥਾਕੀਤੀਬਹਿਕੇਦੌਰੇਦਾਗੀ। ੩੦॥੩੧੭॥ ॥



ਦਾਸਤੁਲੁ ਫੇਰਾ ਮਾਦਾ ਹੋਓ ਚਿਹ ਜੇ ਗੀਜੇ ਹਿਰਾ ਮੈ ਰਗਿਆ ਹੋਇ  
 ਆਸੀ ਗਿਆਨੀ ਚਾਰਜਨ ਮਾਰਖ ਦਾਸੀ ਗਾਮਿ ਲਦਾ ਹੋਰ ਜੇ  
 ਕੋਸ ਰੂਪੁ ਨਾ ॥ ਇਚਰਾਂ ਨੁਆ ਫਿਰਿਆ ਸਹਦੁ ਉਸਤਕੀਏ  
 ਦਾਸਾਈ ਕਿਥੋ ਆਇ ਚਿਪੁ ਛੁਟ ਲਗਾ ਬਿਦਿਆ ਚਿਦੇਤਾਈ  
 ॥ ਕਹੁ ਬੇਲੀ ਇਹ ਸਨਤੁਤ ਗੀਜਾ ਆਇਆ ਕਿਹੋ ਨੁਥਾ ਚਿਕੇ ॥  
 ਕੁਫਰਤ ਗੀਜਾ ਤੇਤਾ ਆਦਾਸੀ ਚਿਸਛਾਂਛਿ ॥ ੧ ॥ ੩੧੮ ॥ ਤੇਤਾ ਸੁਰ  
 ਤ ਆਦਮੀ ਆਂਦੀ ਬਲ ਬੈਰਾ ਹੋਸਾਈ ॥ ਜੇ ਗੀਆ ਖਿਅਲ  
 ਕਰਹਾ ਸਾਹਸਨ ਹੀ ਮੈ ਤਾਈ ॥ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾਰਮੁਸਾਫਰ ਗੀ  
 ਆਤੈ ਨੁਨਾ ਹੀ ਬੋਝੇ ॥ ਕਰੇ ਬਖੇ ਨੁਲ ਫਕੀਰਾਂ ਬਨ ਜੈ ਦੀ ਹੋਝੇ  
 ॥ ੨ ॥ ੩੧੯ ॥ ਕੁਫਰ ਕੇਹਾ ਬਨ ਕਰਦਾ ਦੇ ਮੈ ਜੇ ਗੀ ਨੁਹਸਾ ॥  
 ਤੈਨੁ ਪਤਾਨ ਹੀ ਜੇ ਪਉਦਾ ਮੁਢੇ ਕਰਗਲ ਦਸਾਂ ॥ ਉਧਨ ਗਰ  
 ਦਾਰਾ ਜਪਤੀ ਇਕ ਰਾਜਾ ਜਿਹ ਰੂਪਾ ਲੀ ॥ ਉਸਦੇ ਘਰ ਫਰ  
 ਜੈਦਨ ਹੋਏ ਰਹੇ ਹਜੂਰ ਸਵਾਲੀ ॥ ੩ ॥ ੩੨੦ ॥ ਗਿਆਨੀ ਚ  
 ਰਜਇ ਕਸਨਾ ਸੀ ਗੁਜਰਿਆ ਦਿਏ ਉਥਾ ਹੀ ॥ ਕੇਹੁ ਸੁਰਾਜ ਪ  
 ਤੀ ਹੋ ਬੇਟੇ ਤੈਨੁ ਦੇਸੀ ਸਾਈ ॥ ਕਾਮ ਰੂਪ ਨਾ ਰਖੀ ਉਸਦੇ ਹੋਸੀ ਕ  
 ਰਮਾ ਦਾਲਾ ॥ ਜਾਂਤ ਕਜੀ ਸੀ ਚਿਜਨ ਥੀ ਸੀ ਰਹਸੀ ਸਦਾ ਸੁਖਾ  
 ਲਾ ॥ ੪ ॥ ੩੨੧ ॥ ਹੁਲੇ ਮੈ ਜਾਤਾ ਕਹਣਾ ਉਸਦਾ ਸਚੁ ਨਹੀਰ  
 ਬਜਾਏ ॥ ਸੁਖ ਦੇਸੇ ਸਿਨੁ ਉਸਨੇ ਹੁਲਤ ਕਦੁ ਖਪਿਆ ਮੇਆ



ਏਹਾਨਾਮੇਦਉਲਤਨਾਮੇਮਨਸਬਧਾਦਸਾਹੀਸਰਦਾਰੀ ॥ ੪੧  
 ਰੋਦਿਅਉਭੈਦਿਆਂਜੂਹਾਂਦੇਦਿਚਸਾਰੀਉਮਰਗੁਜਾਰੀ ॥੫  
 ॥੩੨੨॥ਕੀਹੋਦਾਮੇਜੋਗੀਜੋਗੀਮੁਲਦੁਆਇਨਕਰਦਾ ॥  
 ਯਾਹੁਤਤੀਕਨਾਹੀਮੈਰਹਦਾਨਿਗਾਨੀਉਮਰੇਮਰਦਾ ॥ਕਿਉ  
 ਸੁਲਜੂਹਾਂਦਿਚਫਿਰਦਾਜੇਨਰਹਿਦਾਮੁਲਾਦਏਅਸੀਸਗਿ  
 ਆਨੀਚਾਰਜਕੀਦੁਇਆਇਤਸੁਲੇ ॥੬॥੩੨੩॥ਓਏਜੋਗੀ  
 ਕਾਮਕੁਫਰਨੁਲਾਇਆਅਪਨੀਛਾਤੀ ॥ਗਿਆਨੀਚਾਰਜਮੇ  
 ਹਾਬੇਟਾਤੇਗੀਆਬਹਯਾਤੀ ॥ਅਜੇਨਕਹਲਾਹੋਦੀਬੇਲੀਕੋਈ  
 ਰੋਜਲਿਘਾਈ ॥ਨਾਲੇਯਾਰਪਿਆਰੇਮਿਲਸੀਨਲੇਘਰਦੇਸ ॥  
 ਈ ॥੧॥੩੨੪॥ਆਪਿਹਜੂਰੇਸੁਰਜਨਫਾਲੇਤੇਰੇਕੀਸਦਾ  
 ਰੋ ॥ਤਾਤਕਦਸਅਸਾਭੇਰੇਜਾਤਕਮਿਲਨਪਿਆਰੇ ॥ਅੰਬ  
 ਤੁਬਾਬਾਮੈਹਤੇਰਾਥਾਪੀਲਾਈਚਿਸਕੀਤੀ ॥ਮੇਰੇਥਾਸੁਮੁ  
 ਸੀਬਤਤੇਗੀਕਿਤੇਨਜਾਸੀਦਿਤੀ ॥੧॥੩੨੫॥ਕਾਮਕੁਫਰ  
 ਦਾਸਾਹੀਲਾਜੋਗੀਬਹਿਕੇਸੁਣਿਆ ॥ਲੁਲੁਦੇਦਿਚਜ  
 ਹਿਗੀਸੁਥਾਮਲਮਾਲਾਚੁਦਿਆ ॥ਭੋਜਨਖਾਜਅਗੇਕ  
 ਦੁਧਰਿਆਦਿਤਾਬਹੁਕੁਦਿਲਾਸਾ ॥ਕਾਮਲਿਟੇਰਬਮੇਲ  
 ਨਲਗਾਨਹੋਫੇਰਿਨਰਸਾ ॥੧॥੩੨੬॥ਕੁਸ਼ਦਿਹਾਤ੍ਰੇਓਤੇ  
 ਤਕੀਏਯਾਂਗਾਰਲਮਿਲਮਿਲਕੇਟੇ ॥ਇਸਕਾਮਗੰਮਨਾਇ



CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative



ਦਾਸਤਾਂਨਦਿਰਥਾਪਨੀਤਰਤਬੀਬਦੀਨਲੇਸੀਗਲਦੀਪ  
ਨਗਰੀਦੀਕਥਾਗਾਦੀਕਾਮਲਿਟਾਦੀਹਕੀਕਤਸਾਰੀਮੇ  
ਲੇਓਤੇਕਾਂਮਕੁਮਰਨੁਮਹਮਦਯਾਰਪੁਚਾਇਆਕਾਂਮ  
ਲਿਟਾਦੀਹਾਲਹਕੀਕਤੇਫੇਰਿਸੁਨਾਦਨਮਾਇਆਹਿੰਦੂ  
ਦੈਵਤਹਨੀਤਰਦੀਗਲਨਾਲੇਚਾਤਰਮੰਨਦੀਹਸੀਗਲਦੀ  
ਪਨਗਰਦੀਦਿਰਥਾਸਾਰੇਦੇਸਦਤਨਦੀ॥੧੫੩੨੩॥ਜੋਦੇ



ਧਨਿਤਰਦਾਲਾਤਖਤਖਤ੍ਰਿਆਲਾਹਿਰਬਹਿਰਦੀਨਾਂ  
 ਕੋਈਸਾਖੀਨਾਕੋਈਬੇਲੀਨੋਕੋਈਯਾਕਨਦਰਦੀ। ਚਪਾਬੇ  
 ਨੀਦਾਇਕਭਿੰਨੋਲਗਹੀਰੁੜਦਾਦਹਿਦਾ। ਦਿਏਹਥਪ  
 ਨੀਤਰਪਾਕੋਚਿਸਉਤੇਚੜਬਹਿਦਾ। ੨॥੩੩੩॥ ਨਾਕੋਈਦਿ  
 ਸੇਨਦੀਕਿਨਾਰਾਸ਼੍ਰੇਕਹਿਰਕਲੁਗੇ। ਪਾਦਿਤੇਇਕਦਗਾਬੇ  
 ਨਾਨਜਗੀਆਇਆਦੁੰਗੇ। ਜਿਉਜਿਰਿਬੇਨੇਨੇਆਦੇਸਦ  
 ਧਨਿਤਰਮਾਰੇ। ਬੇਨੀਪਲੀਬੇਨੀਆਂਦਾਲਿਆਰਬਦਯੁਕ  
 ਰਗੁਜਾਗੇ। ੩॥੩੩੪॥ ਜੇਦੇਜਹਾਜੇਦਿਚੁਦਹਿਦਾਦੇਦਧਨ  
 ਤਰਚਤ੍ਰਿਆ। ਬੁਧਿਨਿਧਨ। ਚਿਆਗਜਚਿਦਾਗਰਚਿਥੇਲੋਕਾ  
 ਖਤ੍ਰਿਆ। ਪੁਛੇਗਲਧਨਿਤਰਕੋਲੋਬੁਧਨਿਧਬੇਨੀਦਾਲਾ।  
 ਕੀਗੁਜਗਨਿਕਸਬਕੀਤੇਗਟੁਰਿਚਿਕਿਸਦੀਭਾਲਾ। ੪॥੩੩  
 ਪਾਮੇਗਾਦੇਦਬਿਰਹਮਨਜਾਈਕੋਹਧਨਿਤਰਦੇਦੇ। ਰੁੜਦੇ  
 ਨੂਤੁਪਬੀਨੇਲਾਇਆਸਾਲਾਬੇਲੀਜੀਦੇ। ਹਿਕਮਤਕਰਦਾ  
 ਹਾਂਮੇਜਾਂਦੀਸੁਰਤਸਮਾਲੀ। ਟਾਕਫਹਾਂਮੇਏਸਕਸਬਦਾ  
 ਦਰਦਮੰਦਾਦੀਚਾਲੀ। ੫॥੩੩੬॥ ਬੁਧਨਿਧਆਖਿਆਮੇਰੇ  
 ਬੇਦਾਹੋਇਕਬਹੁਤਅਜਾਗੀ। ਚਿਸਬਿਨਾਂਮੇਨੂਨਾਕੁਸ਼ਭਾਦੇ  
 ਬਦੀਮੁਸੀਬਤਭਾਗੀ। ਚਿਸਦੀਹਾਲਤਦੇਖਧਨਿਤਰਜੇਤੁਦਾ  
 ਰੁਦੇਦੇ। ਜੇਕੁਸ਼ਮੰਗੇਅਪਨੇਮੁਹਿਸੇਈਬੀਕੁਸ਼ਲੇਦੇ। ੬॥੩੩



॥ ਕਹੇਤ ਬੀਬਾਈ ਸੈਰਾਗਰ ਮੇਰੇ ਕੀ ਮੁਨ ਜਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਾਜ ੪੩  
 ਦਫ਼ਰੀਰ ਸੈਰਾਨੀ ਭਾਰਨ ਦੇ ਦੁਨ ਚਾਇਆ ਮਾਂਦਾ ਚੇਗਾ ਬਸਤੁਲ  
 ਕੁਲੁ ਦਮਲੁ ਦੇਰੇ ॥ ਇਸ ਬਾਝੇ ਹੋਰ ਚਾਹਿਨ ਮੇਰੀ ਦੁਨੀਆ  
 ਦਾ ਬੀਖੋਈ ॥ ੧੧੩੩੮ ॥ ਜਾਇਓ ਨਿਤ ਰੁਨ ਬਜਪਛਾਤੀ ਖਾਣਾ  
 ਦਿਤਾ ਦਾਰੂ ॥ ਛਿਅੰਦਿ ਗੰਦਿ ਚੁਚਾਇ ਦੇਈ ਜਿਯਾਤ ਆਹੀ  
 ਮਾਰੂ ॥ ਬੁਧਨਿ ਪਦਾਫਰ ਜੇ ਦਰੇ ਗੀਲਾ ਉਠ ਪਲਾ ਪੁਜਰਿਗਾ ॥  
 ਬੁਧਨਿ ਪਿਆਇਆ ਦੇਲੇ ਦੇ ਦੇ ਜੇ ਰਾਘੋ ਰਾ ਚੇਗਾ ॥ ੧੧੩੩੯ ॥  
 ਰੋਕਖ ਜਾਨੇ ਨਾਲਿ ਪੁਸਾ ਕਾ ਲੇਲੇ ਜੇ ਦਿਲ ਭਾਵੇ ॥ ਦੇਵ ਕਹੇ ਸੋ ੦  
 ਗਰਬੇ ਲੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਮਨਾ ਆਵੇ ॥ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਗਲ ਪਾਏ ਹੋਏ ਨਾਹੀ  
 ਏਡ ਅਲਾਕੇ ॥ ਬੇਵੀ ਦਲਿ ਅੰਲੇ ਕਾਂਨੁ ਦੇਹਿਨ ਉਖੁ ਦਾ ਦੇ ਜਾਕੇ  
 ॥ ੧੧੩੪੦ ॥ ਜੇ ਹੋਵੇ ਸਨਮੁਹਤਾ ਸਜਾ ਜੀਲਈ ਚਿਨੇ ਜਰਸਾਗੀ  
 ॥ ਕਰਨ ਦੁਆਈ ਆਖਨ ਚਾਈ ਪੀਨਤ ਬੀਬਾ ਕੀ ਚਿਕਸ ਦਿਹਾ  
 ਕੇ ਦੇ ਦਪੁਛੀ ਦਾ ਸੈਰਾਗਰ ਕੇਤਾਈ ॥ ਕਿਹੋ ਕੇ ਦੇਲੇ ਆਇ ਚਿਬੇਲੀ  
 ਦੇ ਸੇਕੇ ਹਰੀ ਜਾਈ ॥ ੧੧੩੪੧ ॥ ਬੁਧਿਨਿ ਪਾਪੇ ਮਾਲ ਬੀਗਾ  
 ਲਿਓ ਆਂਦਾ ਹੋ ਮੇਰਾਣਾ ॥ ਸਿਗਲ ਦੀ ਪਾਸਾ ਡੀਨ ਗਰੀਬੇ ਹੋ  
 ਮੇਜਾਣਾ ॥ ਦਿਲ ਦਿਚੇਲੇ ਚਪਨਿ ਤਰਕੀਤੀ ਮਤ ਕੁਦਰਤਿ ਥਾਈ  
 ਹੋਵੇ ॥ ਆਹੀ ਭਰਕੇ ਦਾਹੀ ਮਾਰੇ ਰਤੁ ਹੋ ਜੁਰੇ ॥ ੧੧੩੪੨ ॥  
 ਹੋਰੇ ਗੰਨ ਸੁਦਾਗਰ ਪੁਛਿ ਆਵੇ ਸੇਭੇ ਤਮ ਸਾਨੁ ॥ ਸੁਦਾਦਿ



ਅੰਨੰਉਦਤਨਦਾਸਾਭਾਲਗਦਾਦਰਦਤੁਸਾਨੂੰਕਹੇਧਨੰਤੁ  
 ਰਥੇਥੇਮੇਰਾਭਾਈਬਾਬੁਲਜਾਇਆਚਿਸੇਦੀਮੇਲੇਕੁਕਰੇਦੰ  
 ਤਾਇਤਪਸੇਆਇਆ॥੧੩॥੩੪੩॥ਇਹਬੀਰਬੁਦੁਆਇ  
 ਕਬੁਲੀਸਾਥਿਤੁਸਾਭੇਗਲਿਆਸਿਗਲਦੀਪਮਿਲਾਂਗੇਜਾਕੇ  
 ਚਾਈਦੇਸਾਂਚਲਿਆਬੁਧਿਨਿਪਆਖੇਛਤੁਪਤੀਥੇਮੇਰੀਹੋ  
 ਅਸਨਾਈਗਚਿਸਨੂੰਕਹਜਾਇਕੁਮੰਗਾਸੀਕਿਤੋਲੇਤੇਰਾਭਾਈ  
 ॥੧੩॥੩੪੪॥ਟੁਰਸਉਦਾਗਰਚਕੇਕਿਨਾਰੇਦੇਕੁਦਿਦਥਿੰ  
 ਹੀਸਿਗਲਦੀਪੋਹੇਯਾਦਾਖਲਸਦੇਪਨਿਤਰਜਾਈਗੁ  
 ਧਿਨਿਧਿਗਜੇਛਤੁਪਤੀਥੇਦੁਇਆਦਿਲਖਸੋਹਈਗਲੈਮਿ  
 ਲਿਆਸਿਗਜੇਤਾਈਬੰਗਲੇਦੀਛੋਈ॥੧੪॥੩੪੫॥ਇਕ  
 ਦਿਹਮਜਲਸਗਜੇਦੀਦਿਚਜਾਂਬੁਧਨਿਪਆਦੁਕਿਆਸਾ  
 ਰੋਦੈਦੁਸਹਰੇਦਿਭੇਗਜੇਨੂੰਰੋਹਚਕਿਆਦਾਰੁਕਰਨਦੀਆ  
 ਤਤਬੀਰਾਕਰੇਦੈਦਥਿਨਾਈਗਾਜਾਬੇਠਗਿਆਚੁਪਕੀਤਾ  
 ਦਿਦੇਗੁਜਰਦਿਹਾਈ॥੧੫॥੩੪੬॥ਬੁਧਿਨਿਪਿਆਦਮੀਅੰ  
 ਥੀਪੁਛਿਆਹੋਕੀਰੇਤਇਥਾਹੀਗਕਿਸੇਨਾਲਿਨਬੇਲੇਰਾਜਾ  
 ਦੈਦਬੈਰੇਸਭਦਾਈਇਕੀਪੰਡਤਨੇਸਮਝਾਇਆਗਜੇਦੀ  
 ਇਕਪੀਏਸੁਗਤਥਿਸੁਦੀਜੇਕੋਈਦੇਖੇਕਮਲਾਥੀਏਨਜੀਏ  
 ॥੧੬॥੩੪੭॥ਚਿਸਦੀਜਹਮਤਜਾਦੀਨਹੀਦਾਰੁਕਰਿਕਰਿਥ



ਕੇਗੈਏਯੁਨਾਨੀਹਿਦੀਕੋਈਰੋਗਪਛਾਣਨਸਕੇਗਸਮਲ ੩੪  
 ਹਕੀਕਤਬੁਧਨਿਧਆਪੋਕੋਲਰਜੇਦੇਗੇਆਇਕਤਬੀ  
 ਬੇਨਾਲਿਅਸਾਨੁਕੀਮਸਹਾਰਜਪੇਆ ੧੧੧ ੩੪੮੧  
 ਪ੍ਰਸੰਮੇਰੋਰੋਗੀਰਹਿਦੋਰੋਦਿਆਰਤਲੰਘਾਈਸਾਰੋਏ  
 ਦਰੋਕਰਿਦਾਰੁਠਾਕੁਕਨਿਤਪ੍ਰਜਾਈਇਕਸਦਿਹਾਏਤ  
 ਰਦਿਅੰਤੁਰਦਿਆਸਾਗਰਦੇਦਿਚਕੋਰੋਸਦਜੇਸੁਣਿ  
 ਆਆਦਮੀਏਦਾਕੀਤੀਨਜਰਦਿਚੋਰੋ ੧੮੧ ੩੪੮੧  
 ਕਰੁਤੇਇਕਰੁਦਾਜਾਦਾਚਰਿਅੰਗੋਇਅਕੋਈਬੇਨੀ  
 ਨਾਲਿਅਸਾਨੁਕੀਮਸਹਾਰਜਪੇਆ ੧੧੧ ੩੪੮੧  
 ਹੀਤੇਆਦਾਬੀਦਾਪ੍ਰਬਜਬਾਨਰਸੀਲਾਮੇਹਰਸਹੋਇ  
 ਗਿਆਤਿਸਪੋਰੋਬੋਠਸੁਨਾਇਓਸੁਹੀਲਾ ੧੮੧ ੩੪੮੧  
 ਾਫੁਡਾਤਬੀਬਗਿਆਨੀਪ੍ਰਤਚਿਹੁਬਰਹਮਨਜਾਦਾ  
 ਬੋਏਦਾਮੇਰੋਗਦਿਖਾਇਆਕੀਤੇਸੁਹੁਕਮਦੁਦਾਦਾਜੋਰੋ  
 ਸਕਹਿਆਹਾਜਰਕੀਤੇਦਾਰੁਜਹਮਤਦਾਏਫੁਅੰਦਿ  
 ਹਾਂਦਿਚਪੋਰੋਚਰਿਅਤਰਗਸਤੀਰਸਮਾਏ ੧੧੧ ੩੪੮੧  
 ੧੧੧ਅਲਾਦੀਦਰਗਾਹੇਦਿਚੋਏਦਾਆਇਆਸੀਗਹੋਓ  
 ਸਜੇਤੀਤੇਬਕਤਗਜਾਨਾਹੀਕਿਸੇਧੁਗੋਹਾਨਹੀਤਬੀ  
 ਬਧਨਿਤਰਜੇਹੋਕੋਈਏਤਜਮਾਨੇਦੁਖਦਿਦਾਦੋਰੋਗੁਪ



ਛੇ ਮਾਰੇ ਤੀਰਨਿ ਸਾਨੇ ॥ ੨੧ ॥ ੩੫੨ ॥ ਆਖੇ ਤੇ ਲੋਆ ਫਾਫਜ  
 ਗਿਨ ਲੋਹੇ ਮੇ ਆਵਾ ॥ ਛੇ ਤਪਤੀ ਰੁਮਾਇਆ ਬੁਧਿਨਿ ਧੋਹਿ ਆਸਮ  
 ਸਾਨੁ ਤੁਸਾਰਾ ਅਗਲੇ ਰੋਜ ਧਨਿ ਤਰ ਬੁਧਿਨਿ ਪਿਛ ਜਗਿ ਗਏ  
 ਕਚਹਿ ਗਿਗਲਾਂ ਦਿਲ ਮਅਕਲ ਦੀ ਆਕਰੇ ਬੈਠੇ ਠੀਕ ਦੁਪ  
 ਹਿਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ੩੫੩ ॥ ਰਾਜੇ ਅਕਲ ਧਨਿ ਤਰ ਦੁਪੇ ਨਾਲੇ ਦਿਲ ਮ  
 ਜਰਾਇਆ ਤਿਬ ਦੇ ਮੁਸਕਲੁ ਦਿਸਨੁ ਪੁਛਿ ਦੇ ਦਾਨੁ ਫਰਮਾਇ  
 ਆਹਿ ਈਬਰ ਸਦਿਲ ਮਈ ਆਂਗਲਾਂ ਦੇ ਦਯਨ ਨੀ ਸਾਹਿਗਜ  
 ਰਾਧਨਿ ਤਰ ਟਰਨ ਨ ਦੇ ਦੇ ਸਾਹਿ ਚਿਹੁ ਹਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ੩੫੪ ॥ ਗੋ  
 ਸੇਵ ਤੁਧੈ ਦੇ ਦਸਦਾਇਆ ਰਾਜੇ ਛਤਰ ਪਤੀਨੇ ॥ ਕੋਹੇ ਸੁਜਿ ਤਨੇ ਦੇ  
 ਦਸਿਆ ਲੇ ਸਾਹਿ ਦੇ ਪਬੈ ਠੇ ਨੇ ॥ ਕਾਂਮ ਲਿਟਾਨੁ ਰੇ ਗੁਜਿ ਕੋਈ  
 ਜਾਫਟ ਥੀ ਮਲ ਰੇਹਾ ॥ ਰਿਗਦਿ ਜਾਇ ਜੁਮੰਗ ਸੇ ਦੇ ਸਾਂਮੇ ਗੀਖਾਇ  
 ਸਦੇਹਾ ॥ ੨੪ ॥ ੩੫੫ ॥ ਦਿਲ ਦਿਚ ਗਲ ਧਨਿ ਤਰ ਜਾਤੀ ਜਿਹਮ  
 ਤਕਾਂ ਮਲਿਟਾਂ ਦੀ ॥ ਕਹਦਾ ਸੀ ਚਿਹ ਬੁਧਾ ਪਰਤੁ ਪਮੁਰੀ ਸਹਜਾ  
 ਦੀ ॥ ਕਾਂਮ ਕੁਫਰ ਦਾ ਚੇਰ ਕਲਕਾ ਮੇਹੀ ਰੇਹਾ ਪਛਾਣਾ ॥ ਲਖਤ ਬੀ  
 ਬਾਂਥੀ ਨਹੀ ਜਾਏ ਦਿਲ ਦਾ ਦਾਗ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ੨੫ ॥ ੩੫੬ ॥ ਅਹਸੰਦ  
 ਪਾਗਾ ਦੇ ਦਾਸ ਬਾਹਜ ਰਤ ਸਾਹਿ ਜੀਲਾਨੀ ॥ ਜੇ ਚਿਹ ਆਫੇ ਤਾਦੁ  
 ਪਸਾਏ ਆਇ ਮਿਲਾਏ ਜਾਨੀ ॥ ਜਹਮ ਤਇਸ ਕੇਈ ਸੋ ਜਾਣੇ ਜਿ  
 ਸਤਨ ਆਤੁ ਸਲਹੀ ॥ ਪਾਣੀ ਦਿਚਤੁ ਬੁਲਕੀ ਸਮਝੇ ਕਿਉ ਕਰਿ



ਸਾਨ੍ਹਨ ਅਗੀ ॥ ੨੬ ॥ ੩੫ ॥ ਮੂਹ ਤੇ ਛਤ੍ਰ ਪਤੀ ਨੁ ਕਹਦਾ ਦੇਵਧਨ  
 ਤਰਬੇਲੀ ॥ ਕਾਮਲਿਟਾ ਦੋਰੇ ਗੁਣਿ ਸਾਸ ਮੇਨੁ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਵੇਲੀ ॥ ਨਿਗੀਸੇ  
 ਰੇਦਿ ਰਿਹਿ ਕਮਤਨਾਹੀ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਬੀਫੁਰਦਾ ॥ ਹਰਜਹਮਤ ਦੇਉ ਤੇ  
 ਮੇਰਾਇਕੋ ਦਾਹੁ ਦੁਰਦਾ ॥ ੨੭ ॥ ੩੫ ॥ ਕੀਤਾ ਹੁਕਮ ਸਈਆਨੁ ਰਾ  
 ਜੇ ਦੇਵ ਖੜ੍ਹੇ ਸਰਕਾਰੇ ॥ ਕਾਮਲਿਟਾ ਦੀਨ ਬਜਦਿ ਖੋਹੇ ਦੁਖਦੇ  
 ਜਾਸੀ ਸਾਰੇ ॥ ਕੁੜੀਆਂ ਮਾਈਆਂ ਸਈਆਂ ਦਾਈਆਂ ਪਕੜਧਨ  
 ਤਰਖੜਿਆ ॥ ਗਾਣੀ ਪਰੇਦਿ ਪਿਛੇ ਲੇਟੀ ਅਧਾਂਤ ਬੀਬਨ ਫੜਿ  
 ਆ ॥ ੨੮ ॥ ੩੫ ॥ ਪਗੜਨ ਬਜਨੁ ਦੇਖਣ ਲਗਾ ਗਣੀ ਦਸ  
 ਲਪਿਆਸੀ ॥ ਕੋਲ ਧਨਿ ਤਰਦੇ ਆਬੈ ਠੀ ਜੇਹੜੀ ਕਾਮ ਕਲਾਸੀ ॥  
 ਸੁਣ ਬੇਲੀ ਇਹ ਗਣੀ ਜੀਨੁ ਜਾਲ ਮੋਰੇ ਗਪੁ ਗਣਾ ॥ ਕਈ ਹਕੀ  
 ਮ ਗਏ ਕਰ ਦਾਹੁ ਦਿਸਨੇ ਨਾਹੀ ਜਾਣਾ ॥ ੨੯ ॥ ੩੬ ॥ ਭੋਲਾਰਾ  
 ਜਾਛੁ ਤਰਪਤੀ ਹੋ ਸਾਕਧੀਆਂ ਦਾ ਮੰਦਾ ॥ ਨਾ ਕੁਝ ਖਾਢੇ ਨਾ ਕੁਝ ਪੀ  
 ਢੇਨਿ ਤਰਹੇ ਤਰਸਿਦਾ ॥ ਦੁਰੇਤ ਬੀਬਨ ਗਾਏ ਦਾਹੁ ਦਿਲ ਦੇ ਸਰੁਮ  
 ਫਕੀਰਾ ਗਣੀ ਦਾਰਿ ਗਛੁ ਗੁਜਰੇ ਰੇ ਜਤੋ ਰੇ ਦੇਚ ਦੀ ॥ ੩੦ ॥ ੩੬ ॥  
 ਨਾਲੇ ਖਾਢਣ ਪੀਢਣ ਲਗੀ ਨਾਲੇ ਗਲਾ ਕਰਦੀ ॥ ਛੁਤਰ ਪਤੀ ਨੇਮੁ  
 ਜਗਾ ਜਾਤਾ ਦੇਵ ਜਿ ਭਿਭਾ ਹੋਵੇ ॥ ਕੀਤਾ ਹੁਕਮ ਧਨਿ ਤਰਬਾਰ  
 ਜੇ ਕੋਈ ਦੇਵਨ ਜਾਏ ॥ ਗਨੇ ਗਜਾ ਕਰੇ ਖੁਸਾਮ ਦਤੇ ਨਾਲੇ ਫੁਡਿਆ  
 ਦੇ ॥ ੩੧ ॥ ੩੬ ॥ ਅੰਦਰ ਬਾਹਜ ਧਨਿ ਤਰੇ ਕੋਈ ਨਾਵਿ ਦੇ ਸਰਕਾਰ



ਮਨਲੇਰਾਣੀਗੰਮਲਿਟਾਰੀਘਟਗਈਬੀਮਾਰੀ।

੨੧ ੨੧ ੨੧

✓ ਦਾਸਤਾਨਮੁਲਾਕਾਤਚਾਤੁਰਮਨਨਾਲਧਨਿਤਰਦੇ। ੨ ਸੈਲਾ  
ਦੇਮੁਲਕੋਇਕਾਇਆਕਰਨਫਕੀਲਫਕੀਲੀਘਟਗਈਆਣਾ  
ਮਰਦਖੁਦਾਦਾਖੁਬਜੁਬਨਰਸੀਲੀਘਟਗਈਆਇਆਇਰੋਗੀ  
ਚੋਇਆਓਹਫਕੀਲਬਿਚਾਰਾਦਾਰੂਕਰਦੇਫੈਦਸਿਯਾਣੋਰੋਗ  
ਨਦਿਦੁਣਹਾਰਾ ੩੨ ੩੩ ੩੪ ੩੫ ੩੬ ੩੭ ੩੮ ੩੯ ੪੦ ੪੧ ੪੨ ੪੩ ੪੪ ੪੫ ੪੬ ੪੭ ੪੮ ੪੯ ੫੦



ਜਗੀਉਸਦਲਪਾਲਿਆਕਾਮਲਿਟਾਨੁਦਾਰੁਦੇਕੇਹੁਕਮਗਜੇ ੪੬  
 ਦੇਚਲਿਆਪਹਿਲੀਨਜਗੀਦਿਧਧਨਿਤਰਬੇਲੀਆਰਪਛਤਾ  
 ਾਚਤਰਮਨਮਸਦਰਸੀਰਿਹੁਬੈਠਹੋਇਆਚੁਪਤਾ ੩੩ ੩੬  
 ੪੧ ਨਾਉਸਜਾਤਾਦੇਦਧਨਿਤਰਲਓਹੁਉਸਦਲਦੇਖੋਬੈਠਤਬੀ  
 ਬਪਛਾਦਲਗਾਦੇਦਾਦਲੇਲੇਖੋਗਿਠੀਨਬਜਹਕੀਮਗੀ  
 ਦੀਬੈਠਾਬੀਚਿਚੁਪੀਤਾਗਿਸੇਦੇਦਿਚਚਲਦਕੀਲਾਹੁਕਮਹਕੀ  
 ਮੀਕੀਤਾ ੩੪ ੩੬੫ ਗੋਸਾਮਜਲਸਦੇਦਿਚਬਣਿਅੰਆ  
 ਮਲੁਕਾਈਹਟੀਸੇਦੇਰਲਮਿਲਕਰਨਦਿਲਾਂਦੇਦੁਹੈਨੈਦਾਦੀ  
 ਹਟੀਗਨਾਉਨਿਸ਼ਾਂਨਮਕਾਂਨਟਿਕਾਣਾਅਪਣਾਦਸਦਕੀਲਾ  
 ਕਿਹਤੇਰਮੁਹੁਗਰਿਆਭੁਰਿਆਕਿਸਦਾਹੈਦਸੀਲਾ ੩੫ ੩੬੬  
 ੧ਕੀਕੀਮਸੀਗਲਦੀਪਕਿਉਆਇਓਭੋਜਿਅਯੋਕਿਜੇਤੋਨੁਪ  
 ਸਾਰੀਹਾਲਹਕੀਤੁਫੇਲਮਹਿਰਮਕਰੁਖਮੇਨੁਪਚਾਤਰਮਨਕੈ  
 ਹਥਿਏਤੁਤੇਫੁਡਕੇਈਸਚਿਦਾਈਮੇਗੋਰਗੁਪਛਾਨਣਆਇ  
 ਓਕੀਕੁਸਪੁਛਪੁਛਈ ੩੬ ੩੬੧ ੧ਜਿਧੀਫੇਖਨਬਜਦਿ  
 ਲਦੇਕੇਦਾਰੁਦਸਅਜਾਂਗਾਂਨਹੀਛੇਕੁਮੇਗੀਬਾਂਹੋਦੇਦਾਬਾਹ  
 ਰਦਿਧਪਗਾਕਹੋਧਨਿਤਰਹੋਚਾਤਨਤੁਹੋਮੋਤੀਸੁਚਾਅ  
 ਜੇਪਛਤਨਹੀਓਮੋਨੁਮੁਹੁਤੇਕਰਖਾਉਚਾ ੩੭ ੩੬੧ ੧ਨ  
 ਜਰਕੀਤੀਜਾਦੇਦਸਿਆਤਾਮਿਲੇਗਲੀਦੇਬਾਂਹੀਕਾਮਰੁਪ



ਦੀਹਾਲਹਕੀਕਤੁਆਖਸੁਨਾਇਅਸਾਹੀ। ਨਾਹੀਹੁਣਤਕਰਾ  
ਜਾਡਿਠਨਾਓਹੁਮਿਲਿਅਮੇਨੂ। ਜੇਕੁਸੁਮੇਰੇਸਿਰੇਤੁਫਰਤੀ  
ਆਬਹੁਦਸਾਤੇਨੂ॥ ੩੮॥ ੩੬੮॥ ੩੮॥ ੩॥

ਦਾਸਤਾਨਚਾਤੁਰਮਨਮੁਸਫਰਪਨੇਤਰਤੁਬੀਬਅਗੇਕਰਦ ०  
ਹੈ॥ ॥ ਜਿਓਸੇਲਾਦੇਗਜੇਕੋਲੇਫੁਤਰਪਤੀ। ਮੁਢਆਇ  
ਆਪਤਪਤਮੇਰਾਸਾਗਰਦਿਰੇਸਾਇ। ਬੇਨਲਾਇਅਸਾਖਾ



ਫਾਖੈ ਫੁਕਿ ਹੁਣੇ ਦਲ ਜਾਂ ਫਾਖੈ ਠਾਨ ਦੀ ਕਿਨਾਰੇ ਗਯੋ ਕਿ ਦੀਆਫ ੪੭  
 ਤਖਾਵੈ ਮੈਨੂੰ ਮਰਸਾ ਬਾਹਜ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧॥ ੩१०॥ ਕੰਮ ਰੂਪ  
 ਨੂੰ ਸੇ ਪਸਾਈ ਥੇ ਥੈ ਠਕਰਾ ਅਸੀਸਾ ਮਰਸਾਂ ਤਾਂ ਨਾਂ ਰੁਰਸਾਂ ਮਿ  
 ਲਸਾਂ ਦਿਲ ਬਰਨੁ ਜੇ ਜੀਸਾ ਚੇ ਗਸੀ ਇਕ ਛਪੜ ਜੇ ਹਾਂ ਪੀਕੇ  
 ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਆਦੂ ਡਾਕਿ ਤੋਲੇ ਨਗਰੀ ਦਸ ਦੀ ਥੈ ਠਾਵੈ ਦੁਕਿਨਾਰੇ  
 ॥ ੨॥ ੩੧੧॥ ਕਿਧਾ ਦੁਰੇ ਨਦਰੀ ਆਈ ਆਜਾ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਲੋਇ  
 ਆਗ ਬਾਗ ਅਚਰਜ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲਾਇਕ ਬੁਧਾ ਖੁਲਹਿਇ  
 ਆਗ ਹਰਪਾਸੇ ਫੁਲ ਖਿੜੇ ਸਗੁ ਛੇਦਿ ਚਦੁ ਦਗਾ ਦਿਆਂ ਨਹਿ  
 ਰਾਂਗ ਰਤ ਅੰਧੇਰੀ ਦਗੁ ਦਿਸੇ ਭਿਥੇ ਫਕਤ ਦੁਪਹਿਰਾਂ ॥ ੩॥ ੩  
 ੧॥ ਪਾਣੀ ਚਿਤੇ ਚਰਿ ਕੁ ਸਨਹਿ ਗਿਰਾਰੇ ਹਰਿ ਜਦੁ ਮਾਲੇ ਭਿ  
 ਸੇ ਜਾਗਾ ਮੇਜਾ ਸੁਤਾ ਨੈਨ ਮਤੇ ਮਤ ਦਾਲੇ ॥ ਆਕੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁਛੁਣ  
 ਲਗਾ ਚਿਜ ਬਾਗੇ ਦਾ ਮਾਲੀ ॥ ਕਿਥੇ ਆਇ ਭਿਕਿ ਥੇ ਦੇਸੇ ਕੀ ਕੁ  
 ਸ਼ਕਸ ਬਕ ਮਾਲੀ ॥ ੪॥ ੩੧੩॥ ਹਥੇ ਨਾਲ ਦਿਸਾ ਰਤ ਕੀਤੀ  
 ਦਿਹਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਦਾ ॥ ਹੋਸੀ ਚਿਹੁ ਬਿਰਹ ਮਣ ਜਾਦਾ ਸੁੰਦਰ ਸੁ  
 ਘਰੁ ਸਚਾ ਦਾਂਤਿ ਰਿਹਲ ਦੇਈ ਮੇਰੇ ਜੇ ਗੀ ਭਰ ਲੇ ਆਇਆ  
 ਬਾਲੀ ॥ ਖਾਕੇ ਕੁਲ ਹਕੀਕਤ ਦਸੀ ਕੁਦਰੀ ਪਿਆਰੇ ਫਾਲੀ ॥ ੫॥  
 ੩੧੪॥ ਨਾਹੁਣ ਮੇਰਾ ਸੀਗਿ ਨਸਾਥੀ ਨਾਪਿ ਛੁਨਾਂ ਅਗਾ ਸੁ  
 ਨ ਕੇ ਸਹੀ ਦਿਰਥਾ ਮਾਲੀ ਮੈਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪਾ



ਸਚਤਰਮਨਬੇਲੀਕੋਈਰੋਜਗੁਜਾਰੀਮਿਲਾਗਿਲਦੇਦੇ  
 ਯਾਰਬਹਾਰੇਮਤਗਮਦਿਲੋਦਿਸਾਗੀਮਾਲੀਦੇਅਖੇ  
 ਦੇਉਤੇਮੇਬਾਗੇਦਿਚਰਗਾਖਾਦਲਪਾਦਨਸੇਲਾਇਕਠਾ  
 ਇਕਦਿਹਦਿਲਦਿਚਕੇਗਾਬੈਠਾਹਿਦਾਹਾਦਿਹਿਰਤੀਥਾ  
 ਗੇਦਿਚਿਨਿਕਿਮਾਮਾਹੋਕਿਟਰੁਪਹਿਗਿਬਗਾਸਹਨਚਮ  
 ਨਦਾਲਿਮਾ॥੧॥੩੧੫॥ਭਲਾਕਰਤੇਦਿਸਕਿਪੇਤੇਪਾਦਬੁ  
 ਟੇਜਰਦੇਕਾਮਰੁਪਦਿਮੂਰਤਨਲੇਸਾਰੇਯਾਰਕੁਦਰਦਾ  
 ਜਿਸਬਾਗੇਦਿਚਸੁਫੁਨਾਠਿਠਰਾਜੇਕਮਲਿਟਨਾਤੁਮਤ  
 ਦਿਛੁਕਿਅਦਿਲਪਰਚੇਆਦੇਜਬਰਮਸਾਨੁ॥੮॥੩੧੬  
 ॥ਮਾਲੀਸੀਸਰਦਾਰਬਾਗੇਦਾਦੁਤਮਹਿਨਤਗੁਸਾਈਉ  
 ਸਦੇਨੋਕਰਚਾਕਰਆਹੇਅਗੇਹੋਰੁਅਗਾਈਜਿਹਨੁਸੀ  
 ਇਕਸਾਥੀਮੇਗਉਸਨੁਮੇਚੇਬਕਿਅਮਾਲਹਿਦਾਈਕੁਲਦੇਹਿ  
 ਅਸਾਨੁਪੰਜਰੁਪਈਦਿਅਕਿਅਮਾ॥੯॥੩੧੭॥ਲੈਕੇਸਾਰੇ  
 ਰਗਰੀਲੇਪਾਈਅੰਸਭੁਤਸਦੀਰਾਮਾਮੀਦਰਸਾਗੋਰੇਸ  
 ਨੋਹੇਇਆਦੰਗੁਬਦਰਮੁਨੀਗਾਂਸੂਰਤਕਾਮਕੁਦਰਦੀਲਿ  
 ਖੀਨਲੇਸਾਰੇਸਾਥੀਗਨਲੇਕਾਗਨਲੇਚਿਹੁੰਦੈਜੋਕੇਤਲਖੇ  
 ਕ੍ਰੇਹਾਥੀ॥੧੦॥੩੧੮॥ਨਾਇਹਿਖਬਕਮਹਿਤਮਾਲੀਨੁਲ  
 ਮੇਅਖਿਦਿਖਾਇਅਮਾਉਸੁਜਾਗਾਦਾਰਾਜਾਇਕਦਿਹਬਾ



ਗਦੇਖਨਨੁਆਇਆ। ਦੇਖ ਅਸਚਰਜ ਸੁਦਰਤ ਸਦੀਰਸ ੪੮  
 ਦਿਆਦੁ ਰੁਮਾਲੀ। ਇਹਿ ਕਿਸਿਕ ਸਬਕਿ ਪਾਤੇ ਕੀਤਾ ਬੇਅਦ  
 ਬਾਂਦੀ ਚਲੀ। ੧੧। ੩੭੮। ਦਸ ਸਿਤਾ ਬਾਸਾ ਰੁਮਾਲੀ  
 ਖਨਦਾਲਾ ਕਰਿ ਪੈਦਾ। ਲਗ ਰਿਹਾ ਹੋਛਿ ਕਰ ਦਿਲੇ ਦਿਚੁ ਦਿਸ  
 ਮੂਰਤੀ ਲੈਦਾ। ਯਾਤੇ ਦਸ ਬਣਾ ਦੁਣ ਦਾਲਾ ਯਾਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਸੁਲੀ  
 ਮਾਲੀ ਭੁਲਣ ਦੇ ਦੇ ਨਾਹਿ ਕਿ ਬਾਗੇ ਦੀ ਸੁਲੀ। ੧੨। ੩੮੦। ਮ ੦  
 ਲੀ ਬਹਿ ਕੇ ਰੋ ਦੁਣ ਲਗਾ ਜਾਰਾ ਜਾ ਦੜ੍ਹ ਗੇਆ। ਚਿਹਰ ਫੀਕਿ ਪਿ  
 ਆਗੇ ਰੋਦਾ ਮੇਰੀ ਨਜਰੀ ਪੈਆ। ਹਲਕ ਕੀ ਕਤ ਪੁਛੀ ਸੀ ਮੇ  
 ਕੋਲੇ ਸਦਮ ਹਰਨੁ। ਫੇਲੇ ਦੁਖ ਬਿਚਾਰ ਮਾਲੀ ਰਿਦੇ ਸਾਸ  
 ਹਰਨੁ। ੧੩। ੩੮੧। ਆਖੇ ਗਜਾ ਪੁਛੁਦਾਈ ਮੇਨੁ ਕਿਸਤ ਸ  
 ਦੀਰਾਂ ਪਈਆਂ। ਪਾਦੁਣ ਦਾਲਾ ਕਰ ਦੇ ਪੈਦਾ ਮੇਰੀ ਦਸਾਂ ਸਾਂ  
 ਈਆਂ। ਨਾਂ ਮੇਰੇ ਈ ਪਾਦਾ ਭਿਠਾਨ ਕੋਈ। ਇਥੇ ਆਇਆ ਮੇ  
 ਗਨਾਂ ਚਿਲੀ ਰਾਜੇ ਬੇਰਿਸਨੁ ਮੇਰੇ ਸਮਝਾਇਆ। ੧੪। ੩੮੨।  
 ਜਿਤ ਦੇਲੇ ਮੁਣ ਪੁਛੀ ਗਜਾ ਨਾਲ ਲੈ ਚਲੀ ਮੇਨੁ। ਅਖਣ  
 ਲਗਾ ਜੇ ਅਜਮਾਏ ਤਾਂ ਕੀ ਦਸਾਂ ਤੇਨੁ। ਹਥਾਤੇ ਜੇ ਗਜਾ ਆਖੇ  
 ਦਿਹਿ ਤਸ ਦੀਰਾਂ ਪਾਕੇ। ਕਿਥੇ ਫੇਰ ਛਪਾਵਾਂ ਤੇਨੁ ਦਿਹ ਗਲਨ  
 ਕਰਠ ਕੇ। ੧੫। ੩੮੩। ਮੇਰੇ ਆਖਿ ਆਚਿ ਦੇ ਬੇਲੀ ਮਾਲੀ ਤੁਸੀ  
 ਬਡੇ ਹੋਛੇ। ਜਿਨਾਂ ਨਾਲ ਪਈਆਂ ਤਸ ਦੀਰਾਂ ਕਲਮਾ ਮੇਰੇ



ਕੇਲੋ। ਚਤੁਰਮ ਨਮੁ ਸੰਦਰਹੰਮੇ ਰਾਜੇ ਕਾਂਮ ਕੁਦਰਦਾ। ਇਹ  
 ਦੇਖੋ ਰਿਗਾਂ ਦੇ ਗੁੰਡੇ ਗੋਹਰਨ ਕਸਤੂਰੀ ਦਰਦਾ। ੧੬੧। ੩੮੪। ਇ  
 ਹ ਗਲ ਮਾਲੀ ਸੁਣ ਕੇ ਮੰਨੀ ਮੇਫਲ ਦੇਖੇ ਰਾਖੇ। ਜੋ ਮੇਲਾ  
 ਲਿਲੈ ਚਲਾਂ ਤੋਂ ਨੁਮਤ ਕੁਝ ਰਾਜਾ ਆਖੇ। ਮੇਆਖਿ ਆਓ ਏਥੇ  
 ਲੀ ਮਾਲੀ ਨਾਂ ਕਰ ਲੀ ਮੇਝੇ ਝੇ। ਹੋ ਮੁਸਤਾਕ ਪਿਆ ਚਿਹੁ ਪਹਿ  
 ਝੇ ਅਜੇ ਕਹੇ ਤੁਛੇ ਝੇ। ੧੧। ੩੮੫। ਤਾਂ ਤਾ ਕੀ ਦੁਕੀ ਤੀ ਉਸਤੇ  
 ਨੂਜੇ ਮੇਹਾ ਸਲੂਵੀ ਦਾ। ਫਜਰੀ ਦੇ ਲੇ ਰਾਜੇ ਤਾਈ ਮਾਲੀ ਦਿਓ  
 ਮਿਲੀ ਦਾਂ। ਪੁਛਿਆ ਰਾਜੇ ਤੁਧੇ ਪਾਈ ਆਬਾਗੇ ਦੀ ਆਂਤ ਸਵੀ  
 ਰਾਂ। ਮੇਆਖਿ ਆਓ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮੇਰੀ ਆਨੀ ਤੁਸ ਦੀ ਰਾਂ  
 ੧੮। ੩੮੬। ਕਿਹੋ ਸੁਲਿਖ ਦੇ ਮੁਹਤ ਮੇਰੀ ਤੁਮੇ ਲਿਖ ਦਿ  
 ਖਈ। ਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਸਦਕੇ ਜਾਏ ਮਜਲਸ ਕੁਲ ਲੁਕਾਈ। ਪੁ  
 ਛੁਣ ਲਗਾਇਹ ਕੁਝ ਕਿਥੋ ਗੁਣ ਸਿਖੇ ਨੀ ਲੜਕੇ। ਮੇਆਖਿ  
 ਆਜੇ ਪਲਿ ਆਂਗਾਂ ਮੇਰਾ ਜਿ ਆਵੇ ਘਰ ਪੜਕੇ। ੧੯। ੩੮੭।  
 ਆਉ ਪਨ ਗਰੁ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦਾਂ ਮੇਹਾਂ ਮੁਸੰਦਰ ਬੇਲੀ। ਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਰਾ  
 ਜੀ ਹੋਇ ਆਵਡਾ ਬਣਾ ਦਿਓ ਸੁਬੇਲੀ। ਮੀਰਾਂ ਅਤੇ ਦਜੀ ਰਾਂ ਕੇ  
 ਲੋਕ ਦਰਦ ਪਾਇਓ ਸੁਮੇਰਾ। ਛਤਰ ਪਤੀ ਦਲ ਭੇਜਿਆ ਸੀਹ  
 ਲਹੈ ਕੁਝ ਕਿਮ ਚਿਖੇ। ੨੦। ੩੮੮। ਰਾਜ ਪਤੀ ਨਾ ਚਿਸੁ ਰਾਜੇ  
 ਦਾ ਭੇਜਿਆ ਹਾਂ ਜਿਸੇ ਏਥੇ। ਆਖ ਪਨਿ ਤਰਦਿ ਛਰੁ ਸਾਥੇ ਰੇ



ਕਿਥੇਕਿਥੇ ਸਿਥਿਸਿਥਿ ਦੈ ਦੁਪਨਿਤਰਭਿਤੰ ਹਾਲੁ ਹਕੀਕਤ ੪੯  
 ਗੁਜਰੀ ਜਿਤਕਦੀ ਰਸਿ ਰੇਤੇ ਦਰਤੀ ਜਲੀ ਪਈ ਬੇਥਿਜੀ  
 ॥੨੧॥ ੩੮੯ ॥ ਸਿਗਲਦੀ ਪਆਇਆਂ ਹਤ ਦੇਲੇ ਮਾਂਖਬ  
 ਰਕੁਦਰਦੀ ਚੂਰਿਹਾ ਕੁਸ਼ੁਰਤਨਲਪੀਤਿਸਦੇਹਾ  
 ਲਖਬਰਦੀ ਕਾਂਮਲਿਟਾਨੁਦਿਚਜਿਗਰਦੇਧੁਖਦੀ  
 ਧੁਖਪੁਗਣੀ ਗਨਿਤਇਲਾਜਕਰਾਂ ਮੇਜਾਕੇਹੁਣਤਕਏਹ  
 ਪਛਾਣੀ ॥੨੨॥ ੩੯੦ ॥ ਗਲਸਸੀਤ ਬਚਨਦੀਏਥੇਜਿ  
 ਹਨੀਸੀਕੀਤੀ ਗਾਣੀਇਸਕਕੁਦਰਦੇ ਮੁਠੀਏਦੇਉਸਤੇ  
 ਬੀਤੀ ॥



ਦਾਸਤਾਨਹਕੀਕਤਰਾਣੀਕਾਂਮਲਿਟਾਦੀਨਲੇਮੁਰਤਾਂ  
 ਚਾਤਰਮੰਨਦੀਆਂਕਿਤੇਬਣਾਕੇਰਾਣੀਨੁਦਸਦਾਹੋ॥  
 ਾਚਾਤਰਮਨਕੇਹਾਓਦੈਦਾਲੇਹਿਭੇਤਸਿਤਾਬੀ॥ਰਾਤੀ  
 ਦਿਓਤਰੁਫਦੀਰਾਣੀਜਿਉਥਲਦਿਚਮੁਰਗਾਬੀ॥ਜਾਂਤੁ  
 ਭੇਦਕੁਦਰਦਾਜੇਹੇਤਤੁਮੇਨੁਦਸੀ॥ਇਹਿਹੋਪਿਜਮਤ  
 ਕਾਮਕੁਦਰਦੀਗਸਾਜਾਨਨਹਸੀ॥੧੭॥੩੯੧॥ਗਿਆ  
 ਧਨਿਤਰੁਫਜਗੀਦੇਲੇਅਗਲੇਦਿਹਿਜਰਕਾਰੇ॥ਪਰਦੇਪਾ  
 ਏਚੋਹੀਪਾਸੀਲੋਕਹਰਾਏਜਾਰੇ॥ਅਜਤਿਬਾਬਤਦੀਕੁਲੁ  
 ਕਹੀਓਜੇਹੇਇਕਗਲਪੁਛਾਣੀ॥ਕਾਮਕਲਾਇਕਰਹੇਇ  
 ਕਲੀਆਇਕਹੋਦੇਰਾਣੀ॥੨੧॥੩੯੨॥ਲੋਕਹਰਾਇਮਿਲੇਜ  
 ਦਸਾਰੇਤਦੇਧਨਿਤਰੁਕੇਹਾ॥ਰੇਗਕਿਸੇਦਾਦੇਦਾਕੇਲੋਕਦੀਨ  
 ਛੁਪਿਆਰੇਹਾ॥ਕਰੇਹਕੀਕਤਮੇਰੇਅਗੇਦਿਲਦੀਮੇਨੁਦੋਹੇ  
 ॥ਜਿਹਰੁਰੇਗੁਦਸੀਦਾਹੇਸੀਦਾਰੁਕਰਸਾਤੇਹੋ॥੩੧॥੩੯੩॥  
 ਆਖੇਰਾਣੀਕਾਮਲਿਟੰਨੁਕਾਮਕਲਾਸੁਨਰਾਣੀ॥ਇਹੋਕੇ  
 ਈਦਿਸਦਾਈਦੈਦਸਿਆਣਾਮਤਇਹੋਰੇਗਪੁਛਾਣੀ॥ਸੁ  
 ਦਿਆਹਰਿਜਹਿਮਤੁਦੇਉਤੇਇਕੋਦਾਰੁਦੇਦਾ॥ਸੇਫਰਿਹਾਂ  
 ਦੇਦਿਛਕੋਹੇਦੇਸਾਇਤਆਇਮਿਲੀਦਾ॥੪੧॥੩੯੪॥ਲੋ  
 ਕਸੁਇਸਨੁਬਖਸਕਿਸੇਦਾਮੇਲੋਕਦੀਦਿਜੇਗੀ॥ਮਤਰ



ਬਇਥੇਭੁੰਜਿਆਹੋਏਤੇਗੀਖਾਤਰਰੇਗੀ।ਕਾਂਮਲਿਟਫੁਰ ੫੦  
 ਸਾਇਆਤੁਹੋਦਸਜਿਏਸਿਰਫਾਣੀ।ਦਿਲੁਮੇਰੇਥੀਫੈਦੀ  
 ਨਾਹੀਜਾਲਮਕੜਕਪੁਰਾਣੀ।੫੧।੩੯੫।ਆਖੇਕਾਂਮ  
 ਕਲਾਸੁਦਦੈਦਾਦਿਸਨਾਂਹੋਏਦਸਿਆਣਾਂ।ਮੇਤੁਧਅਰੇਏ  
 ਲਿਆਏਲਾਣਕੀਤਾਤੇਰਾਭਾਣਾ।ਜੇਤੁਧਏਹਿਕੀਕਤਬੇ  
 ਲੀਚਾਇਕਿਸੇਨੁਦਸੀ।ਖਜਲਹੋਕੇਫਾਹੇਮਿਲਸੇਸਾਰਾਆ  
 ਲਮਹਸੀ।੬੧।੩੯੬।ਜਾਖਾਧੀਸੇਰੀਦੁਤਬੀਬੇਕਾਂਮਕਲਾ  
 ਤਦੋਬੋਲੀ।ਸੁਦਲੇਸਾਗਿਦਿਰਥਾਮੇਰੀਅਫਲਆਖਰ  
 ਖੋਲੀ।ਇਕਸਾਦਿਹਾਫੇਰਾਣੀ।ਸੁਤੀਸਈਆਂਦਿਚੁਥ੦  
 ਰੇ।ਸੁਫਨਾਡਿਠਾਕਾਂਮਲਿਟਾਜੇਚਲੀਠਾਕੁਰਦੁਆਰੇ।  
 ੧੩੯੭।ਗਹੋਏਦਿਚਨਜਗੀਆਇਆਕੁਦਰਜੁਫੇਨਰ  
 ਸੀਲਾ।ਸਿਰਤੇਗੁਲਾਬਾਸੀਦਾਗੀਰਾਨੇਜਾਹਥਰੀਗੀਲਾ  
 ੧੪੯੮।ਦੇਖਦਿਆਈਭਿਗੀਗਾਣੀਦੁਸੀਦਾਰਨਓਠੀ।ਸੁਰਤਅ੦  
 ਦੇਤੇਏਏਕੁਕੇਮੇਕੁਠੀਮੇਕੁਠੀ।੧੪੯੯।ਓਸਦਹੋਦਾ  
 ਖਾਦਲਪੀਦਲਛੋਡਿਤਾਹੋਗਾਣੀ।ਦਿਹਤੇਗਤਿਗੁਜਾ  
 ਰੋਰੇਦਿਏਦੇਉਮਗਦਿਹਾਣੀ।ਹਸਲਖੇਰੁਲਦਿਸਰਿਅ੦  
 ਸੀਮਹਿਲੀਮਾਰੇਗੀਕਾਂਮ।ਅੰਬਰਬਾਬਲਕਮਲੋਹੇਏ  
 ਲਾਈਲਾਈਆਂਲੀਕਾਂ।੧੫੦੦।੩੯੯।ਬੋਲੀਇਹਕਲ



ਸਮਤਤਬੀਬਾਭੇਤੁਨਜਾਣੋਕੋਈ। ਕਰੀਲਗੋਫਾਈ। ਮਹਿ  
 ਰਮਜੇਗੁਜਰੀਸੋਹੋਈ। ਫੈਦਕਹੋਜੇਸਾਂਈ। ਗੁਣਾਂਦਿਸਦਾ  
 ਕਰਸਾਂਦਾਗੁ। ਮੇਰੇਬਾਹਜਨਜਾਣੋਕੋਈ। ਰੋਗਅਜੇਗਾਮਾ  
 ਰੂ॥ ੧੦॥ ੪੦੦॥ ਚਾਤਰਮਨਨੁਕਹੋਧਨਿਤਰੁਜਿਉਜਿਉਸੁ  
 ਦਿਓਸੁਸ਼੍ਰੇਣਾ। ਮਹਿਮਦਯਾਰਾਸਿਰੋਗਾਂਦਾਫਰੂਰੋਗੁ  
 ਨਖੇਣਾ। ਦਿਲਜਾਂਣੇਦਿਲੁਬਰਦੀਆਂਲਾਈਆਂਮਹਿਰਮ  
 ਬੇਲੀਜਾਨੀ। ਖੁਸੀਆਬੋਝਿਹਿਦਿਲਖੁਸੀਆਂਹੋਇ  
 ਰਿਹਾਹੋਰਾਨੀ॥ ੧੧॥ ੪੦੧॥ ਕੇਹਾਫੈਦਧਨਿਤਰਤਾਈਚਤ  
 ਰਮਨਦੁਖਲਿਖੇ। ਜਾਕੇਦਿਨੁਸੀਹਤਰਾਣੀਖੁਸੀਦਿਲੇ  
 ਨੁਰਖੇ। ਨਾਲੇਸੈਰਚਮਨਦੇਜਾਏਲੈਸਿਗਗੁਣੀਗੁਹਿਰਾਂ  
 ॥ ਕਿਸੇਸੁਣੇਮੁਹਬਤਫਾਲੇਨਾਲਦਿਖੇਤਸਦੀਰਾਂ॥ ੧੨॥  
 ੪੦੨॥ ਜਾਗਣੀਨੁਇਨਾਂਗਲਾਂਦੀਆਣੁਹੋਈਮਸਗੂਲੀ  
 ॥ ਫਿਰਤਬੀਬਾਮੇਨੁਦਸੀਦਿਰਬਫਿਲਸਮੂਲੀ। ਕਾਂਮਕ  
 ਲਾਨੁਕਹੋਧਨਿਤਰਜਾਂਜਾਦੇਸਰਕਾਰੇ। ਹਸਦੀਕਿਸੇਸੁਣ  
 ਦੀਰਾਣੀਸਾਰੋਰੇਜਗੁਜਾਏ॥ ੧੩॥ ੪੦੩॥ ਦਸੀਤੁਨਾਲੇ  
 ਤਸਦੀਰਾਂਲਾਈਦਿਨਿਖਿਆਲੀ। ਤੁਬੀਕੋਲਰਹੀਗਣੀ  
 ਦੇਖੇਰਦਿਆਂਦਿਹਜਾਲੀ। ਕਾਂਮਲਿਟਾਂਜਦਕਾਮਕਲਾਂਨੈ  
 ਏਸਟਿਕਰਦਿਚਲਾਈ। ਚਾਤਰਮਨੁਦਿਕਕਿਤਾਜੇਲਿਖਿ



ਆਕਰਕੇਰੀਗਸਫਾਇ। ੧੪। ੪੦੪। ਨਲੇਬਾਗਕੁਫਰ ੫੧  
 ਦਾਲਿਖਿਆਨਲੇਯਾਰਸਿਕਾਰੀ। ਨਲੇਮਸਲਜਮਸਪਿ  
 ਆਲੇਗੁਹਰੇਜਮਖਮਾਰੀ। ਕਿਤਾਬਨਾਇਚਾਤਰਮਨਦਿਤ  
 ਦੈਦਖਰੇਸਰਕਾਰੇ। ਕਾਂਮਲਿਟੇਦੇਅਗੇਪਰਿਆਰਣੀਦੇਖ  
 ਦੀਚਾਰੇ। ੧੫। ੪੦੫। ਨਜਰਪਈਅੰਜਦਕਾਂਮਲਿਟੇਦੇਕਾਂ  
 ਸਕੁਅਰਦੀਆਮਖੀ। ਖਾਇਗਈਹੈਕਰਕਜਿਗਰਨੁਗਲਦਿ  
 ਲੈਦਿਚਰਖੀ। ਚਿਹੋਰਸਮਾਂਚਿਹੋਪਲਕਾਚਿਹੋਰਗਗੁਲਾਬੀ  
 । ਅਹਮੰਦਯਾਰਾਫਰਕੀਰਾਣੀਜਿਉਥਲਦਿਚਮੁਰਗਾਬੀ।  
 ੧੬। ੪੦੬। ਰਿਠਾਮਹਿਰਮਯਾਰਕਦੀਮੀਗਿਰਦੀਖਾਕੇਦੁ  
 ਠੀ। ਰਿਗੁਨਰੇਹਾਸੁਰਖਗੁਲਾਬੀਜੋਤਹੋਵੇਦੀਮਣੀ। ਕਾਂਮ  
 ਕਲਾਲੈਸੀਸਮਾਰਿਆਇਕਗੁਲਾਬੀਛਟਾਗਾਣੀਦਾਮੁਖ  
 ਦੇਖਸਹੀਅੰਦੋਹੇਰਿਗਇਆਦਿਲਖਣਾ। ੧੭। ੪੦੭। ਸੁ  
 ਰਤਸੀਕੁਲੀਜਾਮਤਦਾਲੀਪੁਛੁਲਲਗੀਆਂਸਹੀਆ। ਕਾਂ  
 ਮਕਲਾਇਸਚਰਚਹੀਲਾਂਮੇਰੀਨਜਰੀਪਿਆ। ਜਾਤਸ  
 ਦੀਗਦੇਖਣਲਗੀਆਈਹਿਕਅੰਧੇਰੀ। ਸੁਰਤਰਿਕਾਦੇਰ  
 ਹੀਨਜਈਏਪੁਛੁਹਕੀਕਤਮੇਰੀ। ੧੮। ੪੦੮। ਦੇਹਿਤੇਰ  
 ਤਚਿਤੇਦਾਦੇਖੇਬੈਰੀਕਰੇਦਲੀਲਾਂ। ਥਰਥਰਕਿਬਣਹਲ੍ਹਪੁ  
 ਛੁਲਪਈਆਂਤੁਰਨਅਸੀਲਾਂ। ਕਾਂਮਕਲਨੁਕਾਂਮਲਿਟੇ



ਨੂਹਿਲਵਾਉਤੁਨਦਸਿਆਮੀਦਾਹੋਪਰਅਹਮਦਯਾਗ  
 ਮੈਖੇਥਾਦਿਲਫਸਿਆ॥੧੯॥੪੦੯॥ਜਦੋਪਨਿਤਰਿਅੰ  
 ਦਰਆਇਆਕਾਂਮਕਲਾਸਮਸ਼੍ਰਾਵੇਗਾਣੀਇਦੇਸੁਰਾਖ  
 ਲੋਕੀਦੇਖਕਿਤਾਸੁਖਪਾਵੇ।ਕਹੇਤਬੀਬਕਵੇਲੇਖਾਧਾਗਣੀ  
 ਨੈਕਲਖਾਣਾ।ਚਿਤਦੇਲੇਦਾਕਮਲਿਟਾਈਫੁਰਿਆਨਬਜ  
 ਟਿਕਾਣਾਂ॥੨੦॥੪੧੦॥ਚਾਇਅਨਾਰੀਸਰਬਤਦੋਹੇਆ  
 ਵੇਖਾਉਸਿਭਲੇ।ਚਾਤਰਮਨਦੇਅਗੇਜਾਕੇਬੈਠਿਦਸੇਇ  
 ਹਰਾਲੇ।ਦੁਜਾਕਿਤਾਮੁਸਦਗਲਿਖਿਆਚਿਸਦੇਲੇਬੀਅ  
 ਗੇ।ਕਾਮਕੁਦਰਜਦਸੁਫਨਾਡਿਠਾਉਲੂਸਾਕਿਆਅਗੀ  
 ॥੨੧॥੪੧੧॥ਜਹਾਦੀਸਈਅੰਦਿਚੁਮਸਤਸਰਾਬੀਥੈ  
 ਠੀਹੋਈਗਾਣੀ।ਰਾਜਾਕੁਦਰਜਿਮੀਤੇਢਠਗਾਣੀਪਛਿਤਾਣੀ  
 ॥ਲਪੀਜਾਗਫੁਕੇਤਕੇਬੇਲੀਯਾਰਦੁਆਲੇ।ਚਿਹਨਾਂ  
 ਟਿਚਪਨਿਤਰਦੀਬੀਮੁਰਤਾਹੀਨਲੇ॥੨੨॥੪੧੨॥ਰਾ  
 ਟੀਦੇਖਤਅਜਬਕੀਤਾਏਥੇਹੋਕੁਝਝੇਨਾਨਲੇਏਹਿਨ  
 ਟਿਚਿਪਨਿਤਰਦੇਦਾਅਸਾਡਾਜੇਹਨਾ।ਚਿਹੋਨੀਏਹਕਲੇਫੌ  
 ਲੀਆਕਾਗਜਤੇਤਸਦੀਰਾ।ਹੋਰੀਤਰਾਂਕਿਸੇਅਜਪਾਈਅੰ  
 ਪਈਕਹੇਤਤਬੀਰਾ॥੨੩॥੪੧੩॥ਗਾਣੀਨੂਕੁਝਹੋਰੁਨਾਂਸੁ  
 ਝੇਭੁਲਗਾਏਸਭਲੇਖੇ।ਚਿਨੰਦੀਤਸਦੀਰਾਂਦਲੇਪ੍ਰੀਤਪ



ਸ੍ਰੀਪਈਦੇਖੋ। ਤਰਫਤਬੀਬੇਦੀਕਹਿਘਲੇਕਾਂਮਕਲਾਂਦੀਰ ੫੨  
 ਹੀ।। ਇਹਨਾਂਨਾਲੇਦੀਆਂਤਸਦੀਰਹੋਰਦਿਖਾਉਮਸਾਹੀ  
 ੧।੨੪।੧੪੧੪।। ਦੈਦਚਤਰਮਨਅਗੇਬਹਿਕੇਗਿਲਦਸੀਗ  
 ਲਸਾਹੀ।। ਕਿਤਾਮੁਸਦਰਅੱਗੇਲਿਖਿਆਹੋਰਤਹੀਜੀਦਾਹੀ  
 ੧।ਕਾਂਮਕੁਦਰਨੁਗਲਬਾਕੀਤਾਜਾਲਮਇਦਕਮਿਜਾਜੀ।।  
 ਬੇਰੀਚੜਨਾਜਿਉਜਿਉਹੋਇਆਭੁਬੇਲੋਕਜਹਜੀ।।੨੫।।  
 ੦੧੫।। ਬੇਰੀਜਿਸਤੇਕਾਂਮਕੁਦਰਸੀਹੋਗਈਤਖਤਾਤਖਤਾ।।  
 ਟੋਹਕਿਤਾਹੋਸਕੁਨਕੋਲੋਗਣੀਦੇਹਕਸਖਤਾ।। ਗਣੀਦੇਖਮੁ  
 ਹੋਨਾਬੇਲੋਦਿਲਦਿਚਗੀਟੀਆਗਾਂਲੇ।। ਚਿਤਕਰਤੀ।।  
 ਮਕਲਾਨੁਗੀਸੇਸਦਬਹਾਲੇ।।੨੬।।੪੧੬।। ਮੇਨੁਨਾਕੁਝਆ  
 ਦੇਜਾਦੇਫੁਡਾਕਸੀਆਬਣਿਆ।। ਇਕਫਿਕਰਇਕਇਸਕਮਿ  
 ਜਾਜੀਕੋਦਕੀਤਾਦੇਹੁਜਣਿਆ।। ਜੇਹਰੀਮੁਹਤਸੁਫਨੇਡਿਠੀ  
 ਕਿਤੇਉਤੇਬੀਸੇਈ।। ਪਹਿਲੇਰੋਜਤਦੇਮੇਅਰੀਦੇਡਿਗਬੇਸੁਰ  
 ਤੀਹੋਈ।।੨੭।।੪੧੭।। ਪਰਮੇਤੈਨੁਭੇਤੁਨਦਸਿਆਤੈਬੇਬੀਸ  
 ਰਮਾਣੀ।। ਹੁਣਕੁਝਫਿਕਰਨਆਦੇਮੇਨੁਸੁਣਖਾਂਬੈਠਕਹਾਣੀ।।  
 ਪਹਿਲੇਜਾਕਿਤਾਜੇਡਿਠਾਲਿਖਿਆਹੋਗੀਰੁਲੇ।। ਇਕਤਸਦੀ  
 ਗਾਂਦਿਚਧਨੀਤਰਸਾਹੇਇਕਤੇਸੁਲੇ।।੨੮।।੪੧੮।। ਸਦਧਨੀ  
 ਤਰਅਪਨੀਗਹੀਲਦੀਹਕੀਕਤਸਈਏ।। ਅਰਥਚਿਨਾਦਾਦ



ਸੀਮੇਨੁਤਾਕੁਸੁਜੇਹੁਜੀਲਈਏ॥੧੯॥੪੧੯॥ ੨੧

ਦਾਸਤਾਂਨਹਕੀਕਤਮਲੁਮਕਰਨਾਭੇਤਪਨਿਤਰਤਬੀਬਦਾ  
ਨਲੇਚਾਤਰਮਨਸਰਦਾਦਾਕਫੋਹੇਣਾ॥ ੨੧ਕਾਮਕ  
ਲਾਜਦਗਿਆਪਨਿਤਰਸਦਿਆਪਸਵਿਕਲਾ॥ਕਿਥੇਲ  
ਈਅੰਨੀਤਸਦੀਗਾਂਬੇਲੀਸਚਸਦਲਾ॥ਦੇਦਕਹੇਇਕੋਰੇ  
ਜਮਾਇਆਸੀਦੇਚਲਵਿਕਬਾਜਾਗੇ॥ਉਸਥੀਅਸਾਦਿਹ॥



ਜਲਵੀਆਂ ਸਨਕਰਕੇ ਚੀਜ਼ ਪਿਆਰੀ ॥ ੧॥ ੪੧੯ ॥ ਰਾ ੫੩  
 ਵੀਅਗੇਤੁ ਦਘਲੀਆ ਦੇਖੇ ਤੇ ਦਿਲ ਠਹਿਰੇ ॥ ਦਿਲ ਕੀਠ  
 ਹਿਰੇ ਅਹਮ ਦਯਾਰ ਇਸ ਜਾਗਰ ਦੀ ਲਹਿਰੇ ॥ ਕਾਮਲਿ  
 ਟਾਜ ਦਸੁ ਵੀਆ ਗਲਾ ਉਜਰ ਅਜੇ ਹੇ ਚਿਰੇ ॥ ਕਾਮ ਕਲਾ  
 ਸਰਆ ਪਿਸੁਨਾ ਦੇ ਜਗਤ ਬੀਬਨ ਜਿਹੇ ॥ ੨॥ ੪੧੯ ॥  
 ਫੈਦ ਸਿਆਣਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਸੁਣੁ ਰਾਣੀ ਗਲ ਪੂਰੀ ॥  
 ਮੇਹਾਂ ਰਾਜੇ ਕਾਮ ਰੂਪ ਦਘ ਸਾਯਾਰ ਹਜੂਰੀ ॥ ਰਾਜ ਪਤੀ  
 ਦਾ ਬੇਟਾ ਜਿਹਿ ਨਾ ਉਪਨਗਰ ਦਾ ਸਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਚਾ  
 ਰਜ ਬੇਟਾ ਜਿਸਨੂੰ ਦਿਤਾ ਨਾਲ ਦੁਆਈ ॥ ੩॥ ੪੨੦ ॥ ਕਾਮ  
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਸੂ ਫਨਾ ਭਿਠਾ ਕਾਮਲਿ ਟਾਇ ਚਖਾ ਬੀਰੋ ਦੇ ਰੋ  
 ਕਮਲਾ ਹੋ ਦੇ ਰੁਪਾਇ ਸਕਸਰਾ ਬੀਰਾਇ ਕਸਮੀ ਤਬ ਚਲ  
 ਸੀ ਪੰਡਤ ਉਸ ਜਾਗਲ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਣੁ ਕੇਰਾ ਜਾ ਦੂਬੁਣ  
 ਗਲਿ ਆਸਿ ਗਲ ਦੀ ਪਪਛਾਈ ॥ ੪॥ ੪੨੧ ॥ ਬੇਨੇ ਆ  
 ਇਨ ਦੀ ਦਿਚ ਠਿਲੇ ਛੁਟੀ ਇਸ ਕਾਮੀ ਪੈਰੀ ॥ ਰੂਥਾ ਸਾਗਰ  
 ਲਸਕਰ ਸਾਗਤ ਖੇਤ ਖੇਰੇ ਪੈਰੀ ॥ ਸਤੇ ਯਾਰ ਕੁਦਰ ਦੇ ਗੁਣੇ  
 ਰੁਣੇ ਨਦੀ ਦਿਚ ਸਭੇ ॥ ਅਸੀ ਬਚੇ ਤੇ ਰਾਜਾ ਸਾਡਾ ਹੁਣੇ ਤੇ  
 ਰੀਰੇ ਗਣਿ ਜਿਉ ਆਤ ਸਤੇ ਸਿਥੇ ॥ ੫॥ ੪੨੨ ॥ ਦਿਲ ਦਿ  
 ਚਦਰ ਦਕੁਦਰ ਦਾਲ ਗਾਹੇ ਇਗਈ ਬੇਤਾ ਬੀਰਾ ॥ ਸੁਰਤ ਸਿ  
 ਭਾਲ ਜਾਂ ਮਤੁ ਫਲੀ ਆਮਤੁ ਮਾਮ ਹਟਾਈ ॥ ਕਿਥੇਈ ਹੁਣ



ਰਾਜਾਸਾਭਾਅਗੋਪਛਦੀਜਾਂਦੀ॥੬॥੪੨੩॥ਜਦੋ  
 ਧਨਿਤਰਨਾਹੀਜਾਣਾਕਾਮਕਲਾਨੁਆਖੋ॥ਭਿਗੋਪਦੇ  
 ਜਿਥਿਅਗੀਉਤੇਤਾਉਮਿਲਿਦੇਲਾਖੋ॥ਨਾਲੇਕਾਂਮਕਲਾ  
 ਸਮਸ੍ਰਾਦੇਨਾਲੇਦੇਦਸਿਆਣਾ॥ਸੀਭਲਕਮਲੀਨਾ  
 ਹੋਗਣੀਜੇਅਲਾਨੁਗੁਣਾ॥੧॥੪੨੪॥ਕਾਮਕੁਦਰਬੀ  
 ਆਗੁਜਰੇਗਾਕਿਧਰੋਭਉਦਾਸਚਿਦਾ॥ਜਿਸਨੁਸਾਂਗਅ  
 ਜੇਹੀਲਗੀਭਿਹਕੀਕਰਸੁਖਸਉਦਾ॥ਪਰਦਿਲਦਿਚੋ  
 ਰੁਨਾਖਤਰਾਕਰਣਾਸਹੀਸਲਾਮਤਜੀਦੇ॥ਜੇਤਕੀਆਂ  
 ਥੀਖਬਰੀਲਈਆਂਹਰੋਕੇਈਅੰਦਅਖੀਦੇ॥੮॥੪੨੫  
 ॥ਕਾਮਕਲਾਬੀਆਖੇਗਣੀਕੀਰਾਮਲਦਲਗੀਗੀ॥  
 ਆਪੇਸਾਈਅਣਿਮਿਲਾਸੀਥੀਚਿਅਜੇਬੁਧੀਗੀ॥  
 ਇਉਤੇਕੁਰੀਆਮਹਿਰਮਥੀਸਨਜੇਤੂਕਰਸੇਝੋਰਾ॥  
 ਸਾਹਿਬਭਾਵੇਮਿਲਸੀਬੇਲੀਫਿਕਰਨਕਰਿਇਕੱਥੇ  
 ਰਾ॥੮॥੪੨੬॥ਕਹੋਧਨਿਤਰਹੋਗਣੀਜੀਜੇਤੁਰੇਇ  
 ਭਿਹਸੇਗਾਇਸਸਰਕਾਰੋਅਕਾਕਾਰਾਮੇਨੁਮਾਰਕਦਾ  
 ਸੇ॥ਨਾਲੇਦੈਦਸਹਰੇਰਲਕੇਲਾਜਮਕਰਸਨਮੇਨੁ  
 ॥ਕਿਉਕਰਪਹੁਚੇਗੀਮੂਰਗਣੀਖਬਰਕੁਦਰਦੀ  
 ਤੈਨੁ॥੧॥੪੨੭॥ਸੂਠਾਦੈਦਬਨਾਕੇਮੇਨੁਬਾਪਤੋ॥  
 ਕਦੁਦੇਸੀਸਹਿਰੇਮਾਰਤਥੀਬਕਦੁਲਗੇਮੇਨੁਦੁਪ



ਰਦੇਸੀਆਇਹਿਗਲਗਣੀਕਮਲਿਟਨੁਦਿਲਲਗੀ ੫੪  
 ਤੇਜਤੀਗਨਾਲੇਹੋਗੁਸਿਗਰਫਦਾਇਆਨਾਲੇਹੋਤੀਨਤੀ  
 ੧੧੧੧ ੪੨੮੧ ਨਾਲੇਮਾਂਈਆਂਦਾਂਈਆਂਅਗੋਕਰਨਲ  
 ਗੀਫਤਿਆਈਘੇਸਤਬੀਥਜਾਈਦੇਪਲੇਮੇਰੀਪੀਨ  
 ਫੰਦਾਈਪਰਚਿਹੁਦਿਲਦੋਰੇਗੁਨਜਾਏਸੁਕਸੁਕਤੀਲਾ  
 ਹੋਏਦੇਹੋਂਹਸਹਸਰਲਾਂਕਰਦੀਰਾਤੀਬੇਠੀਓਏ ੧੧੨  
 ੧੪੨੮੧ਗੁਸ਼ੀਅਗਕਲੇਜੇਧੁਖੇਜਸਮਲਗਤਨ  
 ਕਾਗੀਜੇਕੋਈਉਸਦਾਮਹਿਰਮਹੋਏਕਰੇਚੋਕੋਈਕਾ  
 ਗੀਦਿਲਦਾਭੇਤਧਨੇਤੁਰਜਾਏਜਾਇਕਖਾਸਜਹੇ  
 ਲੀਜਾਜਾਇਕਸਾਂਈਅਹਿਮਦਯਾਗਜਿਸਮਿਲਾਏ  
 ਬੇਲੀ ੧੧੧ ੪੩੦੧ ਕਾਮੁਕਦਰਦੀਮੁਰਤਦੇਖੋਹੋਰਕਿ  
 ਤੇਨਾਤਕੇਦਿਲਦਗੀਯਾਉਉਮੇਦਾਬੇਨੀਸੁਹਦਿਚਖਏਧਕੇ



॥ ਦਾਸਤਾਨ ਚਾਤੁਰਮਨ ਮੁਸਫਰ ਰੇ ਕੂਨਾ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ॥ ੧੬  
 ਕਦਿ ਹਰਾਣੀ ਦੇ ਦਬੁਲਾਇਆ ਬਹਿਰੀ ਸੇਸ ਮਝੇ ਹੋ ॥  
 ਮੇਰੇ ਦੇਖਿ ਮਹਿਰਮ ਤੁਸੀਂ ਸੋਤੇ ਕਿਤੇ ਨ ਜਾਓ ॥ ਚਾਤੁਰਮਨ ਕੂਕਿ  
 ਤੁਲੇ ਪਲੇ ਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਲੇ ਕੇ ॥ ੧੬੩੧ ॥ ਮੁੰਦਰਾ ਨਾਲੇ ਦੇਖੇ  
 ਰਾਜਿ ਚਿਹਣ ਦੇ ਨਤੁ ਕੇ ਹਾਸੀ ॥ ਕਿਤਲੇ ਦਿਸੇ ਤੇ ਮਨ ਦਿਸੇ  
 ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਚਿਹਣਾ ਸੀ ॥ ਮੁੰਦਰਾ ਦੇ ਕੇ ਹਾਲ ਹਕੀਕਤ ਮੇਰੀ ਅਖਿ  
 ਸੁਨਾਏ ॥ ਯਾਗਾ ਬਾਝੇ ਰਾਤੁ ਰਹੇ ਦੀਪਾ ਦਿਆ ਨਾ ਲਿਖਿ ਹੋਇ ॥  
 ੨ ॥ ੧੬੩੨ ॥ ਸੁਣ ਗਲ ਚਾਤੁਰਮਨ ਮਨੀ ਦੇਖ ਪਹਿਤ ਨਦ ਸੀ  
 ॥ ਲਾਹਿ ਅੰਗੂਠੀ ਹੋ ਬੇਦਿਤੀ ਰਾਣੀ ਸੁੰਦੀ ਤਸੀ ॥ ਰੁਖ ਸਤ  
 ਹੋ ਕੇ ਛਤ ਪਤੀ ਬੇਜੇ ਦੇ ॥ ਤੁਰਤੁਰਿਆ ॥ ਲਈ ਅਗੂਠੀ ਰ  
 ਣੀ ਦੀ ਸੀ ॥ ਸਿਸਤੇ ਨ ਮਝਿ ਕਰਿਆ ॥ ੩੨ ॥ ੧੬੩੩ ॥ ਰਾਹਿ ਦੇਖਿ  
 ਰਾਖਾ ਟਲਗਾ ਸਾ ਥਰ ਫੀਕਾ ਤਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਹੋ ਜੋ ਗੀ ਦਹਿ ॥  
 ਜੇਹਾ ਪਰੀ ਦਜੀ ਹੋ ਸਾਂਦੀ ॥ ਨਾਲੇ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਪਤੀ ਨੁਆਖਿ ਚਿ  
 ਪੇਰੀ ਪੈਣਾ ॥ ਅਸੀਂ ਜੋ ਗੀ ਅਹਿ ਮਦ ਯਾਰ ਕਿ ਮਾਸਾ ਭਾਤ  
 ਉਣਾ ॥ ੪ ॥ ੧੬੩੪ ॥ ਰੁਣੀ ਵਿਕਖ ਕੁਤ ਹੋਇਆ ਮੇਰਾ ਕ  
 ਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ॥ ਦੁਰੁਲਾ ਆਇਆ ਸਾਹੇ ਮੇਰੇ ਸਨੁ ਹੋ ਕੇ ਬਹੁਤ  
 ਅਦਾਰਾ ॥ ਰਾਜੇ ਜਿਸ ਕਮ ਪਲੇ ਆਹੇ ਕਰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਪੁਰਾ ॥



ਪ੍ਰਮਾਦਿਯਾਰਦਿਛੁਰੇਜਿਨਤਿਨਾਭਾਇਕਲੁਰਾ ॥੫॥੪੩॥ ੫੫  
 ॥ਕਰਕੇਛਿਕਰਚਤਰਮਨਟੁਰਿਆਦਿਲਦਿਚਪੁਦਿਆ  
 ਚਿਤੁਰੇ ॥ਲਗਾਹੇਕੇਨਾਹੀਸਾਈਆਰਾਜਕੁਫਰਕਿਨਾ  
 ਰੇਜਿਚਿਹੁਸਹੀਜਲਾਮਤਿਹੇਫੇਕੋਥੀਪੁਛਾਂਤਾਭੀ ॥ਸਾਰੇਸ  
 ਹਿਰਜੇਹੇਬਲਜੇਗੀਜੇਸਾਕਰਦੀਲਾਂਭੀ ॥੬॥੪੩੬॥  
 ਨਾਲੇਰਾਕੁਰਦੁਆਰੇਭਾਲੇਨਾਲੇਦੇਦੀਦੁਆਰੇ ॥ਮਤਿਇਹ  
 ਨਾਪੁਰੇਹੇਫੇਗਾਜੇਹੇਹੋਨਪੁਜਾਰੇ ॥ਚਿਹੁਦਿਵਾਲੀਏ  
 ਦਿਹਿਆਹੇਹਰਿਦੁਆਰੇਸੀਮੇਲਾ ॥ਬਿਥੇਆਇਚਤਰਮ  
 ਨਪੁਰਤਾਜਿਫਾਇਕਇਕੇਲਾ ॥੧॥੪੩॥ ॥ਏਥੇਈਮਤਿਹੇ  
 ਫੇਗਾਜਾਪੁਮਾਪੁਮਲੁਕਾਈ ॥ਹਦਸੁਮਾਰਨਮਾਦ  
 ਮੀਮਾਦਧੁਰਾਧਾਰਨਕਾਈ ॥ਚੰਗਾਆਇਜਬਬਥਣ ॥  
 ਇਆਦਿਛੁਰੇਮੇਲਨਫਾਲੇ ॥ਬਿਦਿਆਚਿਦਚਤਰਮ  
 ਨਏਥੇਕਾਮਕੁਫਰਥੀਨਾਲੇ ॥੮॥੪੩੮॥ ॥ ॥



॥ ਦਾਸ ਤਾਨ ਚਾਤੁਰ ਮਨ ਮੁਸਫਰ ਦੀ ਅਤ੍ਰੇਨਾ ਉਮੇਦ  
 ਕੋਹਿ ਨਿਯਤ ਭੁਬਲੇ ਦੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ਜਾਰਿਆ ਭੁਲ ਚਤ  
 ਰਮਨ ਬੇਲੀ ਜਾਪਟਿ ਕਾਨੇ ਸਕੇ ॥ ਰੁਨਾਂ ਬਹੁਤ ਨਗਾਜਾ  
 ਹੋਕੋ ਕੋਈ ਯਾਰ ਨਲਭੇ ॥ ਬੈਠ ਚਲੀ ਲਚਤ ਰਮਨ ਕੀ  
 ਤੀ ਜੀਵ ਲਭੁ ਅਜੇਹਾ ॥ ਹਰਦੁ ਅਚੇਦਿ ਚਪੁਰੇ ਹੋਈ ਏਥੇ  
 ਗੀਮ ਸਲਤ ਏਹਾ ॥ ੧ ॥ ੪੩੬ ॥ ਸਾਥੀ ਯਾਰ ਨਲਭੇ  
 ਬੇਲੀ ਮਿਲ ਦੇਜੇ ਅਜੇਹੇ ॥ ਚਿਹ ਬੀਰੁ ਬੇਅਸੀ ਬੀਅ  
 ਜਮ ਰੋਏ ਨੇ ਹਾਂ ਰੋਏ ॥ ਹਰਦੁ ਅਚੇਦਰ ਯਾਤ੍ਰੇ ਜਾਕੇ ਆਪੇ  
 ਭੁਬਲ ਲਗਾ ਪਾਨਾ ਦਿਲ ਬਰਨਾ ਸਾਥੀ ਬੇਲੀ ਨਾ ਪਛਾ  
 ਨਾ ਅਗਾ ॥ ੨ ॥ ੪੪੦ ॥ ਹਰਦੇ ਦੁਅਚੇ ਜੇਹੁ ਲਮਗੀ ਏਥੇ  
 ਹੋਵਤੀ ਕਮਾਈ ॥ ਜੀਵ ਦਿਆਂ ਹੁਣੁ ਯਾਂ ਗਾਂਬਾਇ ਜਗਦਿ  
 ਚਨਹੀ ਸਮਾਈ ॥ ਪਾਣੀ ਗਲ ਗਲ ਦੇਦਿ ਚਫਕ ਕੇਮਾ  
 ਰਨ ਲਗਾ ਗੋਤਾ ॥ ਸੂਰਜ ਦੇਨੁ ਪੁਜ ਲਗਾ ਤਿਸਦ ਲ  
 ਸਦਾ ਖਲੇਤਾ ॥ ੩ ॥ ੪੪੧ ॥ ਉਚੀ ਆਖੇਤੁ ਸੁਲ ਸੂਰਜ  
 ਸਾਂਈ ਦੀ ਦਰਗਾਹੀ ॥ ਇਤ ਦੇਲੇ ਭੁਯਾਦ ਕਰੀ ਤੇ ਮੇਰੀ ਭ  
 ਰੀ ਗਵਾਹੀ ॥ ਕਾਮ ਕੁਦਰੇ ਮੁਹੁ ਨੂ ਸਿਕਦਾ ਮੇਇ ਸਜੂ  
 ਨੇ ਚਲਿਆ ॥ ਜੀਵ ਗਿਉ ਸਦਾ ਮੇਲਾ ਕਰੀ ਅਸਾਡਾ  
 ਗਲਿਆ ॥ ੪ ॥ ੪੪੨ ॥ ਆਖਰਿ ਹਾਤ੍ਰੇ ਮਾਰਨ ਲਗਾ



ਓੜ ਕਰੋਤਾਹੁਲਦਾ। ਮਿਤਰਚਿਦਕੁਦਰਦਾਸਾਥੀਖਲਾਕਿ ੫੬  
 ਨਾਰੇਸੁਲਦਾ। ਸੋਭਿਪਾਈਹਰਦੁਆਜਾਈਦੀਬੋਲੀਮਿਤ  
 ਰਚਿਦਾ। ਕਾਂਮਰੁਪਮੇਖਲਾਹੋਇਆਹੁਇਸਦਰਜਾਦੇਦੇਦੇ।  
 ਪਾ ੪੪੩। ਚਿਤਿਬੋਲੀਅਦੇਖਮਹਿਨੀਕੇਹਰਾਹੇਸਿਕਨਦਲਾ  
 । ਦਿਵਿਆਓਠਚੁਰਮਨੁਦਿਚੇਮਾਰੁਚਦਿਨਰਲਾ। ਨਾਚਿਸਤਿ  
 ਠਾਕਾਂਮਕੁਦਰਨੁਆਦਦਿਆਈਬੋਲੇ। ਨਾਚਿਸਮਿਤਚਿਦਸਿਆ ॥  
 ਤਾਦਤੇਦੰਨਕੁਦਨੇ। ੬। ੪੪੪। ਮਿਤਰਚਿਦਚਾਤਰਮਨਤਾਂਈ  
 ਓਦੇਬਾਹੋਫਰਿਆ। ਚਿਸਜਾਤਾਕੇਈਤਰਸੀਬੀਦਾਕਹਿਚਿ  
 ਸਫਰਦੇਅਵਿਆ। ਕਹੇਦਸੀਰਮੁਸਫਰਤਾਈਅਪਨਾ  
 ਹਾਲਸੁਣਾਈ। ਕਿਥੇਹੈਕੀਨਾਂਉਤਹੀਦਾਖੋਲਗਲਾਂਕਰ  
 ਸਾਈ। ੧। ੪੪੫। ਕਯੋਸਕਾਮਕੁਦਰਦਾਸਾਥੀਮੇਪ ॥  
 ਪੀਹਤਿਆਰਾ। ਰਹਿਗਿਆਦੁਖਭੋਗਦੋਜੇਗਾਸਾਥਰੁਣਾ  
 ਕੇਸਾਗਾ। ਮੇਰਾਨਾਉਚਾਤਰਮਨਦੁਖੀਆਫਤਾਮੁਸਫਰਸਾ  
 ਈ। ਪਰਹੁਣਗਜੇਕਾਮਰੁਪਬਿਨੁਮੇਰਾਜੀਫਨਨਹੀ। ੨  
 ੪੪੬। ਮਿਤਰਚਿਦਕਹੇਤੁਪਮੇਨੂਨਾਹੁਣਤੀਕਪਛਤਾ  
 । ਰਿਦਿਲਗਾਗਲਆਨਿਚਾਤਰਮਨਜੇਦੇਰਫੀਕਪਛਤਾ  
 । ਕਿਥੇਈਹੁਣਗਜਾਮੇਰਾਮਿਤਰਚਿਦਦਸੀ। ਕਯੋਸੁਆ ॥  
 ਇਮਲਾਫਤੇਨੁਦੁਛਿਆਦਲਗੀਗਾਂ। ੬। ੪੪੭। ਰਾਹੇ



ਦੇਦਿਚਸਾਗਿਦਿਰਥਮਿਤਰਚੇਦਸੁਨੰਦਾ। ਬਿਦਿਆਚਿਦੁਪ  
 ਰਤਬੀਮਿਲਿਅਨਾਨਿ। ਇਥਾਂਹੀਆਦਾ। ਮੇਦਰਮਇਸ  
 ਨਾਨਕਰਨਨੁਆਇਆਸਾਂਅਜਫਜਰੀ। ਗੁਹਰੁਆਰਮਿਲ  
 ਇਆਸਾਈਮਿਲੇਫਧਾਈਸਜਰੀ। ੧੦੧। ੪੪੮। ਕਾਮਰੂ  
 ਦਰਦੇਨੇਪਹੁਤਮਿਤਰਚੇਦਰੀਲਾ। ਤਿਠੇਸਨ। ਲਿਅ  
 ਦੇਇਕਚਲਿਆਖੁਬਜੁਆਨਰਸੀਲਾ। ਨਾਲਕੇਹੜਾਹਈ  
 ਮਿਤਰਚੇਦਪੁਛੇਕੁਦਰਸੇਨੇਹੇ। ਆਖਣਲਗਾਸੀਰਚਾਤਰ  
 ਮਨਆਰਪਿਆਰਾਏਹ। ੧੧੧। ੪੪੯। ਕਾਮਰੂਪਈਪੇਰੀ  
 ਸ੍ਰਤਿਆਤਨਮਨੋਇਆਹਰਿਆ। ਮੁੰਦਰਗਣੀਕਾਮਲਿ  
 ਟਾਦਾਰਜੇਅਗੇਧਰਿਆ। ਪਹਿਲੇਫੇਰੇਇਸਦਾਨਾਦਪਿਛੇ  
 ਪੁਛੇਗਲਾਂਗਾਗਣੀ। ਨੁਤਪੁਬਾਸੁਨਭਾਫੇਦਸਲਦਿਚਮਹਲ ॥  
 ੧੧੨॥ ੪੫੦॥ ਕਾਮਰੂਪਜਦੇਖਨਗੀਨਾਂਨਾਉਗਣੀਦਾ  
 ਪਤ੍ਰਿਆਹੋਸਨਰਹੀਆਨਾਨਿ। ਖੁਸੀਦੇਆਇਜਿਮੀ  
 ਤੇਸ੍ਰਤਿਆ। ਸਾਰੇਯਾਰਹੋਏਮੁਤਹਯਰਕੁਦਰਨਸੁਰਤਿ  
 ਸੰਗਲੀ। ਏਹਗਜੇਨੂੰਕਿਆਦਿਤਾਹੀ। ਬਿਗਪਇਆਏਸ  
 ਦਿਖਾਲੀ। ੧੧੩॥ ੪੫੧॥ ਆਖਣਲਗਾਯਾਰਚਾਤਰਮ  
 ਨਮੁੰਦਰੀਕਾਮਲਿਟਾਈ। ਮੇਅਖਿਆਖੁਸੇਹੇਸੀਰਜ ॥  
 ਇਸਕਿਉਗਿਰਦੀਖਾਧੀ। ਚਿਰਪਿਛੇਉਠਸੁਰਤਸੰਗਲੀ



ਬੁਝੀਓ ਸਫਾ ਪਸ਼ੂ ਦਰਦੀ ਪੁਛੁਟ ਲਗਾ ਕਿਥੋਲਈਆ ੫੭  
ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਜਿਗਰ ਦੀ ॥ ੧੪ ॥ ੪੫ ॥ ਚਾਤੁਰ ਮਨ ਬਹਿਕੋਲ  
ਸੁਨਾਂਦਾਂ ਸਾਰਾ ਹੀਲਾ ਹਲਾ ਨਾਲੇ ਅਪੁਨੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ  
ਧਰਮ ਧਨ ਤਰਫਾਲਾ ਨਿਮਕ ਹਲਾਈ ਦੇਹਾਂ ਕਰ ਕੇ ਵਡੀ  
ਖਿਜਮਤਿ ਕੀਤੀ ਚਾਜੀ ਥੀ ਆਚਤੁਰ ਮਨ ਚਿਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ  
ਹਾਦੀ ਗੀਤੀ ॥ ੧੫ ॥ ੪੫ ॥ ਯਾਰ ਅਜੇ ਹੋਈ ਕਿਸ ਆਫਨ  
ਅਥਿਖੇ ਵਕਤ ਸਫਰ ਦੋ ਬਹੁਤਾ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆਂ ਜਾਸਾਂ ਏਵਿਚ  
ਨਜਰ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਦਾਸ ਤਾਨ ਮੁਲਾ ਕਾਤੁ ਮਾਨ ਕਚੇ ਦਸਵਾਹੀ ਬਚੇਈ ॥



ਰੂਢਿਲੇਉਤੇਪੋਲਕੁਦਰਨੈਦਿਤਾਲਾਲਅਮੁਲਾਦਿਚੇਨਚਿਸਾ  
 ਈਦੇਦੇਹੋਦਾਤੇਦਾਰਖੁਲਾਇਲਤੁਦੇਹੋਫਕੀਰਤਾਈਜਗ  
 ਕੋਰਿਸਥਾਂਤੇਕਾਮਲਿਦੰਦੀਖਬਰਦਿਥਾਹੀਪਹੁਚੀਅਣਿ  
 ਅਸਾਂਤੇ॥੧॥੪੫੪॥ਸਕੁਨਾਯਾਰਾਬੈਠਸਲਾਹੀਕੀਤੀਆਂਦਾ  
 ਹੋਫਕੀਰਕੇਹਿਨਾਲਲੇਜਾਏਦੇਚਣਚਰਚਨਕਰਨਬਪਗੀ  
 ਬਿਦਿਆਚਿਦਬ੍ਰਹਮਣਸਕੁਨਾਰਲਾਮਿਲਿਨਗੀਪਲਿਆ  
 ॥ਪਿਰਥੀਪਤਦਿਸਥਾਦਾਰਾਜਤਿਸਤੇਜਾਈਚਲਿਆ॥੨॥੪  
 ੫੫॥ਦਸੀਲਾਲਕਿਸੇਜੇਪੁਛਿਆਇਹਕਿਥੇਤੁਪਆਂਦਾਆਖੀ  
 ਦਾਨਦਿਤਾਇਕਰਾਜੇਹੈਸੀਕੇਹੋਥਾਂਦਾਪੰਡੁਮਿਸਰਬ੍ਰਹਮਣ  
 ਦੁਰਿਆਇਕਾਲਕੇਮਥੇਪਿਰਥੀਪਤਦੀਗਿਆਕਚਹੀ  
 ਲਾਲਲਿਆਦਿਚਹਥੇ॥੩॥੪੫੬॥ਰਾਜੇਨੁਜਾਦਿਤਾਪੰਡੁਤ  
 ਪਾਏਹੋਮੁਲੋਲੀਰਾਜੇਪਿਰਥੀਪਤਦਾਆਹਾਇਕਜਟਾਹੀ  
 ਮੋਲੀਓਚਿਸਜੁਆਹਗੀਬਚੇਸੁਦਰਦਾਨਚਿਮਾਨਕਚਿਦੁਆਹਾ  
 ॥ਮੋਤੀਹਿਰੇਲਾਲਪਛਾਣੇਪਤਤੇਰੇਟਾਲਾਹਾ॥੪॥੪੫੭॥ਪਿ  
 ਰਥੀਪਤਨੇਰੁਰੁਬੁਲਾਇਆਬੈਠਾਅਣਿਕਚਹੀਲਾਲਪ  
 ਛਾਤਾਮਾਣਕਚਿਦੇਰਿਹੋਕੇਈਮਨਕਾਜਹੀਪਿਰਥੀਪਤ  
 ਨੁਮਾਨਕਚਿਦੇਆਖਿਆਗਲਦਿਲਾਕੇਕਿਥੇਹੋਓਹੁਦੇਚਨ  
 ਫਾਲਗਲਲਿਖੇਰੇਅਕੇ॥੫॥੪੫੮॥ਬਿਦਿਆਚਿਦਹ



ਸੁਰਬਲਾਇਆਚਿਹੁਮੰਗੇਚਿਹਦੇਦੇਆਪੇਦਿਚਸਿਜਾਪ ੫੮  
 ਨਨਾਹੀਕਿਸਰਖੇਦੇਮੇਦੇਆਮਾਨਕਚਿਦਪੰਤੁਤਨੁਕਹਿਦਾਲਾ  
 ਲਾਕਿਬੋਤੁਪਆਂਦਾਗਿਹਰੇਰਾਜੇਦਿਤਾਤੇਨੁਦਿਰਥਾਜਾਹਿ  
 ਸੁਨਾਦਾ॥੬॥੪੫੬॥ਬਿਦਿਆਚਿਦਕਹੋਚਿਏਲਾਲਾਤੁਕੇ  
 ਈਬਭਾਬਪਾਗਿ॥ਖੁਸੀਹੋਈਤੇਲੋਨਹੀਦੇਛਤੁਸਾਤੀਹੀਜਪਿ  
 ਆਰੀ॥ਭਾਫੇਕਿਥੇਆਦਾਹੋਮੇਭਾਫੇਕਿਸੇਦਿਤਾਮੇਜੇਪੁਛਾ  
 ਜਤਕਿਸੇਦੀਕੋਣਗਰੀਬਕਫਤਾ॥੧॥੪੬॥ਮਾਨਕਚਿਦ  
 ਕਹੇਸੁਣਪੰਤੁਤਕਾਹਲਾਨਹੇਸਾਈ॥ਕੀਪਟਜਾਸੀਜੇਚਾ  
 ਦਸੇਇਹਗਲਮੇਰੇਤਾਂਈ॥ਦਿਖਾਕੇਹਰਾਜਾਹੋਚਿਹੁਏਤਾ  
 ਦਾਨੁਕਰੀਦੇ॥ਪੰਤੁਤਆਖਿਆਰਾਜਪਤੀਹੋਸੈਦਰਹਾਦੇਜੀ  
 ਦੇ॥੧॥੪੬॥ਕੇਹਰਾਜਪਤੀਚਿਸੁਕੇਹਾਦਾਨੀਭਿਧਨਾ  
 ਰਦਾ॥ਚਿਸੇਦਾਨਦਿਤਾਸੀਸੈਨੁਸਦਕਾਅਪਨੇਘਰਦਾ॥  
 ਮਾਨਕਚਿਦਕਹੇਸੁਣਮਿਸਰਾਤੇਨੁਨੁਕਨਫਬਦਾ॥ਤੁਪਜੇ  
 ਹਾਕੇਈਰਾਜਪਤੀਨੁਹੋਰਨਹੀਸੀਲਭਦਾ॥੧॥੪੬॥ਬਿ  
 ਦਿਆਚਿਦਕਹੇਹੁਣਜਾਤਾਹੋਕੇਈਸਚਿਦਾਈ॥ਤੇਨੁਜੇਮਾਲੁਮ  
 ਹੋਏਨੀਸਭੁਇਸਰਾਰਖੁਦਾਈ॥ਨਾਂਪੰਤੁਤਮੇਥੇਸੁਣਿਖਾਂ  
 ਸਚਾਸੁਖਨਕਥੀਦਾ॥ਕਾਂਮਰੁਪਜਦਪੇਦਾਹੋਇਆਬੋਟਰਾ  
 ਜਪਤੀਦਾ॥੧॥੪੬॥ਰਾਜੇਨੈਇਹਲਾਲਚਿਸੇਦੇਬ  
 ਧਾਉਸਦੀਬਾਹੀ॥ਜੇਦੇਸੁਦਾਨਹੇਸੀਦਿਰੁਦੇਸਾਮਿਸਾਂ



ਨੂਮੇਤਾਹੀ ਬਿਦਿਆ ਚਿਦਕੋ ਸਚ ਕਿਉ ਕਰਨਿ ਖਵੈ ਏਸਖ  
 ਬਰਦਾਸਾ ਜਾ ਕਚਿਦਕੋ ਨ ਚਕਿ ਚਿਕਰਨਿ ਖਵੈ ਏਸਖ  
 ਦਾਸਾਨਕ ਚਿਦਕੋ ਮੇਜੋ ਹੀਆ ਹਾਕਾਂ ਮਕੁਦਰਦਾ ॥੧੧॥  
 ॥੪੬੪॥ ਜਾਂਚਿ ਸਸਾਗਰ ਰੁਝਿਆ ਤਾਂ ਮੇਲਗਾ ਏਤਕਿਨਾ  
 ਰੇ ਬਿਦਿਆ ਚਿਦੇ ਦੇਦਿ ਲੁਲਗੇ ਪਤੇ ਜਿਦਿ ਤਿਚਿ ਸੁਸਾਰੇ  
 ॥ਅਖੀ ਨਲਹੀ ਜੁਰੁਰ ਆਈਆ ਲਾਪੰਡੁਤਗਲਰੁਨਾ॥  
 ਸਾਗੀ ਮਜਲਸ ਜਾਤਾ ਕੋਈ ਸਕਾਸਕ ਦਿਛੁਨਾ ॥੧੨॥੪੬  
 ੬੫ ॥ ਮਾਨਕ ਚਿਦਤ ਅਜ ਬਹੋਇਆ ਇਹੋ ਕੋਈ ਹੋਕੋਹਾ  
 ਪੁਛੁਲ ਲਗਾ ਕਿਉ ਤੁਰੇ ਦੇ ਮੇਗਲ ਲਗਾ ਅਜੇਹਾ ਬਿਦਿ  
 ਆਚਿਦਕੋ ਤੁਧੇ ਮੇਨੂਹੁਲ ਤਕ ਜਾਤਾ ਨਾਹੀ ਪੰਡੁਤਕਿ  
 ਦਿਆ ਚਿਦ ਮਹੀ ਹੁਮਿਲਿ ਆਵੇ ਗਲਬਾਹੀ ॥੧੩॥੪੬  
 ੬੭ ॥ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਚਿਰੀ ਦਿਛੁਨੇ ਬੈਹਿਕੇ ਮਹਿਰ ਮਥੀ  
 ਏਹਾ ਦਰੇਦਾਰੀ ਸਿਰੇ ਫਰਤੇ ਲਗੇ ਗਿਲ ਨ ਕਜੀ ਏਹਾ ਕਿੰ  
 ਮਕੁਦਰਦੀ ਸਾਰੀ ਹਾਲਤ ਬਿਦਿਆ ਚਿਦ ਸੁਨਾਂਦਾ ਸਾ  
 ਰੇਯਾ ਰਇ ਕੋਠੇ ਏਨਾ ਲੇਰਾ ਜਾਮਾਂਦਾ ॥੧੪॥੪੬ ॥  
 ਬੈਠਹੋਇਆ ਹੋਓ ਸਜਾਗ ਚਲੇ ਚਲਿ ਮਿਲਾਂਗਾਂ ਸੇਦਾ  
 ਮਾਕੁਫਕੀ ਤੋਨੇ ਚਲੇ ਮਿਲਨ ਰੁਦਾਂਗਾਂ ਪਿਰਥੀ ਪਤੁਗਾ  
 ਜੇਨੇ ਪੁਛਿਆ ਸਾਨੁ ਬੀਕੁਝ ਦਸੋ ॥ਆਪੇ ਗੋਸੇ ਗਲਾਂਕ  
 ਰਕੇ ਆਪੇ ਦੇਦਿ ਚੁਹੇ ॥੧੫॥੪੬ ॥ ਮਾਨਕ ਚਿਦਕੋ







ਸ੍ਰੋਤਿਰਿਤਿਅਸਾਗਾ ॥ ੨੦੧੮ ॥ ੧੩ ॥

ਦਾਸਤਾਂਨਮਾਨਕਚਿਦਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਨਕਚਿਦਸੁਨਾਫਨਲਕਾ ॥  
ਸਾਗੀਬੈਠਿਕਹਣੀ ॥ ਤਖਤਾਮੇਰਾਸਾਗਾਰਦੇਫਿਰਿਦੁਰਨਨ  
ਦੇਦੇਪਾਈ ॥ ਦਸਾਂਹਿਹਦੇਪਿਛੇਪੁਤੁਤਮੇਵਿਕਸਕਨਾ  
ਗੇ ॥ ਸਫਾਨਦੀਦੇਕੀਛੇਤੇਵਿਕਸੇਰਪਲਾਭੁਕਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ੧੮ ॥  
ਜ਼ਾਲਮਸੇਰਦਲੇਰਭੁਲੇਰਾਪਾਪੀਆਦਮਖਾਇਆ ॥ ਤਖਤ



ਜੋਦਬੰਨੇਠਹਿਕਰਿਆਸੇਰਮੇਰੇਦਲਆਇਆਪੈਚੇ ੬੦  
 ਪਾਤੁਖਤੇਭੁਫਿਕੇਖਾਦਣਲਗਾਮੇਨੁਗੋਰੀਸਲਆਜਮ  
 ਅਹਮੰਦਯਾਰਾਬਣੇਤਪਹੁਚੇਤੇਨੁ॥੨੧੪੧੫॥ਸਾਗਰ  
 ਦਿਚੇਦਭੁਆਰੁਇਕਸੇਸਾਰਨਿਕਇਆਸੇਰਪਗਰੁ  
 ਚਿਸਬੇਰੇਕੀਤਾਮੇਚਿਥੇਨਸਚਲਿਆਨੋਕਿਈਸਰਹ  
 ਮਕਾਂਨਨਦਸਤੀਜਿਥੇਗਤੁਲਿਪਾਈਗਰੁਖੇਤੇਚਰੁਬੈ  
 ਠਾਰੇਸਾਗਿਗਤੁਚਿਥਾਈ॥੩੧੪੧੬॥ਅਗਲਾਰੇ  
 ਜੁਝਿਜਾਤੀਭਿੰਦਿਆਏਦੇਫੇਰਲਿਪਾਇਆਅਈਰਤੁ  
 ਦਰਖਤਨੋਕੇਈਗਜੀਰਾਹਿਦਿਖਾਇਆਦੁਰੇਬਲਦੇ  
 ਨਜਗਿਆਏਅਗੀਦੇਚਮਕਾਰੇ॥ਚਿਥੇਪਹੁਤਾਲਥੋਰੇ  
 ਏਹੋਲਸਥੇਈਸਾਰੇ॥੪੧੪੧੧॥ਰੁਰਦਾਪਾਲੇਕਿਬਦਾ  
 ਠਰਦਾਫੇਦਭਿਨਾਂਦਿਚੁਦਤ੍ਰਿਆਚਿਰਠਹਗਇਚਿਨੇ  
 ਚਾਮੇਨੁਰਲੀਮਲਲੋਕਾਂਫਤ੍ਰਿਆਜਿਹਤ੍ਰਾਸੀਸਰਦਾ  
 ਰਚਿਨਾਦਾਖਤ੍ਰਿਚਿਨੇਚਿਸੁਅਗੇ॥ਅਖਣਲਗਾਇਹੋਕੇ  
 ਈਸਾਉਹਰਗਿਜੇਚੇਰਨਲਗੇ॥੫੧੪੧੮॥ਕਹੀਪਿ  
 ਮਾਰੀਸੁਰਤੁਇਸਦੀਫੇਖਾਂਅਹਮੰਦਯਾਰਾਖੁਸੀਆਂ  
 ਬੋਲੀਖੁਸੀਚਿਸੇਈਜਿਸਦਾਫੇਸਪਿਆਰਾਕਿਲਕਰਾ  
 ਕੇਪਛਣਲਗਾਜਿਉਜਿਉਮਰੁਦਿਹਾਂਦੀਗਕਮਕੁਦਰ



ਦੇ ਦਿਛੁੜਨੇ ਦੀ ਬਨੇ ਲਾਣਾ ਪਾਣੀ ॥ ੬॥੪੧੯॥ ਫਜ਼ਰੀ  
 ਚਕੀਤਾ ਸਭਿ ਦਰਬਾਰ ਜਾਣਾ ਸੀ ਹਰ ਦੁਆਰੇ ਆਰਾਧਿ ਚਾਇ  
 ਕਧਾ ਪਈ ਚਿਨੇ ਬਹੁਤ ਸੋਥੇ ਏ ਮਾਰੇ ਰਹਿ ਦੇ ਬਨ ਲਏ ਲੈ  
 ਚਲੇ ਚਾਤਰੇ ਚਰ ਸਤਰਾਣੇ ॥ ਮੇ ਬੀਦਿ ਚੇ ਕੈ ਏ ਹੋਇ ਆ ਬੇਤ  
 ਕਸੀ ਗਧਿ ਕਾਣੇ ॥ ੧॥੪੨੦॥ ਜਗੀਨ ਗਰਬਿ ਹੋਗੇ ਗੰਦਾ ਸੀ  
 ਨਾ ਪੈ ਹੁਤੇ ਉਤ ਜਾਇ ॥ ਛਛਰ ਸਿੰਘ ਚਿਨਾ ਦਾਰਾ ਜਾ ਪਾਤ  
 ਉਸੇ ਦੀ ਪਾਈ ॥ ਸਾਰੇ ਚਰਾਇ ਕੇ ਠੋਹੇ ਕੇ ਜਾਇ ਖਲੇ ਉਸੁ ਅਗੇ  
 ॥ ਜਿਤੁ ਨੇਹਾਂ ਨ ਜੋਥੇ ਏ ਗੀ ਸਾਰੇ ਮਾਰ ਨ ਲਗੇ ॥ ੧॥੪੨੧॥  
 ॥ ਮਾਰਿ ਰਹੇ ਜਾ ਕੁਲ ਜੋਥੇ ਏ ਲਾਈ ਸੇ ਗੀ ਦਗੀ ਹੋਰੁ ਸਬ ਬ  
 ਬਨਾਇਆ ਫਾਲੀ ਕਰਿ ਕੇ ਚਾਹੀ ਪਆਗੀ ॥ ਚਿਦਾ ਸਿੰਘ ਤਿ  
 ਸੇ ਦਾ ਬੇਟਾ ਉਸੇ ਨੂੰ ਹਥ ਪਾਇਆ ॥ ਪੀਰਿ ਅਗੇ ਆਖਣ ਲ  
 ਗਾਇ ਹੋਏ ਸੁਸਤਾਇਆ ॥ ੧॥੪੨੨॥ ਯਾਇ ਹੋ ਕੇ ਏ ॥  
 ਹੋਏ ਜੋਗੀ ਜਾਇ ਹੋ ਕੇ ਏ ਬਿਗਾਗੀ ॥ ਪੀਰਿ ਥੋ ਬਖਸ਼ਾ ਕੇ ਸੇ  
 ਨੁਏ ਮਾਇਆ ਇਕ ਜਾ ਪੀ ॥ ਹਰ ਦੁਆਰੇ ਦਾ ਸਾਬ ਫਿਰਿ  
 ਤਾਂ ਜਾਏ ਆਹੇ ਗੀ ॥ ਚਿਨਾ ਦਿ ਚਰ ਲਾਇ ਉਸੇ ਮੇਨੂੰ ਜੀ ਫਲ  
 ਪਾਈਆ ਗੀ ॥ ੧॥੪੨੩॥ ਉਸਨੁ ਗਗਿ ਇਕ ਹਟੀ ਉਤੇ ਸੁ  
 ਤਾ ਦਿਰਿ ਬਜਾਗੇ ॥ ਖਤੁ ਗੀ ਅੰਨੇ ਫੁਕਿ ਮੇ ਮੇ ਨੁਏ ਹੋ ਸੀ ਨਾ  
 ਮਾਰੇ ॥ ਪਗੜ ਦਸੀ ਰਚਾ ਜੇ ਦੇ ਅਗੇ ਹਜਰ ਦੇ ਦਕੀਤੋ ਨੇ



॥ ਏਹੋਹਟਅਸਾਡੇਬੁਨਦਾਰਲਮਿਲਦੇਸਦਿਤੇਨੇ॥ ੧੧॥੪ ੬੧  
 ੬੪॥ ਚਿਸਜਗਹਿਕਗਲਨਮੀਨੀਗੁਗੀਰੁਰੇਫਜੀਰੇ॥ ਇਹ  
 ਨਕੀਮਾਦੇਨਾਲਿਕੀਲਗੇਏਸਗਰੀਬਫਕੀਰੇ॥ ਪੁਛਚਿਸਮੇ  
 ਰਾਅਗਾਪਿਛਕਸਬਕੇਹਕੁਹੇਜਾਹਗੀ॥ ਓਪਨਗਰਦੇਰਾਜੇ  
 ਦਾਮੇਮਾਨਕਚੇਦਜਦਾਹਗੀ॥ ੧੨॥੪੮੫॥ ਰਾਜੇਪਿਰਥੀਪ  
 ਤਦੇਅਗੇਲੇਦੇਦਿਅਮੇਤੁੰਦੀ॥ ਹੀਰੇਮੇਤੀਲਾਲਪਛਾਦੇਏਹਾ  
 ਕੀਮਉਥਾਂਗੀ॥ ਜਿਤਨੇਰਾਜੇਪਿਰਥੀਪਤਦੇਹਾਨਜਦਾਹ  
 ਖਸਾਨੇ॥ ਸਾਰਿਆਦੀਮੇਕੀਮਤਿਕੀਤੀਜੇਕੁਛਜੇਹਰਹਾਂਨੇ॥  
 ੧੩॥੪੮੬॥ ਰਾਜੇਮੇਰਾਕਦਰਦੁਪਾਇਆਸਾਗਿਆਂਦਿਚ  
 ਫਜੀਰੀ॥ ਮੇਰੇਬਾਨੁਖਾਣਾਖਾਏਪੁਛਲਏਤਤਬੀਰੀ॥  
 ਦਿਦਿਅਚਿਦਗਿਆਇਚਰਾਨੁਲੇਕੇਲਾਲਤੁਸਾਂਦਾ॥ ੧੪॥੪੮੭॥  
 ਨਕਚੇਦਪੁਛਾਤਾਤਦੇਮੁਛੁਜਦੇਸਾਂਹਪਾਹਾਂ॥ ੧੪॥੪੮੮॥  
 ॥ ਮਿਲਿਆਰਾਜਾਜਿਦਰਸਾਡਾਕਰਮਕੀਤਾਕਰਤੁਰੇਕਾਕ  
 ਮਕੁਦਰਕੇਸਿਰਤੇਰੁਜੇਗੇਗਿਣਕਜੀਇਸਾਰੇ॥ ਸੁਣਿਆਂ  
 ਯਾਰਾਂਦਾਰੇਫਕੀਕੀਤੀਬੇਠਕਹਾਣੀ॥ ਦਿਤਨੇਨੂੰਪਿਰਥੀਪ  
 ਤਮਾਇਆਫਜਦਿਆਫਜਿਆਥਾਣੀ॥ ੧੫॥੪੮੯॥ ਪੁ  
 ਰਨਨਕਾਰੇਲਦੇਆਫਲਾਲਨਿਸ਼ਾਨਨਰਲੇ॥ ਫੀ  
 ਲੀਸੁਤਰੀਨੇਬਤਦਜਦੀਗਾਥੀਪਰਬਤਕਲੇ॥ ਲਿਕਾਜਾ



ਤਾਰਾ ਜਾਚੁ ਲਿਆਹਰ ਦੁਆਰੇ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਸਿਤ ਬੇਲੀ ਕੰਮ ਕੁ  
 ਦਰਸੀ ਨੇ ਜੇ ਅਨਿਸ਼ੁਲਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ੪੮੮ ॥ ਮਾਨ ਕਰਿ ਦਰ  
 ਹਿਆਇ ਹਿਰਾ ਜਾ ਦੇਖੁ ਨ ਅਇਆ ਤੇ ਨੁ ਆਇ ਸਤ ਕਬਾਲ  
 ਕਰਾਂਤੁ ਪਦ ਚਿਜੇ ਭੂਆਖੇ ਮੇਨੁ ॥ ਕਾਮ ਕੁ ਦਰ ਬੇ ਪਿਰ ਥੀ ਪਤ  
 ਨੁ ਮਿਲਨ ਅਗੋਹੇ ਚਲਿਆ ਬੈਠਾ ਅਪਨੇ ਗਥੀ ਉਤੇ ਜਾ  
 ਕੇਲ ਸਕਰ ਗਲਿਆ ॥ ੧੭ ॥ ੪੮੯ ॥ ਨੇਕੇ ਅਕੇ ਕਾਮ ਕੁ ਦਰ  
 ਦੇਰਾ ਜਾ ਥੀ ਅਪਿਆਦਾ ਦੇ ਤੇ ਕਦਮ ਅਗੋਹੇ ਦਰ ਦਾ ਮਿ  
 ਲਿਆ ਅਣਿ ਸਹਿ ਜਾਦਾ ॥ ਦਿਛੇ ਤਖਤ ਦੁਦਲੀ ਰਾਜੇ ਸੁ  
 ਦਰ ਬੈਠੇ ਰਲ ਕੇ ॥ ਅਖੇ ਪਿਰ ਥੀ ਪਤ ਸੁਹਾਖ ਮੇਰੇ ਮੰ ਕਣ  
 ਚਲੋ ਕੇ ॥ ੧੮ ॥ ੪੯੦ ॥ ਗਲਾਂ ਕਰ ਦਿਆਂ ਗਜ਼ਿਆ ਚਿਹੁ  
 ਦਿਹਾੜੀ ਸਾਰੀ ॥ ਗਤੀ ਖੜਿਆ ਕਾਮ ਕੁ ਦਰ ਨੂ ਤੇ ਰੇ ਰਾਨ  
 ਅਮਾਰੀ ॥ ਸਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਅਮਾਰੀ ਬੈਠੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਦਾਂਦੀ ਦਾਂਦੀ ॥  
 ਪਿਰ ਥੀ ਪਤ ਮਿਜਮਾਨੀ ਕੀਤੀ ਕਾਮ ਕੁ ਦਰ ਦੇ ਤਾਈ ॥ ੧੯ ॥  
 ੪੯੧ ॥ ਮੇਰੇ ਗਬਰੀ ਖਾਣੇ ਜਾਂ ਮਰੀ ਗਲੇ ਜਰ  
 ਦੇ ॥ ਮਖਮਲ ਦੇ ਚੌਹ ਦਾਈ ਸਾਰੇ ਤਾਣੇ ਤੇ ਪਰ ਦੇ ॥ ਫਸ  
 ਲ ਬਹਾਰ ਚਮਨ ਦੀ ਰਤੇ ਸੁਹਾਖ ਸੁਰਾਖੀ ਪਿਆਲੇ ॥ ਰਾਜੇ  
 ਸਾਰੀ ਦਿਲ ਗੋਰੇ ਹਿਰੇ ਮਤੁ ਦਾਲੇ ॥ ੨੦ ॥ ੪੯੨ ॥ ਬੇ  
 ਲੀ ਕਾਮ ਕੁ ਦਰ ਦੇ ਸਾਥੀ ਬੈਠੇ ਪਾਲੇ ਪਾਲੀ ॥ ਪਿਰ ਥੀ ਪਤ







ਗੀਆਂ ਤੇ ਸਾਜ ਤੇ ਬੁਰੇ ਛਿਣੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਸੁਰਾਂ ਾਰਾ ਰਿ  
 ਗੀਲੇ ਦੀ ਗਲ ਚਲੀ ਖਾਫ ਨ ਸੁਰਾਂ ਉਲਾਹਾ ਕੁਫਰ ਕਹੇ  
 ਰਸਰਿਗ ਕਲਾਂਢ ਤੁਆਹਾ ਇਕ ਅਸਾਦਾ ਚਿਸ ਜੇਹਾਂ ਕੇ  
 ਈਗਾ ਉਨ ਜਾਣੇ ਨਾਲੇ ਹੋ ਸੀਆਂ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ੪੯੫ ॥ ਲਭੁ  
 ਦਾ ਨਾਹੀ ਚਿਹੁ ਕਲਾਫ ਤੁਪੁਲਤ ਕਸਾਭ ਬੇਲੀਆ ਅਹਮਦ  
 ਘਾਰਨ ਦਿਛੁ ਨਨ ਸਾਲਾ ਮੁਲ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬੇਲੀਆ ਸਾਰੇ ਯਾਰ  
 ਕਰਨ ਤਰੀਫਾ ਸਚੀ ਹੋ ਗਲਾਏ ਹਾਹ ਇਤਨੀ ਉਮਰ ਨਿਭਿ  
 ਠਾਂਕੇ ਈ ਚਿਸ ਕਲਾਫ ਤਿਜੇ ਹਾ ॥ ੧ ॥ ੪੯੬ ॥ ਪਿਰਥੀ ਪਤ  
 ਦਾ ਆਖ ਲਲਗਾ ਇਕ ਦਸੀ ਰਹੁ ਜੁਗੀ ਸਚੀ ਕਰ ਕੇ ਗਲ  
 ਮਹੀ ਦੀ ਸੁਣਿਆਂ ਏ ਪਰ ਪੁਰੀ ਇਕ ਕਲਾਂਢ ਤੁਇਸ ਨਗ  
 ਰੀ ਦਿਚ ਆਟ ਨਵਾਈ ਰੇ ਹਾ ਚਿਸ ਦੀ ਦਿਦਿਅ ਇਲਮ ਅ  
 ਕਲ ਦਾ ਅਨੁਤਨ ਦੇ ਦੇ ਕੇ ਹਾ ॥ ੩ ॥ ੪੯੭ ॥ ਜਾ ਚਿਹੁ ਰਾਗ  
 ਅਲਾਪ ਲਲਗੇ ਕੀਧਾ ਖਾਫ ਨ ਪੇਕੇ ਗਾਫ ਦਿਅਾਂ ਕੋਈ ਸ  
 ਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸਾਹ ਦਾ ਨਾ ਬਹਸ ਕੇ ਪਿਰਥੀ ਪਤ ਫਰਮਾ  
 ਇਅ ਚਿਫੇ ਤਾਂ ਰਸਰਿਗ ਬੁਲਾਇਆ ਗਾਂ ਮਕੁਫਰ ਨੇਯਾ  
 ਰਪ ਛੁਤਾਨਾ ਉਸੁਆ ਪਿਲਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪੯੮ ॥ ਨਾਂਰ  
 ਸਰਿਗ ਕੁਫਰ ਨੇ ਜਾਤਾ ਰਾਜੇ ਕਾ ਮਕੁਫਰ ਨੂ ਮਜਲਸ ਦੇ  
 ਦਿਚ ਗਾਫ ਲਲਗਾ ਦਸੇ ਇਲਮ ਹੁਨਰ ਨੂ ਬਾਨਕੁਫਰ



ਰਸਰਿਗਨਜਾਤਾਹੋਕਿਸੇਬੀਮੁਲੇਪਿਰਥੀਪਤਤਅਜਬ ੬੩  
 ਕੀਤਾਗਾਂਦਿਆਂਸੀਇਤੁਸੁਲੇਪ ॥ ੪੯੯ ॥ ਸੁਹਦਜੀਰਫ  
 ਲੋਕਰਾਜੀਪਰਥੀਪਤਇਓਕਹਿਦਾਇਚਗਾਂਦਾਇਹਿਮੋਤੀ  
 ਸੁਚਾਆਹਾਕਿਬੋਹਿਦਾਖਾਨਾਜਾਦਸਰੂਪਤੁਸਾਫ਼ਾਹੋਸੀਤਿ  
 ਸਦੇਰੋਗਕਲਪਰਸੋਦਾਕਰਦਾਸੀਮੇਤੋਤਅਰਜਅਗੇਰੇ ॥ ੫੦੦ ॥  
 ਜਾਗਲਗਾਰੂਪਾਂਦੀਰਾਜਮਜਲਸਦੇਦਿਚਚਲੀ  
 ਮੇਲੁਪਾਦਿਆਇਆਇਕੁਦੇਲੇਕੀਤੀਤਹਿਗਜੁਖਲੀਪਿਰ  
 ਥੀਪਤਕੁਦਰਸਨਸਾਥੀਇਕੀਮਹਲੁਓਤਾਰੇ ॥ ੫੦੧ ॥ ਜਗਪਿ  
 ਤੀਇਕਿਕਲਾਫਤਸਾਭੇਪਸਚਬਾਰੇ ॥ ੫੦੨ ॥ ਜਗਪਿ  
 ਆਲਅਸਾਥੋਬੋਲੇਬਿਦਕਜੀਉਠਹਰਾਸੀਅਸੀਮੁਸਾਫ  
 ਰਹਾਂਪਰਦੇਸੀਰਹਦੇਨਿਤਿਉਦਾਸੀਜਾਂਰਸਰਿਗਗਿਆਉਸ  
 ਰਾਤੀਕਾਂਮਕੁਦਰਦੇਰੋਗਾਰਜੋਕੋਲਬਹਾਇਗਦਾਇਆਸਾਰੇ  
 ਯਾਰਚੋਟੇਰੇ ॥ ੫੦੩ ॥ ਕਾਂਮਕੁਦਰਦੇਨੰਚਿਓਤੇਸੀਓਸਾਖਿ  
 ਆਲਕੁਦਾਇਆਨਿਕਰੀਉਮਰੇਜੋਕੁਦਰਨੁਸੀਰਸਰਿ  
 ਗਸੁਦਾਇਆਸੁਦਦਾਸੀਓਹੁਰਾਗਮੇਸਾਂਕਾਂਮਕੁਦਰ  
 ਬਹਿਕੋਲੇਆਖੇਓਖਿਆਲਕੁਦਰਦਾਜਾਣੇਤੋਕੋਈਬੋਲੇ  
 ॥ ੫੦੪ ॥ ਪੁਛਣਲਗਾਓਕਲਾਂਫਤਹੋਰਾਜਮਤਦਾਲਾ  
 ਕਿਬੋਰਾਗਪਇਆਕੀਨਤੇਰੋਕੁਦਰਰੀਲੇਫਲਾਕਹਯੋਸੁਮੇਰੇ



ਅਗੇਆਕੇਗਾਦਿਆਂਸੀਇਕਰਾਗੀ। ਤਾਂਦਮੇਨੂਚੇਟਕਲਗਾਗਾ  
 ਦਿਟਕਈਬਿਰਾਗੀ। ੧੦॥੫੦੮॥ ਸੁਰੁਕੀਤਾਰਸਰਗਕਲਾਂਫ  
 ਤਕਿਸਦਾਖਿਆਲਅਲਾਪੇ। ਜਾਣੇਨਾਂਹੀਸੁਣਦਾਬੈਠਕਾਂਮਕੁਫ  
 ਗਇਆਪੇ। ਕਾਂਮਰੁਪਦਾਨਉਲਏਜਦੋਰੇਫੇਦੁਹੀਦੁਹੀ। ਰ ੦  
 ਜੇਆਖਿਆਹੋਕੁਸ਼ਏਬੇਖਾਲੀਏਹੁਗਲਨਹੀ। ੧੧॥੫੦੯॥  
 ਨਾਲੋਰੇਫੇਨਾਲੇਗਾਫੇਏਹੀਖਿਆਲਕੁਫਰਦਾ। ਕਹੇਕਲਾਂਫਤ  
 ਤਾਂਮੇਦਸਾਂਜੇਤੁਰਖੇਪੜਦਾ। ਗਾਫਦਿਆਹੋਜਹਮਤਮੇਨੂਮਾ  
 ਰਨਲਗਾਚੀਕਾਂ। ਇਸੇਮੇਬਪਿਛੇਮੇਸਹੋਰੇਦਿਤਾਕਦੁਸਰੀ  
 ਕਾ। ੧੨॥੫੦੯॥ ਰਾਜਾਆਖੇਸੁਣਤੂਬੇਲੀਦਰਦਅਲੀਬੇਲੁ  
 ਠੇ। ਕੁਫਰਅਸਾਬੇਬੇਲਣਲੋਗੇਅਸੀਲਪੇਹੁਸੁਠੇ। ਜੋਚੇਸਚ  
 ਬਿਆਨਦਿਲੇਦਾਖੇਲਸੁਣਾਖਾਂਸਾਰਾ। ਰਾਜਿਆਅਗੇਸੁਰ  
 ਨਕਹੀਏਤੈਕਿਉਕੁਫਰਪਿਆਰਾ। ੧੩॥੫੦੯॥ ਕਹੇਕਲਾਂਫਤ  
 ਮੇਹਾਂਚਾਕਰਰਾਜੇਕਾਂਮਕੁਫਰਦਾ। ਜਿਸਦਾਰਾਜਪਤੀਪਿਓਰ  
 ਜਾਸਾਂਈਓਪਨਗਰਦਾ। ਗਲਾਂਕਰਦਿਆਂਹੀਜੂਫੁਟੀਆਂਨੇਨਪੁ  
 ਮਾਦੇਗਰਦੇ। ਅਹਮੰਦਯਾਰਪਰੇਮਸਪਾਹੀਕੋਰੇਫਾਂਗਬਿਦਰ  
 ਦਾ। ੧੪॥੫੦੯॥ ਕੁਲਹਕੀਕਤਰਾਜੇਅਗੇਜਾਰਸਰਗਸੁਨਈ  
 । ਰਾਜੇਪੁਛਿਆਕਾਂਮਕੁਫਰਦੀਖਬਰਹੋਈਹੁਣਕਾਈ। ਆਖਣ  
 ਲਗਾਤੁਖਤੇਉਤੇਭਿਠਾਰੁਫਦਾਜਾਦਾ। ਰੁਬਾਕੇਰਬਰੀਖਿਆਰਾਜ ੦



ਮਹਿਰਮਨਾਂਹੀਤਾਂਦਾ॥੨੮॥੫੦੮॥ਕੁਦਰਕਹੇਮਤਗੀਖ ੬੪  
 ਅੱਧੇਸਾਈਲਾਇਕਿਨਾਰੇ॥ਜਿਓਤੁਬਚਿਆਚਿਹੁਭੀਰੇ  
 ਦੇਨਾਲੇਸਾਥੀਸਾਰੇ॥ਸੁਣਰਸਰੀਗਰਤੁਰਚੈਨਾਸੁਹੀ  
 ਅੰਮਖੀਛੁਟੀਆ॥ਗਲਾਂਕਰਦਿਆਕਾਂਸਕੁਦਰਦੀਆਂ  
 ਕਾਲੇਹੰਜੁਛੁਟੀਆ॥੨੯॥੫੧੦॥ਪੁਛਣਲਗਾਜੇਹੁਣਦੇਖੇ  
 ਰਾਜਾਕੁਦਰਪਛਾਣੇ॥ਚਿਸਜੇਹਾਹੈਦਿਚਿਅਸਾਭੇਕੇਹੁਣੇ  
 ਰੇਤੁਲੇ॥ਆਖਣਲਗਾਤੇਹੀਸੁਰਤਹੈਚਿਸਜੇਹੀਬੋਲੀ॥  
 ਅਖੀਦੇਦਿਚਚਿਹੈਦਸਦਾਰਤ੍ਰਿਆਰੁਪਹੁਣੇਲੀ॥੩੦॥੫੧੧॥  
 ॥ਕਾਮਕੁਦਰਕੇਹਾਤੁਪੇਮੈਨੂਹੁਣਤੁਕਜਾਤਾਨਾਹੀ॥ਮੇਹੰਬੋਠਾ  
 ਰਾਜਪਤੀਦਾਸਾਰਾਸਾਥਇਥਾਈ॥ਨਾਲਖੁਸੀਦੇਧਰਤੀਭ  
 ਕ੍ਰਿਆਸੁਰਤਨਰਹੀਚਿਸਕੋਈ॥ਅਹਮਦਯਾਰਮਿਲੇਪਿ  
 ਆਰੇਖਾਹਿਸਪੁਰੀਹੋਈ॥੩੧॥੫੧੨॥ਤ੍ਰਿਗਪਿਆਰਸ  
 ਰੇਗਜਿਮੀਤੇਤਖਤੋਕੁਦਰਉਤਰਆ॥ਆਪੇਰਸਰੀਗੇਦਸ ੦  
 ਜੇਹੋਭੇਤੇਸਿਰਧਰਿਆਅਖੀਖੋਲੀਆਂਸੁਰਤਜੀਭਾਲੀ  
 ਬੈਠਾਯਾਰਸਿਰਹਾਣੇ॥ਫੋਰੇਦਾਗਿਮਿਲਨਪਿਆਰੇਪੁਛ  
 ਣਕੁਤਦਿਹਾਂਦੇ॥੩੨॥੫੧੩॥ ॥ਦਾਸਤਾਂਨ  
 ਦਿਰਥਾਰਸਰੀਗਕਲਾਦਤਦੀ॥ ॥ ॥



ਖੰਡ ੧ ॥ ਸਿਰਿ ਕਰੁਨਾ ॥ ੧ ॥ (੧੫) ॥ ਭਾਗਿ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ॥  
ਸਿਰਿ ਕਰੁਨਾ ॥ ੧ ॥ (੧੫) ॥ ਭਾਗਿ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ॥  
ਸਿਰਿ ਕਰੁਨਾ ॥ ੧ ॥ (੧੫) ॥ ਭਾਗਿ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ॥  
ਸਿਰਿ ਕਰੁਨਾ ॥ ੧ ॥ (੧੫) ॥ ਭਾਗਿ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ॥  
ਸਿਰਿ ਕਰੁਨਾ ॥ ੧ ॥ (੧੫) ॥ ਭਾਗਿ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ॥  
ਸਿਰਿ ਕਰੁਨਾ ॥ ੧ ॥ (੧੫) ॥ ਭਾਗਿ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ॥  
ਸਿਰਿ ਕਰੁਨਾ ॥ ੧ ॥ (੧੫) ॥ ਭਾਗਿ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ॥  
ਸਿਰਿ ਕਰੁਨਾ ॥ ੧ ॥ (੧੫) ॥ ਭਾਗਿ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ॥  
ਸਿਰਿ ਕਰੁਨਾ ॥ ੧ ॥ (੧੫) ॥ ਭਾਗਿ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ॥  
ਸਿਰਿ ਕਰੁਨਾ ॥ ੧ ॥ (੧੫) ॥ ਭਾਗਿ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ॥

ਕੋਹੇ ਕਲਾਫਤ ਜਾਂ ਮੇਰੁ ਤ੍ਰਿਅਤ ਪਤੇ ਤੇ ਦਰਖਾਇ ॥ ਬਦਲਵ  
ਹੁੰਓ ਨਲਗਾ ਕਹਿਰ ਕਪਰ ਦੀ ਦਾਓ ॥ ਰੋਜ ਤੋਰੇ ਵੇਦ ਲਿ  
ਆ ਮੇਨੁ ਮਾਰੁ ਪ੍ਰੀ ਬਰਘੇਲਾ ॥ ਚੋਥੇ ਦਿਹਰੁ ਖਦਿ ਸਨਲ  
ਗੋਜਿਤ ਪਾਸੇ ਖੁਹੇਰਾਂ ॥ ੧੧ ॥ ੫੧੪ ॥ ਬਨੇ ਚਕ੍ਰੇ ਸੁਕਰੁ ਕੀ  
ਤੋ ਮੇਰੇ ਨਲਗਾ ਚਉਫੇਰੇ ॥ ਗੀਤੇ ਸੇਰ ਬਰਿਓ ਬੋਲ ਨੁਖੇ ਫਪ  
ਆਦਿਲ ਮੇਰੇ ॥ ਰੁਖੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿ ਬੈਠਾ ਰੁਰਦਾ ਸਾਂ ਮੁਪਦੀ ਸੀ  
ਕਾਲੀ ॥ ਬੋਲ ਨਲਗਾ ਚਉਫੇਰੇ ॥ ਬੋਲਾਈ ਕੀ ਬੋਲਾਈ ॥



CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative



ਚਾਕੁਲੇ ਜਾਸਾਂ ਪੈਰੇ ਫਜ਼ਰੀ ਜੋ ਦੇ ਚਿਤਰ ਸਾਂ ॥ ੧੧ ॥ ਪੰ ੧੦ ॥  
 ਸਿਸੁਰੁ ਖੇਤੇ ਚਰਿਆ ਸਾਮੇ ਨਾਲੇ ਮਰਦੁ ਸਿ ਪਾਹੀ ਹੇਠਰੁ  
 ਖੰਦੇ ਆਇ ਖਲੇ ਤਾਜਾਲ ਮਸੇਰੁ ਰਾਹੀ ॥ ਮੁਸਕਲ ਪੀ  
 ਚਿਸ ਆਦਮੀ ਅੰਦੀ ਪੁਛੁ ਚੁ ਚੁ ਜੋ ਭੁਬਕ ਆਰੇ ਦੁਬ  
 ਖਿਲਾਰੇ ਮੁਹ ਚਿਤਾ ਕਰ ਗਜੇ ॥ ੧੦ ॥ ੫੨੧ ॥ ਕਿ ਬਗਿਆ ਮੇ  
 ਸੇਰੁ ਅਜੇ ਹਾਫਿਰਿਆ ਆਣ ਚੇ ਫੇਰੀ ਗਜੇ ਮੁਹ ਚਿਤਾ ਹਾਂਕ  
 ਰਕੇ ਨਾਲੇ ਰਾਹੀ ਪੈਰੀ ॥ ਮੇ ਚਿਸੁ ਸੇਰ ਕੇ ਲੇਜ ਦੁਬਰਿਆ  
 ਪੁਛਿਆ ਸੇਰ ਜੁ ਅੰਨੇ ॥ ਆਖੇ ਤੇ ਹੁਣ ਮਾਰੰ ਇਸ ਤੁਧਰ  
 ਕੇਤੀ ਰਕਮਾਨੇ ॥ ੧੦ ॥ ੫੨੨ ॥ ਇਕੋ ਤੀਰ ਖੁਦੀ ਗੀਲ ਗਾਢਿ  
 ਰਾਪਿਆ ਚੁਪ ਕੀਤਾ ॥ ਗਰਦਨ ਦਿਚ ਦੁਤੀਰ ਲਿਖਾ ਕੇ  
 ਪੇਰਖ ਥਾ ਚਾਸੀ ਤਾਸਾ ਬਾਸਾ ਬਾਕਰ ਦਾਸ ਮੇ ਫਾਹ ਬਾ  
 ਜੂ ਫਾਹ ਦੀਲੀ ॥ ਮੁਕਿਆ ਹੇਠਰੁ ਖੇ ਦੇ ਗਜੇ ਚਿਸ ਸੀ ਹੀਦੀ  
 ਸੀ ਹਦੀ ॥ ੧੦ ॥ ੫੨੩ ॥ ਦੁਬ ਖਿਲਾਰੇ ਨਹੇ ਮਾਰੇ ਸੇਕੇ  
 ਹਾਸ ਹਜਾ ਦਾ ॥ ਇਹ ਹੁਣ ਜੇ ਹਵਾ ਗਜ ਦਾ ਏਕੇ ਇਓ ਸ  
 ਸੀ ਹੇਦਾ ਮਾਦਾ ॥ ਓਚੀ ਨਾ ਕਰ ਗਲ ਸਹਿਜ ਦੇ ਮਤੁ ਆਵ ०  
 ਜਾਸਿਆਣੇ ॥ ਸੁਣ ਕੇ ਖਿਡੀ ਖਿਡੂ ਹਸਣ ਲਗਾ ਮੇਰੇ ਸੁਖ  
 ਨਾਇਏ ॥ ੧੧ ॥ ੫੨੪ ॥ ਓਛੁਲੁ ਸੀ ਹਦੀ ਮਾਰਿਆ ਪੈਰ ०  
 ਲਟਕੀ ਰੁਖ ਦੇ ਨਾਲੇ ॥ ਜਿਥੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਚਿਹਰੁ ਸਤ ਮਫਤਿ



ਚਿਸਆਦਿਦੁਆਲੇਮਾਰੀਤੇਗਸਿਤਾਕਜਦਨੇਜਾ ੬੬  
 ਨਹੋਇਆਧੀਗਾਦਿਟਕਨੇਕਰਸਟੀਚਿਸਚਿਦੇਸਿਦੇਦਢੀ  
 ਦਾਕੀਕ੍ਰਾਮ ੧੨੧ ੫੨੫ ੧੬ ਤੇਮੇਪੁਛਿਆਤੁਕੋਹਬੇਲੀ  
 ਕੀਹਦਿਨਾਂਮਤੁਸਥਾਆਖੇਹਰਨਨਿਕਲਿਆਆਹਾਂ  
 ਪਿਛੇਪਿਆਦੁਕਾਦਾਘੋੜੇਮੇਰੇਦੇਦੇਜਹਨੁਚੁਹੇਕੇਗੰਦਿ  
 ਚਰੀਨੇ। ਰਾਤਪਈਆਰੁਪਤੇਚਕ੍ਰਿਆਸੁਲਕੇਸਦੇਕੇਦੀਨੇ  
 ੧੧੨੧ ੫੨੬ ੧੬ ਰਾਤਗੁਜਾਗੀਫਜਰੀਦੇਲੇਚੁਪੋਉਤਰਚ  
 ਲੇ। ਫਿਜਾਦੇਸਰਕਰਦੇਗਜੇਮਿਲਿਚਿਸਆਦਿਵਿਕਲੇ  
 ੧੧੩੧ ੫੨੭ ੧੬ ਸੁੰਦਰਘੋੜੇਉਤੇਚਕ੍ਰਿਆਕੀਤੀਕੁਚਤਿਆਰੀਮੇਨੁ  
 ਬੀਇਕਘੋੜੇਦਿਤਾਰੇਗਾਰਿਗਸੁਾਰੀ ੧੧੪ ੫੨੮ ੧੬ ਹਰ  
 ਦੁਆਰੇਦੀਨਗਰੀਪਹੁਤਮੇਨਾਣੇਆਦਕ੍ਰਿਆਸਦਈ  
 ਦਾਨਹਫਾਲੇਕੀਤਾਚਿਸਮੇਗਹਬਫਕ੍ਰਿਆਅਗਲੋਰੇਜ  
 ਕਚਹੀਸਦਕੇਮੇਗਦਾਕਫਥੀਆਸੁਲਕੇਦਤੁਅਜ  
 ਬਜੋਤੇਸਗਗਾਦਿਗਗਕਜੀਆ ੧੫ ੫੨੯ ੧੬ ਕਾਂਧੀ  
 ਮੇਮਹਿਰਮਬਨਿਆਆਖਨਲਗੇਬੀਦੇ। ਹੋਦਜੀਰਾ  
 ਜੇਦਾਜੇਹਕੁਚਿਸਦਾਇਹਫਰਜੇਦੇ। ਰੂਪਸੁੰਦਰਹੋਨਾਉ  
 ਇਸੀਦਾਫਰਾਦਲੇਰਗੁਮਾਨੀ। ਚਿਦਰਸੁਰਤਸੁੰਦਰਮੂਰ  
 ਤਸੀਰਤੁਰਸਤਮਸਾਨੀ ੧੬ ੫੩੦ ੧੬ ਇਸਮਜਲਾਦਿ



33 ਚੁਰਬਾਸਾਨੁ ਮੇਲੇ ਜਾਏ ਯਾਰੇ। ਕਾਂ ਮਰੂ ਪੈ ਮੈ ਤੈ ਨੂ ਭਿਨ ਭੁਲ ਗਏਗੇ  
ਮਸਾਹੇ। ਦੇਹਿ ਰਹਿਆ ਮੁੜ ਪਿਰਥੀ ਪਤਨੈ ਮਜਲਸ ਕੀਤੀ ਤਾ  
ਸੀ। ਜਾਫ਼ ਸਰੀਰ ਸਰੇ ਗਕਲਾਂ ਦਤ ਬੋਲਿਆ ਖੁਸ਼ਾ ਦਾ ਜੀ॥ ੧॥  
੧) ੫੩੦॥ ਪਿਰਥੀ ਪਤਨੈ ਕਾਂ ਮੁਕੁਦ ਰਨੁ ਸੁਖ ਨ ਸੁਣਾਏ ਚੰਗੇ। ਇ  
ਹੁ ਕਲਾਂ ਦਤ ਯਾਰੁ ਅਸਾਂ ਦਾ ਨਾਇ ਸਦਾ ਰਸ ਰਿਗੇ। ਦੇਵੇ ਰਾਜੇ  
ਸੈ ਤੇ ਤੀ ਕਰ ਪੀ ਦੇ ਰਹੇ ਪਿਆਲੇ। ਕਿਤਨੇ ਰੋਜ਼ ਗੁਜਰੇ ਚਥੇਗਾ  
ਜੇ ਕਾਂ ਮੁਕੁਦ ਰਨੁ ਖਾਲੇ॥ ੧੮॥ ੫੩੧॥ ੧ ੧ ੧



ਦਾਸਤਾਂਨਸਮੀਤਬਚਨਬਿਰੈਹਮਣਦੀਨਲੇਦਿਰਥਾ ੬੧  
 ਕਾਂਮਲਿਟੰਦੀਸਾਗੀਕਥਾਅਹਮਦਯਾਗਦਸਹਕੀਕ  
 ਤਨਾਕਰਿਲੀਮੇਸ਼ੈਕੋਕੀਕਸੁਕਮਕੁਦਰਬਿਨਦਰਤੀਕਾ  
 ਮਲਿਟੰਦੇਦੇਹਕੇ॥੧॥੫੩੨॥ਚਲਸਮੀਤਬਚਨਨੁਬੇ  
 ਲੀਕਾਂਮਕੁਦਰਦਲਘਲੀਦੋਸੇਜਅਕੇਲੀਕਿਚਿਕਰ  
 ਪਦੀਏਪਏਕਕੂਹੇਤੁਲੀਦੋਲਗਦਿਅੰਤਿਹੁਨਿਹੁਮੁਲ  
 ਮਅਨਰਥੀਪਹਿਲੇਮੁਲਨਜਪੋਹਚਿਲੀਹਚਿਲੀਪੈਖ॥  
 ਸੁਖਾਚਕੁਦਾਜਾਵਾਅਪੋ॥੨॥੫੩੩॥ਜਿਦੇਸਮੀਤਬਚ  
 ਨਦਾਤਖਤਾਅਣਕਿਨੇਰਚਕਿਆਦੇਸਚਿਜੇਨਆਰਿਚਿ  
 ਹੁਸੁਹੀਜਾਨਗਗੀਦਿਚਦਕਿਆਸਿਗਲਦੀਪਜਗਜੀ  
 ਚਲੇਨਲਚਿਨਾਂਹਦੇਰਲਿਆਕਾਂਮਲਿਟੰਦੀਨਗਗੀਪਹੁ  
 ਤਾਪੀਠਿਤਚਲਿਆਚਲਿਆ॥੩॥੫੩੪॥ਛੂਰੇਹੇਹਚਿਸ  
 ਦੇਸਨਗਗਦਿਚਿਗਜਾਕੁਦਰਨਬੇਲੀਕਾਂਮਲਿਟੰਦੀ  
 ਸੁਗਤਿਪੁਛਾਦੇਰੇਗੀਹੇਦੁਹੇਲੀਭਿਸਦਾਰੇਗਜਿਗਗਦਿ  
 ਚਮਾਰੁਕੇਈਦਿਏਇਨਸਕੇਜਿਤਨੇਦੇਦਯੁਨਨਿਹਿਈ  
 ਦਾਰੁਕਰੁਕਰੁਥਕੇ॥੪॥੫੩੫॥ਦੇਈਦੇਇਸਥਾਨਗਿਅ॥  
 ਦਤਮਿਲਿਚਿਸੁਸਾਰੇਚੇਲੋਕਾਂਮਲਿਟੰਦੀਆਗੁਜੇਰੇ  
 ਏਥੇਕਿਸੇਦੇਲੋਗਜੇਈਸਰਕਾਰੇਜੇਦਪੁਛੇਰੇਗਸਤ



१३१ गानिबेकंमकुदरदीगदिबिबेमिलेनजांता॥  
५॥ ५३६॥ ॥ दासुतानगटीकामलिटादी॥

कामलिटांदिबेरेनुचिदासीरिनीबाश्रुपिआगे॥ कां  
मकुलानुमाखललीचलांदेदीदुआगे॥ रिबेहा  
लहकीकतदसांषीदंठकुमसेदी॥ मेरेदरदुदिढे  
देउतेदेआकरेमउदेदी॥ १॥ ५३॥ ॥ गलीदेदीदु



ਅਰੇਆਈਜਾਗਾਂਕਰਕੇਖਾਲੀਗਰਿਹਾਸਮੀਤਬਚਨਇਕ ੬੮  
 ਪਸੇਓਮਰਜਿਥਾਹੀਗਾਲੀਗਰੁਨੀਰਾਣੀਦੇਦੀਅਰੇਬਹਨਕੇ  
 ਹਾਥਖਲੋਤੀਕਦੀਏਤੇਕਰਦਾਇਆਅਸਾਤੇਸਾਂਮਰਤਕਦੀਜੋ  
 ਤੀ॥੨॥੫੩੮॥ਹੁਣਤਕਕੁਫਰਨਾਮਿਲਿਆਮੇਨੂਹੀਲਾਕੇਨੂ  
 ਦਸਾਂ॥ਸੁਖਾਦਰਦੁਦਿਛੋੜੇਦਾਲਾਜਾਗਾਂਬਾਏਅਸਾਂ॥ਯਾਤੇਮੇ  
 ਲਪਿਆਰਾਦਿਲਬਰੁਇਕੇਤੇਨਾਂਹੀਜੀਦਾਂ॥ਤੇਰਿਆਚਰਨੰਦੇ  
 ਵਿਚੁਮਾਤਾਅਜੋਘਾਇਲਈਦਾਂ॥੩॥੫੩੯॥ਤੇਨੂਮੇਰਾਪਾਪਚ  
 ਤੇਗਾਮਰਸਾਂਤੇਰੇਦੁਆਰੇ॥ਅਸਾਂਲੋਕਾਂਦੇਗਰਦਨਚਿਤੰਲਾਹਿ  
 ਦੇਨਾਹੀਭਾਰੇ॥ਗਲਾਂਕਰਦਿਆਂਬੁਢਾਪੰਡਤਨਿਕਲਿਆਇ  
 ਕਦਾਂਚਿਗਰਾਣੀਰੋਈਪਛਲਲਗੀਆਇਆਹੋਕਿਸਥਾਂਚਿ॥  
 ੪॥੫੪੦॥ਪਿਯਾਰੇਯਾਰਮੁਸਾਫਰਰਾਹੀਕਿਥੇਨੀਚਿਹੁਸਾਂਈ  
 ॥ਕਹੇਸਮੀਤਬਚਨਕੁਸ਼ਰਾਣੀਸਾਰਨਹੀਮੇਹਾਂਈ॥ਤਖਤੇ  
 ਤਖਤੇਬੇੜੀਹੋਈਸਾਗਾਰੋਰੇੜੇਸਾਰੇ॥ਪਿਛੋਖਬਰਨਹੀਕੁਸ਼ਮੇ  
 ਨੂਦਿਤੇਇਸਕਚਿਲਰੇ॥੫॥੫੪੧॥ਸੁਣਪੰਡਤਤੁਧਕਾਂਮਕੁ  
 ਫਰਨੂਊਧਨਗਰਥੀਕਾਢਿਆਚਿਸਦਾਸਾਬਲੇੜੀਦਾਨਾਰ ०  
 ਹੁਣਇਸਦੇਲੇਛੁਡਿਆਸਮਸ੍ਰਸਮੀਤਬਚਨਚਿਏਬੇਲੀ  
 ਜਿਸਨੂਸਦੀਏਜਾਨੀ॥ਚਿਸਦਾਸਾਥਨਛੁਡੀਏਬੇਲੀਤਨਦਿ  
 ਚੁਹੋਈਜਾਨੀ॥੬॥੫੪੨॥ਜਾਹਿਕਿਤੇਦੀਦੁਲੇੜਕੁਫਰਨੂਦ



ਸੀਹੀਲਾਮੇਰਾਘਰਫਿਰਿਸਾਨੁਟਿਕਲੁਨਦੇਦਾਸਿਤਮਕਚੇਨੇਹੁ  
 ਤੇਰਾਦਰਦਾਨਲਅਲਾਇਚਿਰਾਣੀਦਾਪ੍ਰਤਦੇਮਨਲਗਿਆਸਿ  
 ਗਲਦੀਪਨਪੀਤੋਸੋਪਾਣਿਫਿਦੇਈਟੁਰਫਗਿਆ॥੧॥੫੪੩॥ਟੁਸਤੀ  
 ਸੁਹਚਿਜਾਕਾਬੇਲੋਲੋਫੇਸ਼ੀਗਰਬਾਂਗਾਂਗਿਆਨੀਚਾਰਜਥੇਜਪ  
 ਹੁਤਾਪੁਛੁਲਗਸਾਰਾਂਦਸਪਤੀਸੁਰਿਆਨੀਚਾਰਜਪੁਛੁਕੇਜਾ  
 ਤਸਫੁਤਾਕੁਫਰਅਸਾਥੇਦੇਹਯਾਰਾਂਸਣਰੋਹਿਗਿਅੰਦੇਰਾਂਗਾਂ  
 ੮॥੫੪੪॥ਇਹਗਲਸੁਣਿਸਮੀਤਬਚਨੁਨੇਚਭਿਪਚੜੀਟੁਰਥੇ  
 ਅਸਿਗਲਦੀਪੁਚਲਇਆਪ੍ਰਤਿਤੁਜਾਂਚਿਸੁਨਗਗਿਗੇਅਸਾਰਾ  
 ਣੀਪਾਸਨਜਾਣਾਮਿਲਦਾਬਾਹਰਪਿਅਚਿਭੀਕੋਦੇਦੀਦੁਆਰੇ  
 ਕਦਅੰਦੇਰੀਗਣੀਚਾਮਲਥੀਕੋ॥੯॥੫੪੫॥ਟੁਰੇਦੇਹਾਂਦਿਲੁ  
 ਕਦੀਏਗਣੀਅੰਦੇਥਿਸੁਟਿਕਾਣੇਪੈਹੁਚੇਕਿਸੇਤਹਾਂਖੁਸਖਬੀ  
 ਖਿਜਮਤਸਾਭੀਜਾਣੇਹਟਿਲਣਦੇਹਬਵਿਹਗਲੁਪ੍ਰਤਮ०  
 ਖਪਲੀਜਰਕਾਰੇਗਾਇਕਸਮੀਤਬਚਨਸੀਪ੍ਰਤੁਰਹਿਦੇਦੇ  
 ਦੀਦੁਆਰੇ॥੧੦॥੫੪੬॥ਭਿਸਜਨੇਹਮੇਨੂਦਿਤਾਕੋਹੁਗਣੀ  
 ਨੂਜਾਕੋਦੇਦੀਤੇਗਪੁਗਪਾਈਕਹਿਦੀਏਮਿਲਜਾਹਕੇਮੇ  
 ਰੇਅਗੇਦੇਦੀਗਣੀਆਖਣਲਗੀਬੋਲੀਗਾਂਮਾਲਿਟਹੋਗੁ  
 ਦੇਜਸਾਇਫਿਆਪਾਸਾਂਝੋਲੀ॥੧੧॥੫੪੭॥ਗਣੀਨੂਦੇਹੁ  
 ਖਬਰਸੁਪੁਤੀਹੋਇਚਿਸੁਰਿਗਗੁਲਾਈਪ੍ਰਸੀਅੰਨਲਿ



ਹੋਈ ਕਸਾਭਿ ਨਿਰੋਸਨ ਜਿਉ ਮਹਤਾ ਬੀਗਰ ਤੁਫਰੇ ਏਥਿਸ ੬੯  
 ਉਡੀਕੇਰਾਣੀ ਮਸਾਹੁ ਜਾਗੀ ਦੇਵੀ ਦੁਅਰੇ ਦੇ ਫਲ ਫਜਰੀ  
 ਕੀਤੀ ਕੁਚਤਿ ਯਾਗੀ ॥ ੧੨ ॥ ੫੪੮ ॥ ਰਾਜਾ ਫਤਹ ਪਤੀ ਖੁਸੋਇ  
 ਆਸੁਣ ਸੁਣਏ ਹਿਯ ਹਾਣੀ ਨਾਲੇ ਦੇਵੀ ਰੋਗੁ ਦਿਦਾਇਆ  
 ਨਾਲੇ ਸਦੀ ਗਾਣੀ ਗਫ ਜਗੀ ਦਿਦ ਸਮੀਤ ਬਚਨ ਨੁਸਦਿਆ  
 ਇਕ ਸਕਲ ਰੋਗ ਜਿਉ ਜਿਉ ਗਿਆਨੀ ਚਾਰ ਜਦ ਸੇ ਦੇਸਨੇ  
 ਹੋਸਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ੫੪੯ ॥ ਗਾਣੀ ਜੋ ਦੇ ਕੁਫਰ ਦਾ ਸੁਣਿਆ ਸੁਖ  
 ਸਨੇਹਾ ਸਰਿਆ ਛਿਕੇ ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਜਦਾ ਹਰ ਪੰਡਤ ਦਾ ਮੂਹੁ  
 ਭਰਿਆ ਛੁਟੀ ਮਾਰੂਇ ਸਕਹੇਗੀ ਸੁਰਤ ਸਰਹੀ ਦਿਕਾਣੇ  
 ਖਾਵਣੁ ਪੀਵਣੁ ਦਿਹੁ ਦਿਹੁ ਛੇਤੈ ਰੋਗੁ ਕੁਫਰ ਦਾ ਜਾਣੁ ॥ ੧੪ ॥  
 ॥ ੫੫੦ ॥ ਨਾਂ ਕੁਲ ਖਾਵਣਾਂ ਕੁਲ ਪੀਵੈ ਸਕਖਾਵੈ ਮਸਤੀ  
 ਗਾਣੀ ਦਾ ਦਿਲੁ ਦਸਨੇਰਾ ਜਗਨ ਦਿਸੇ ਦਸਤੀ ॥ ਗਾਜੇ  
 ਜਾਤਾ ਪੁਰੁ ਦਸਹੀ ਇਸਤੇ ਦਾ ਰੁਕੇਈ ਕੀਤਾ ਚਮੈ ਕੁਫਰ  
 ਹਨਿਤੁ ਰਮਿਲੇ ਨਹੀ ਦਿਤੁ ਦੇਈ ॥ ੧੫ ॥ ੫੫੧ ॥ ਗਾਂਧਕ ਲਾ  
 ਗਾਣੀ ਨੁਕੇਹਾ ਹਾਏ ਮੇਦਰ ਦੁਖੈ ਈਆਂ ਜਿਨੇ ਗਲਾਂ ਬੀਰੁ  
 ਹਈਆ ਜੋਈ ਗਲਾਂ ਹੋਈਆ ਗਹਿਦਾ ਸੀ ਇਸ ਜਾਘ  
 ਧਨੇਤਰ ਖੁਬ ਕੁਫਰ ਦੀਆਈ ਹੋਰਾਣੀ ਤੁਧੈ ਹਕੀਕੀ  
 ਤਦੁ ਗੋਹੀ ਕੋਤਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ੫੫੨ ॥ ਪਹਿਲ ਦਰਦੁ ਫਰਾ



ਕੁਸੋਹਣੇਦਾਰਾਣੀਦੇਘਟਦਵਿਆਗਦੁਜਾਜੋਦੇਧਹਨਿਤੁਰਕ  
ਫਿਅਏਹਰੀਮੁਫਰਾਚੇਬਵਿਆਸੁਕਸੁਕਬੋਠੀਤੀਲਾਹੋਫੇ  
ਤੀਰਕਲੇਜੇਕਰਕੇਪਰਯਾਰੁਮਿਲੇਤੁਦਅਹਮੀਦੁਖਾਰਾ  
ਜੀਉਪਦੇਜਿਦਮਰਕੇ॥੧੨॥੫੫੩॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥

ਦਾਸਤਾਂਨਜੀਗਕਰਨਾਰਾਜੇਕਾਂਅਰੁਪਨੇਤਰੋਫੇਰਾਜੇਪ੍ਰੀ  
ਪਤਦਿਓ॥ ॥ਹਰਦੁਆਰੇਕੁਸ਼ਰੇਜਕੁਦਰੇਨੇਖੁਸੀ



ਅੰਨਾ ਲੁਗੁ ਜਾਰੇ ॥ ਇਕ ਦੇਹੁ ਖਸਤ ਮੰ ਕੁਣ ਅਇਆ १੦  
 ਰਾਜੇ ਦੀ ਸਰਕਾਰੇ ॥ ਰਾਜਾ ਨਜਰ ਪਿਆ ਚੁਪਕੀ ਤਾ ਕਿਸੇ  
 ਨਾਲ ਨ ਬੋਲੇ ॥ ਗੋਸੇ ਪੁਛੇ ਪਿਰਥੀ ਪਤਨੁ ਕੰਮ ਕੁਫਰ ਬਹਿ  
 ਕੋਲੇ ॥ ੧॥ ੫੫੪॥ ਕਹਯੋ ਸੁਜਗਨਾ ਬੇਦਾਰਾ ਜਾ ਛੁਛਰ ਸਿ  
 ਪਦ ਭੋਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਲੜਨ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਅਇਆ ॥ ਦੋਹੇ ਕੇ ਹਾਂ ਤੇ ਭੋਰ ०  
 ॥ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਉਦਾਇਕ ਬੇਟਾ ॥ ਦੁਹਾ ਦਲੇ ਰੁਸੁਣੀ ਦਾ ॥ ਕੀਤ  
 ਤ ਬੀਰ ਕਹਾਂ ਲੜਨੇ ਦੀ ॥ ਕਾ ਬੁਨਹੀ ਮਹਿਦਾ ॥ ੨॥ ੫੫੫॥ ਇ  
 ਹ ਗਲ ਕੁਫਰ ਸੁਣੀ ॥ ਜਿ ਤਿਥੇ ਲੇਨ ਚਿ ਸੁਰ ਖਸਤੁ ਚਾਹੀ ॥  
 ਮਿਤਰ ਚੰਦੇ ਨੁ ॥ ਆਕਹਿਦਾ ਜੇ ਕੁਝ ਭਿਠੀ ਆਹੀ ॥ ਨਿਮਕ ਹ  
 ਲਾ ਲੁਗਾ ਜੇਦਾ ॥ ਕਰੀਏ ਲੜਨੇ ਤੇ ਚਲਾ ਭੁਟੀਏ ॥ ਇਸ ਦੇ ਅ  
 ਗੇ ਹੀ ਜਿੰਦੁ ਦਈਏ ॥ ਰਾਤੀ ਸੁਖਨ ਸਦੀਏ ॥ ੩॥ ੫੫੬॥ ਰਾ  
 ਜਾ ਦੁਹੀ ਖੁਸਾ ਮਤੁ ਸਾਡੀ ॥ ਕਰਦਾ ਹੋਹ ਰਿਫੇ ਲੇ ॥ ਹੁਣ ਜੇ ਪਿ  
 ਛਾਏਈਏ ॥ ਸਾਨੂ ਨਹੀ ਬਣਦੀ ॥ ਇਤੁ ਫੇਲੇ ॥ ਰਾਤੀ ਗਲ ਮਿਲ  
 ਚਲ ਪਦਾ ਹਾਂ ਕਰ ਕੇਰੀ ॥ ਅਮਲ ਦੀ ॥ ਚਿਰੀ ਪਿਰਥੀ ਪਤਨੀ  
 ਚਲੇ ਲੈਣ ॥ ਹਕੀਕਤ ਦਲਦੀ ॥ ੪॥ ੫੫੭॥ ॥ ਬੀਚਿ ਦੁਗੁਣੁ ਲ  
 ਸਕਰੋ ਕੋਲੇ ॥ ਅਪਿ ਪੁਲਿਤੇ ਸਾਗੇ ॥ ਬਿਦਿਆ ਚੰਦੁ ਕਿਹਾ ਉ  
 ਪਲਿਆ ॥ ਜਿਥੇ ਫੰਦੁ ਨਹਰ ਕਾਰੇ ॥ ਫਿਦਿਆ ਤੇ ਭੁਛੁਛਰ ਸਿ  
 ਪਦੇ ਸਾਗੀ ॥ ਮਜਲਸ ਸੁਤੀ ॥ ਬੇਠੇ ਨਗ ਸੁਜਿਉ ਹੀ ਗਲਾਫ



ਨਮਹਾਂ ਫਗਣ ਦੀ ਰੁਤੀ ॥ ੫॥ ੫੫੮ ॥ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਸੁਗਾ ਬੀਰਿ  
 ਠੋਸੁ ਪੀਦਾ ਜਾਂ ਅਖੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਲੇ ਯਾਰ ਸੱਕੇ ਮਤੁ ਫਾਲੇ ਪੀਦ  
 ਨ ਦੋਰੇ ਫਗਣ ਨਾਂ ਕੋਈ ਪਾਹੁ ਨਾਂ ਕੁਝ ਪਹਿਰਾ ਤੇ ਨਾਂ ਗਖੇ ਜਾਗੇ  
 ॥ ਗਿਆਨੀ ਚਾਰਜ ਨੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਾਮੁ ਕੁਫਰ ਦਿਸ ਜਾਗੇ ॥ ੬੫  
 ੫੫੯ ॥ ਜਿਹੇ ਰੂਚਿ ਸਦ ਸੇ ਸਿਨ ਸੀਤਰ ਪੜਨੇ ਓਖੀ ਜਾਇ ॥ ਛ  
 ਰੁ ਕੇ ਛਿਕ ਲਈ ਆਂਤੁ ਲਫਾਰ ਮਾਦਤੁ ਹੋਈ ਸਾਂਈ ॥ ਪਿਆਦ  
 ਲਾਂ ਦਿਚਿ ਸੇਰ ਕਕਾਰਾ ॥ ਥੀ ਆਂ ਸੀ ਗਲ ਤੋਰੇ ॥ ਕਈ ਲਿਤਾ  
 ਫਗਣੇ ਸੁਤਿ ਆਂ ਨੁ ਆ ਕੇ ਛੁਟੇ ਘੋਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ੫੬੦ ॥ ਕੁਦਰਤ ਦਾ  
 ਕੁਝ ਖੋਫ ਪਿਓ ਨੇ ਨਿਕਲ ਪਈ ਆਂਤੁ ਲਫਾਰੀ ॥ ਆਪਨਿ ਆਂ  
 ਨੁ ਮਾਰਨ ਲਗੇ ਫਗਣੀ ਆਂ ਹੋਈ ਆਂ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਂ ਕੋਈ ਦੇਸੁ ਤਜਾ  
 ਰ ਪਛਾਣੇ ਨਾਂ ਕੋਈ ਖੇਸਾ ਬਿਗਾਨਾਂ ॥ ਕਈ ਹਜਾਰ ਸਿਪਾਹੀ ਕੁਠੇ  
 ਆਪੇ ਸਾਹਿਜ਼ਦਾਨਾਂ ॥ ੮ ॥ ੫੬੧ ॥ ਆਪੇ ਆਪਨਿ ਆਨੁ ਮਾਰ  
 ਨ ਆਹੀ ਗਤ ਹਨੇਰੀ ॥ ਮੰਤਰ ਗਿਆਨੀ ਚਾਰਜ ਫਾਲੇ ਕਟ ਕਬ  
 ਟੇ ਚੋਫੇਰੀ ॥ ਕਾਂ ਮ ਕੁਫਰ ਦਿਦੁ ਪੁਰ ਪੁਮਾਈ ॥ ਛਛਰ ਸਿੰਘ ਦੇ  
 ਤੇ ਬੁਝਾ ਬੋਧ ਰਹੇ ਕਨ ਤਾਂਤਿ ਬੂਢਿ ਦੁਇ ਤੋ ਨੈਲੀ ਬੂਝਾ ॥ ੯ ॥ ੫੬੨ ॥  
 ਛਛਰ ਸਿੰਘ ਭਿੰਨੇ ਨੈਲ ਸਦਾ ਬਹੁਤੁ ਬੋਹੇ ਸੁਸਗਾ ਬੀ ॥ ਕਾਂ ਮ ਕੁਫ  
 ਰ ਪਹੁੰਦੇ ਨੂੰ ਇਕ ਲਾਈ ਤੇ ਗੁਸਿਤਾ ਬੀ ॥ ਛਠ ਗਿਰ ਦੀ ਖਾਇ  
 ਜਿਮੀ ਤੇ ਕੋਹ ਲਿਆਂਤੁ ਲਫਾਰਾਂ ॥ ਸਾਰਾ ਲਸਕਰ ਚਾਨਸਾਇ



ਆਕਾਂਸਕੁਦਰਦਿਆਂਯਾਰਾ॥੧੦॥੫੬੩॥ਚੰਦਸਿੰਘਦੇਤੋ ੭੧  
 ਬੁੱਧਹੁਤਭਿਠਾਨਸਦਾਫੇਦਾ॥ਜੋਤਿਸੁਫੇਗੀਦੇਦਿਲਚਿਤੋਖੋ  
 ਫਪਆਹੋਮੈਦਾ॥ਮਿਤਰਚੰਦਅਗੇਤੁਕਖਵਿਆਲਸਕਰਕੁਲ  
 ਨਸਾਈ॥ਚੰਦਸਿੰਘਗੇਦਿਚੁਮਿਲਿਅਮਿਤਰਚੰਦੇਤਾਈ  
 ॥੧੧॥੫੬੪॥ਕਿਹਨੂੰਹੋਤੁਨਸਦਾਫੇਦਾਅਤੇਸਹੀਅਗਾਂ०  
 ॥ਖੰਡਮਾਰਿਆਚੰਦਸਿੰਘੇਲਮੀਆਂਕਰਕੇਬਾਂਗਾਂਮਿਤਰਚੰ  
 ਦੇਦੇਸਿਰਲਗਾਭੁਫੰਤਾਈ॥ਸਿਰਪਯਾ॥ਚਿਸੇਥਾਂਉਤਦਾਂਗੀਫੁ  
 ਹਿਅਚੰਦਸਿੰਘਦਾਗਾਣਾ॥੧੨॥੫੬੫॥ਗੁਰਿਆਨਹੀਫਜੀ  
 ਰੁਕੁਦਰਦਾਜਖਮਲਗਾਤੁਨਕਾਰੀ॥ਜਿਗਕੀਤਾਸੀਰਲਮਹਿ  
 ਬੁਥਾਂਜਿਤਾਏਨੀਫੁਗੀ॥ਦਸਹਜਾਰਸਦਾਰਬਹਾਦਰਕੁਠ  
 ਇਕਸੇਹੇਲੇ॥ਕੁਦਰਚੁਪੀਤਾਸਦੇਰਫੀਕਾਅਇਆਪਿਛ  
 ਲੇਫੇਲੇ॥੧੩॥੫੬੬॥ਪਹਿਰਕੁਰਾਤਤਦੇਸੀਗਹਿਰੀਜਾਆ  
 ਸੁਤੇਰੋਗੇ॥ਮਿਤਰਚੰਦਦਾਰਲਯਾਰਾਂਬਧਾਜਖਮਹਨੇਰੇ॥  
 ਪਿਰਥੀਪਤਨੁਖਬਰਨਕਾਈਨਾਂਕੋਈਮਹਿਰਮਅਯਾਦੇ  
 ਹਚਣਿਅਤੇਖਬਰਾਂਆਈਆਂਗਜਿਅੰਤੋਪਤਿਸਾਹਾਂ॥੧  
 ੪॥੫੬੭॥ਗਤੀਫਿਜਹਜੁਰੇਆਈਦਲਦਲੁਕੇਦਲਕੁਠੇ॥  
 ਬੋਟੇਸਦੇਛੁਛਸਿੰਘਦੇਫੇਕੁਠੇਪਏਅਪੁਠੇ॥ਤਿਰੇਲਗੀ  
 ਮੇਲਨਦਧਾਈਪਿਰਥੀਪਤਿਰੀਜਾਣੇ॥ਫਿਜਪਈਕੋਈਪੁ



੧੯ ਰਦਰਗਹੋਸਾਇਦਥਿਸਦੇਭਾਣੇ ॥ ੧੫ ॥ ੫੬ ॥ ੨੨ ॥ ਸਦਫਜੀ  
 ਰਕਹੋਇਓਗਾਇਹਗਲਫੁਡੀਅਚਰਜੀਗਾਕਿਸਦਲਕੁ  
 ਠੇਮਾਰੇਸਾਰੇਆਪਿਤੁਰੁਠਹਰਜੀਗਾਇਕਆਖਨਹਰਦੁਆ  
 ਰੇਉਤੇਅਏਸਿਨਚਿਹੁਚਰਕੇਗਾਸਿਰੀਕਰਿਸਨਸਹਾਈਹੋਇਆ  
 ਜਿਸਨਸਾਏਲਕੁਕੇ ॥ ੧੬ ॥ ੫੬ ॥ ੨੩ ॥ ਕੋਈਆਖੇਪਿਰਥੀਪ  
 ਤਨੂਤੁਹੋਚੇਗਾਦਾਤਾਦੇਫਤਿਆਂਨੈਤੁਰੇਕੁਠੇਥੀਆਦਿਆ  
 ਲਬਿਧਾਤਾਨਾਂਕੋਈਗਲਕੁਦਰੀਪੁਛੇਏਡਅਹਿਸਾਨਨਜਾ  
 ਏਗਰਾਜਾਹਜਮੁਬਾਰਕਲੇਬੈਠਮੋਜਾਂਆਏ ॥ ੧੭ ॥ ੫੭ ॥  
 ਗਨਾਲਕੁਦਰਦੇਫੋਜਗਜੇਦੀਚਰਦੀਬੀਕੁਲਆਹੀਚਿਹੁ  
 ਨਾਦਿਚੇਗਏਕਚਹਰੀਇਕਦਿਹਚਾਰਸਿਪਾਹੀਗਲੀਗ  
 ਲਲਕੁਈਦਾਲੀਕਹਿਆਚਿਨਾਂਸਿਪਾਹੀਆਕੀਤੀ  
 ਆਂਕਾਂਮਕੁਦਰਸਦਯਾਰਾਂਗਤੀਪੁਜਲਕੁਈਆਂ ॥ ੧੮ ॥  
 ੫੧ ॥ ੧੧ ॥ ਚਿਸਫੁਡੀਸੁਬਖੁਨੀਕੀਤੀਸੇਰਬਗਦਰਮਰ  
 ਦੇਗਚਿਸੇਦਲਦਿਚੁਅਗੀਲਾਈਆਂਮਾਰੇਦੁਬੇਸਿਰਕਰ  
 ਦੇਗਜਖਮੀਮਿਤਰਚੇਦਤਦੇਕਾਇਹਗਲਕਿਸੇਨਜਾਤੀ  
 ੫੨ ॥ ਪੰਜਾਛੇਆਕਟਕਨਸਾਏਹੈਨਫੁਡੇਕਰਮਾਤੀ ॥ ੧੯ ॥  
 ੫੩ ॥ ਪਿਰਥੀਪਤਜਮਹਿਰਮਹੋਇਆਖਾਸਫਜੀਰ  
 ਬੁਲਾਇਆਭਿਜਿਆਕਾਂਮਕੁਦਰਦੇਡੇਰੇਸਤਰਹਫਰ



ਮਾਇਆ ਸਾਈਫਤਾ ਅਸਾਨੁ ਦਿਤੀ ਸਜਣ ਖੁਸੀ ਆਂਕ ੧੨  
 ਰਦੇ ਖੁਸੀ ਆ ਅਦੇਤਾ ਕੁਝ ਭਾਵੇ ਤਨ ਮਨ ਖੁਸੀ ਆਂਕਰ  
 ਦੇ ॥੨੦॥੫੧੩॥ ਮਜਲ ਸ ਅਸਾਂ ਬਨਾਈ ਗਜਾਤੁ ਪੁਚਲਿ  
 ਅਮਨ ਭੈ ਹਿਰੈ ਗਲ ਤੇਰੀ ਫਤਿ ਆਈ ਫਾਲੀ ਪੁਮ ਪਈ  
 ਫਿਰ ਸਾਹਿਰੈ ਗਿਰਿਆ ਫਜੀਰ ਕੁਝ ਰਦੇ ਭੈਰੇ ਦਿਤਾਇ ਹੁਸ  
 ਨੇਹਾ ਕੋਹਿ ਦਾ ਆਫ ਲਗਾ ਸਾਹਮੇ ਫਿਰ ਰਦੁ ਤਾ ਸੀਇ  
 ਹਾ ॥੨੧॥੫੧੪॥ ਦੇਣੀ ਸੀ ਮੇਰੇ ਫਦਾਈ ਇਹ ਮਬਾਰਕ  
 ਬਾਈ ਗਸਾਈ ਫਾਲੇ ਫਾਲੀ ਆਂ ਖੁਸੀ ਆਂ ਅਹੰਦ ਯਾਰ ०  
 ਸਾਈ ਗਸਾਈ ਅਇਅ ਪਿਰਥੀ ਪਤਗ ਜੇਨੁ ਅਪਣੇ ਤਖਤ ਬ  
 ਹਾਏ ਕਾਮ ਕੁਝ ਰਗਲ ਦਸੇ ਨਹੀ ਗਜਾ ਪਿਆਲਾ ਫੇ  
 ॥੨੨॥੫੧੫॥ ਭੁਲਾਹੋਇ ਆਜੇ ਦੁਸ ਮਨ ਆਰੇ ਫੇਰੀ ਪਿਰ  
 ਤ ਸਬੁ ਨੀਹ ਹਰਦੁ ਆਰੇ ਦਿਆਂ ਦੇ ਫਤਿ ਆਂ ਨੈਕੀ ਤੀਹੇ ਸਬ  
 ਖੁਨੀ ਪਿਰਥੀ ਪਤਨਾਂ ਆਪੋ ਪਛੇ ਨਸੀ ਕੁਝ ਰਦ ਸੀ ਦਾ ॥  
 ਮਿਤਰ ਚੰਦਨ ਆਇ ਆਗਾ ਪਿਰਥੀ ਪਤ ਪੁਛੀ ਦਾ ॥੨੩॥  
 ॥੫੧੬॥ ਚੁਸਨੁ ਜਾਲ ਮਪੀਰੁ ਸਿਰੇ ਦੀ ਆਫ ਲਗਾ ਆ  
 ਹਾ ਪਰੇ ਮੇਨਾ ਲਨ ਆਦਾ ਆਪੁ ਕੀਤਾ ਦਰਦ ਸਨਾਹਾ ਪਿ  
 ਰਥੀ ਪਤ ਇਸਾਰ ਤਕੀਤੀ ਫੇਰ ਫਜੀਰ ਪਲੀਫੇ ਮਿਤਰ ਚੰ  
 ਦ ਬਿਨਾਂ ਦਿਲ ਮੇਰਾ ਗਜਾ ਕਾਹਲਾ ਬੀਫੇ ॥੨੪॥੫੧੭॥



੫੯ ਫੇਰਦਜੀਰਆਇਆਸੀਭੇਰੇਜਾਂ ਬੇਲੀਨੁਮਿਲਿਆ  
 ਭੁਫਾਂਤਾਈਇਹਜਖਮਭੂਫਾਨੀਭਿਠਸਾਰਾਦਲਿਆ  
 ਕਿਥੇਜਖਮਲਗਾਇਹੋਤੇਨੁਦਸਾਬਿਆਨਨਦੇਲੋ।੨੫।  
 ਸਸਾਂਆਪਜਗਹੇਨੂੰਮੇਸਦਲਿਆਇਸਦੇਲੋ।੨੫।  
 ੧੫੧੮।ਫੁਡਾਜਗਹਿਸਿਆਣਾਆਇਆਦਾਨਤੇਪਰ  
 ਧਾਨਾਦਾਰੂਲਾਕੇਇਹਫੁਟਭਾਰਾਬਨਗਿਆਫੁਟਬਹਾ  
 ਨਾਅਮਾਇਫਜੀਰਗਜੇਨੁਦਸਿਆਮਿਤਰਚੇਦਾਹੀਲਾ  
 ੧੧੫੧੮।ਪਿਰਥੀਪਤਗਜੇਨੁਕੇਹਾਧਨਅਸਰਾਫਮਸੀਲਾ।੨੬।  
 ੧੫੧੮।ਫੁਡੀਮੁਰਬਤਕੀਤੀਹੈਤੁਪਸਾਂਈਨਲਅਸਾਂ  
 ਦੇ।ਜਿਤਨਾਰਾਜਸੁਹਾਰਾਅਸਾਂਦਾਤੁਧਤੇਪੋਲਪੁਆ  
 ਦੇ।ਅਹਮੰਦਯਾਰੁਇਸਾਨਅਜੇਹਾਕਰੋਕੇਈਤਾਜਾਪੇ।  
 ਆਪੇਭੁਲਾਅਜੇਹਾਕਰੋਕੇਮੁਨਕਰਪੋਣਆਪੇ।੨੭।  
 ੫੮੦।ਪਿਰਥੀਪਤਗਜੇਸੈਹੁਪਾਈਮੁਹੇਦਸਅਸਾਂਨੁ  
 ੧।ਜਿਉਜਿਉਕਤਲਕੀਤੇਨੀਫੈਗੀਮਾਰਹਜਾਰਸੈਆਨੁ।  
 ਲਜਕੁਦਰਨੁਆਫੇਅਪਨੀਕਰੇਨਹੀਫੁਡਿਆਈ।ਮਾ  
 ਨਕਚੇਦੁਸੁਨਾਫੈਕੈਹੁਸੁਜਾਰਜੇਸੈਹੁਪਾਈ।੨੮।੫੮  
 ੧।ਅਰਜਜਦਾਹੀਬਚੇਕੀਫਤਇਹਿਗਲਜਿਤਨੀਬੀ  
 ਤੀ।ਅਗਾਪਿਛਲੈਕੇਰਾਜੇਗਲਸਹੀਆਕੀਤੀ।ਛੁਛਰਸਿ



ਘਤੇਚੇਦਾਸਿਘਦੇਦੇਸਿਰਇਹਿਫੁਤੇਗਾਰਜੇਪਿਰਥੀਪਤ १੩  
 ਆਭਿਠੇਕਾਮਕੁਫਰਦੇਰੇ॥੩੦॥੫੮੨॥ ਫੁਰਾਇਸਾਨਮੁਰਦ  
 ਤੋਹੇਇਪਿਰਥੀਪਤਸੀਭਾਲੇ॥ਕਾਮਕੁਫਰਦੀਕਰੇਖੁਸਾਮਦਯਾ  
 ਰਾਂਦੀਬੀਨਾਲੇ॥ਰਲਜਗਾਂਜਖਮਸਿਰੇਦਾਮਿਤਰਚੇਦੇਦਾ  
 ਲਾ॥ਚਾਇਸਿਤਾਬਫੇਦਾਇਆਸਿਰੇਤੇਹੋਇਆਮੁਖਚਿਜਲ ०  
 ॥੩੧॥੫੮੩॥ ਕੁਫਰਕਹੇਦਿਹਿਰੁਖਸਤਸਾਨੁਪਿਰਥੀਪਤਮ  
 ਹਾਂਰਾਜਾਜਾਇਕਿਤਲੇਲੇਕੁਲੁਕਾਈਏਜਿਤਫਲਸਭ ०  
 ਰਾਜਾ॥ਰਾਜਾਆਖੇਦਿਲਨਹੀਚਾਹਦਾਫੇਫੇਸਾਰਿਓਫੇਲੇ॥  
 ਪਰਜੇਤੁਸਾਜਰੁਤਜਾਣਾਂਸਾਂਨੁਬੀਲੇਚਲੇ॥੩੨॥੫੮੪॥  
 ਰਹੇਦਿਚਸਾਥੀਬਣਸੰਦਹਿਲਤੁਸਾਭੀਕਰਸਾਂ॥ਜਾਂਤਕਜੀ  
 ਸਾਂਚਾਕਰਥੀਸਾਂਏਤੇਹੀਲੇਮਰਸਾਂ॥ਕੁਫਰਖਲਾਹਥੇਜੇਤ੍ਰੀਪਿਅ ०  
 ਰੇਬੇਲੀਆਖਣਲਗੇ॥ਫੁਰੀਮੁਰਦਤਸਾਂਤੇਰਾਜਾਕੀਤੀਹੋਤੁ  
 ਧੁਅਗੇ॥੩੩॥੫੮੫॥ ਤੇਰਾਲਾਹਿਨਸਕੀਏਭਾਰਾਂਸਾਂਦੀਪ  
 ਦੇਪੁਰੀ॥ਜਾਲਾਫਸਦਾਰਸਦਾਦਿਸੇਸਾਨੁਜਫਰਜਰੁਗੀ॥  
 ਪਿਰਥੀਪਤਕਹੇਮੇਜੀਹੁਣਲਾਇਕਨਹੀਤੁਸਾਂਦੀ॥ਲਸਕ  
 ਰਲੇਹੋਮਾਲਖਜਨੇਏਹੋਚਾਹਿਅਸਾਂਦੀ॥੩੪॥੫੮੬॥ ਕੇ  
 ਹਾਕੁਫਰਅਸਾਭੀਪਰਸਨਹਾਥੀਪੇਰੇਜੇਰੇ॥ਜਾਂਰਬਰਿਹਾ  
 ਕਹਿਣਨਦਿਤੇਲਖੋਫੁਣਹੁਣੁਟੇਰੇ॥ਹਰਗਲੇਲੇਰੁਖਸ



੩੮  
 ਤੁਚਲੇਜਾਗੁਸੇਜਾਗਜੀਗਸਿਗਲਦੀਪਨਗਰਨੂੰਹੋਏਚਾਟ  
 ਲਗੀਸੀਤੁਜੀ॥੩੫॥੫੮॥ਗਾਹੇਦੇਦਿਚਲੇਕਮੁਸਾਫ  
 ਰਬੈਠੋਹੋਏਗੀਗਕਾਮਕੁਫਰਨੁਮਾਖਣਬੇਲੀਅਗੇਸੇਰ  
 ਬੁਰਾਗੀਗਫਾਰਹਜਾਰਸਦਾਰਉਤੇਕਰੇਨਮੁਲੇਸ਼ਕੇ॥ਬੈਠੇ  
 ਹਾਰਲਗਾਹਿਮੁਸਾਫਰਉਸਪਾਪੀਦੇਡੁਕੇ॥੩੬॥੫੮੮॥  
 ਕਾਮਕੁਫਰਲੈਨਾਢਿਸਾਇਦਾਕਦਮਅਗੇਰੇਧਰਿਆਅ०  
 ਇਆਸੇਰਸਦਾਂਕੁਭਕਾਰੇਰਾਜਾਜਰਾਨੁਡਰਿਆਉਫੁਲਿ  
 ਆਸੀਦੇਖਦਿਆਂਈਮਿਤਰਚੇਹੇਤੁਈਗਾਰਜੇਨੇਤੁਲਫਾਰ  
 ਚਲਾਈਸਟਿਆਦਫੁਰਿਥਾਂਗੀ॥੩੭॥੫੮੯॥ਲੋਕਗਰੀਬੀ  
 ਦੇਪਰਦੇਸੀਆਂਦਲਜਾਂਦਲਲਗੇਸਿਗਲਦੀਪਸਹਰਜਾ  
 ਪਹੁਤੇਹੋਹੁਨੇਨਾਦੇਠਗੇਹਾਜੀਆਂਨੇਜਲਮਕਾਡਿਠਕਾਮ  
 ਕੁਫਰਚਿਹਜਾਈਪਰਕਾਮਲਿਟਾਨੁਅਹਮਦਯਾਰਬੇ  
 ਲੀਯਾਗੀਮਲਾਈ॥੩੮॥੫੯੦॥ ॥ ॥ ॥



ਦਾਸਤਾਨਬਿਦਿਆਚਿਦਤੋਤਾਬਣਕੇਰਾਣੀਕੋਮਲਿਟਾਂ ੧੪  
 ਦੀਮਹਿਲੀਜਾਦਾਹੇ। ਸਾਰੀਦਿਰਥਾਗਣੀਅਗੇ। ਨਾਲੇ  
 ਧਨੀਤਰਗਜੇਨੂੰਮਿਲਬਾਗਦੇਦਿਚਸਾਰੋਜੇਗੀਇਸਕਫਿਰਾ  
 ਗੀਲਥਾਦਿਖੇਕੁਫਰਸੁੰਦਰਦੀਮੁੰਦਰੀਜੇਹਨੀਸੀਦਿਚਿਹ  
 ਥੋਭਿਜਿਆਦੇਖਦਸਹਿਰਚਫਰਮਨਆਣਧਨੀਤਰਮੇਲੇ  
 ੧੧ਲਧਾਜਾਇਤਬੀਬਮੁਸਫਰਬੈਠੇਹਾਲਦੁਹੇਲੇ। ੧੧੫੬  
 ੧੧ਆਇਆਕਾਮਕੁਫਰਇਸਜਾਗਾਜੇਦੇਚਤਰਮਨਦਸਿ  
 ਆਰੋਗਧਨੀਤਰਦੇਸਭਦਿਵੇਗੁਲਜਰੇਜਿਓਹਸਿਆ  
 ਮਿਲਿਆਰਾਜੇਤਾਈਆਹੀਨਾਲੇਮਜਲਸਸਾਰੀ। ਸਿਰਤੇ  
 ਗੁਜਰੀਬੈਠਸੁਣਾਈਸਕੁਨਾਦੋਰੇਫਾਹੀ। ੧੧੫੭  
 ਹਕੀਕਤਕਾਮਲਿਟਦੀਗਜੇਪਛੀਆਪੇ। ਕੋਹੋਸੁਮੇਨੁਜਾ  
 ਦਨਦੇਫਲਹੁਣਗਣੀਦੇਮਾਪੇ। ਗਾਣੀਬੀਨਿਤਤੇਰੇਬਾ  
 ਝੋਰੇਦੀਰਹੇਉਦਾਸੀ। ਗਾਣੀਸਾਨੁਅਹਮਦਯਾਰਾਇਹਖਤ  
 ਲਿਖਦਿਤਾਸੀ। ੧੧੫੮  
 ਨਾਕੁਝਖਾਫਨਾਕੁਝਪੀਫੇਕੁਲਲੁ  
 ਕਾਈਨੁਸ਼ੀ। ਕਾਮਕਲਾਂਬਿਨੁਦਿਲਦੀਮਹਿਰਮਹਿਰਨਕਾਈ  
 ਦੂਜੀ। ਇਹੋਗਲਾਂਕਰਦੇਆਹੇਇਸਕਹਿਜਹੁਦਿਓਤਾਂਓ।  
 ਨਿਕਲਿਆਆਇਸਮੀਤਬਚਨਭੀਪੰਡਤਇਕੀਦਾਓ। ੧੧੫੯  
 ੧੧੫੯੪। ਮਿਲਿਆਕਾਮਕੁਫਰਨੁਬਹਿਕੇਦਸਣਲਗਾਫਰ



ਤੀਹਾਰਿਆਨੀਚਾਰਜੁਤੇਨੀਤੇਨੁਲੇਨੀਸਾਗੀਪਰਤੀਘਾਲਿ  
 ਆਸਾਮੇਇਕਦੇਹਗਣੀਅਕੇਦੇਦੀਦੁਆਰੇਗੁਤੇਨੁਲੇਨੇਤੇਹ  
 ਬੁਜੇਨੇਹੀਜੁਤਰੁਟਲਤਾਰੇ॥੫॥੫੯੫॥ਹੁਣਰਾਣੀਨੁਰਾਜੇਕੇ  
 ਹਾਕਿਤਬਿਪਖਬਰਘਲਾਹਾਂਨਾਕੇਈਫੈਦਦੇਦੁਸਰਕਾਰੇ  
 ਨਾਂਕੇਈਯਾਰਅਸਾਂਹਾਂਸਰੁਨਾਂਏਹੋਮਸਲਤਕਰਕੇਰਾਜੇਤਾ  
 ਈਕੇਹਾਨੀਲਾਪਾਗਾਪੇਗੀਬੁਨੇਖੁਬਸਲਾਹੋਏਹਾ॥੬॥੫  
 ੯੬॥ਜਾਂਈਰਾਜਾਤੇਤਾਬਣਕੇਦੇਦਮਿਲੀਦਿਲਬਰਨੁਕੁ  
 ਫਰਕਹੋਏਬਿਦਿਆਚੀਦਾਤੂਹੋਜਾਹਿਫਜਰਨੁਮੇਅਗਦੁ  
 ਹੀਰਾਣੀਦੇਮੁਹਿਅਜੇਨਬੇਲੀਲਗਾਮਤਬੋਹੋਸਨੁਵੰਚਿ  
 ਤਜਾਗਾਚਿਥੰਭੁਠਨਸਕਾਂ॥੭॥੫੯੭॥ਨਾਲੇਅਜੇਕੁਆ  
 ਰੀਰਾਣੀਨਾਲੇਹਾਂਮੇਕੁਆਰਾਬਾਸ਼ੁਦਿਦਾਹਿਅੰਦੇਖਣਮੇ  
 ਰਾਖੀਦਾਨਹੀਪਿਆਰਾਇਹਗਲਮੰਨੀਬਿਦਿਆਚੀਦੋਪੇ  
 ਰੀਪਾਗਾਬਧਾਜਿਸੋਪੈਲਗਦਿਚਕਾਂਅਣਿਟਾਸੀਜਾਤੇਤੇਨੇ  
 ਲਾਥਾ॥੮॥੫੯੮॥ਆਇਆਨਜਰੁਬਗੀਚਾਸੁਦਗਦਿਚ  
 ਦੁਦਗਦਾਪਾਣੀਗਚੀਬੇਲੀਦੇਬੂਟੇਦੇਮੁਫਤਖਤੁਓਤੇਸੀਰਾ  
 ਣੀਕੁਨੀਆਂਪਈਆਂਦੇਲਦਿਲਾਸਾਤੇਚਿਹੁਰੇਜੁਰੇਈਗ  
 ਸਈਆਂਮਨੇਕਰਨਇਸਚਾਲੇਲਹਿਦਾਦਾਗਨਪੈਈ॥੯  
 ॥੫੯੯॥ਇਕੁਹੁਨਾਂਬੀਨਾਲਗਜਬਦੇਚਿਚੇਸੁਖਨਅਲਾਏ



॥ ਦਾਨਸਨਲਪਛਾਣੋਤੋਤਾਏਹੋਕਾਮਕਲਾਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਹੋਤੋਤਾ १੫

ਹੁਖੇਲਹਿਕੇਬਾਗੇਦੇਦਿਚਫਤ੍ਰਿਆ॥ ਕਾਮਲਿਟੰਓਠਪਿ

ਛੋਦੇਰੀਅਜੇਨਦੇਦੇਫਤ੍ਰਿਆ॥ ੧੦॥ ੬੦॥ ਹੋਲੀਹੋਲੀਟ

ਪਦਾਟੇਦੇਤੋਤਾਅਗੇਅਗੇ॥ ਗਣਿਪਿਛਾਜਰਾਨਛੋਤੋਤਾ

ਨੇਨੂਚਿਤੁਗੇ॥ ਹਥੀਕਿਕਟਕੀਨੀਬ੍ਰਿਦੇਸ਼ਾਨਨਜਾਏਸ਼ਲੀ

॥ ਤੋਤੋਅਖਿਆਅਹਮੰਦਯਾਰਾਗਣਿਦੇਖਾਇਕਲੀ॥

੧੧॥ ੬੦॥ ੧॥ ਤੋਰੋਕੋਲੋਮੋਕਿਉਟਿਏਤੋਬੋਕੋਟਚੇਗੇਗਾ

ਮੇਤੋਰਾਮੇਤੋਰਾਭਾਵਕਰਲੇਬੇਗਬੇਗਾ॥ ਪਗਨੂਬਹਾਇਅ ੦

ਹਥੇਉਤੇਦੇਖਤੇਖੁਸਹੋਦੇ॥ ਤੋਤੇਦੇਸੁਣਬੋਲਉਦਾਸੀਗ

ਣਿਬੈਕੋਰੇਦੇ॥ ੧੨॥ ੬੦॥ ੨॥ ਗਤਪਈਤੇਪਲਘਾਂਉਤੇ

ਲੇਦੇਅੰਸਾਗੀਅੰਸਗੀਅੰਸਾਕੁੜੀਔਹੋਰੁਸਹਰਦੀਅੰਸੁ

ਰੀਅੰਸਦੇਪਰਾਂਗੁਈਅੰਸਾਕਾਮਕਲਾਨੂਤੋਤਾਦਿਤਾਰ

ਖੀਨਾਲਿਸੰਭਾਲੇ॥ ਕਾਮਕਲਾਂਲੋਆਈਤੋਰੇਅੰਸਿਬਹਾ

ਇਆਅਲੇ॥ ੧੩॥ ੬੦॥ ੩॥ ਰਿਸੇਅੰਦਰਤੇਤੇਜਾਤਾਦੂਜਾਨਾ

ਕੋਈਸੁਣਦਾ॥ ਹੁਣਪੇਗਾਂਮਕੁਫਰਦਾਦੇਈਦੇਚੇਗਾਦਿਤਾਰ

ਣਦਾ॥ ਧਾਗੇਪੈਗਾਂਫਾਲੇਉਤੇਤੋਤਾਚਿਜੁਮਾਰੇ॥ ਕਾਮਕਲਾਂ

ਦੀਨਜਗੀਆਇਆਫਰਕੇਲਏਉਤਾਰੇ॥ ੧੪॥ ੬੦॥ ੪॥ ਰਿ

ਠੇਸੁਏਸੇਨੀਲੇਧਾਗੇਤੋਤਾਚਿਖਾਕੀਤਾ॥ ਧਾਗਾਂਖੋਲਿਆਬਿਦਿ



ਆਰਿਦੇਦੇਹੀਫੜਲੀਤਾਇਹੋਧਾਰਾਮੁਲਅਸਾਂਦਾਤੋਰੁ  
 ਨਗਣੀਸਦੀਏਕਾਂਮਕਲਾਂਸ਼ੁਰੂਪਦੀਜਿਮੀਤੇਸੁਰਤਨਕਾ  
 ਏਰਹੀਏ॥੧੫॥੬੦੫॥ਇਕੋਤਸੁਦਰਤੇਤਾਆਗਇਕੋਤੇ  
 ਬਣਿਅਜੇਗੀ॥ਆਖਦਲਗਾਮੇਖੁਸਖਬਰੀਅੰਦੀ  
 ਗਣੀਜੇਗੀ॥ਹਿਸੁਨਰੀਘੀਆਕਾਂਮਕਲਾਂਨੁਜਾਉਸਸੁਰ  
 ਤਸੀਰਾਲੀ॥ਕਰਨਲਗੀਸੀਸੋਰਕਕਾਰਾਦੇਖਅਜੇਗੀਚਾ  
 ਲੀ॥੧੬॥੬੦੬॥ਬਿਦਿਆਚਿਦਕੁਹੇਮੇਪੰਡਤਰਾਜੇਕਾਂਮ  
 ਕੁਦਰਦਾਤੇਤਾਕਰਕੇਰਾਜੇਪਾਲਿਆਦੇਖੀਰਖੀਪੜਦਾ  
 ਮੇਹੁਬਿਦਿਆਚਿਦੁਬਿਰਹਮਲੁਕਾਮਕਲਾਂਜਦਸੁਲਿਆ॥  
 ਤਾਲਾਪੇਟਾਖੋਲੁਦਿਖਾਇਆਜਿਓਜਿਓਆਹਉਦਿਅ ०  
 ੧॥੬੦੭॥ਗਾਜਾਬਾਰੁਲਥਾਹੇਬਾਹਰਨਲੇਸਾਰੇਸੀ  
 ਗੀ॥ਆਇਆਹਾਂਮੇਖਬਰਕਰਨਨੁਕਿਓਤੂੰਮੇਥੇਸੀਗੀ  
 ॥ਕਾਂਮਕਲਾਂਸੀਸੁਣਿਆਹੋਇਆਗਲਧਨਿਤਰਕੀਤੀ॥  
 ਤੇਇਕਬਿਦਿਆਚਿਦਕੁਦਰਦਾਪੰਡਤਯਾਰਪਰੀਤੀ॥੧੮  
 ॥੬੦੮॥ਲਲੇਤਸਦੀਗਾਂਦਿਚਉਸਦੀਸੁਰਤਦੇਖਪਛਾ  
 ਤੀ॥ਅਖੀਰਓਸਨਬਾਜੂਫਰਕਨਠੇਦੁਪੇਈਦਿਚਛਾ  
 ਤੀ॥ਕਾਮਲਿਟਾਦੇਗਈਚਬਾਰੇਬਿਦਿਆਚਿਦਬਰਕੇਰਾ  
 ਲੀਬੇਠੀਰੇਦੀਆਈਦੇਦਧਾਈਅੰਜਾਕੇ॥੧੯॥੬੦੯



॥ ਕਾਮਕੁੰਦਰ ਮਾਲਬਾਬਾਹਰ ਪੰਡਤ ਪੁਲਿ ਅੰਤਿਤਾ ॥ ੭੬  
 ਬਿਦਿਆਚੰਦ੍ਰਤੇ ਦਾਬਣਿ ਅਯੁਗੁਣੇ ਹੋਇਆ ਸੋਭਾ  
 ॥ ਗਣੀਨ ਲਖਸੀ ਦੇ ਦੁਠੀਰ ਹੀਨ ਸੁਰਤਿ ਕਾਣੇ ॥ ਜਾਉ  
 ਠੀਤਾਂ ਕਾਂਮ ਕਲਾਈ ਭਿਖਿਖਲੀ ਸਿਰਾਣੇ ॥ ੨੦ ॥ ੬੧੦ ॥  
 ਜਿਤ ਨੇਲਾਲ ਜਸੁਰਦ ਮੋਤੀ ਹਾਰ ਜਦਾ ਹਰ ਗਲ ਦੇ ॥ ਕਾਮ  
 ਕਲਾਨੁ ਲਾਹ ਦਿਤੇ ਸੁਸਾਰੇਈ ਛਲ ਮਲ ਦੇ ॥ ਚਲ ਬੋਲੀ  
 ਚਲ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਨ ਕਿਥੇਈ ਬੇਰਾ ਗੀ ॥ ਨਾਲੇ ਮੇਰੇ ਤਾਲਿ  
 ਮਾਜਾਗੇ ਤੇ ਨਾਲੇ ਮੇਜਾ ਗੀ ॥ ੨੧ ॥ ੬੧੧ ॥ ਮਾਈ ਰੇਰਾ  
 ਮਕਲਾਂ ਦੇ ਜਿਥੇ ਸੀ ਚਿਹੰਤੋਤਾ ॥ ਪੰਡਤ ਕਾਮ ਲਿਟ ਜਦ ਭਿਠੀ  
 ਅੰਗੇ ਚਿਰ ਪੁਲਿਤਾ ॥ ਤਿਤੇ ਦਭੁ ਪੰਡਤ ਬਨਿ ਚਿਹੰਤੀ ਤੇਰੀ  
 ਚਾਲੀ ॥ ਬਿਦਿਆਚੰਦ੍ਰ ਕੀ ਕਤ ਕੀਤੀ ਨਿਲੇ ਧਾਗੇ ਫਾਲੀ  
 ॥ ੨੨ ॥ ੬੧੨ ॥ ਕੋਦੀਦਿ ਚ ਬਲਾਈ ਮੈ ਨੁਮੁਦਤ ਸਾਗਿਰੀਖ  
 ਆ ॥ ਤਿਤੇ ਚਾਇ ਬਣਾਇ ਰਿਸ ਮੇਨੁ ਮੇਰਿ ਧਾਰਾ ਲਖਿਆ ॥  
 ਤੇਤਾ ਬਣਿ ਅੰਮੇ ਦੁਭਿਠਿਆ ਕਾਮੁ ਕੁੰਦਰ ਬੋਧੇ ਹੁਤਾ ॥ ਗਜੇ  
 ਧਾਗੇ ਕੋਲੇ ਰੀਖਿਆ ਕਮਾਏ ਗਾਬ ਹੁਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ੬੧੩ ॥  
 ਦੋਹੇ ਧਾਗਾ ਭਾਰੀ ॥ ਭੁਰਿਆ ਜਿਸੇ ਮੇਰੇ ਹਲੀਆ ਦਾ ॥ ਲਥਾਂ  
 ਹੋਇਆ ਬਾਗੇ ਦੇ ਦਿਚਿ ਰਾਜਾ ਕੁੰਦਰ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ॥ ਬਿਦਿਆ  
 ਚੰਦ੍ਰ ਕੀ ਲਬ ਧਿਮ ਨਖ ਬਰਕਰਨ ਨੁ ਪੁਲਿ ਅਯਾਸਾ



ਰਕਿਸਾਕੀਤਾਪੰਡਿਤਜਿਦੇਘਗਥੀਚਲਿਆ॥ ੨੪॥ ੬੧੪॥ ਜਿ  
 ਚਿਜਿਰਹੇਸੁਫਨਾਡਿਠਾਜਿਚਿਜਿਥੀਆਉਦਧੀ॥ ਸੁਟਕੇ  
 ਮਕੁਦਰਦੀਆਂਗਲਾਰਾਣੀਬਡੀਹਿਰਸੀ॥ ਅਹਿਮਦਯਾਰ  
 ਅਸਰਕੀਤਾਸੁਲਾਈਆਂਦਾਣੀਅਗੀ॥ ਏਹੀਲਜਤੁਇਕੋਜੇ  
 ਹੀਜੇਦੇਦੁਫਲੀਲਗੀ॥ ੨੫॥ ੬੧੫॥ ਨਾਲੋਰੇਦੇਨਲੇਪੁਛੇਕਾ  
 ਮਕੁਦਰਦੀਆਂਗਲਾ॥ ਇਕਦਿਲਆਖੋਤੋਤਾਬਣਕੇਰਜੇਤੋਤੀ  
 ਚਲਾਫੇਰਕੇਹੋਇਹਬਣਦੀਨਾਜੀਦਿਲਾਦਿਲਲੇਨਾਹੀ॥  
 ਸੁਟਦੀਸੁਟਦੀਕਮਲੀਹੋਈਮਾਰਨਲਗੀਆਹੀ॥ ੨੬॥ ੬੧੬॥  
 ॥ ਬਿਦਿਆਚਿਦਬ੍ਰਹਿਮਨਪੰਡਤਜਾਂਗਲਾਂਕਰਚੁਕਾਸਲੇਓਤੋ  
 ਦੇਹਚੜ੍ਹਨੇਦਾਫੇਲਾਨੇਵੇਦੁਕਾਗਾਣੀਆਪਿਮੁਹੇਫਰਮਾਈਸੁ  
 ਣੀਬ੍ਰਹਮਣਲਗੀ॥ ਇਸਕੇਮਾਰਦਿਫਲੀਕੀਤੀਕਾਮਕੁਦਰ  
 ਇਸਜਾਘੀ॥ ੨੭॥ ੬੧੭॥ ਜਿਤਨੇਦੈਦਨਜੂਜੀਪੰਡਿਤਮਹ  
 ਣੀਹੈਨਸਿਆਣੇ॥ ਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਰਹੇਅਜਮਤਾਂਲਿਖਲਿ  
 ਖਦਿਹਨਤਵੀਤਪੁਖਾਣੇਪਹਰਮਲਗੁਗੁਲਗਿਲਦੇਕੇ  
 ਰੂਪਾਪਾਥਕੇਮੁਲਾਂ॥ ਦੁਹੁਨੇਵਾਂਦੀਆਂਕਾਗਾਚੜ੍ਹੀਹਾਗਜ  
 ਣੀਗਈਆਂਹੁਲਾਂ॥ ੨੮॥ ੬੧੮॥ ਚਿਕਕਦੈਦਤਬੀਬ  
 ਸਿਆਣੇਕਰਿਕਥਕੇਦਾਜੂ॥ ਜੇਰਹੇਗਦਈਦਾਨਾਹੀਹੈ  
 ਕੋਈਜਾਲਾਮਾਭੂ॥ ਚਲਕੇਵੇਹੋਮਸਲਤਕੀਤੀਗਜੇਨ



ਲਲਦੀਰਾਂ ਕਰੋ ਕਿਤੇ ਕੁਝ ਆਈ ਇਸਦੀ ਹੋਰੁ ਨਹੀਤਤੀ ११  
 ਰਾਂ ॥ ੨੯॥ ੬੧੯॥ ਰਾਜਾ ਆਖੇ ਮਨ ਦੀ ਨਹੀਦੋਰ ਕਾਰਨ  
 ਮੰਦੋ ਚਿਹੋ ਆਪਦਿਫ ਹਕਰੇਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਖ ਪਸੰਦੋ ਕੋ  
 ਹਣ ਅਮੀਰ ਜਗੇ ਤੋਰ ਜੇ ਆਦਣ ਦੁਰੋਹੋਰੇ ॥ ਲਗੇ ਮਜਲ  
 ਸਕੀ ਕੁਫਾਣੀ ਹੋਦੇ ਹੁਕਮੁ ਹਜ਼ੂਰੇ ॥ ੩੦॥ ੬੨੦॥ ਜੇਹਨ ਕਾਮ  
 ਲਿਟੇ ਦੀਨ ਜਰੀ ਸੁੰਦਰ ਸੁਰਤ ਆਸੀ ॥ ਚਿਸੇ ਚਿਤੇ ਕੁਝ ਫਾਣੀ  
 ਪੁਰ ਕੋਟੇਰਾ ਪਾਸੀ ॥ ਇਹ ਚਾਲ ਮੰਨ ਲਈ ਸਭ ਦਾਰਾ ਰਾਜੇ ਦੇ  
 ਦਿਲ ਲਗੀ ॥ ਚਾਲੀ ਦਿਹ ਕੁਝ ਫਾਣੀ ਚਹਿਦੇ ਰਾਣੀ ਦੁਬੀਤ  
 ਗੀ ॥ ੩੧॥ ੬੨੧॥ ਬੁਢਾ ਪੰਡਤ ਕੇ ਜਿਆਨ ਲੋਝੇ ਕੁਝ ਫਰਨੁ  
 ਆਣੇ ॥ ਜੇਨ ਅਇਆ ਤਾਂਤੁ ਕਰ ਜਾਮ ਚਿਤ ਅਸਾਏ ਬੁਢੇ  
 ॥ ਬਾਲ ਅੰਗੀ ਹੁਕਮੇ ਜਲ ਮਰਜਾਂ ਸਤੀ ਅੰ ਹਰ ਕੁ ਆਗੀ ॥  
 ਸਹਿਕ ਦਿਆਂ ਗੀ ਕਾਂ ਮਕੁ ਫਰਨੁ ਰੇਈ ਮੁਏ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੩੨॥  
 ॥ ੬੨੨॥ ਜੇਨ ਰਾਜਾ ਹੁਣ ਆਜਾ ਦਾ ਚਾਲੀ ਦੇਹੀ ਮੇਰਾ ਬਿ  
 ਦਿਆਚੇ ਦਾ ਕੁਝ ਜੀਫਣ ਬੁਤ ਭੁਸਮ ਸੀ ਰੋਗਾ ਪੁਰੀ ਅੰਧਾ  
 ਈ ਅੰਧਾ ਫਣ ਫਾਲੇ ਜੇਨ ਹੋਦੇ ਇਹ ਚਾਲੀ ॥ ਬਾਕੀ ਚਿੰਮਰ  
 ਅਸਾਧੀ ਆਹੀ ਮਸਾ ਕੋਈ ਦਿਨ ਚਾਲੀ ॥ ੩੩॥ ੬੨੩॥ ਪੁ  
 ਰੀ ਅੰਧਾ ਈ ਅੰਧੀ ਅੰਧਾ ਸਾਹੋਈ ਆਦਿ ਲਬਰੀ ਮਲੀ  
 ਆਂ ॥ ਅਭਿਬੀ ਧੁਤ ਪਿੰਡੇ ਤੇ ਮਲਣੀ ਰੇਸਮ ਪਹਿਨਣ ਹਿਲੀ



ਅੰਗਾਰਾਜਸੁਤਿ ਅੰਜੇਗੀ ਬੁਟਿ ਆਬੋਰਾਗੀ ਸੇਨਾ ਸੀਕੁ  
 ਕੁਦਾਲੀ ਮਜਲਸ ਦੇਦਿ ਚਦੇਖਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾਸੀ ॥ ੩੪ ॥  
 ੬੨੪ ॥ ਚਾਲੀ ਰੋਜ ਸੁਨੇ ਕੁਦਾਲੇ ਚਿਸੇ ਜਾਗਾ ਅੰਦੀ ਗਜਾ ਕੇ  
 ਆਖੀ ਬੋਲੀ ਸਾਂਈ ਅੰਬੋ ਹੁਬਾਗਾਂ ਦੀ ਛਾਦੀ ਗਨੀ ਲਾਧਾਗ ॥  
 ਬਿਨੁ ਲਲਗੀ ਪੰਤਤ ਨੇ ਕੇ ਸਦਕੇ ਗਰਾਣੀ ਆਖੇ ਜਿਸ ਰਾਹ  
 ਆਇ ਚਿਸਟਾ ਦੇ ਸਦਕੇ ॥ ੩੫ ॥ ੬੨੫ ॥ ਟਿਪਿਆ ਮੁਗੀ  
 ਹਾਜਰ ਕੀਤੇ ਮਾਨ ਕਮੇਤੀ ਗਿਰਾ ਮਖਮਲ ਤੇ ਕਿਸਖਾਈ  
 ਜਾਮੇ ਸੇਜਰ ਬਫਤੀ ਚੀਰਾਇ ਹੁਕੂ ਤੇ ਰੀਲਾਇ ਕਨਾਹੀ  
 ਖਿਸਮਤ ਪੁਰਨ ਆਵਾਂ ॥ ੩੬ ॥ ੬੨੬ ॥ ਬਿਦਿਆ ਚਿਦਕੇ  
 ਹੇਰਾਂ ਦੀ ਜੀਲੇ ਲਾਹਾਂ ਗੇ ਆਪੇ ॥ ਅਸੀ ਰੁਸਾਭੇ ਬਚੇ ਬੇ  
 ਟੇਤੁਸੀ ਅਸਾਭੇ ਆਪੇ ॥ ਕਾਂ ਮਕੁਦਰ ਤੇਤੁ ਪਦਿ ਚੁਗਾਣੀ ਤੇ  
 ਤੁਨਹੀ ਹੁਕੇਇ ॥ ਮੇਨੁ ਤੁਪ ਬਿਗਾਨਾਂ ਜਾਤਾਇ ਹਗਲ  
 ਫਾਹਿ ਫੇਹੇਇ ॥ ੩੭ ॥ ੬੨੭ ॥ ਜਾਂ ਨਮੇਰੀ ਕੁਰਬਾਨ ਚਿਕਾਂ  
 ਹੀ ਚਿਕਾਂ ਮਕੁਦਰ ਜਿਸ ਜਾਗਾ ਲੋਇ ਅੰਦੇਦਿ ਅੰਓਸਰ  
 ਦਿਹਾਣੀ ਬੋਨੇ ਸਿਲਾਧਾਗਾ ॥ ਨੀਲਾਧਾਗਾ ਬਧਾਪੇ ਗੀਤੋ  
 ਤੁਆਇਆ ਛਾਈ ॥ ਅਹਮੰਦ ਸਾਰੁ ਸਨੇ ਹੇਦੇ ਦਾਖੁ ਸੀਰ  
 ਸੀਲੇ ਤੁੰਦੀ ॥ ੩੮ ॥ ੬੨੮ ॥ ਫਜਰੀ ਕਾਂ ਮਕਲਾਂ ਓਠ ਮਹਿ



ਲੇਖਜਲਸਦੇਦਿਚਿਆਈ। ਨਾਲੇਕੁਣੀਦੇਸੂਰਨਲਗੀ १੮  
 ਨਾਲੇਪੱਛੇਤਾਈ। ਅਜਸੁਲਾਗੇਮੇਰੇਹੱਥੇਭੁਗਇਆਰਿ  
 ਹੁਤੁਤਾ। ਮੇਰੇਰੋਰੋਕਮਲੀਹੋਈਨਾਲਹਿਜੁਮੁਹੱਥੇਤਾ। ੩੯।  
 ੬੩੯। ਰਲਮਿਲਕੁਣੀਦੇਸੂਰਨਲਗੀ। ਆਂਚਿਸਤੋਤੇਦੇ ੦  
 ਹੋਤਾ। ਦੁਫਾਪਾਲਨਦੇਹਜਲਦਰਜਿਦੇਬਿਰਾਗੀਰਾਹੋਤਾ।  
 ਗੰਮਲਿਟਬੀਤਲੀਆਫਾਟੇਬਿੰਦੇਕੁਸੁਖੀਸੁਗੀ। ਕੁਣੀਰਿ  
 ਮਤਮੁਕਆਏਤੋਤਾਕੁਟਰੋਖੇਨੀਚੁਗੀ। ੪੦। ੬੩੦। ਕੰਮ  
 ਕੁਦਰਦਿਹਗਿਲਦਾਜਾਂਦਾਬੈਠਾਬਾਰਚਿਤੁਕਿ। ਸਤਦਿਹਾ  
 ਕੇਰਹਿਦੇਆਹੇਕੁਗੁਦੇਦਿਹਤੀਕੇ। ੪੧ ੪੧ ੪੧



ਦਸੰਤੁਨਾ ਬਿਦਿਆ ਚੰਦੋਤਤਾ ਬਣ ਕੇ ਜਾਹੈ ਗਲਪਾਸਦੁ  
 ਜੀਵਗੀਨਾ ਲੇ ਪਤੋਦਸਦਾਹੈ॥ ੧੧੧ ॥ ਦੁਜੀਵਗੀਕੁਦਰ ਰੰਗੀ  
 ਲਾਪੰਤੁਤਤਾਈਕਹਿ ਦਾਗਾਣੀਕੁਮਲਿਟਾਦੀਮਹਿਲੀਜਹ  
 ਖਾਂਬੇਲੀਫਹਿਦਾ॥ ਜਾਕੇਚੁਮੀਧਰਤੁਅਸਾਂਥੀਦੇਈਬਿਹਸਨੇਹਾ  
 ॥ ਆਫਗੇਚੁਸਮਜਲਸਮੀਦਰਿਪਤਾਅਸਾਧੁਏਹਾ॥ ੧੧੨ ॥ ਫੜੀ  
 ॥ ਚਬੇਚੁਤੇਏਹੋਪੰਤਿਤਬਣਿਆਹੋਸੀਤਿਤਾ॥ ਸਜੇਕੁਲਤਬੀਬਧ  
 ਨਿਤੁਮੇਰੋਹੋਗਬੋਲਿਤਾ॥ ਬਿਰਧਸਮੀਤਬਚਨਨੁਦੇਖੀਮੇਰੇਖਬੋ  
 ਪਾਸੇ॥ ਕਮਕੁਦਗਦਿਚਕਾਘਛੁਣੀਮਤੁਰਣੀਦਿਸਦਾਸੇ॥ ੧੧੩ ॥  
 ੬੩੨॥ ਬਿਧਸਮੀਤਬਚਨਤੁਪੁਰਿਠਾਏਦਧਨਿਤੁਰਨਾਨੇ॥ ਦਿਏਏਹ  
 ਪਛਾਤੇਤੇਹੋਮੇਰੋਹੋਸਣਦੁਆਲੇ॥ ਨਾਲੇਜਾਲੁਰਣੀਓਤੁਲਾਏ  
 ਆਦਿਚਿਏਬੋਲੀ॥ ਮਤਮੇਸਿਘਾਤੇਸੁਖਪਾਦਮੁਸਕਚੇਬੋਲਰ  
 ਏਲੀ॥ ੩॥ ੬੩੩॥ ਲੈਪੈਗਾਮਸਨੇਹਾਸਾਰਾਨੀਲਾਧਾਗਾਤੁਣਿ  
 ਆ॥ ਬਿਦਿਆਚਿਦਬਹਿਮਨਪੰਤੁਚਿਏਤੋਤਾਬਣਿਆ॥ ਆ  
 ਇਆਗਾਣੀਬਾਗਬਗੀਚੇਬੋਠੀਦਿਚਚਬਾਰੇ॥ ਪਰੇਮਰਤਤੁ  
 ਗਾਣੀਦੀਮਾਤਮਜਲਸਪਈਸਿਗਾਰੇ॥ ੪॥ ੬੩੪॥ ਚਿਤੁਦਿ  
 ਹਾਏਕੁਮਲਿਟਾਦੀਚਿਸਕੀਤਿਮਿਸਮਾਨੀ॥ ਸਈਆਂਰਚਤਿ  
 ਬੁਰੇਛੇਨਸੁਰਖਸੈਗਬੋਰੇਹਾਨੀ॥ ਤੁਲੀਆਂਨਾਲਸਕੁਛੇਖੁ  
 ਲੇਰਤੀਆਂਬਾਗਬਹਾਰਾਂ॥ ਸੁਗੰਧਦਾਸੀਕਿਏਲੁਫਜੀਸਾਰ



ਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ॥ ੫॥ ੬੩੫ ॥ ਨਾਲੇ ਕਾਂ ਮਲਿਟਾਂ ਮਖਤ ॥ ੧੯  
 ਨੀ ਨਾਲੇ ਕਮੁਕਲਾ ਬੀ ॥ ਗਾਣੀ ਗਿਰਦੇ ਜਿਤੁ ਨੀ ਮਜਲ ਸਮਸ  
 ਤੁ ਅਲ ਸਤੁ ਸਰਾ ਬੀ ॥ ਤਿਤਾ ਰੂਲੀ ਤੇ ਜਾ ਬੈਠਾ ਮੁਰਗ ਚਮਨ ਦੇ  
 ਪੰਛਿ ॥ ਚਿਤਰ ਦੇ ਬੈਠਾ ਮਤ ਦੇ ਜੇ ਮਜਲ ਸਗੇ ਸੇ ਬੀ ॥ ੬੪ ॥  
 ੬੩੬ ॥ ਗ੍ਰੀਗਰ ਦੇ ਲੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਾਰ ਸਿਗਾਰੁ ਸਿਗਾ  
 ਰੇ ॥ ਨਾਲੇ ਰਾਣੀ ਪਰੇ ਮਰਤੁ ਨ ਬੀ ॥ ਅਪਨੇ ਗਏ ਚਬ ਚੇ ॥ ਰੂ  
 ਲੀ ॥ ਤੇ ਲਹਿ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਤਾ ਫਿਰਨ ਲਗਾਰੁ ॥ ਲਜਾ ਗੀ ॥ ਰਾਣੀ ਕਾਂ  
 ਮਲਿਟਾਂ ਮੁਕੁ ਫਤਿ ॥ ਅਕੋ ਲਨ ਮਾਹੀਆਂ ਨਗੀ ॥ ੬੩ ॥ ੧੦  
 ਮਕਲਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬੇਲੀ ਬੇਫੁ ਚਿਣੇ ਤੇ ॥ ਜਾਂਦਾ ਚਿਤੁ ਗਣਿ  
 ਆਤਿ ॥ ਮੈਥੋਂ ਅਸਾਹਿ ਜੂ ਮੁਹਿ ਚਿਣੇ ॥ ਗਤ ਪਈ ॥ ਤੇ ਅਈ ਗਾਣੀ ਕਾ  
 ਮਕਲਾ ਦੇ ਤੇ ॥ ਧਾਗਾ ਪੇਲ ਬਲਾਇਆ ਪੰਤੁ ਤੇ ॥ ਤਤੁ ਜੀਏ  
 ਰੇ ॥ ੮੭ ॥ ੬੩੮ ॥ ਕਰੇ ਸਲਾਮੀ ਪਿਆਸ ਨੇ ਹੋਇ ॥ ਤੇ ਜਿਥਿ ਜਿ  
 ਚਿ ਰਾਜੇ ॥ ਬੈਠੀ ਦਾਈ ਗਾਣੀ ॥ ਹੁਸਨ ਸਿਰ ਤੇ ॥ ਛਤ ਗਬਿ ਗਜੇ ॥  
 ਮੈਂ ਬੀ ॥ ਕੁਫਰ ਚਿਨਾ ॥ ਫਿਰੁ ਹੋ ਸਾਜੇ ॥ ਗੀਜੇ ॥ ਗਾਣੀ ॥ ਏਹੋ ਪਤੇ  
 ਸਿਆਨ ॥ ਦਵਾਲੇ ॥ ਮੈਂ ਨੁਹਿ ਖਿਪ ਛਾਣੀ ॥ ੮੮ ॥ ੬੩੯ ॥ ਨਾਲੇ  
 ਸਾਲੂ ॥ ਉਤਲਾ ਗਾਣੀ ॥ ਰਾਜੇ ਸਾਰੇ ॥ ਮੰਗਿਆ ॥ ਤੇ ਗੀ ॥ ਸੁਸਕਮੁ  
 ਅਤਰ ਬੀਏ ॥ ਅਰਜ ਕੋਰ ਦਾ ॥ ਸਿਗਿਆ ॥ ਬਿਦਿਆ ॥ ਚਿਦਾ ॥ ੦  
 ਰਾਂਝੇ ॥ ਮੈਂ ਗੀ ॥ ਜਾਨ ॥ ਫਿਕਾਣੀ ॥ ਗਦ ਸੋਹੇ ॥ ਤੇ ਜਿਦ ਕਢੇ ॥ ਦੇਈ ਸਾ



ਲੁਹਿਤਾਰਾਣੀ ॥ ੧੦॥ ੬੪੦॥ ਫੁਲਗੁਲਾਬੀਕੋਲੋਨਾਜਕਸਾ  
 ਲੁਪਤਲਾਲਪਾਕਾਂਮਕਲਾਏਧਾਗੇਪੇਰੀਤੇਸਾਲੁਗਲਬਧਾ  
 ਮਿਲਿਆਰਾਜੇਕਾਂਮਕੁਦਰਨੁਬਿਦਿਆਚਿਦਿਚਾਲੁਗਿਰ  
 ਦੀਖਕੋਤਿਗਿਆਰਾਜਾਮੁਸਕਮੁਅਤਰੁਸਾਲੁ ॥ ੧੧॥ ੬੪੧॥  
 ॥ ਦਤਫਜਗਿਰਲਜੂਰਨਲਗੀਕਾਂਮਕਲਾਕਥਿਜਾਗੀਮੁ  
 ਰੁਤੇਤਉਤਰੇਆਮੇਥੇਕਿਉਸੁਤੀਦੁਖਿਆਰੀਗਾਣੀਆਖਿ  
 ਆਸੁਣਨੀਅਵੀਏਤੇਤਾਹੇਵੀਸਦਾਈਨਾਲਖੁਸੀਦੇਰਹੇਤਰ  
 ਖੀਏਆਪਿਨਫਿਰੀਏਚਾਈ ॥ ੧੨॥ ੬੪੨॥ ਅਹਿਮਦਯਾਰਾ  
 ਕਾਮਕੁਦਰਨੁਨਿਤਉਤੀਕਦਸਲੁਈਗਜ਼ਿਦੇਤੁਸਾਨੁਖੁਸੀਦਿ  
 ਲੇਦਿਚਖੁਸੀਪਿਆਰੇਫਲਦੀ ॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥



ਦਾਸਤਾਨੁ ਮਜਲਸ ਕੁੰਕੁ ਦਾ ਲੀਲ ਗਦੀ ਹੋਰਾ ਟੀਕੋਰੀ ਕੋਸ ੨੦  
 ਰਦੀਰਾ ਜੇਥੇ ਪਾਦੀ ਹੋ। ੧੧ ਦੇਹੋ ਸੁਨੇ ਹੋਰੇ ਆਪੋ ਹੁਤੇ ਆਂ  
 ਵਣਗ ਜੇਗਣੇ ਘਾਟਾ ਟੀਕੀ ਆਂ ਪਤ ਬਾਰੀ ਲਖੇ ਭੰਬਾਰੀ  
 ਬਾਣੇ ਪਾਂਧੇ ਪੰਤੁਤ ਛਤਰ ਪਤੀ ਨੇਸਾਇਤ ਦੇਖਣ ਸਦੇ ਮਜ  
 ਲਸ ਦਾਲੇ ਬਣੇ ਟਿਕਾਣੇ ਬਾਗਾਂ ਦੇ ਦਿਰਤ ਦੇ। ੧੨ ੬੪੩ ਦੇ  
 ਚਿਹਰੇ ਕੁੰ ਗੁਦਿਚ ਬਾਰੀ ਮਜਲਸ ਸੂਹੀ ਸਾਗੀ ਕੁਦਰ ਕੋਭਿਰ  
 ਬਿਦਿ ਆਚਿ ਦਾਜਾ ਹਿਤੁ ਹੀ ਜੀਵ ਚੀਆ ਆਖੀ ਗਾਣੀ ਕਾ ਮਲਿਕ  
 ਨੁ ਅਸਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦਿਚ ਦਾਦਾ ਬਾਲ ਚਿਸਰ ਦੀ ਲਗੀ ਸਾਡੀ ਚੇਤਾ  
 ਰੁਲਨ ਜਾਵੇ। ੨੧ ੬੪੪ ਜੇਹੇ ਪਤੇ ਸਿਆਨਣ ਦਾਣੇ ਮੇ  
 ਦਿਤੇ ਚਿਤੁਰ ਧੀ ਮਤੁ ਸਗੀ ਮੀਦਾ ਕਰੇ ਅਸ ਯੁੰ ਸਦੀ ਹਾਥੀ  
 ਨ ਅਖੀ ਮੇਰੇ ਦਰਦ ਕਜੀ ਇਗਾਣੀ ਹੋ ਦੇਨ ਹੀ ਪੁਰੇ ਲਗਾ  
 ਜਖਮ ਕੁਦਰ ਨੁ ਗੁਆ ਕਿਚ ਰੁਕ ਬੈਠਾ ਭੁਗੇ। ੩੧ ੬੪੫ ਬਿਦਿ  
 ਆਚਿ ਦੁਹੇਇ ਆਜ ਦੁਖ ਸਤੀ ਮਤ ਰਚੇ ਦੇ ਕੇਹਾ ਪਹਿਲੇ  
 ਸੁਫਲੇ ਮੇਭੀ ਰਜਾ ਸੀ ਗਤੁ ਸਾਰੇ ਰੇਹਾ ਰਾਮ ਕਲਾਨੁ ਸਾਹੁਣ  
 ਚਿਸਤ ਬਚਨੇ ਹੋਇ ਰੇ। ਚਿਸ ਦਿਹਾਣੇ ਦਾਇਲ ਮੇਰੇ ਦਰੁ  
 ਹਾਏ ਚੋਰੇ। ੪੧ ੬੪੬ ਹਸ ਕੁਦਰੇ ਕੈ ਹਾਨ ਲੇ ਕਥਾ ਕੁਛ  
 ਦੇਤਾਇਆ ਆਖੀ ਸਤ ਬਚਨ ਇਸ ਦਾ ਚਿਕੋ ਕਹਿ ਸੀ ਪੁਰਾ  
 ਈ ਚਿਦੇ ਤੇਤਾ ਗੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਆਵੇ ਪੈ ਗਮ ਕੁਦਰ ਦਾ ਪਿਛੇ



ਜੇਕੁ ਖਲਾਹ ਥਪੰਤੁ ਹੋਰੁ ਅਰਜ ਬੀਕਰ ਦਾ ॥੫॥ ੬੪੧॥ ਰਾ  
 ਜੇ ਅਖਿ ਆਪਹਿ ਲੇ ਸੁਫਲੇ ਜੇ ਦੇਤੁ ਸੀ ਮੇਰਿ ਭਾਗੇ ਮੇਰੇ ਮਿਤਰ  
 ਦੁਬਿਧਾਈ ਦੇਵੇ ਰਹੇ ਕਿਰੇ ਮਨ ਮੇਰਾ ਗਣਿ ਨੇ ਲੁਟਿਆ ਜਿਸ  
 ਦੇਹਿ ਵਿਕਸਨ ਜਾਗੇ ॥੬੪੨॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ  
 ਚਿਲਕਾਰੇ ॥੬੪੩॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ  
 ਪੀੜ ਪੁਰਾਣਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ  
 ਇਆ ਗਣਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ  
 ਇਆ ਗਣਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ  
 ॥੬੪੪॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ  
 ਦੇ ॥ ਪਰਿਤ ਅਸਾਧਿ ਕੰਮ ਕਲਾਂ ਦੇ ॥ ਤੇ ਕੁਖੀ ਚਿਸ ਬੀ ਦੇ ॥  
 ਜੇ ਅਖਿ ਮੁਹਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਸੁਤ ਬਚਨ ਭਿਚਿਸ ਦਾ ॥ ਬੈਠੇ  
 ਸੀ ਦੇਸ ਚਿਤ੍ਰੀ ਕੇ ਸੀ ਚਿਤ੍ਰੀ ਪਾਸੀ ਪ੍ਰਸਦਾ ॥ ੬੪੫॥ ਗੁਰੁ  
 ਲਿਟੇ ਸੁਣ ਹਸਣ ਲਗੀ ਕਹਯੋ ਸੁਣ ਨਸਮੀ ਦੇਨੁ ॥ ਗੁਰੁ  
 ਲਾਂਦੀ ਸਤ ਬਚਨ ਬੀ ਅਖੀ ਮਿਤਰ ਚੇਦਨੁ ॥ ਬਿਦਿਆ ਚੇਦ  
 ਕਹੇ ਜੇ ਅਖੇ ਮੁਹਿ ਕੰਮ ਕਲਾਂ ਬੀ ॥ ਤਾਂ ਮੈ ਜਾ ਕੇ ਸਚਾ ਬੀਦਾਂ ਦੇਪੇ  
 ਗਾਮ ਸਿਧਾ ਬੀ ॥ ੬੪੬॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ  
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ  
 ਜੇ ਰਗਿਆ ਨੀ ॥ ਮੈ ਜਾਤਾ ਲਜਦੀ ਤਾ ਪ੍ਰਤਿਤੁ ਕੁਫਰ ਸੀਲ



ਦੇਇਆਤੁਤੇਭਜਨਰਚਿਦੇਪਰਸਾਹੋਕੋਈਗਣਿਆਹੋਇਆ ॥ ੮੧  
 ੧੦੨) ੬੫੨) ॥ ਦਿਲਦਿਚੁਚੈਪ੍ਰਮਿਤਰਚੈਦੁਦਾਲਾਜਨਸਦੇਤਰ  
 ਫੋਫੋਕਾਂਮਲਿਯਪਰਖੇਹਿਫੋਪਈਓਸੁਮੁਹੋਅਖਕੋਛੋਫੋ  
 ਗਣਿਕਾਂਮਲਿਟਸੇਹੁਪਈਅਪਦੇਸੀਸਚਿਤਰਦੀਯਾਇਤਨ  
 ਅਖਿਅਕਾਂਮਕਲਾਬੀਨਾਜਅਦਾਈਕਰਦੀ ॥ ੧੧) ੬੫੩) ॥  
 ਲੋਪੇਗਾਂਮਅਸਭਾਬੋਲੀਜਿਉਚਿਸੁਅਖਿਅਦੇਈਗਾਬਿਦਿ  
 ਆਚੈਦਬਨਇਅੰਤੋਤਾਬੋਲੀਪਾਛਦੇਈ ॥ ਅਮਇਆਪੰਡ  
 ਤਦੁਹਾਂਧਿਰਾਨੂਦਿਤੇਸੁਬੋਠਸਨੇਹੋ ॥ ਮਿਤਰਚੈਦਹਕੀਕਤਸਮਝੀ  
 ਦਾਗਧੁਖੇਤਨਬੋਹੋ ॥ ੧੨) ੬੫੪) ॥ ਮਜਲਸਸਾਰੀਕੁੰਕੁਦਲੀ  
 ਛਤਰਪਤਿਨੇਸਾਜੀ ॥ ਚਿਤਰਦੇਦਿਚਰਤੀਸਾਦੀਜੂਹਜਿਦੇਤਰਤਾ  
 ਜੀ ॥ ਕਈਹਜਾਰਸਿਗਾਰੇਗਜੇਮੂਲਕਾਦੇਸਹਜਾਦੇ ॥ ਚਥਲਾ  
 ਇਆਂਤਨੁਮੇਲੇਥੀਦੇਸੇਖਰਿਗੀਲੇਸਾਦੇ ॥ ੧੩) ੬੫੫) ॥ ਕਿਛ  
 ਲਹਸੀਆਂਤੇਦੁਰਸੁਮਕੇਪਹਚੀਆਂਨਾਲਛੁਟੇ ॥ ਜਿਉਬਿ  
 ਜਲੀਚਮਕਾਰੇਮਾਰੇਸੂਰਜਲਾਂਟਾਂਸਟੇ ॥ ਕਾਮਕੁਟਹਵਿਕਦਾ  
 ਇਖਲੇਤਾਬੋਲੀਸਜੇਖਬੋ ॥ ਜਿਹੋਪਤੇਅਖਾਇਘਲੇਸਿ  
 ਨਸੇਈਕੀਤੇਸਭੇ ॥ ੧੪) ੬੫੬) ॥ ਗਣਿਕਾਂਮਲਿਟਅਧਮ  
 ਤੀਅਹੀਹੁਸਨਤੁਫਾਨੀ ॥ ਇਕਸੂਰਤਤੇਦੂਜਾਜੇਦਰਤਗੀਜੀ  
 ਉਮਰਜੁਫਾਨੀ ॥ ਨੈਨਜਹਾਜਿਸਕਦੇਬੋਝੇਪਲਕਾਫਿਦ



ਦੁਆਰੇ ਸੁਰਮਾ ਪੁਛ ਲਵਹੋ ਦੇ ਫਲ ਧਾਂ ਲੇ ਸਾਂਗਾ ਫਾਲੇ।  
 ੧੫॥ ੬੫॥ ਹਾਰ ਮੇਲਾਂ ਹਸੀ ਕੋ ਠਾਂ ਮਾਲ ਲਟਕੇ ਬੀਨੇ ਦੇ ਕੁ  
 ਸੁਖ ਤਅਰੀਕ ਪਥਰ ਦੇ ਛਾਪਾ ਦਿਚਨ ਗੀਨੇ ਸਿਰ ਤੇ ਸਾਇ  
 ਆਜੁ ਲਫ ਕੁਤਲ ਦਾ ਕਨੀ ਬੁਕ ਬੁਕ ਮੇਤੀ ਅਹਮੰਦ ਯਾਰ ਪਿ  
 ਆਕਰ ਗਾਗਣੀ ਅਟਿਖੇਲੇ ਤੀ ॥ ੧੬॥ ੬੫॥ ਜਿਉ ਪੁਪੇ ਦਿ  
 ਚਲਾਟਾ ਮਹਿ ਪਰਤ ਰਦਾਰ ਧਰੁ ਤੀ ਬਲਿ ਆਜਾਲ ਮਹਿ ਸੁਕ  
 ਅਲਿ ਬਾਸਾਰੀ ਮਜਲ ਸਫੁ ਠੀ ਹਰ ਕੋਇ ਆਖੇ ਮੇਫਲ ਆਫੇ  
 ਹਲੇ ਅਟਿਕੋਟ ਗਾਇ ਸੇ ਤੇ ਦਿਲ ਸਰਸਾ ਬੀਦੇ ਅਪਾਲਿ ਪੈਂਤੇ  
 ਝੋਰਾ ॥ ੧੭॥ ੬੫॥ ਪਾਲੇ ਪਾਲ ਖੇਲੇ ਤੇ ਰਾਜੇ ਗਣੀ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ  
 ਲੋਗੀ ਦਰਯਾਰ ਕਲਿ ਦਰ ਜੋਗੇ ਬਨ ਮਤੀ ਭਾਲੇ ਸਰੁਨੀ ਪਿਛੇ  
 ਨਜਰੀ ਅਇਆ ਰਾਜ ਦੂਰ ਖੇਲੇ ਤਾ ਸਜੇ ਪੰਡਤੋ ਦੇ ਦਥ ਬੇਫਲ  
 ਹਥੇ ਚਿਹੁ ਤੇ ॥ ੧੮॥ ੬੬॥ ਨਾਜਰ ਰਜੇ ਦਰ ਨਤੁ ਨਗਿ ਹਿਣੇ  
 ਸਾਦਾ ਹੁਸਨ ਰੀਲਾ ਅਹਮੰਦ ਯਾਰ ਖੁਸੀਆ ਮਿਲਿ  
 ਆਲਪਾ ਕੁਦਰ ਰਸੀਲਾ ਨੈਨ ਨੇ ਦਾਰਲੇ ਸਿਦੇ ਕੀਤੇ ਗਈ  
 ਹਸਦੀ ਆਹੀ ਪੂਰ ਕੋਟੇ ਗੀ ਕੁਕੁ ਫਾਲੀ ਕਮ ਕੁਦਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ॥  
 ੧੯॥ ੬੬॥ ਨਾਲੇ ਹਾਰ ਫੁਲਾਂ ਦਾ ਗੁਹਰਾ ਆਪ ਹੀ ਗਲ ਪਤੇ  
 ਨਾਫੇ ਦੇ ਨਾ ਆਫੇ ਕੋਲੇ ਨੈਨ ਨੇ ਦਾ ਦਿਚਲੇ ਬਾਕਮ ਲਿਟੇ ਨੇ  
 ਇਤਨਾ ਭਿਠਕਾਂ ਮਕੁਦਰ ਦੇ ਦਾ ਚਿ ਨਾਲੇ ਸੁਣੀ ਸਿਮੀ ਤੇ ਗਈ



ਨਾਲੇਰਾਜਾਥਾਂਚਿ॥੨੦॥੬੬੨॥ਲਿਕਾਂਦੇਖਤੁਅਜਬਹੀਤ ੮੨  
 ਦੋਹਾਂਦੇਦਿਲੁਘੋਰਾਸਦੀਆਂਰਲਮਿਲਕਾਂਮਲਿਟਾਂਦੇਮੂਹ  
 ਤੇਮਾਰੇਛੁਟੇਨਾਲੇਜਾਗਕਅਕੁਟਹੁਭਿਫੇਕੁਸ਼ਸਿੰਘਾਇ  
 ਅਮਾਜਾਣੀਨੇਜਾਂਸੁਰਤਸਿਭਾਨੀਛੁਤਰਪਤੀਫਰਮਾਇਆ  
 ੨੧॥੬੬੩॥ਪਮਾਂਪਮਪੁਲਕਾਫਿਰਿਓਜਦੀਰਯੋਨ  
 ਸੁਰਤੁਟਿਕਾਣੇਭਿਹੁਗਜੇਤੋਭਿਹੁਕਲਿਦਰਇਤਨੰਤੇਇਹਜਾਣੇ  
 ੨੨ਖਤਰਦਾਂਤੇਬੇਠੀਗਣੀਮੂਰ੍ਹੇਰੀਚਿਨਅਗੇਗਾਲੇਕੁਫਰ  
 ਦਿਓਹਾਰਫੁਲਾਂਦਾਲਹਿਲਿਆਫੁਲਲਗੇ॥੨੩॥੬੬੪॥  
 ਕਾਮਕੁਫਰਦੇਈਗਲਪਾਇਆਗਾਣੀਦੂਜੀਦਾਗੀਮਜਿਤ  
 ਨੀਮਜਲਸਰਾਜਿਆਈਸੀਪਚੀਹੋਫੀਸਾਗੀਫੇਰਤੁਰੀ  
 ਜੀਦਾਗੀਰਾਜੇਤਖਤਰਦਾਅਭਿਗੀਕਾਂਮਲਿਣਹੁਦਦਿਲ  
 ਬਰਲਪਾਕਿਓਫੇਖੇਫਲੋਹੇਗੀ॥੨੪॥੬੬੫॥ਸਭਾਜੇ  
 ਸਰਮੀਦੋਰੋਕੇਫੇਰਪਗੰਨੁਚਲੇਗਾਣੀਦਾਦਿਲਲੁਟਿ  
 ਆਹੇਗੀਅਸੀਕੋਣਅਫਲੇ॥ਛੁਤਰਪਤੀਗਜੇਈਥੇਟੀਸੀ  
 ਗਨਲਧੋਥੇਈ॥ਜਤੁਸਫਾਤਨਪੁਛੀਮੁਲੇਰਹੋਫੈਦਿਆ  
 ਈਹੇਈ॥੨੪॥੬੬੬॥ ੨॥ਦਾਸਤਾਨਗਜਾਪਿਰ  
 ਥੀਪਤਰਾਜੇਕਾਂਮਰੂਪਨੂਕੇਦਕਰਦਾਂਹੋਨਾਲੇਹਕੀਕਤਜੇਗੁ  
 ਫਾਲੀਰਨਾਗਜੇਦਾਅਫਲਹੁਦਮੁਦਾ॥ ॥ ॥



*[Faint, mostly illegible text in Gurmukhi script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]*

॥ ਗਲੁ ਮਿਲੁ ਖਾਸ ਅਮੀਰੁ ਫੀਰੁ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਸਰਕਾਰੇ  
॥ ਇਹ ਜਾਦੂ ਗਰੋ ਕੇਈ ਜੋਗੀ ਯਾਰ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਾਇਖੂਰੇ  
॥ ਦਿਖੁ ਕੇ ਦਕਰਾਇ ਆਗੇ ਜੇਕਾਂ ਅਕੁ ਫਰਨੂ ਸਾਰੇ ਯਾਰ ਸਤੇ  
॥ ਜੀਗਲੁ ਕੇ ਮੂਹ ਤੇ ਰਖ ਪਥਰਨੂ ॥ ੧ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ਕਾਂ ਮਾਲਿਟਾ  
॥ ਤੇਗੁ ਸੇਠਾ ਜਾਨ ਲੇਖਾਂ ਟੀਆਂ ਦਾਈਆਂ ॥ ਕਾਂ ਮਕਲਾਸਟੇ  
॥ ਤੇਰੇ ਸਈਆਂ ਦਿਕੀ ਮਹਲ ਝਰਾਈਆਂ ॥ ਨਾਕੁ ਝਰਿ ਤੇ ਖਾਣ



ਦਿਵੇਸਹਿਕਦਿਆਂਗੀਪਾਣੀਅਹਮਦਯਾਰਹਿਸਕਸਿ ੮੩  
 ਜਾਜੀਬਿਨਬਹਾਈਗਣੀ॥੨॥੬੬੮॥ਸਰੇਗਜੇਦੇਸੀ  
 ਪਰਤੇਕੁਫਰਕੀਤੇਨੇਕੈਦੀ॥ਸਕੁਨੰਯਾਰਹਿਗਲਜਾਤੀਹੁ  
 ਲਫੁਡੀਨਾਉਮੈਦੀ॥ਕਿਫੇਪੁਕਰੀਏਕਾਂਮਕੁਫਰਨੁਇਸਥਿ  
 ਕਦੀਜਾਈ॥ਮਿਤਰਚੇਦੇਰਖਮਖਦਿਚੋਬੀਦੁਕਅਗਭ  
 ਖਾਈ॥੩॥੬੬੯॥ਫਾਲਹੁਦਮਦੇਜਾਦੇਉਸਨੁਦਿਤੇਅਥੇ  
 ਜੋਦੇ॥ਜਿਸਮੁਸਕਲਦਿਚਮਗਤੇਧਕਸੇਆਪੈਹੁਗਗਭ  
 ਦੋ॥ਧਰਮਗੀਤੇਜਗਧੁਖਾਏਆਇਆਹੁਦਮਉਥਾਈ॥  
 ਲਾਹਿਪਥਰਕਫੁਖੁਹੋਬੇਲੀਮਿਲਿਆਚਾਈ॥੪॥  
 ੬੬੯॥ਤਿਥਹੁਦਮਕੁਫਰਦਿਆਂਯਾਰਾਂਸੁਰਤਨਰਹੀਆ  
 ਕਾਈ॥ਦੇਆਖੇਮੇਬੀਦਾਬਰਦਾਖੋਫਨਕਰੀਚਿਭਾਈ॥ਜੇਤੁ  
 ਕਾਂਮਕੁਫਰਹੁਣਮੈਨੁਹੁਕਮਕੋਰਹਿਤੇਦੇਲੋ॥ਕਾਂਮਲਿਟਾਂਨੁ  
 ਪਲਥੀਅੰਦਰਹਾਜਰਕਰਾਂਸਦੇਲੋ॥੫॥੬੭੦॥ਗਜਾਆ  
 ਖੇਨਾਲਿਅਸਾਂਦੇਕਟਕੇਈਦਿਹਬੇਲੀ॥ਲਣੀਦੇਸੀਗਲਦੀ  
 ਪਤਦੇਪਤਜੇਆਦੇਫਉਜਰਹੇਲੀ॥ਕਿਤੇਦੁਗਭੇਜੂਹਿਉਤੇਸ  
 ਈਹੁਣਲੋਰਲੀ॥ਹੋਲੀਹੋਲੀਜਿਗੁਤਿਜਾਕੋਕਰੀਦੇਫਲੀਦ  
 ਲੀ॥੬॥੬੭੧॥ਦਿਵਜੂਹੀਤੇਹੁਦਮਕੁਫਰਨੁਖਵਿਅਧੀਸ  
 ਲਯਾਰਾਦਿਸੈਕੋਹਦੁਰਾਣੀਆਂਬਾਟਾਂਸੀਗਲਦੀਪੋਫਰਾਂ॥



॥ ਖਾਫੀਰਾਇਆਹਉਸਜੁਹੀਮੁਲਕੇਦਾਸਿਰਕਰਦਾ॥ ਧਾਫੂ  
 ਰੇਗੀਰਾਹਿਮਰੀਦਾਸਿਗਲਦੀਪਨਗਰਦਾ॥ ੧੧੬੧੨॥  
 ਕਿਲਾਬਨਾਇਆਹੁਦਮਜੁਹੀਤੇਲਸਕਰਸਦਦੇਆਂਦੇ॥ ਧਾ  
 ਰਸਕੁਫਰਸਿਗਨੁਲਾਦੇਸੇਨਾਂਹੋਹੋਜਾਦੇ॥ ਖਾਫੀਰਾਇਨੁਭਾਬਿ  
 ਆਕੀਤਦੇਲਤਆਣਖਿਲਾਰੀ॥ ਰਾਜੇਆਇਸਿਲੇਗਲ  
 ਪੁਲਮਿਲੀਦਿਲਾਇਤੁਸਾਰੀ॥ ੧੧੬੧੩॥ ਸਿਨਾਂਜੇਗਲਪਥ  
 ਰਪਰਬਤਖਰਚਨਫੋਰੇਦਾਰੀ॥ ਖਾਫੀਰਾਇਮੁਖੁਤਿਆਰਬ  
 ਨਾਇਆਰਾਜਾਛਤਰਧਾਗਿ॥ ਬੇਨੀਆਂਧਾਰਾਂਦਾਛੇਜਿਹੜੇ  
 ਆਹੋਚੋਰਉਚਕੇ॥ ਕਾਮਕੁਫਰਦੇਰਿਰਦੇਰੇਏਕਿਤਲੇਜਾਇ  
 ਨਾਸਕੇ॥ ੧੧੬੧੪॥ ਕਵੀਹਜਾਰਸਦਾਰਬਹਾਦਰਹਾਈ  
 ਆਦਣਕੁਲਦੇ॥ ਹੁਦਮਆਇਆਦਲਬਾਦਲਲੇਕੇਦਿਤ  
 ਅਨਰਥੀਪੁਲਦੇ॥ ਛਤਰਪਤੀਨੁਖਬਰਾਂਗਈਆਂਜਿਹੜੇ  
 ਜਾਦੁਗਰਸੀ॥ ਲੈਦੁਕਾਹੇਲਸਕਰਫੇਜਾਦਿਸੇਖਾਕੀਕਰਸੀ  
 ॥ ੧੧੬੧੫॥ ਸਿਗਲਦੀਪੋਲਸਕਰਚੜਿਆਫਜਗੀਪਈ  
 ਲੜਾਈਦੇਆਂਫੜਫੜਹਾਈ॥ ਚਿਰੇਜਾਗੇਫੜਜਨਸਾਈ॥  
 ਜੈਸਿਪਰਾਜੇਛਤਰਪਤੀਦਾਦੜਾਦਜੀਰਸਿਆਂਨਾਂਗਬ  
 ਧਾਰਾਜੇਕਾਮਕੁਫਰਨੇਕਟਕਨਠਾਨੁਤਰਾਣਾ॥ ੧੧੬੧੬॥  
 ਫਜਗੀਗੁਸਾਖਾਕੇਰਾਇਛਤਰਪਤੀਚੜਿਆਕਟਕ



ਹਨੇਰੀ ਬਦਲ ਦੁਠਾਰਾ ਤ ਅਤੇ ਦਿਹਿਲਾਇਆ ਮਾਂ ਰੂਧ ੮੪  
 ਗੇਧਹਿਣ ਰੂਧ ਦੇ ਤੇਰੀ ਬਿਜਲੀ ਰਮਕੋ ਮੈਂ ਹਿਣ ਰਧਾਂ  
 ਦੀ ਫਾਂਗ ਤੁਫੰਗਾ ਰਿਮਚਿਮਲਾਈ ਰਮਕੋ ੧੨ ॥ ੬੧ ॥ ੨੨ ਕਾ  
 ਮਕੁਧ ਰਨੇ ਮਨ ਤਰਪਤਿਆ ਰਿਮਲੀ ਰਾਰਜ ਦਾਲਾ ਦੇ  
 ਮਾਂ ਮਾਂ ਕੇ ਬਾਣ ਚਲਾਏ ਮਚਿਆ ਜੁਪੁਨ ਰਾਲਾ ਸਿੰਗ  
 ਲਦੀ ਪੁਨਗਰਨੁ ਮਾਰਨ ਦੇ ਫਰਹੇ ਲੇਫਟੇ ਮਮਟ ਮਹਲ  
 ਉਡਾਏ ਸਾਰੇ ਦੇ ਮਾਂ ਪਰਬਤ ਪਟੇ ੧੩ ॥ ੬੨ ॥ ਅੰਦਰ ਬਾ  
 ਹਰ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਫਗਣ ਲਗੇ ਗੇਲੇ ਮਾਗਾ ਕਾਲੀ ਮਾਂ ਨਗ  
 ਨੀ ਮਾਂ ਜਿਉ ਚੁਕੁਣ ਸੀਨੇ ਕੋਲੇ ਰਜਣ ਦ ਲੀਨ ਕਾਰੇ ਫਜ  
 ਣ ਚੀਕ ਮਾਰਨ ਗਾਥੀ ੧੪ ॥ ੬੩ ॥ ਛੁਤਰ ਪਤੀ ਜਾਖਲਾ ਦੁ  
 ਤੇਰ ਕੁਧਰ ਦੇ ਸਾਥੀ ੧੪ ॥ ੬੪ ॥ ਛੁਤਰ ਪਤੀ ਜਾਖਲਾ ਦੁ  
 ਰਾਗੁ ਲਸਕਰ ਦਿਓ ਕਨੀ ੧੫ ॥ ੬੫ ॥ ਛੁਤਰ ਪਤੀ ਜਾਖਲਾ ਦੁ  
 ਇਅਮਾਰੀ ਰੁਨੀ ੧੬ ॥ ੬੬ ॥ ਛੁਤਰ ਪਤੀ ਜਾਖਲਾ ਦੁ  
 ਰਕਰਨੀ ਹਿਣੀ ਮਾਂ ੧੭ ॥ ੬੭ ॥ ਛੁਤਰ ਪਤੀ ਜਾਖਲਾ ਦੁ  
 ਰਿਚਿਲੇ ਸੀਨਾ ੧੮ ॥ ੬੮ ॥ ਛੁਤਰ ਪਤੀ ਜਾਖਲਾ ਦੁ  
 ਤਨ ਦੀਆਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਟਾਫਾ ਗੁਤੇ ਜ ਸਾਰੇ ਗੀਆ ਜਿ ਦੁਤੇਰੀ  
 ਪੁਨੀਆਂ ਲਸਕਰ ਮਾਰੂ ਦਨਤਾ ਫਾਲੇ ਕਟਕਨ ਜਾਇ ਸਾਰੇ ੧੯ ॥ ੬੯ ॥  
 ਦੇ ਮਾਂ ਮਮਟ ਮਹਲ ਤੇਰੀ ਰਾਖੀ ਚੁਕ ਚੁਕ ਮਾਰੇ ੧੯ ॥ ੬੯ ॥



੧੭੧ ਰੁਦੇਦਿਚੁਮੁਤਦੇਤੁਤੁਫੁਕਸਿਓਕਰਮਲੀਆਰੇਹੁ  
 ਖੁਨੀਸਾਗਰਠਾਠਾਂਮਿਰਤਾਰੁਹੋਏਲੋਹੁਨਾਲੇਰਾਜੇਛੜ  
 ਪਤੀਦਾਸਾਹੋਦੇਦਿਆਮਠਾਗਾਜਾਸਿਗਲੁਦੀਪਨਗਰਨੁ  
 ਜਾਨਬਭਾਕੇਨਠਾ ੧੭੧ ੬੮੩੭ ਮਾਦਕਿਆਈਦਿਚੁਨ  
 ਗਰਦੇਛੋਤੀਹਨੁਤਜੁਆਏਪਾਦੀਖਾਈਏਫਗਣਲ  
 ਗਾਪੁਲਦੇਤਖਤੇਚਾਏਫਤੇਦਿਤੀਰਬਗਾਂਮਕੁਦਰਨੁ  
 ਬਾਗਕਿਨਰੇਲਥਾਨਿਕਲੁਸਹੋਰੇਹੁਨੀਫਾਗੀਸਫਾਨ  
 ਕੀਤੇਸੁਮਥਾ ੧੮੧ ੬੮੩੭ ਜੇਸਿਘਾਇਕੁਫਨੀਰਗ  
 ਜੇਦਾਖਿਲਮਤੇਪੇਯਨਦੁਸਾਲੇਛਤਰਪਤੀਤੇਘਾਲਿਅੰ  
 ਗਜੇਮਿਤਚੇਦਬੀਨਲੋਮਾਦਮਜਾਤੀਦੀਗਲਜਾਰੀ  
 ਜਾਰਾਜੇਨੁਦਸੀਜੇਸਿਘਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਮਿਲਿਆਸੁ  
 ਟਮਿਤਰਚੇਦਹਸੀ ੧੮੧ ੬੮੪੭ ਵਿਹੁਤੇਰਾਜਪਤੀ  
 ਦਾਬੇਟਾਰਾਜਾਭੂਧਨਗਰਦਾਗਾਂਮਲਿਟਦੇਚੇਟਕਆ  
 ਇਆਚਿਹੁਲਕੁਈਆਂਕਰਦਾਬਧਾਘਤਖੁਹੋਦਿਚੁਸਾ  
 ਹੀਨਾਲੇਸਾਬੀਰੇਦੇਸੁਟਿਅੰਬਾਸ਼ਕਗਰਿਆਂਹਥਾ  
 ਦੇਰੀਮਿਤਰਨਹੋਦੇ ੧੮੧ ੬੮੫੭ ਗਾਣੀਦੇਦਿਲਸਿੰਕ  
 ਦੁਚੇਦਾਨਿਹੋਲਗਾਦਿਚਖਾਥੇਦੇਹੰਦਿਲਨੁਇਕੋਮ  
 ਸਤੀਚਾਹੜੀਇਸਕਸਰਾਬੀਛੜਪਤੀਖੁਸਹੋਇਆ



ਸੁਫਕੇਸ਼ੁਰਨਲਗਾਉਸਦਲੋਸਾਨੁਮਹਰਮਜਰਾਨਕੀ ੨੫  
 ਤੋਂਕਾਮਕੁਦਰਉਸਗਲੋਸਾਨੁਮਹਰਮਜਰਾਨਕੀ ੨੫  
 ਦੇਦਿਚਆਇਆਤਾਂਬੀਨਭਿਸੁਕਹਿਆਮੈਂਹਬੇਟਾਰਾਜਪ  
 ਤੀਦਾਜੇਚਾਕਹਿਦਾਏਹਾਰਾਜੇਦਾਪਰਸੇਉਨਬਲਦੇਚਾਪਰ  
 ਨਾਦੇਗਛੀਗਇਹਗਲਭਿਕੁਕੋਦੀਆਹੀਲਿਖੀਕਲਮ  
 ਰਬਾਣੀਸਾਨੁਮਹਰਮਜਰਾਨਕੀ ੨੫  
 ਕਾਏਜੂਹੀਲਸਕਰਰਾਜੇਕਾਮਕੁਦਰਦਾਅੰਦੇਜਾਦੇਬੂਹੀ  
 ਸਾਮਿਤਰਚੇਦਲਿਆਇਆਤੁਹੇਛਤਰਪਤੀਦੇਪਲੇਸਾ  
 ਨਾਲੇਮਿਲਨੁਆਦੇਗਾਰਜਾਕਮਹੋਦੈਸੀਦਲੋਸਾਨੁਮਹਰਮਜਰਾਨਕੀ ੨੫  
 ਪਰਸੇਆਦਲਨੁਦੇਹਚਰਕੀਤੀਅਜਤਿਆਹੀਕੇ  
 ਹਾਮਨਸੀਕਾਂਮਕੁਦਰਦਾਗਜਾਛਤਰਧਾਰੀਸਾਮਿਤਰਚੇਦੁ  
 ਆਦੇਤੇਜਾਦੇਛਤਰਪਤੀਆਛਤਿਆਇਤੁਫਲਕੁਦਰ  
 ਮਿਲਨਨੁਦਰਿਆਲਸਕਰਿਨਾਲੇਖਤਿਆਸਾਨੁਮਹਰਮਜਰਾਨਕੀ ੨੫  
 ਛਤਰਪਤੀਨੁਤਿਠਾਰਾਜੇਦੁਰੇਖੀਆਪਿਆਦਾਨਾਲੇਛ  
 ਤਰਪਤੀਲਹਿਟੁਗਿਆਦੇਖਮੰਗੇਸਹਿਜਾਦਾਕਾਂਮਕੁਦਰ  
 ਰਨੁਮਿਲਿਆਗਜਾਚਾਇਆਆਪਅਮਾਰੀਗਾਰੁਕਾ  
 ਰੁਪਅਨੁਪਜਦਾਈਤਿਠਾਛਤਰਧਾਰੀਸਾਨੁਮਹਰਮਜਰਾਨਕੀ ੨੫  
 ਤਉਤੇਰਲਬੈਰੇਗਜੇਮਜਲਸੁਖਦੀਸਹਾਨੀਸਾਨੁਮਹਰਮਜਰਾਨਕੀ



ਮਥਲੀ ਚੀਤੁ ਗਾਖੁ ਬਕੀਤੀ ਮਿਸ਼ਮਾਨੀ ਕੇਹਾਰਾ ਜੇਕਾਂਮ  
 ਕੁਫਰਨੁ ਭਿਓਈ ਏਰੁ ਕਜੀਆ ਭਿਓਈ ਏਰੁ ਕਜੀਆ ਭਿਓਈ ਏਰੁ ਕਜੀਆ  
 ਗੁਜਰਿਆ ਸੋਥੀਆ ॥ ੨੬ ॥ ੬੯੧ ॥ ਏਹ ਦਿਲਾਇਤੁ ਤੇਰੇ  
 ਪਰਨੇਇਹੋਏ ਜਾਂਏਹਿ ਮਾਇਆ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਦਾਤੁ ਭਰਤਾ  
 ਸਿੰਗਲ ਦੀਪਦਿਆਰਾਇਆ ਭੀਗਰਦੇਲੇ ਮੁਖ ਪਰਆ  
 ਇਆਰਾਜਾ ਅਪਨੇ ਪੁਰੇ ਗਨ ਲੇਕਾਮ ਕੁਫਰਨੁ ਆਦਾਸਾਰੇ  
 ਕਟਕੋਚੈ ਫੇਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ੬੯੨ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥



ਦਾਸਤਾਂ ਨਦਿਯਾ ਹੋਵੇਗੇ ਰਾਜੇ ਦਾਸ ਲਿਖਾਂਗੇ ਆਸਾ ੫੬  
 ਪ੍ਰੀਤੀਆਂ। ੧ ਅਗਲੀ ਫੁਜਰੀ ਮਜਲਸ ਲਗੀ ਰਾਜਸ਼ਿ  
 ਹਰਾਲਚਾ ਹਵਾ ਹਰਇਲ ਮੇਦਿਚਕਾਂ ਮਕੁਦਰਨੁ ਆਪਿਪ  
 ਆਮਜਮਾਦਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਬੇ ਪੰਤਰ ਸਦੇ ਦਿਦਿ ਆਮਰ  
 ਬੁਗਿਆਨੀ ੧ ਬਹਸ ਪਈ ਤੇਕਾਂ ਮਕੁਦਰ ਦਾਨ ਕੋਇ ਬਿਰਥਾ  
 ਨੀ। ੧। ੧੬੨੩ ਅਰਬੀ ਵਿਲਮ ਲਗੇ ਅਜਮਾਦ ਲਾਲ  
 ਮਫਲਕਿਤਾਬਾਂ ਚਿਦਰਾ ਅਟਕਾਦੇ ਰਾਜ ਦਿਚੁ ਸਦਾਲ ਜੁਦਾਬੰ ੦  
 ੧ ਨਜਮੀ ਲੋਕ ਪੁਰਾਣੇ ਮੁਨਸੀ ਚਿਹੁ ਬੀਤ ਕੁਤਕੁ ਬਕੇ ਚਿਸਦੇ  
 ਨਲਕਿਸੇ ਵਿਲਮੇ ਦਿਚੁ ਕੋਈ ਪਹੁਚਨ ਸਕੇ। ੨। ੧੬੨੪ ਬਹਿ  
 ਲਗੇ ਅਜਮਾਦ ਕਲਾਂਦਤੁਫੇ ਨੁਸਰਾ ਸਤਾਗਾਂ ਕਾਮਕੁਦਰ  
 ਸਰੁਨਾਬੀ ਜਰਸਾ ਦੇਵੇ ਇਸਕਰਿਲਾਗਾਂ ਫੁਤਰਪਤੀ ਜਦਰਾ  
 ਜਾਤਾ ਹਰਦਿਦਿ ਆਦਿਚ ਪੁਰਾ ਅੰਤ ਬਹਾਦਰ ਜਨਮ ਗਿਆ ੦  
 ਨੀਸੇ ਰਸਪੁਰਨ ਪੁਰਾ। ੩। ੧੬੨੫ ਦੂਜੇ ਦਿਹਰੁ ਮਾਇਆ  
 ਰਾਜੇ ਜਿਤਨੀ ਮਜਲਸ ਸਾਗੀ ੧ ਨਾਲੇ ਕੁਦਰ ਸਿਕਾਰਦਿਦਾਹ  
 ਕੋਰਤਯਾ ਰਸਦਾਰੀ ਗਫਜਰੀ ਕਾਂ ਮਕੁਦਰ ਚੜ੍ਹਕਿਸ਼ਕੁ ਮਰੇਤੀ  
 ਰਤੁਫਕੀ ਸੇਰਾ ਦਿਚੁ ਦੂਦੁ ਸਰਕਦੇ ਸਿਓ ਪਲਕਾਰੀ ਕਾਂ ਨੀ। ੪।  
 ੧੬੨੬ ਸਾਰੇ ਸਭਿ ਜਾਨੀ ਬੇਲੇ ਗੁਜਰਗਾਇਆ ਇਸਚਾਲੇ ਫੁ  
 ਤਰਪਤੀ ਅਜਮਾਦੇ ਸਿਓ ਜਿਓ ਹੋਰੇ ਪੁਸੀ ਦਿਖਲੇ ਕਾਮਕੁਦਰਨੁ



ਜਗਜੇਨੇ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਓਗਾ ਪਰੇ ਮਰਤੁ ਨ ਆਪਣੇ ਕਹਿ ਦਾਦੂ  
ਰਿਹੋਈ ਹੁਣ ਜਿਗਾ ॥ ੫ ॥ ੬੬ ॥ ਹੋ ਦੇ ਗਾਇ ਸਜੇ ਹਾਰ ਜੋ ਹੋਰ ਕੋਈ  
ਘਟ ਕਿਤੇ ॥ ਕੀ ਕੀ ਗੁਣੇ ਮੇਦਸਾਂ ਤੂੰ ਜੋਰ ਬਇਸ ਨੂਹਿਤੇ ॥ ਕਦੁ ਹਥ  
ਲਗਾ ਦਾ ਮਾਹਰਾ ਜਾਇ ਸਜੇ ਹੋ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ॥ ਗਣੀ ਮਥਾ ਟੇਕਣ ਲ  
ਗੀ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪੁਜਾ ॥ ੬ ॥ ੬੭ ॥ ਜਾ ਜਿਹਾ ਜਾਵਈ ਰੂਪ ਸਹਾਈ  
ਦਿਤੀ ਹੋਰ ਬਜੇ ਕੀ ॥ ਹੋ ਮਾਤਾ ਤੂ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਰਖੀ ਚਿਤ ਕੋਤੇ ਕੀ ॥  
ਇਕ ਦਿਹ ਕੁਫਰ ਇਕ ਲਾਬੈ ਠਨ ਲੇਯਾਰੀ ਪਾਸੇ ॥ ਖਡੀਰ ਨੂਹ  
ਖਸਤ ਕੀਤਾ ਮੁਕਲ ਚਿਹਾਦੇ ਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ੬੮ ॥ ਨਾਲੇ ਦੇ ਉਹੁ ਦਮ ਨੂ  
ਸ ਦੁਕੇਵਡੀ ਖਾਤਰ ਕੀਤੀ ॥ ਦੋਲ ਤੇ ਦੇਵੇ ਹੁਦਮ ਨ ਲੇਵੇ ਮੇਹਾਂ ਯਾਰ  
ਪਰੀਤੀ ॥ ਜਿਥੇ ਹੁਕਮ ਕਰੈ ਮੈਂ ਪਹੁਚਾਂ ਹਾਜਰ ਹੋ ਸਾਂ ਬੀਦਾ ॥ ਤੂੰ ਬੀਰਾ  
ਜੀਰਹੀ ਅਸਾਂ ਤੇ ਬੋਲੀ ਮਿਤਰ ਚੰਦਾ ॥ ੮ ॥ ੧੦੦ ॥ ਟੁਰਿਆ ਫਕਤ  
ਫਜਰ ਦੇ ਲੈ ਕੇ ਦੇਉ ਜਾਰ ਲਲੇ ॥ ਰਾਜੇ ਆਖਿ ਮਾਥਿ ਦਿਆ ਚ  
ਦਾ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਤੁਧੁ ਪਾਲੇ ॥ ਸਾਰਿਆਂ ਯਾਰਾਂ ਮੇਰੇ ਸਿਰੇ ਕੁਰਚ ਕੂਏ  
ਕੁਰੇ ॥ ਸਿਰੇ ਨਲਹਿਣ ਉਪਾਰ ਯਾਰ ਦੇ ਸੋਭੀ ਹੋ ਨਹੁ ਦਾਰੇ ॥ ੯ ॥  
੧੦੧ ॥ ਜਾਣਾ ਗਾਮੇ ਕਦਰ ਤੁਸਾ ਭਾਜਾ ਪਹੁਚਾਂ ਗਏ ॥ ਅਜੇ ਮੁਸ  
ਫਰ ਹਾਮੇ ਯਾਰ ਦੇ ਆਰਖੇ ਸਿਰੇ ਮੇਰੇ ॥ ਮੈਂ ਬੀਹਿ ਮਤ ਨ ਲਤੁ ਸਾਂ ਦੀ  
ਏ ਬੋਝੇ ਪਹੁਤਾ ॥ ਮੈਂ ਦਿਚੇ ਜੇਰੁ ਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੀਹਾ ਸੁਨਿ ਮਦਾ ਬਹੁ  
ਤਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ੧੦੩ ॥ ਸਾਰੇ ਯਾਰ ਖਲੋਤੇ ਚਾਕਰ ਜੇ ਕੁਨਹ ਬਿਚਾਰੇ



॥ ਤੁਰਾਜਾ ਤੁਛਤੁਰਾ ਅਸਾਭਾ ਤੁੰਚਿਨ ਅਸੀ ਤਾਰੇ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਅ ੮੭  
 ਸੀ ਸਿਜਾ ਪਾਤੁੰਦੇ ਸਾਭਾ ਫਾਲੀ ਸਾਭੀ ਜਾਂਤ ਕਜਾਂ ਨ ਜੁਸੇ ਦਿ  
 ਚੁਰੀਤ ਪਰਿਤਾਂ ਫਾਲੀ ॥ ੧੧ ॥ ੧੦੩ ॥ ਜੇ ਕੁਝ ਤੇਰੇ ਖਿਜਮ ਤੁ  
 ਅੰਦਰੁ ਜਰਾ ਅਦੁਲ ਕਮਾਂ ਫਾਂ ਦਿਹੀ ਜਹਾਂ ਨੀ ਥਾਉਂ ਨ ਲਭੇ ਜੁ  
 ਨ ਕੁਤੇਰੀ ਆਫਾਂ ਖੁਸੀ ਆਂ ਬੇਲੀ ਅਹਮਦ ਜਾਰੇ ਜੇ ਫੁਰਮ ०  
 ਫੇਕ ਕਲਾ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਹਰਾ ਅਸਾਨੂੰ ਜੇ ਚਿਸੁ ਭਾਏ ਮਰਨਾ ॥  
 ੧੨ ॥ ੧੦੪ ॥ ਗੈਰੀ ਸਲਾ ਅਜਮਦ ਮੇ ਬਰਦਾ ਆਦੁ ਕਦੀ ਸੀ ਬੀ  
 ਦਾ ਹਾਦੀ ਸਰੇ ਰਹਿ ਦਿਖਾਇ ਅਮੇਰੀ ਆਹਾ ਮੀਨਾ ਫਸਲ ਕੀ  
 ਤੇ ਸੁਮੇਰੇ ਉਤ ਅਪਨ ਕਰ ਸਦ ਚਿਜੋ ਮੇਰਾ ਪਾਪ ਜਗੇ ਦਿਚੁ ਜਾ  
 ਹਰਿ ਪਰਦਾ ਚਾਪ ਚਿਜੋ ॥ ੧੩ ॥ ੧੦੫ ॥ ਲਖਾਇ ਹਜਾਨ ਮੁ  
 ਰਦ ਤੁ ਦਿਚਹਿ ਸਾਬਨ ਆਫੇ ਹਾਦੀ ਸਿਰਿ ਮੇਰੇ ਤੇ ਕੀਤੇ ਫਰੋ  
 ਤੇਰੇ ਦਾਫੇ ॥



॥ ਦਸਤਾਂ ਨਿਬਿਦਿਆਚੇ ਦੁਰਾਣੀ ਪਾਸ ਜਾਵੇ ਚਉਥੀ ਫੁ  
 ਥੀ ਬਿਦਿਆਚੇ ਦੇ ਨੁਫਰ ਮਾਇਆ ਰਜੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥  
 ਪਾਸ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਜਾਹਿ ਬੇਲੀ ਤੁਅਜੇ ਚਉਥੀ ਫੁਗੀ ॥ ਰਾਣੀ  
 ਦੀ ਸਭ ਪਥਰ ਹਕੀਕਤ ਦੇਈ ਆਇ ਅਸਾਹਾਂ ਸੁਣਿਆ ਸਾ  
 ਭੇਇ ਛਿਪੀ ਚਿਕੀਤੀ ਕੇ ਦਤ ਦਾਹਾਂ ॥ ੧੪ ॥ ੧੦੬ ॥ ਨਾਲੇ ਬਿਦਮੇਰੀ  
 ਦਕਿਸ ਅਦਲ ਆਪਰ ਸਾਰਾ ਪਾਤੀ ਰਾਇ ਹੁਦਮ ਦਾ ਆਦ  
 ਨ ਜੋਹੇਇ ਆਫੁ ਟਕਾਰਾ ਜੋ ਸਿਘ ਬਧਾਰ ਜਾਲ ਕ੍ਰਿਆ  
 ਆਦਿ ਕ੍ਰਿਆ ਜਿਉ ਨਠਾ ਫੇਰ ਅਸਾਹਾਂ ਮਤ ਕਥਾ ਜਲ ਕੀ  
 ਤਾਰ ਬੁਇਕਠਾ ॥ ੨੫ ॥ ੧੦੭ ॥ ਫੁਤਰ ਪਤੀ ਨੇਰਾ ਜੀਹੋ ਕੇ ਅਖਿ  
 ਅਹੋਇ ਤਫਾਰੀ ਕਾ ਮਕੁਦਰ ਦੀ ਰਾਣੀ ਸੁਦਰ ਕਾਂ ਮਲਿਟੇਇ  
 ਹਪਿਆਰੀ ਜਿਹੇ ਹੋਰ ਸੇਨੇ ਹੋਰ ਸਰੁਲੇ ਆਦਿ ਮੇ ਪਾਸੇ ॥  
 ਬਿਦਿਆਚੇ ਦਬਨਾਇਆ ਧਾਰਾ ਪੈ ਹੁਤਾ ਪੈਲ ਰੁਦਸੇ ॥ ੩੫ ॥  
 ੧੦੮ ॥ ਅੰਬੇ ਹੇਠ ਭਿਠਿ ਚਿਸੁ ਬੈਠੀ ਕੁਰਸੀ ਚਿਤੇ ਰਾਣੀ ॥ ਕਾਂ  
 ਮਕਲਾਂ ਸਲੁਗਿਰ ਦੇ ਸੰਏ ਅਮਾਂ ਆਖਣ ਬਿਚਿ ਸਿਅਦੀ ॥  
 ਕਾਹਲੀ ਨਾਹੇ ਬੀਬੀ ਮੇਰੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦਾਈ ਮੇਲੇ ॥ ਫੁਤਰ ਪਤੀ  
 ਤੇ ਕੁਦਰੁ ਦਿਚੇ ਨਾਂ ਦਾਲ ਲਿਘੇਇ ਤੇ ਦਲੇ ॥ ੪੫ ॥ ੧੦੯ ॥ ਨਾਲੇ  
 ਉਸਨੂੰ ਕੇਲ ਬਹਾਲੇ ਆਖੇ ਪੈ ਮਰਤਨ ਨੂ ਇਸ ਜਿਹ ਕੋਈ  
 ਰਾਜਾ ਨਾਹੀ ਸਾਭੇ ਦੇ ਸਾਫਤਨ ਨੂ ਅੰਗੇ ਕਾਂ ਮਲਿਟਾਂ ਕਹਿਦੀ



ਏਕੁ ਫਰਕੁ ਲਾਜੇ ਏਹੇ ॥ ਹੁਣੁ ਤੁਕਨਾ ਚਿਸ ਪੰਡਤ ਘਾਲਿਆਨ ॥ ੮੮  
 ਕੋਈ ਸੁਖ ਸਨੇਹੇ ॥ ੫॥ ੧੧॥ ਲਗੀ ਫਲੇ ਬੇਹੁਣੁ ਮਨੀ  
 ਏਲਾ ਕੇ ਅੰਦਰੁ ਪਤੋ ॥ ਬਿਦਿਅ ਚਿਦੇ ਸੁਣੀ ਅੰਗਲਾਂ ਦਿਲ  
 ਦੇ ਸਿਰ ਪਛਤੋ ॥ ਇਚਰਾ ਨੂਲ ਹਿਸਿ ਦਰੁ ਤੇਤਾ ਜਾਗਣੀ ਮੁਢੁ ਬ  
 ਹਿਦਾ ॥ ਗੋਸੁ ਹੋਏ ਤਾਂ ਕੁਸੁ ਦਸਾਂ ਕਾਂ ਮਲਿ ਟਨੂ ਕਹਿਦਾ ॥ ੬॥ ੧  
 ੧੧॥ ਸ਼ਾਂਮ ਹਟਾਈ ਕਾਂ ਮਕਲਾ ਬਿਨੁ ਨ ਕੋਈ ਰੇਹਾ ਦੁਫਲਾ ॥ ੭  
 ਰੇਲ ਦੇ ਸਨੇਹੇ ਬਹਿਕੇ ਯਾਰੁ ਪਿਆਰੇ ਫਲੇ ॥ ਗਜੇ ਕਾਂ ਮਕੁ ਫਰ  
 ਦੀ ਕੀਤੀ ਆਇ ਫਿਦਾ ਹਰਿ ਆਗੀ ॥ ਗਣੀ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਜੀ ਹੋਈ  
 ਯਾਰੁ ਪੂਰੇ ਦੀ ਯਾਰੀ ॥ ੧॥ ੧੨॥ ਕਾਂ ਮਲਿ ਟਨੂ ਮਾਇਆ ਪੰ  
 ਡਤੁ ਕਹੀ ਮਿਤਰ ਚਿਦਤਾ ॥ ਗਸਤ ਬਚਨ ਬੀ ਕਾਂ ਮਕਲਾਂ ਦੀ ਯਾ  
 ਦਰਖੀ ਚਿਦੇ ਸਾਂਝੀ ॥ ਕਾਂ ਮਕਲਾ ਨੇ ਅਖਿ ਆਗਣੀ ਕਦੇ ਕਾ  
 ਸਰਕਾਰੇ ॥ ਇਹ ਦਸੀ ਲਾਹੇ ਏਥਿ ਗਣੀ ਪਰਕੀ ਕੁਨੇ ਲਾਰੇ ॥ ੮॥  
 ੧੩॥ ਗਣੀ ਆਖਿ ਆਤੈ ਨੂ ਅਨੀ ਏਏ ਹਿਰਿ ਬਾਰਤ ਮੇਰੀ ॥  
 ਸਾਇ ਦੋ ਚੋਖੀ ਲਗਦੀ ਨਾ ਹੀ ॥ ਹੋ ਕੁਸੁ ਬਹੁਤ ਅਖੇਰੀ ॥ ਨਾਰਾਂ  
 ਲਿਖੇ ਘੋਲ ਘੁਮਾਈ ਇਕ ਸਤੁ ਸਾਡੀ ਗਲ ਬੀ ॥ ਕਿਥੇ ਜਾ  
 ਵਾਹੇ ਮਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਹੋਰਤੁ ਸਾਡੇ ਫਲ ਬੀ ॥ ੯॥ ੧੪॥ ਗਣੀ  
 ਅਖਿ ਆਮਿਤਰ ਚਿਦ ਫਲ ਦੇ ਹਿਪੇ ਗਾਮ ਦਸ ਲਦਾ ॥ ੧੦  
 ਜਮ ਦਾਈ ਕਰਈ ਅਖਿ ਆਸੈ ਕੁਸੁ ਸਾਡੇ ਫਲ ਦਾ ॥ ਤੇਤਾ



ਚਗੁਲਜਾਗੀਰੀਰਤੁਸੁਰਤਰੂਪਿਗੀਲਾਕੇਸੀਅਜੇਹਾਨਾ



ਹੀ। ਮਿਸਤਕਰਕੇ ਸਹਰ ਅਸਾ ਦੇ ਪਹੁਚੇ ਅਇਸਾ ਹੀ ੮੯  
 ੧੧੧ ੧੧੬ ੧੧੬ ੧੧੬ ਕੁਇਕੁਲਾਲ ਬੇਕੀ ਮਤ ਸੁਚਾ ਜੇ ਜਗ ਫਿਰੀ  
 ਦੇ ਸਾਰਾ ਦੂਜਾ ਨਕੀ ਈ ਲਕੁਸੇ ਯਹਿ ਸਚਾ ਕੀਲ ਕਰਗਾ ਕਾ  
 ਮਕੁਦਰ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰਾ ਪੁਅਨੁ ਪਸਦਾਈ। ਜੇ ਸਿੰਘ ਦੀਧੀ  
 ਕਾਂ ਮਕਲਾਸੇ ਮਿਤ੍ਰ ਚੰਦੁ ਦਿਦੁ ਹੀ। ੧੨ ੧੧੧ ੧੧੧ ਤੁਸਾਂ ਅਸਾ ਦੀ  
 ਆਂ ਪੀ ਆਂ ਇਕੋਲ ਜਸ ਕਮ ਸਮਝੈ ਹੋ। ਕਾਂ ਮਕੁਦਰ ਦਿਅੰਯਾਰ ੦  
 ਦਾਰਲੁ ਤੁਸੀ ਦਿਦੁ ਹਿਕੋ ਹੋ। ਪੰਡਤ ਨੁਪੀ ਪੰਡਤ ਦੇਵੇ ਦੇਵੇ ਦਪਨਿ  
 ਤਰਜਾਣੇ। ਮਾਨਕ ਚਿਦਰ ਤਰਮਨ ਹੋਰ ਕੀ ਅਪਣਾ ਸੀਗਿਧ  
 ਛਾਣੇ। ੩ ੧੧੧ ੧੧੧ ਬੇਟੀ ਜਿਸ ਕਲਾ ਦੁਤ ਦੇ ਘਰਿ ਸਾਕ ਕੇ  
 ਰਸਰਿ ਗੁਦਾ। ਮੇਰਾ ਆਖਿਆ ਮੰਨੇ ਯਾਰੇ ਆਪ ਮੁਹਿ ਮੇਰੇ  
 ਦਾ। ਮੇਰਾ ਤਾ ਬੇਟੀ ਦਾ ਕੀ ਤਾ ਜੇ ਸਿੰਘ ਦੀਧੀ ਪਕਾਈ। ਜਿਤਨੇ  
 ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਕੁਦਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁਖ ਜਦਾਈ। ੪ ੧੧੧ ੧੧੧  
 ਲੇਹ ਬੇਜੇ ਸ੍ਰਿ ਮਹਾ ਜਨ ਕਰ ਕੁਰਨ ਸੁਸਕਾਰੇ ਗਾਰ  
 ਪਨਾਂ ਆਖੇ ਸੈਦਾਰੀ ਗੰਧਾਰੀ। ਇਕ ਕਬੀਲਾ ਸਾਰੇ  
 ਸੁਰਮ ਸਹਰਦਾ। ਕੁਦਰ ਜਦਾਈ ਸਦੇ ਰਫੀ ਕਾਂ  
 ਨਗਰਦਾ। ੫ ੧੧੧ ੧੧੧ ਇਹੇ ਤੇ ਭਾਗ ਆ  
 ਕਰ ਦੇਖੇ ਇਹੇ ਜੇਤੂ ਜਾਪਨ ਲਾਇਰ  
 ਏ। ਜਿਤਨੀ ਰਿਮਰਨ ਤਿਤ ਕੇਈ ਭੇ



ਦੁਸਰੀਰੀਸਤੀਨਜਰੁਅਸਾਂਝੁਆਈ॥੬॥੧੨੧॥ਪੁਲਕਰ  
 ਹਮਣਲਾਗੀਨਗਰੀਸਗਨਯਾਂਗੰਦੇਰਖੇ॥ਰਾਜੇਨਾਲਿਦਿਫ  
 ਹੇਬੇਲੀਰਿਤਾਨਕੇਈਫਖੇ॥ਸਿਰੇਮਥੇਤੇਨਗਰੀਮਨਿਆਫੁਤ  
 ਰਪਤੀਦਾਕੇਹਾ॥ਰੁਪਤਰੁਰਾਚੈਨਦਿਲਾਂਦਿਚੁਮਤਲਬੁਆਹ  
 ਏਹਾ॥੧॥੧੨੨॥ਚੈਦਿਲਾਂਦਿਚਿਚਊਰਫੀਕਾਂਸਾਇਮੇਲੇ  
 ਮੇਲੇ॥ਆਇਤੁਫਰੁਦਸੇਸਦਿਆਨੇਆਇਫੁਜਰਦੇਦੇਲੇ॥  
 ਪਈਪੁਨੁਣਹਦਾਈਛੁਰਦੁਜਦੀਆਂਸਰਨਹੀ॥ਮਜਲ  
 ਸਬਣੀਕੁਦਰਦੇਬੇਲੀਬੇਠੇਥਾਂਈਥਾਂਹੀ॥੮॥੧੨੩॥ਸਾਂਚਿ  
 ਰੀਆਂਕਾਨੁਨਦੁਤਚੇਛਿਰੀਆਂਸੁਰਾਂਸਤਾਰਾਂ॥ਦਿਛੁਣਿਆਏ  
 ਜੇਲੈਹੋਏਦੁਜਾਰਮੇਲੇਰਥਯਾਂਗਾਂ॥ਚਾਲੀਰੋਜਦਿਹੋਤੁਰਤੀਪਏ  
 ਪੁਰਨੁਸਦਿਆਨੇ॥ਕਿਜਗੀਆਂਤੇਭਗਤੀਏਖੇਡਨਖੁਲੇਰਹ  
 ਨਖਜਾਨੇ॥੯॥੧੨੪॥ਗਲੀਏਦੇਦਿਚੁਕੇਸਰਬੁਲੇਦਗੇ  
 ਰੁਗੁਲਾਬੀ॥ਜਿਦੁਕੁਦਰਦਿਦਿਚੇਛੁਲਪ੍ਰੇਸਾਰੇਯਾਰਸਰਾ  
 ਕਦਲਗਾਂਨਾਕਾਮਲਿਟਾਂਦਾਗਾਫੁਲਬੇਠਣਸਦੀਅ॥  
 ਸਣਦਿਕਸਦਿਹਾਥੇਸਾਰੀਆਮਾਣੀਏਪਈਅ॥  
 ਫੁਟਾਂਮਲੀਏਇਸਕੀਖਿਆਲੀਹੋਇਆ  
 ਾਲਰਦੇਲਚੇਬੇਲਗੁੱਤੇਨੇਕਾਂਮਕੁਦਰ  
 ਦਿਫਾਹਾਂਦਾਲੇਕਰਕੇਕਾਂਮਨਪਾਏ



॥ ਕਾਂਮਲਿਟਾ ਦੇ ਕਾਂਮ ਕੁਟਰ ਨੂਲਾਂ ਵਾਂਢੇ ਰੇ ਆਏ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨੬ ॥ ੮੦  
 ਕਾਂਮਲਿਟਾਂ ਤੇ ਕਾਂਮ ਕਲਾ ਬੀ ਕਰਮ ਸੁਹਾਗਨ ਨਾਲੇ ਗਰਲੁ ਮਿ  
 ਲੁਕੁਣੀਆਂ ਮੀਗਲ ਗਾਏ ਇਕੋ ਤੇ ਮੇਜ ਸਫਾ ਲੋਪੁੰ ਘਟ ਖੋਲੇ  
 ਅਹਮਦ ਯਾਰ ਗਲੁ ਦਿਲੇ ਦਿਚੁ ਰਖੀ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਹਯਾਤ ਪਿ  
 ਆਸਿਆ ਪੀਤੀ ਸੇ ਦੇ ਕੀਤੇ ਅਖੀ ॥ ੧੨ ॥ ੧੨ ॥ ੧੧ ॥ ਦਿਛੁ ਕੁਝੇ  
 ਲੀਫਰ ਗਾਂ ਪਿਛੋ ਸਿਕੇ ਦੇ ਰਬ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਤੇ ਯਾਰ ਪ੍ਰਸੀਸ ਨਰ ॥  
 ਜੇ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਏ ॥ ਕਾਂਮ ਕਲਾ ਨੂੰ ਕਹੇ ਮਿਤਰ ਚੰਦ ਮਿਲਿ  
 ਆਜੇ ਦੇ ਦਿਜੇ ਗੀ ॥ ਸੁਫਨੇ ਡਿਠੀ ਨਾਲਿ ਪ੍ਰਸੀਦੇ ਚਾਮਲ ਚਾਈ  
 ਰੋਗੀ ॥ ੧੩ ॥ ੧੨੮ ॥ ਜਿਥੇ ਮਿਲੇ ਇਹ ਯਾਰ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਸਦਿਹੁ  
 ਟੇ ਕੇ ਲੀਘਾਏ ਦੇ ਗੀ ਸਲ ਆਜਮ ਮੇਲੇ ਦਿਛੁ ਆਏ ਮੇਲੀ ॥ ਜੇ  
 ਟਾਰਲ ਮਿਲੇ ਸੇ ਦੇ ਕੀਤੇ ਨੇ ਕਾਂ ਦਿਲ ਦਿਚੁ ਪ੍ਰਣੀਆਂ ॥ ਸੇ ਜੇ ਸੁਤੇ  
 ਜਾਇ ਜਗਾਏ ਫਜਰੀ ਦੇ ਲੇ ਕੁਣੀਆਂ ॥ ੧੪ ॥ ੧੨੯ ॥ ਜਿਸੁਰਾ  
 ਲਾਇ ਆਤਿ ਸਫਲੁ ਖਾਇ ਆਮਿ ਹਨ ਤੇ ਕੇ ਲੀਪਾਈ  
 ਸੀਬ ਤਰਾਜ ਮਿਲਿ ਆਤਿ ਕੁਚ ਕੀ ਅਸਨਾਈ  
 ਦਿਆਂ ਪੰਧ ਲਾਈ ਆਂ ਦੇ ਕਾਂਮ ਕੁਟਰ ਦੁਖ  
 ਸੁਣੇ ਨਜਮ ਕੇ ਰਾਏ ਹੀਰ ਸਿਆਲੇ  
 ਹਥ ਤੇ ਕੁਖ ਰਿਚਿ ਨੇ ਜਗਾਇ  
 ਏ ਪੀਤਰਾ ਜੇ ਦੀਲਾ ਕੋ ਤੇ ਕੁ



ਸਤਾਨੁਗਜਾਭਿਮੇਦਹਾਸਲੁਕਰਕੇਆਪਿਪਰਬਾਰਦਲ  
 ਭਾਈਨਾਇਲਿਆਈਗ ॥ ਸਿਗਲਦੀਪਨਗ  
 ਮਠਦਰਹੇਦਤਰੇਹਾਏਖਜਦਾਈਸਦਕੇਜਾਫਨ  
 ਏਟਾਕਾਂਮਕੁਫਰਮਖਜੀਮਿਆਸੁਦਰਹਰਿ  
 ਸਹੇਲੀਆਰਲਕੇਨਾਭਿਗਜੇਦਾਪ  
 ਹੋਇਆਸਿਗਲਦੀਪੋਕੰਮਕੁ



੬੯  
 ਫਰਸਣਯਾਗਾਂ ਬੇਟਛਤਰਪਤੀ ਪਰਹਦਿਆਂ ਜਿਉਫੁਲ  
 ਦਿਬੁਬਰਾਗਾਂ ਛਤਰਪਤੀ ਦੇ ਪਿਛੋਭਲਿ ਆਓਹੁ ਲਕਦਾ  
 ਫਾਲੀਘਾ ਛਤਰਪਤੀ ਫਰਜੇਦੁਨ ਆਹਾ ਦੇਖੋਇ ਖੁਸਹਾਲੀ  
 ੧ ੨ ੧ ੧ ੩ ੨ ੧ ਸਤੋਤੋ ਲੇਸੀ ਗਈ ਪੋਊ ਧਨਗਰਨੁ ਚਲੇ ॥ ਸ  
 ਹਤ ਖੁਸਹਾਲੀ ਸਹਤ ਬਹਾਗਾਂ ਯਾਰ ਪਹਾਂ ਨੁ ਚਲੇ ॥ ਕਾਂ  
 ਰੁਪਲੇ ਰਾਜਪਤੀ ਨੁ ਖਤਲਿਖਿ ਆਤਿ ਸਪੋਰੇ ॥ ਸਹੀਸਲਾ  
 ਮਤ ਆਇ ਆਰਾਜਾ ਸਾਥੀ ਬੇਲੀ ਯੋਗੇ ॥ ੩ ੧ ੧ ੩ ੩ ੧ ਜਾ  
 ਇਦ੍ਰੇਦਿ ਚਉਧਨਗਰ ਦੇਕਾਂ ਮਲਿਟਾਂ ਬੀ ਆਂਦੀ ਗਚਾ  
 ਲੀਫਰੇਖੁ ਸੀਦਿ ਚਕਟੀ ਗਜੇਉ ਮਰਸੁਖਾਲੀ ॥ ਰਾਜਪਤੀ  
 ਮੁਕੁਪੁਗੋਹੇਇ ਆਉਧਨਗਰ ਦੁਗਾਇ ਆਗਰਲਮਿ  
 ਲਲੇਕਾਂ ਕਾਮਕੁਫਰਨੁ ਪਿਛੋਤ ਖਤਬਹਾਇ ਆ ॥ ੪ ੧ ੧ ੩ ੪  
 ੧ ਚਿਤ੍ਰਕ ਬੇਲੀ ਯਾਹਇ ਕਰੇਇ ਕਸਦਿਹੇਮਿ ਲਚਲੇ ॥  
 ਇਸਕਕੁਰਤਾ ਸਖਤ ਕਜੀਏਇ ਹਕਮਨਹੀ ਸੁਖਲੇ ॥  
 ਰਯਾਗਾਂ ਨਾਲਿ ਮੁਹਤੁਲਾ ਕੇਕੇਰੂ ਪੁਰੀ ਚਾਢੇ ॥ ਗਾ  
 ਬੇਲੀ ਸੀਰੀਸੇਏਇ ਕਸਦਿਹਾਢੇ ॥ ੫ ੧ ੧ ੩  
 ਆਹੇਕਰੇਚਲੇਦੁਖਦਿਤੇਰਲਯਾਗਾਂ  
 ਠੇਚਲੇਸਦਹਿਮਤਸਚਿਆਰਾ  
 ਚੈ ॥ ਜੇਕੋਇ ਇਸਕਿਸੇਨੁਪ



॥ ਸਾਂਝੀ ਉਸਦੀ ਪੁਰੀ ਪਾਏ ਲਹਸੀ ਅਜਰ ਸਚਾ ਫਾਇਹ ਕਿ  
 ਸਾਲਿਖ ਰਖੋ ਕੋਈ ਕਰੇ ਮੁਤਾਲਿਆ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਜੇ ਘਰ ਬੈਠ  
 ਰਹੇ ਨਕੀ ਮਾਜਾ ਇਕਿ ਤੇ ਫਲੁ ਅੜ੍ਹ ਕੇ ॥ ੬ ॥ ੧੩੬ ॥ ਰਜੇਰਾ  
 ਦੀ ਦੀ ਕੋਈ ਮਜਲ ਸਇਸ ਨੁਪੜ੍ਹ ਕੇ ਜਾਏ ॥ ਨਾਲੇ ਉਸਦਾ  
 ਮਤਲ ਬੋਹੇ ਫੇਨ ਲੇਇ ਜਤ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸ ਘਰ ਦਿਚ ਦੇਹਿ ਕਿ  
 ਸਾਹੇ ਏਕਰ ਸੀ ਫਜਲ ਇਲਾਹੀ ॥ ਚੋਰੀ ਯਾਗੀ ਦੂਰ ਰਹੁ  
 ਗੀ ਚੁਗਲੀ ਤੇ ਬਦਖਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਸੁਣੇ ਖੁ  
 ਦਾਇ ਚਿਪੌਰੇ ਕਰੇ ਦੁਆਈ ਤਾਹੀ ॥ ਰਬਾਇ ਬੇਦੀਈ ਮਾ  
 ਨੁਸਲਾ ਮਤੁ ਉਥੇ ਸੁਖ ਦਿਖਾਹੀ ॥ ਮੇਰੀਆਂ ਪੁਰੀਆਂ ਪਾ  
 ਫਲ ਫਾਲਾ ਹਜਰ ਤੁਸਾਹਿ ਜੀਲਾਨੀ ॥ ਅਹਮੰਦ ਸਾਰੁ ਮੁ  
 ਹੀਦ ਮੀਰ ਦਾਬਰ ਦੋਹੀ ਜਹਾਂ ਨੀ ॥ ॥ ਰੁਮਾਅ ਸੁਦਾ ॥















